EUGEN CELAN

SERVICIILE SECRETE

ȘI PARAPSIHOLOGIA

- Trăim concomitent în... trecut, prezent și viitor
- 30.000 de "roboți" ruși în Occident
- Data morții lui Ceaușescu - publicată anticipat în SUA
- Un sistem solar - creat... din 1 cm^3 de materie !!
- Președintele SUA - manevrat parapsihologic
- Viitorul poate fi "corectat", trecutul - nu !

Editura OBIECTIV CRAIOVA

Colecția EXPLOZIV

EUGEN CELAN

SERVICIILE SECRETE

ȘI PARAPSIHOLOGIA

VOLUMUL II

Editura OBIECTIV CRAIOVA

DIFUZORI "ŢEPARI"

- ***"CALYPSO"* SRL Bucureşti** (fam. Lupaşcu) - str. Pascal Cristian 4-6, Sector 6; tel. 021/627.24.80; 0744.553.546-dna L.; 0744.658.747 - dl. L.;
- ***"Ell Press"* Zalău** (Cristian Stamate, telefoane devenite "fantomă");
- ***"Oldan Press"* Cluj-Napoca** (Bogdan Potra; 0264/197.532; 431.617; 0722.294.049; Str. Avram Iancu 29);
- ***"SUPI DIF Press"* Timişoara** (Marius Soporan, Mihai Pridie; str. Mircea cel Bătrân 5; 0256/124.226; 0744.790.827);
- ***"Palermo Prod-comserv"* Tg. Mureş** (Peter Klosz, 0265/250.665; 0744.886.610; str. Ialomiţei nr. 8/30);
- ***"C.L.Agata"* S.A. Botoşani** (dir. Istrate - 0722.458.002) - str. N.Bălcescu nr. 13; tel.0231/510.151; 514.128;
- ***"AMO Press"* S.R.L. Iaşi** (Onofrei Leonid Manuel - 0722.592.388) - str. Socola 134, cam. 15.
- ***"Difuzarea cărţii şi bunurilor culturale"* SRL Vaslui** (Iulian Buganu - 0235/361,655)

În atenţia celor în drept şi a celor interesaţi...

Copyright :

Editura OBIECTIV CRAIOVA

Tel./Fax: 0251/418.943; 0744.708.957
O.P. 8, CP 812 - Craiova

Tipărit la: **tipografia cassandra**

I.S.B.N. 973-86201-3-9

CUVÂNTUL EDITORULUI

"Frumoasa lună mai". Este luna în care primăvara e la apogeul ei, luna renaşterii depline la viaţă.

Mai este şi luna mult-aşteptată de noi şi de mulţi dintre cititorii noştri: cea a "ediţiei de primăvară", cu o nouă serie de lucrări ale Editurii OBIECTIV...

În Cuvântul editorului din volumul anterior, constatam că ***"numărul noilor noastre apariţii creşte mereu, odată cu fiecare serie."*** Aceasta, în ciuda unora...

Atunci, era vorba de 7 titluri noi şi 4 reeditări (nu 3; între timp, am decis şi reeditarea unui allt titlu de succes: *"CIA contra KGB - Secretele serviciilor secrete"*).

Acum, în mai 2003, Editura OBIECTIV "lansează" **8 titluri noi şi două reeditări** (***"Conspiraţia Satanei - Ţinta România"*** - vol. I şi ***"SECRETELE TERREI/Istoria începe în Carpaţi"*** - vol. I).

Cele 8 titluri sunt:

- ***"Armele secrete ale zeului Wotan"*** (autor: Valentin-Ovidiu Vâzdoagă)
- ***"Războaiele secrete"*** (autor: Paul Ştefănescu)
- ***"Spionajul şi Puterea"*** (autor: col.(r) Florian Gârz)
- ***"Adevăruri explozive"* - vol. II** (autor: lt.col.(r) Teodor Filip)
- ***"Dacia Preistorică"* - vol. II** (autor: Nicolae Densuşianu)
- ***"Dacia Preistorică"* - vol. III** (autor: Nicolae Densuşianu)
- ***"Serviciile secrete şi parapsihologia"* - vol. II** (autor: Eugen Celan)
- ***"SECRETELE TERREI / Istoria începe în Carpaţi"* - vol. V** (autor: Eugen Delcea).

Poate că cele două titluri amintite putea fi editate ceva mai devreme, cum ne tot solicitau, de mult, numeroşi cititori. Ele erau epuizate încă de la începutul anului 2002 dar acest fapt a fost constatat doar după semnarea contractului cu tipografia, când nu mai exista timpul efectiv pentru suplimentarea comenzii. Mai există apoi o serie de alte impedimente şi calcule. Prea multe titluri într-o serie de apariţie înseamnă un timp îndelungat de tipărire, cu imobilizarea unor fonduri mari, cheltuieli sporite (de timp şi bani) cu livrările (poştale), supraîncărcarea reţelei de difuzare etc. De aceea, deocamdată, în anul 2003, ne limităm la un număr total de 20 de titluri ce vor fi editate. Aceasta şi dintr-un motiv mai mult decât important: o mare parte dintre cititori colecţionează cărţile noastre, cumpără toate apariţiile, iar

un număr exagerat al acestora ar duce la depăşirea unei limite financiare de suportabilitate. Efectivă sau psihologică.

Oricum, rămâne de constatat creşterea continuă a numărului de titluri noi apărute într-o serie editorială. Sperăm ca această creştere să fie înregistrată şi în noiembrie a.c.

Mai este nevoie să ne lăudăm că lucrările pe care vi le oferim sunt efectiv de senzaţie? Cred că nu! Rămâne ca Dvs. să constataţi singuri...

"Funcţia" de editor înseamnă responsabilităţi şi responsabilitate, un program infernal, de 15-16 ore/zi, cu tot ce înseamnă aceasta, concedii "sărite", consum nervos, nopţi transformate în zile şi invers etc etc., dar şi imense satisfacţii (mai ales morale !).

Oricine poate constata că lucrările Editurii OBIECTIV sunt muncite şi răsmuncite, că nimic nu e lăsat la voia întâmplării. Nu întâmplător, am ajuns la concluzia că editarea unor cărţi fără titluri, subtitluri şi "toaletarea" textului (boldări, cursive) ar deveni..."floare la ureche"! Mai mulţi cititori au constatat că suntem printre puţinii care facem o asemenea muncă sisifică: "Sublinierea ideilor de bază este un lucru extraordinar pentru noi." În aceste condiţii, este normal să îţi vină... s-o iei ca Fred Astaire pe pereţi când o doamnă profesor (pensionară) îţi reclamă lipsa unei virgule ori prezenţa unor linioare, rămase de la tentative nereuşite (la calculator) de "spargere" a unor cuvinte, şi îţi scrie cu o groază de greşeli elementare !...

Unii ar putea afirma, malitioşi, că, prin aceste "toaletări" de text, am dori să influenţăm, să manipulăm cititorii! Aceştia ar trebui să ştie că manipulările şi diversiunile se fac prin conţinutul textului sau prin omisiuni, nu prin litere cursive la citate, ori prin sublinierea unor idei de bază sau a unor afirmaţii de excepţie...Pentru a vă convinge de motivele reale ale acestei munci suplimentare şi sisifice şi de diferenţa dintre paginile cărţilor noastre şi cele "albe", întâlnite în general, vă las "alb" textul de până acum...

Calitatea de editor mai are şi o altă satisfacţie, incomensurabilă: aceea de a lectura, în premieră, texte de excepţie, despre care ştii că, apoi, vor deveni best-seller-uri şi vor turbiona conştiinţe. **Un editor care se respectă nu este doar un comerciant** sau un avid de câştiguri fabuloase. Care, de fapt, se întâlnesc destul de rar în lumea editorilor de carte. **Un astfel de editor arde de nerăbdare să ofere cititorilor săi lucrările şi informaţiile de excepţie** în faţa cărora s-a extaziat el însuşi mai întâi...

De aceea, dacă voi spune că ***"Armele secrete ale zeului Wotan"*** a unui debutant, viitor autor celebru, Valentin-Ovidiu Vâzdoagă, **va produce senzaţie în România**, n-o voi face din motive comerciale

şi financiare, ci, pur şi simplu, pentru că aceasta este părerea şi credinţa mea, de editor care am “purecat” fiecare literă din text.

Repet: un editor care nu arde de nerăbdare să le ofere cititorilor lucrările pe care el le apreciază nu este altceva decât un **traficant de cărţi**...

“Armele secrete ale zeului Wotan” şi autorul acestui volum, Valentin-Ovidiu Vâzdoagă dovedesc că ***“România musteşte de inteligenţă”***, vorba lui Henri Coandă, că nu stă doar în Grupul de Dialog Social, cu ale sale “vârfuri” create printr-o propagandă susţinută şi abilă, şi că **poate fi o forţă mondială pe piaţa cărţii**. Fireşte, **dacă statul român ar încuraja şi nu ar asasina cultura română**, prin diverse măsuri mai mult decât aberante... **Dacă titlurile apărute în România ar fi traduse şi difuzate în Occident şi de acolo în toată lumea.**

Avem foarte multe lucruri valoroase de oferit Omenirii dar, pentru a fi apreciate, ele trebuie mai întâi cunoscute...

De foarte multe decenii, imaginea României în lume stă în cultură şi sport (uneori şi invers): Mircea Eliade, Emil Cioran, Constantin Brâncuşi, Nadia Comăneci, Ilie Năstase, Gheorghe Hagi etc.

Ca să se asigure că asemenea lucruri nu se vor mai întâmpla, anticorupţii şi patri'oţii noştri guvernanţi şi-au bătut joc de Coloana Infinitului, îşi finanţează lucrările în “famiglie”, lasă Comitetul Olimpic Român fără fonduri într-un an preolimpic sau distrug baza de masă a sportului românesc (prin celebra “Abramburica”)...

Toate valorile enunţate au devenit celebre doar după ce au lucrat şi evoluat în Occident, după ce au fost cunoscute de occidentali. Acolo unde mass-media este într-adevăr o forţă mondială. Un articol publicat în *“Financial Times”* etc. este transmis imediat în toată lumea de Reuters şi alte agenţii de presă. Ca să nu mai vorbim de o apariţie la una din marile televiziuni...

În concluzie, **drumul cel mai scurt spre celebritatea mondială trece prin Vest**. Mai bine zis prin Europa de Vest, în ce priveşte cultura, pentru că americanii au prea puţine de oferit în acest domeniu...

Unele ecouri ale culturii române ajung, rar şi uneori în conexiuni nepotrivite sau neplăcute, în Occident, dar aceasta întâmplător sau prin eforturi particulare, adeseori supraomeneşti. Pentru că **un om sau un grup de oameni, oricât de binevoitori ar fi, nu pot suplini dezinteresul statului român, nu pot înlocui puterea unui stat.**

Am mai scris şi cu alte ocazii: **promovarea imaginii României prin cultură (şi sport) este imperios necesară**. Ea este, în principal, **atributul statului român** şi impune stabilirea unui plan riguros

întocmit şi îndeplinit, susţinut financiar cum se cuvine. De reţinut că, de decenii, **Ungaria** cheltuie anual **1 (un) miliard dolari** numai pentru “problema Transilvaniei”...

Pe lângă cultură şi sport, turismul şi istoria pot aduce României nu numai o altă imagine (datorită căreia am pierdut şi în plan financiar şi comercial), dar şi miliarde de euro !

Am avut atâţia giganţi ai culturii umane, ai ştiinţei, ai sportului şi n-am ştiut să-i punem în valoare. Adeseori, au făcut-o alţii în locul nostru şi tot ei au primit foloasele.

Cultura şi mai ales **sportul** pot constitui...**cele mai ieftine forme de reclamă**. Mai mult, ele pot aduce şi valută ţării. Cu sume relativ infime, olimpicii noştri au făcut “instrucţie” cu sportivii Marilor Puteri şi au impus numele României pe toate meridianele. Motiv pentru care “cei Mari” au intervenit la timp: România “risca” să termine pe locul 4 sau 5 la Olimpiada de la Sidney...

Pentru grecii antici, câştigătorii Olimpiadelor erau eroi. **Astfel de eroi aduc o imensă credibilitate (imagine) ţării, dar şi câştiguri financiare.** Orice ban adus în România, chiar şi în buzunare particulare, e un câştig şi pentru ţară. Oameni prosperi înseamnă consum iar consumul determină dezvoltarea, crearea de locuri de muncă... Se va spune că mulţi cheltuie banii pe importuri. Cine ne împiedică, însă, a dezvolta industria naţională şi să o protejăm fiscal de aceste importuri? Numai că **asemenea lucruri nu pot fi gândite cu şira spinării mereu îndoită** şi cu permanenta teamă a unora: *“Îi supărăm pe cei Mari !”...*

Fotbalul este un domeniu din care România putea câştiga enorm, din toate punctele de vedere. Statul putea sprijini fotbalul românesc să iasă din mocirla în care s-a afundat după 1994. Zece ani am trăit din valoarea “generaţiei de aur”. Nu s-a investit nimic şi nu a intervenit nimeni pentru a curăţi cloaca blaturilor. Statul român putea stimula performanţa, cu diverse susţineri financiare şi măsuri bine gândite. Dacă valorile ar fi convinse financiar să rămână în ţară şi să nu plece pentru 1-2 milioane euro, am avea echipe competitive pe plan european şi atunci, implicit, ar creşte şi valoarea lor de vânzare. **Cristi Chivu** a plecat la Ajax Amsterdam, de la Universitatea Craiova, pentru **2,8 milioane dolari** şi acum este evoluat la **20 milioane euro**. Idem **Adi Mutu**. Măcar jumătate din aceste sume puteau fi obţinute şi de cluburile româneşti, dacă ele ar fi avut rezultate în competiţiile europene...

Este, însă, simptomatic faptul că, adeseori, valoarea românilor este apreciată doar în afara ţării! De exemplu, la Dinamo, Cosmin Contra şi Adi Mutu erau consideraţi “nişte rebuturi” iar acum sunt cotaţi printre cei mai buni din Italia sau din lume pe posturile lor !

Nimic nou: şi opera lui Constantin Brâncuşi a fost etichetată drept "decadentă" în România, şi nu numai de comunişti...

Fotbaliştii români de top au adunat mai multe zeci de milioane de dolari, în campionate puternice din Europa şi după cariere de excepţie. Marea majoritate **ar dori să se întoarcă în ţară, unde să-şi depună sau să-şi investească banii.** Unii au făcut-o deja (Adi Ilie, Gică Hagi, Gică Popescu etc). Alţii mai ezită încă, neprimind garanţiile pe care le-au solicitat sau fiind obstrucţionaţi în cumpărarea unor obiective. Dacă nu sunt americani, ei nu sunt "investitori strategici"...

Toţi microbiştii aşteaptă reîntoarcerea "generaţiei de aur", să facă ordine în fotbalul românesc. "Cazul Dumitru Dragomir" a transmis, însă, un semnal stupefiant: *"N-aveţi ce căuta în fotbalul românesc, aici tartorul este Mitică Dragomir !"* Şi aşa, **fotbalul românesc pierde şansa revitalizării iar România zeci de milioane de dolari/euro...**

Vindem întreprinderi altădată mândria industriei noastre cu numai câteva milioane de dolari dar uităm că **fotbalul poate aduce în ţară zeci de milioane de euro sau dolari**. Iar din acestea, o bună parte pot ajunge în bugetul statului, ajutând reindustrializarea ţării, Sănătatea, protecţia socială etc.

"România e o ţară creată de Dumnezeu. Păcat că e locuită!" Se pare că facem tot posibilul pentru a confirma acest banc din anii '80...România are bogăţii nevisate de alţii şi peisaje mirifice. Are, însă, şi **vestigii istorice care, puse în valoare, ar dezvolta un turism istoric de proporţii.** Pentru că România, fostă RAMANIA, Ţara zeului Soare RAM, are o **istorie fabuloasă, unică în lume !** Dacă guvernanţii noştri din ultimul secol ar fi promovat cum se cuvine opera de geniu a lui Nicolae Densuşianu, ***"Dacia Preistorică"***, ar fi fost suficient pentru a schimba imaginea ţării în lume şi a aduce cohorte de turişti străini...N-au făcut-o din veşnicul motiv: să nu-i supere pe cei Mari !

Datorită imaginii negative ce ni s-a format în ultimii 13 ani, turismul românesc a pierdut miliarde de dolari ! Cu aceste fonduri, statul şi-ar fi putut reface infrastructura, baza materială turistică iar hotelurile n-ar mai fi fost apoi vândute pe nimic.

Am mai scris: **15 martie, 13 iunie, mineriadele au fost acţiuni provocate şi stimulate tocmai de duşmanii ţării şi de agenţii lor!** După Revoluţie, România era ţinta unui val de simpatie mondială şi mai ales occidentală. Această simpatie se putea concretiza în ajutoare financiare, turism exploziv şi investiţii serioase şi masive. Fireşte că URSS/Rusia nu ne dorea pierduţi din zona de influenţă iar Ungaria (mai ales) şi ceilalţi vecini îşi doreau ca aceste investiţii să se oprească în interiorul graniţelor lor...

Dacă n-ar fi existat 13 iunie 1990, n-ar fi existat nici...Skoda Octavia, Fabia sau Superb !

Volkswagen pusese ochii pe *"Oltcit"* iar germanii erau dispuşi să investească peste...5 miliarde DM ! Au făcut-o apoi în Cehia, din mai multe motive. Genialii manageri de la Craiova, ca orice fată săracă şi urâtă, curtată de prinţ (vezi Cenuşăreasa), au început să facă fasoane: cei veniţi de la Volkswagen nu erau, vezi Doamne, de rangul lor ierarhic, să vină, eventual, cu preşedintele concernului! Delegaţii germani s-au întors la Bucureşti şi s-au cazat la Intercontinental, până la prima cursă Lufthansa. A doua zi s-a nimerit să fie **13 iunie 1990**, iar balcoanele de la Inter ofereau o privelişte completă şi deloc încurajatoare pentru o asemenea investiţie. Fireşte că au raportat totul la întoarcerea în Germania...iar România a pierdut un vagon de mărci germane ! Tot fireşte, nimeni n-a plătit pentru această pagubă imensă produsă ţării...

Culmea impertinenţei, un anume Roman Petre, fost prim-ministru în pulover, ne anunţa, la un moment dat, că *"industria românească e un morman de fier vechi"* şi că el, marele specialist în tehnica fluidelor, a *"câştigat pariul cu turismul şi agricultura".* Întradevăr, de ele s-a ales praful iar industria românească a fost vândută la preţ de fier vechi...

Ce poate face statul român în sens pozitiv, când doreşte să se implice, ne dovedeşte, într-o oarecare măsură, **ministrul Turismului, Dan Matei Agathon**. Narcisist şi nesuferit, ahtiat după publicitate şi "idei trăznite" (vezi palmierii de pe Litoral !), pare a fi singurul ministru care ştie a-şi face reclamă. Cu palmieri, "Dracula Park" ş.a., ministrul Agathon a fost periodic în centrul atenţiei, fiind un personaj vânat de ziarişti, un "subiect gras" în permanenţă. Mai ales pentru televiziuni. Afectat ca o primadonă, afişând o siguranţă iritantă şi subiect de "Caţavencu", Dan Matei Agathon apare mereu cu "numeroase realizări" declamate, dar şi cu noi iniţiative.

Nu ştiu câte realizări a avut acesta ca ministru al Turismului în cele două mandate şi nici câte din iniţiativele sale se vor concretiza. Rămâne să analizeze alţii, nu aceasta ne interesează acum. Important este altceva. **Dan Matei Agathon dovedeşte serioase cunoştinţe** (dacă o face intenţionat) **de tehnica imaginii şi a propagandei**. A anunţat intenţia Guvernului de a construi o **superstaţiune în zona Deltei**, cu hoteluri de patru stele. N-a precizat dacă există şi fonduri pentru aşa ceva. Oricum, România a oferit un serios semnal pozitiv că este interesată de dezvoltarea turismului estival şi de o colaborare cu marile firme ale Europei. Un prim punct a fost marcat.

Apoi, a făcut valuri cu iniţiativa, moartă şi ea rapid, de a construi

un circuit de Formula 1 în zona Litoralului. Din nou un semnal de disponibilitate...

A urmat un pas concret şi de apreciat: stabilirea unor **preţuri-limită la cazarea pe Litoral** şi ordonarea haosului din turismului estival. Protestele la această intervenţie a statului în activitatea unor firme particulare au fost firave şi neluate în seamă. Pentru că această intervenţie şi-a făcut efectul: a crescut numărul turiştilor şi, implicit, veniturile contestatarilor de ocazie...

Ulterior, găselniţa cu ***"Litoralul pentru nevoiaşi"***, după 15 septembrie, când, astfel, hotelurile ar fi fost pustii, s-a dovedit şi ea benefică. Pentru turism, nevoiaşi şi...imaginea PDSR/PSD.

Concentrându-se o vreme asupra Litoralului, ministrul Agathon s-a ocupat, cu tam-tam-ul de rigoare de privatizarea unor staţiuni, inclusiv a unor...vile. **Licitaţii televizate în direct**, multă publicitate premergătoare (ce a atras interesul şi...obligaţiile mass-media), totul în "stilul Agathon", deja binecunoscut. Cu încă o lovitură de imagine "di granda"! Marile obiective turistice de pe Litoral fuseseră adjudecate de mult, sub diverse forme dar televizarea în direct a licitaţiilor pentru...resturile rămase avea menirea să convingă Occidentul că privatizarea turismului românesc s-a făcut corect şi transparent, că ea e încheiată pe Litoral iar marii turoperatori europeni, în special germani (TUI, Neckerman etc.), pot veni acum, nu vor mai avea de-a face cu statul şi binecunoscutele şpăgi "à la Tetelu"...

În **vara anului 2000**, Dan Matei Agathon a făcut o "vizită de lucru" **la Neptun**, deşi era doar în Opoziţie. A luat masa pe "Insulă", mulţumindu-se cu ceva guvizi proaspeţi (pasiunea sa), pescuiţi la comandă cu ceva ore înainte. Aflat cu fostu-mi coleg de facultate, **Viorel Pană** (vicepreşedinte PD, liderul grupului parlamentar PD din Senat, preşedintele Bursei Române de Mărfuri), pe care, pe atunci, îl bătea gândul să treacă la PDSR, Dan Matei Agathon s-a prezentat ca *"viitorul ministru al Turismului"* şi şi-a expus proiectele sale ambiţioase pentru revitalizarea turismului românesc.

După cum se vede, nu numai zidurile, ci şi tufişurile au urechi (menţionez: n-am fost de faţă)...

Din pasiunea cu care vorbea, viitorul ministru părea chiar convins că va schimba faţa turismului românesc! Un lucru greu, dacă nu imposibil, infrastructura fiind aproape la pământ şi necesitând investiţii de multe miliarde de dolari.

Pentru aşa ceva **este nevoie de o serioasă infuzie de capital. Străin**. Cum occidentalii nu s-au înghesuit deloc la licitaţiile mediatizate şi nici la propunerile de a cumpăra la pachet mari hoteluri sau de a construi altele noi, rămânea **o singură soluţie** în această direc-

ție: **atragerea unui număr cât mai mare de turiști occidentali în vara anului 2003.**

S-a acționat pe mai multe căi. Mai întâi s-a insistat pe negocieri directe cu marii turoperatori.

În paralel, s-a continuat cu "jocul de imagine", cu dese apariții la televiziuni și noi și noi "fumigene" (intenții generoase, palmieri ș.a.). Cum ținta turismului românesc este Germania, a apărut ***"proiectul Dracula Park".*** Nu întâmplător, el a fost plasat la Sighișoara, deși vechiul oraș nu avea nici în clin, nici în mânecă cu...subiectul. **Dan Matei Agathon știa, probabil, că nu-l va lăsa nimeni să distrugă Sighișoara, obiectiv UNESCO.** A realizat, însă, o nouă (dublă) lovitură de imagine! **Occidentalii și-au reamintit că Sighișoara trebuie protejată și restaurată**, însuși prințul Charles venind de urgență în România. Cum suntem o țară săracă, știe tot Vestul, Sighișoara trebuie, deci, salvată **cu *"euroii"* occidentalilor**, altfel cum?! Iar, apoi, nemții vor veni buluc să vadă ultimul burg german din Est, salvat din ghearele acestui Dracula numit Agathon...

În această diversiune, ministrul Agathon **a avut și sprijinul șefului său: premierul Adrian Năstase** a fost printre primii acționari la "Dracula Park"...

Iar **diveriunea și-a atins scopul!** Deja s-a anunțat că **peste 100.000 de turiști germani** vor inunda Litoralul românesc în vara acestui an...Câștigul este imens, deoarece nordicii și germanii sunt, în general, consecvenți. În anii '80 erau astfel de turiști care veneau pentru al zecelea an consecutiv la Neptun, de exemplu...Ca să nu mai vorbim de faptul că multe turiste vor pleca...măritate din România. Feții-frumoși, urmași ai lui Apollo (deși zeul era cam blond...), nu vor mai trebui să bată drumurile europene pentru a-și căuta fericirea în viață...Nici româncele! Iar de aici, o serie de avantaje pentru țară. Să nu uităm că **fostul președinte al Băncii Europene de Reconstrucție și Dezvoltare (BERD) și actual director-general al Fondului Monetar de Investiții (FMI), Horst Köhler, are mama româncă.** Nu întâmplător, acesta a exprimat de nenumărate ori *"angajamentul BERD de a sprijini țara noastră în procesul dificil de tranziție"* iar BERD a investit, sub mandatul său ca președinte al BERD, în România aproximativ **1,5 miliarde euro**, al doilea portofoliu de investiții al băncii ca mărime într-o singură țară (vezi *"Adevărul"* din 09.03.2000, p. 5)...

În concluzie, **când statul român dorește să realizeze ceva pozitiv, în folosul țării, are posibilități infinit mai mari decât orice persoană particulară**, chiar dacă aceasta s-ar numi Țiriac...

Totul este să dorească a face ceva în folosul României, aceeaşi patrie şi pentru aleşii noştri şi numiţii lor, fără a mai tremura că se sup• r• Big Brother, Maica Rusie sau Le Grand Frère, care tocmai ne-a tras de urechi, birjăreşte...Poate n-ar putea să afle şi "mojicul" Jacques Chirac (conform presei occidentale) că **Pierre Ronsard**, cu care se laudă, **era...Banu Mărăcine din Oltenia** (fostă Atlantida?!), că, **până în secolul XVIII, strămoşii săi vorbeau...moldoveneşte**, sau că **16.000.000** (16 milioane) **de occitani vorbesc şi acum ca... Miron Costin...**

Totodată, nici lui Schroeder nu i-ar strica să afle, şi el, că **goţii**, din care se mândreşte că provine, **nu erau altceva decât...geţi** migraţi, inclusiv până în Spania. Ţară care se făleşte că este urmaşa lui...Zalmoxe. Ş.a.m.d.

Probabil că cei în cauză ar face infarct să afle toate aceste adevăruri istorice (politicienii occidentali n-au excelat niciodată în istoria universală) dar, tocmai de aceea, se merită din plin ca **statul român** să facă un efort de voinţă şi demnitate şi **să dea o lecţie *"trufaşului Occident"*, propagând astfel de lucrări în Vest, şi în special *"Dacia Preistorică"*** a lui Nicolae Densuşianu, unul dintre cei mai erudiţi istorici pe care i-a dat Omenirea (nu e nici-o exagerare!)...

După cum se ştie, **încă din 2001**, în Cuvântul editorului la *"SECRETELE TERREI/Istoria începe în Carpaţi"* - vol. I, **am solicitat sprijinul statului român în traducerea şi difuzarea în Occident a unor lucrări, în special de preistorie, care să prezinte adevărata imagine a României. Dezinteresul a fost, însă, total** şi nu mai insist.

Între timp, lucrările noastre din domeniul preistoriei s-au înmulţit, trezind un imens şi neaşteptat interes. Cum, pe parcurs, mi-am cristalizat multe din ideile de bază ale acestei incredibile istorii, ocultată până acum, în ***"SECRETELE TERREI/Istoria începe în Carpaţi"* - vol. IV** am început...cu începutul (Facerea Lumii, Geneza) şi am atenţionat că este **o lucrare scrisă cu gândul la o difuzare peste graniţe** (în special în Occident).

Mesajul a fost receptionat nebănuit de repede. În ianuarie a.c., la puţin timp după sărbători, a început să curgă cu întrebarea "de baraj": *"Lucrările Editurii OBIECTIV sunt traduse, cumva, în engleză ?" "Dar în franceză ?"* (un alt telefon). Pentru ca, după un timp, cineva să se ofere să traducă în franceză absolut tot ce am publicat! Respectivul comandase toate cele 22 de titluri de pe talonul anterior şi ajunsese la concluzia că *"s-ar vinde ca pâine caldă!"...*

De acord, dar de unde să găseşti, peste noapte, difuzorii occidentali care să-ţi comande şi să-ţi achite un tiraj rezonabil, chiar şi la pre-

ţuri modice, fără un sprijin al Ministerului Culturii, de exemplu, ca să nu mai amintesc de Ministerul de Externe ?...

Unii vor spune că este vorba de o afacere, o problemă particulară. O fi, dar nu când poate fi schimbată imaginea ţării! Supără-se cine o vrea dar, **în acest monument, cel mai preţios "bun" al României este istoria şi, în special, preistoria sa!** Dacă nu vom şti să-l valorificăm cum se cuvine, vom mai lua destule palme peste ceafă de la mojici care se cred gentilomi !...

Alţii vor crede că...nu-mi mai ajung leii, că aş vrea venituri şi în euro. Eroare! **Toate exemplarele comandate din SUA, Canada, Suedia, Norvegia, Franţa, Belgia, Spania, Olanda Germania, Austria, Grecia sau Israel le-am vândut la preţul de pe copertă.** Ba, mai mult, **am aplicat şi reducerile conforme precizărilor** de pe talonul de comandă...Motivul este unul simplu: **nu doresc să împart românii în două** (ştiţi teoria salamului de soia!), să fac discriminări cu cei din diaspora, chiar dacă am fost atenţionat: ***"Cărţile dvs. valorează 20 dolari afară !"...***

Există, apoi, firme care se ocupă cu vânzarea pe Internet, în valută. Foarte bine, cinste lor dacă se descurcă, aceasta nu înseamnă să le cer 5 euro/ex! Dimpotrivă, au primit factură şi reducere de 30%, drept comision de vânzare...

Din păcate, în afaceri, românii...nu sunt evrei! Cărţile sunt comandate telefonic sau prin fax din ţările menţionate ori duse cu valiza. Toţi sunt încântaţi, le împrumută prietenilor dar nimeni nu dă semne că ar avea iniţiativa unei afaceri. Cât de mică. Fiecare comandă doar strictul necesar...

Aproape în toate ţările enunţate există puternice comunităţi româneşti. Uneori, la nivel de zeci de mii de persoane. Iar preistoria ţării lor de origine m-aş mira să nu-i captiveze, ţinând cont de reacţiile entuziaste de până acum.

Ceva-ceva începe să se mişte la New York. Un ziar românesc ne-a publicat un talon trecut şi rezultatele n-au întârziat să apară.

Recent (**ianuarie 2003**), tot **la New York, a apărut revista *"Dacia Magazin"*** (primul număr), condusă de doctorul Napoleon Săvescu (director onorific) şi Vladimir Brilinsky.

"Revista fenomenelor paranormale şi de astrologie" (director: Aurora Inoan) din 11-17 februarie 2003 ne oferă, pe două pagini, articolul de prezentare al revistei *"Dacia Magazin"*. Spre final, autorul (neprecizat) face **trimitere, în două rânduri, la una din lucrările Editurii *OBIECTIV:***

"(...) Totuşi, într-un moment de luciditate şi inspiraţie, Iorga avea să conteste tot ceea ce a susţinut o viaţă, afirmând că ***nu suntem***

un popor de bastarzi; fiind imposibil de crezut că poporul român s-a născut din potența ofilită a unor veterani romani (??), storşi de vlagă după un serviciu militar de 20-30 de ani (sbl. text), *ne spune Cornel Bârsan în «Revanşa Daciei», Ed. OBIECTIV, Craiova, pg. 90.*

(...) Totuşi, galeria monştrilor asmuțiți împotriva României nu ar fi completă, ***ne spune acelaşi C.Bârsan*** (sbl. n.-ED), *dacă nu se menționează autori români, care, într-un spirit de solidaritate cu cei amintiți, nu se dau la o parte a jigni spiritul neamului, etichetându-i pe daci drept bețivi, pe Decebal drept invadator, Vlad Țepeş - criminal ilustru din categoria lui Stalin şi Hitler, Mihai Viteazul - colonist paranoic, geniul poeziei româneşti, Mihai Eminescu - fascist, Octavian Goga - lichea sau Mihai Sadoveanu şi George Călinescu - comunişti."*

Această citare dovedeşte că **lucrările noastre încep să devină puncte de referință** şi nu poate decât să ne bucure acest fapt. Nu ca pe **Angela Băcescu**, o doamnă care nu are ce face, probabil, şi **de doi ani ne târăşte prin toate instanțele posibile** pentru că dl. Teodor Filip a citat din una din cele două (parcă) lucrări ale sale, cu toate precizările de rigoare...Mai mult, cere... *"interzicerea dreptului de autor"* şi **500.000.000 lei daune** !?...

Să revenim, însă, la chestiuni mai serioase.

După cum se vede, românii au nevoie, în continuare, mai ales în diaspora, de un liant, un energizant. Mai degrabă de un ***"tătuca"***, care să-i ocrotească şi să-i adune la un loc. Şi eu, ziceați ? N-ați prins ideea...Nu întâmplător, şi ofer un exemplu din domeniul afacerilor, **există ataşați comerciali în orice ambasadă**. La fel cum există şi ataşați culturali. În anumite cazuri, există chiar **birouri comerciale**, coordonate de ambasade. Toate acestea, tocmai **cu scopul de a ajuta firmele din țară, chiar dacă sunt particulare,** să realizeze legături comerciale în țara ambasadei respective.

Şi atunci, de ce nu poate statul român să sprijine difuzarea unor lucrări de interes în afara țării, prin Ministerul de Externe, Ministerul Culturii etc. ?...

Cum românii, se zice, suferă de mult de "scenarită", **ofer un scenariu special pentru ministrul Turismului, Dan Matei Agathon.** Poate este mai receptiv, că talent în domeniu are suficient...

Etapa I: traducerea şi difuzarea, unor lucrări estimate a fi de succes, din domeniul (pre)istoriei, **în Europa Occidentală** (pentru început).

Concomitent, aceste lucrări traduse pot fi difuzate pe Litoral sau prin hotelurile frecventate de turiştii străini. Totodată, statul român poate edita materiale de reclamă turistică, conținând şi câteva precizări istorice de bază, care să promoveze turismul istoric.

Etapa II: popularizarea unor descoperiri arheologice (relativ) recente, care dovedesc vechimea multimilenară a poporului român, potopul la Marea Neagră etc.

Etapa III: după câţiva ani şi trezirea interesului unor "difuzori" de impact din Occident (*"Discovery", "National Geographic"* etc), când "programul preistoria României" este oarecum cunoscut în Occident, se pot lansa **programe turistice** de genul: *"Peştera lui Zalmoxe"* (scuze Şefu'!), *"Columnele lui Hercule", "Scaunul lui Dumnezeu"* (Vf. Omu), *"Delta - fosta Atlantida", "Tulcea - vechea Tula/Thule", "Expediţia Argonauţilor pe Dunăre", "Ţara Luanei"* (Buzău) etc etc.

Dacă tot are idei trăznite gen *"Dracula Park"* (care ne face un popor de vampiri!), crede ministrul Agathon că nu s-ar găsi destui trăzniţi în Occident care să vrea să se plimbe pe Dunăre, cu o navă de tip antic şi îmbrăcaţi ca argonauţii, să se lupte cu Balaurul Uriaş şi să bea un vin dacic (de buturugă)?! Iar ideile de acest gen pot continua mult şi bine...

Vi se par ciudate şi exagerate asemenea propuneri ("scenarii")? Ei bine, aflaţi că **alţii au de mult astfel de scenarii, doar că împotriva României şi în propriul interes. Pe termen lung, la scară planetară şi având ca vârfuri de lance istoria şi religia.**

*

Afirmam că **şi noile apariţii ale Editurii *OBIECTIV* sunt efectiv de senzaţie** şi aceasta nu este o laudă sau un spot publicitar. Este **un adevăr** de care am luat la cunoştinţă înaintea Dvs. şi de care vă puteţi convinge oricând. Cărţile noastre vă stau la dispoziţie pentru confirmare!

Am mai scris acelaşi lucru şi despre alte titluri pe care le-am editat şi, până acum, nu am fost contrazis de nimeni...Pentru că scriu ce gândesc şi am dobândit ceva experienţă de editor după mai bine de 6 ani.

Lucrările Editurii *OBIECTIV* au curajul de a pune degetul pe rană şi de a spune adevărul, chiar dacă deranjează pe unii, care se cred deasupra tuturor şi intangibili...

Mai mult: în dese rânduri, pe lângă prezentarea unor cazuri şi informaţii "explozive", aceste lucrări v-au oferit **ocazia aflării unor predicţii, din timp**, confirmate apoi cu vârf şi îndesat.

Un exemplu. **Din 1993**, de la primele cărţi publicate, **dl.col.(r) Florian Gârz nu încetează să prevadă destrămarea NATO, atenţionând că singura soluţie favorabilă ţării este *"opţiunea Europa"* şi în nici-un caz SUA,** ce vor intra într-un declin generalizat: economic, financiar, de imagine etc.

Pentru aceste convingeri, dl. Gârz şi-a pierdut funcţia de şef al Secretariatului Consiliului Suprem de Apărare al Ţării (CSAT), fiind trimis în rezervă, în 1997, de "liderul regional" Emil Constantinescu.

Totodată, în interiorul SRI, Editura OBIECTIV a fost catalogată drept "anti-NATO" şi luată în "colimator". Big Brother nu trebuie supărat cu nici-un preţ, să trăiţi! Cei care au gândit astfel mai bine îşi găseau timp şi ne citeau cu atenţie lucrările, ar fi avut multe de învăţat!...

În ianuarie 2001, dl. Teodor Filip îmi trimitea manuscrisul intitulat apoi *"Teroriştii printre noi"*, în care atenţiona că terorismul va intra în *"faza apocaliptică"* iar primul obiectiv vor fi Statele Unite, şi în special New York, *"unde se află puterea lui Satan"*, în concepţie musulmană. În 11 septembrie acelaşi an, "Gemenii" (World Trade Center) se prăbuşeau, loviţi de avioanele Boeing deturnate...

În ce mă priveşte. în **12 septembrie 2001**, am scris un **articol de 12 pagini** şi l-am **trimis pe fax la toate marile cotidiane şi săptămânale**. Pentru că semnalam o serie de ciudăţenii şi neconcordanţe şi **concluzionam că 11 septembrie 2001 este o nouă diversiune americană** de tip "Lusitania" (pentru intrarea în primul război mondial) sau Pearl Harbour (pentru intrarea în cel de-al doilea război mondial), prin care se declanşează războiul pentru hegemonia mondială şi suprimarea drepturilor omului, nimeni nu a avut curajul să-l publice, chiar în rezumat...În scurt timp, întreagă mass-media mondială avea să se convingă de aceste adevăruri, Oculta nemaiavând răbdare şi trecând deja la restricţionarea unor drepturi cetăţeneşti altă dată inalienabile...

Cele mai elocvente în domeniul predicţional rămân, însă, lucrările dlui col.(r) Florian Gârz. Bazate pe informaţii de primă mână, mai puţin accesibile şi cunoscute şi pe flerul de fost şef al Serviciului Sinteze al Direcţiei de Informaţii a Armatei (celebra DIA), **aceste predicţii se confirmă permanent de aproape 10 ani, de la primul volum publicat !**

De 4 ani, scriu încontinuu pentru cei care ne conduc (naiba ştie încotro!): ***"Ascultaţi-l pe Pápá !"*** Inutil...

Col.(r) Florian Gârz este cunoscut în branşă drept *"Pápá al informaţiilor româneşti"*. Firesc ar fi ca un asemenea specialist să fie ascultat cum se cuvine, nu să fie catalogat "mereu contra valului", "anti-NATO" etc. Cel fel de analişti şi Sinteze au serviciile noastre de informaţii, dacă toate aceste predicţii confirmate în serie, ale dlui Gârz, nu le spun nimic ?!...

Ultima sa apariţie, ***"Spionajul şi Puterea"*** a fost **predată** editurii **pe 31 octombrie 2002** şi ulterior nu s-a operat **nici-o modificare în text**. Reţineţi această dată, lecturaţi-o cu atenţie şi, credeţi-mă, ...vă veţi cruci! **Tot ceea ce se petrece din ianuarie 2003 până acum**

(sfârşit de februarie), **în România şi pe plan mondial a fost prevăzut de dl. Gârz cu precizie matematică !**

Pentru a nu fi bănuit, însă, de diversiuni şi manipulare, voi evita să vă ofer exemple din această lucrare nouă şi voi face apel la penultima apariție, cea din **noiembrie 2002**: ***"Spionaj şi divesiune".*** Câteva citate sunt mai mult decât elocvente:

•*"Franța este şi rămâne interesată, nu în viitorul şi extinderea NATO, ci în modalitățile de preluare şi utilizare a instalațiilor, sistemelor de comandă, control, comunicații, informații şi infrastructurii NATO de către Uniunea Europeană şi, mai presus de toate, în construirea Identității Europene de Securitate şi Apărare, total independentă de NATO."* (pag. 98).

•*"Este însă extrem de puțin probabil că SUA vor mai putea implica NATO într-un conflict în spațiul Europei."*

•*"(...)* ***Hotărârea Parlamentului României, din aprilie 2002, de a trimite trupe în Afganistan este extrem de regretabilă şi va avea urmări grave."*** (pag. 103)

•***"Şansele ca SUA să poată antrena NATO în războiul global împotriva terorismului sunt nule."***

•*"(...)* ***Prețul admiterii unor state ca România şi Bulgaria în NATO ar putea consta în folosirea armatelor acestora într-un eventual război împotriva Irakului****, pentru înlăturarea lui Saddam Hussein."* (pag. 105)

•***"Cel mai mare pericol la adresa existenței NATO****, forța centrifugă ce amenință să dezmembreze această alianță desuetă, rezidă în evoluțiile din cadrul Uniunii Europene şi în* ***natura tot mai divergentă a relațiilor dintre această puternică organizație economică şi SUA.*** *(...)* ***Uniunea Europeană nu-şi poate lăsa securitatea pe seama unei puteri extra-europene cu accentuate tendințe hegemoniste, cum sunt SUA (...)****"* (pag. 108)

•***"(...) unificarea Germaniei este una din cauzele care vor duce la dispariția NATO."*** (pag. 112)

•*"(...) fostele state comuniste care au aderat sau vor adera la NATO se înşeală amarnic dacă cred că această Alianță şi în special SUA le vor acorda garanții ferme de securitate."* (pag. 114)

•*"În ciuda declarațiilor propagandistice ale guvernanților de la Bucureşti este clar că* ***forurile Uniunii Europene au ținut la distanță România tocmai datorită politicii sale pro-americane şi va fi, cu siguranță, ultima țară din Europa acceptată ca membru cu drepturi depline în această organizație.****"* (pag. 117)

•"Între SUA şi UE s-a declanşat competiţia pentru poziţii economice dominante în lume (...)

***După decuplarea economică**, în mod inevitabil, **va urma şi decuplarea militară şi de securitate a Uniunii Europene de SUA.**"* (pag. 118)

Deocamdată, ne oprim aici, deşi partea cea mai interesantă, conflictul SUA-Irak, de-abia acum urma. Cred că nu mai e nevoie de completări şi informaţii suplimentare. Cele prezentate mai sus sunt realităţi actuale, prevăzute cu mult timp înainte de col.(r) Florian Gârz, şi pe care le puteţi constata, acum, din orice ziar şi la orice buletin de ştiri...

Unii, furaţi de propaganda marca "CIA şi agenţii ei", deşi ofiţeri de informaţii sau politicieni cu experienţă, au catalogat astfel de afirmaţii lucide drept...manifestări anti-NATO. Aceştia au schimbat barca şi vâslesc cu aceeaşi pasiune !...

În tot răul există întotdeauna şi un bine, zice românul, mereu optimist: **cititorii Editurii *OBIECTIV* sunt**, după cum se vede, **mai informaţi decât...Preşedinţia, Parlamentul şi Guvernul României !...**

*

Numele editurii, ca şi cel al revistei anilor 1995-98, **nu a fost ales întâmplător**. El exprimă un crez de ziarist şi om: **obiectivitatea**. Fireşte, acest nume mai are şi un alt sens, folosit cum se cuvine în revistă, prin rubrici gen *"VIP-URI ÎN OBIECTIV"*, care au inspirat şi unii..."ochi albaştri". Cum era de aşteptat, când e vorba de presă, încă de la apariţia revistei, am fost luaţi şi noi "în obiectiv"...Până la un punct, ceva de înţeles şi de acceptat tacit, presa având oricând forţa să scoată românii în stradă.

Cum o revistă diferă enorm de un cotidian, tot aşa şi editarea de carte de cea de presă. Obiectivele sunt cu totul altele, mai de amploare şi profunzime. La un cotidian, ca editor sau redactor-şef, devii sclavul crimelor, violurilor şi faptelor şi declaraţiilor unor politicieni "de cartier". O revistă deja îţi oferă posibilitatea abordării unor teme mai elevate, de interes general, dar fără profunzimea necesară.

Editarea de carte schimbă, însă, cu totul datele problemei. Ca economist şi fost ziarist, om al concretului, nu pot suporta "arta pentru artă", filozofia de dragul filozofiei. **Lumea arde şi nu mai are timp de cultura şi arta abstractă. Oamenii vor, în secolul XXI, informaţii concrete, cât mai multe informaţii şi, dacă se poate, să înţeleagă încotro se îndreaptă.** Românii s-au săturat de lucruri inutile pentru ei, inclusiv dezvăluiri despre corupţi, că tot nu-i arestează nimeni...

Mulți se miră că nu se mai "vinde" poezia și fac greșeala să acuze un întreg popor de decadență. Nu pricep că pentru poezie e nevoie de o anumită liniște interioară. Care nu poate veni decât pe fondul liniștii sociale, din jur, inclusiv din țară. Am editat câteva cărți de poezii și am constatat *de visu,* cu ocazia lansărilor, dezinteresul catastrofal al românilor pentru acest domeniu. Doar trăim în economie de piață, când toată lumea nu are alt țel decât să lupte pentru existență (eventual mai bună)...

Succesul Editurii *OBIECTIV* se pare că **derivă tocmai din tematicile abordate.** Acestea nu au fost alese deliberat, au venit pe parcurs și s-au așezat, precum niște cărămizi, la construcția unei case. **Românii sunt, în general, curioși din fire, avizi de cunoaștere și mai ales a lucrurilor de culise. De aceea, nici-un secret nu poate rezista la noi prea mult timp...**Mințiți decenii la rând, vrem cu toții să aflăm cât mai multe din cele ce ne înconjoară și ne influențează viața (să nu uităm imensele cozi la ziare din primele zile post-revoluționare!). Firește, spionajul și Oculta nu putea lipsi dintre preferințe. A apărut, apoi, această extraordinară preistorie a României, domeniu în care apar mereu informații senzaționale.

Toate aceste domenii oferă un bagaj de cunoștințe ce limitează enorm posibilitățile de manipulare. Un român informat are toate șansele să nu mai fie manevrat după dorință. Cel puțin teoretic...Acesta este și unul din motivele pentru care lucrările Editurii OBIECTIV deranjează pe unii.

Ca ziarist, editor de presă și editor de carte, **am beneficiat de enorm de multe informații** (în majoritate, de nepublicat, pentru a nu ajunge în instanță !) **și am cunoscut mii de oameni.** Din toate zonele țării, de toate vârstele și nivelurile de pregătire. De la elevi de școală și până la președinții Ion Iliescu și Emil Constantinescu...

Am primit mii de scrisori în toate cele trei ipostaze și primesc în continuare.

Pot, deci, după 13 ani, să trag unele concluzii.

Orice redacție din presa scrisă are "coșmarurile" ei: **reclamagii de profesie**, care ar vrea să-și vadă numele publicat zilnic și bombardează publicația cu scrisori interminabile. După care, vin vizitele interminabile. Dacă mai apar și câțiva **narcisiști, genii neînțelese**, te-ai pricopsit, nu mai lucrezi nimic! În general, aceștia sunt pensionari, dornici de o ocupație, ori mici funcționari sau politicieni nemulțumiți.

Renunțând la presă, am crezut că am scăpat de astfel de specimene. Greșeală fatală !

Unii cred că sunt Mesia, au menirea să schimbe lumea şi îmi trasează sarcini. **Alţii au scris *"cea mai importantă operă a Omenirii"*** dar nu o pot prezenta decât dacă accept tot felul de condiţii de trebuie să stau pe scaun: tiraje de 100.000 ex., drept de autor de 80% din venituri şi alte asemenea aberaţii! Am uitat: plata înainte !!

Bineînţeles că nu pot lipsi **cei care le ştiu pe toate şi dau lecţii în stânga şi-n dreapta, în orice domeniu...**Precizez de la început că sunt extrem de receptiv la orice este pozitiv (semnalare, propunere, informaţie) şi sunt primul care îmi recunosc o greşeală comisă (în ciuda orgoliului de oltean). Nu accept, însă, să-mi pierd timpul cu aberaţii "savante", scrise cu ura omului nerealizat, ce se crede geniu neînţeles! Formule de genul *"am să-ţi distrug orice contraargument", "tâmpenie mare", "prostii, baliverne"* dovedesc doar lipsuri imense, în primul rând de bun simţ..

Am mai scris pe această temă şi o fac pentru ultima oară: toţi aceşti "savanţi", care au timp să mă bombardeze cu scrisori, sper **să-şi găsească timp pentru a compune o operă celebră...**

Recunosc: şi eu, după ce am citit primele trei cărţi privind preistoria României credeam că am aflat totul !...

Istoria şi cu atât mai mult **preistoria** sunt **domenii în care o informaţie nouă poate schimba tot eşafodajul creat mental până atunci.** Mai mult: prin omisiuni şi compilări dorite se pot demonstra cele mai contradictorii "adevăruri istorice"! Tehnică folosită, cu intenţie sau din necunoaştere, de tot felul de autori occidentali obsedaţi de Atlantida...

După două milenii de "distrugere a probelor" şi de mistificări e foarte greu de a separa grâul de neghină. Aceasta nu se poate face cu patimă şi nici cu prejudecăţi, ci bazat pe surse serioase şi printr-o abordare lacidă şi obiectivă.

Altor "adrisanţi" le răspund scurt: **nu doresc să mă înregimentez în nici-un partid, societate secretă, serviciu secret ş.a.m.d. şi nici să fondez partide şi organizaţii militante!** Clar?

Cei care conving un editor (de presă ori de carte) să meargă înainte, oferindu-i şi satisfacţii morale, de neînlocuit, sunt **oamenii cu sufletul curat, cu speranţa că binele poate exista.**

Pe adresa Editurii OBIECTIV vin zilnic **maldăre de scrisori de încurajare**, cu sincere aprecieri şi imbolduri de a continua: *"Ţineţi-o tot aşa!"* Unele dintre ele sunt chiar exagerate, dovedind un lucru care ar trebui să dea de gândit celor care au adus România în pragul dezastrului: **românul speră că, odată şi odată, va apărea şi binele în ţara lui, adeseori chiar că un semen de al său este sortit să aducă izbăvirea Naţiei.** O asemenea psihologie, am mai scris, în-

tâlnită şi la ruşi, poate explica multe din istoria ultimilor 60 ani. Inclusiv succesul electoral neştirbit al lui Ion Iliescu, chiar şi în perspectiva expirării carierei de preşedinte...

În "Cuvântul editorului" la ***"Marile Mistere ale Piramidei Oculte"*** (dacă nu mă înşel) a fost pentru ultima oară când am prezentat pasaje din scrisorile primite. Atunci, am promis să nu mai repet gestul.

Mă văd nevoit să-mi încalc promisiunea (vorba unor directori: *"E cuvântul meu. Eu îl dau, eu mi-l iau!"*), pentru a vedea şi unii domni care este, de fapt, opinia generală în legătură cu titlurile Editurii OBIECTIV:

• *"Sănătate, putere de muncă şi să vă apere Dumnezeu de toate relele, de toată vrăjmăşia acestei lumi în derută,* ***ca să ne puteţi aduce în suflete lumina cunoaşterii.****"*

• *"(...)* ***felicitări pentru cărţile editate de dvs., ţineţi-o tot aşa!*** *(...) Sunt bucuros că am reuşit să fac rost de Biblia Geto-Dacilor: Dacia Preistorică."*

• ***"Trăiesc numai datorită lucrărilor editate de «OBIECTIV».*** *Până acum* ***le am pe toate****, ba am cumpărat, când a fost posibil, şi pentru alţii.* ***Vă rog din suflet să continuaţi.****"* (pensionară).

• ***"Felicitări pentru curajul Dvs. şi pentru cărţile de până în prezent.*** *Să sperăm că mai mulţi români vor lua cunoştinţă de preistoria lor."*

•***"Apreciez mult curajul cu care editaţi lucrări cu tematici spinoase.*** *Desigur, deranjaţi multă lume prin penele autorilor. (...)* ***Admir angajamentul colaboratorilor Dvs., care dau dovadă de un lucru mare: patriotismul.*** *Nu de vitrină, ci izvorât din măduva oaselor.* ***Lucid, decent, lipsit de excese.*** *Fanfaronada politică trebuie frânată prin orice mijloace, dintre care informarea este cea mai eficientă."* (inginer **maghiar** din Oradea...).

•*"A fost o binefacere şi o încântare atunci când v-am descoperit.* ***Pentru mine, cele mai multe cărţi apărute la Dvs. au valoarea oxigenului.*** *Nu am cu nimeni nimic, dar îmi iubesc ţara şi neamul mai presus decât orice şi românului trebuie să i se deschidă ochii, să fie mândru că este român şi urmaş al dacilor. Vă mulţumesc."*

•*"În căutările mele cu scopul de a găsi titluri noi de carte ştiinţifică, am dat peste cărţile Editurii OBIECTIV, din seria Secretele Terrei.* ***Am fost plăcut impresionat.*** *Asta deoarece este şi convingerea mea dintotdeauna că substratul genetic al românilor poartă CEVA deosebit, iar limba noastră are rădăcini ancestrale şi de aceea se reflectă în toate celelalte limbi vorbite pe Pământ. (...)* ***Viitorul întregii Omeniri va fi, cu siguranţă, legat de viitorul României.***

Poate de aceea Papa Ioan Paul a spus că «salvarea Omenirii va veni din Est».”

Pe autorul acestui ultim pasaj îl rog să mă contacteze. Aştept lucrarea propusă dar era mai bine dacă îmi oferea şi un număr de telefon...

Mă opresc aici cu citatele, considerând că cele de mai sus sunt suficient de elocvente.

Aştept în continuare scrisorile cititorilor. Chiar dacă efectiv nu am timpul necesar pentru corespondenţe, **lecturez absolut toate scrisorile**. Documentaţiile, informaţiile sau criticile constructive voi încerca să le utilizez în lucrările următoare.

O precizare absolut necesară: nu rezolvăm cazuri de nedreptate (rog, încercaţi la ziare sau la autorităţi) şi nici **nu comercializăm cărţile altor edituri** !

Revin la rugămintea de a ni se comunica neprimirea comenzilor, ascunderea cărţilor în reţea, difuzori serioşi disponibili pentru o colaborare de durată şi eventuale defecte tipografice.

Previn, încă o dată, că **cei care nu îşi achită coletele comandate nu vor mai putea comanda direct la Editura *OBIECTIV*** (pierzând şi reducerile aferente).

Livrările se fac o dată pentru fiecare comandă şi nu defalcat în nu ştiu câte tranşe. Înţelegem lipsurile financiare ale unor cititori dar sunt foarte greu de urmărit şi onorat astfel de comenzi. Singura soluţie este chiar comandarea pe tranşele dorite. De reţinut: livrările se efectuează în **max. 3 zile lucrătoare** de la primirea comenzii şi, deci, orice întârziere exagerată nu ni se datorează.

Cititorii din străinătate sunt sfătuiţi să-şi găsească o cunoştinţă în ţară unde să putem livra comanda (pe ramburs) şi sunt rugaţi să nu mai trimită valută în plicuri. Nu vrem să ne întinăm imaginea pentru eventuale “subtilizări” efectuate pe traseu...

Următoarea ediţie editorială va fi **după 4 noiembrie 2003** (probabil **8-10 titluri noi x 70.000 lei**) şi doritorii sunt invitaţi **a ne expedia din timp contractele** pentru a primi cu prioritate noile lucrări, beneficiind şi de o reducere de **30%**.

La comenzile pe taloane, reducerea se aplică, normal, la numărul de cărţi pe care editura le are **în stoc** şi le poate livra şi nu la numărul de cărţi comandate.

*

Difuzarea de carte continuă să rămână o mare problemă în România. Pe marginea acestui subiect am mai scris, pe larg, şi nu doresc să-l mai tratez *in extenso.* Am vrut doar să trag un semnal de alarmă, oferind chiar şi propuneri concrete de rezolvare, şi să arăt ci-

titorilor că, în bună măsură, ei sunt cei care îşi pot clădi singuri destinul. **Credinţa pasivă în *"salvatori ai Neamului"*, *"statul ocrotitor"*, *"părintele Naţiunii"* etc. nu poate aduce nimic bun.** Adeseori, am întâlnit funcţionari sau angajaţi de stat, nemulţumiţi de salarii şi de viaţă şi care nu contenesc să-i blesteme pe "ăştia cu SRL-urile", care "s-au ajuns". Întrebi: *"De ce nu vă privatizaţi şi Dvs. ?"* şi dau din umeri, bombănind. E greu să accepţi ideea că îţi poţi amaneta casa, maşina etc., nu vei mai avea week-end-uri, vei lucra 12-16 ore zilnic etc. Ştiu foarte bine, ca toţi românii, că multe averi colosale s-au ridicat prin jefuirea rodului muncii multora care acum trăiesc de azi pe mâine. Însă, **a sta întins pe spate şi a jeli nu este deloc o soluţie, este cel mai sigur drum spre dezastru!** În loc să acuze difuzorii, statul ş.a.m.d. pentru că nu găsesc cărţile noastre, doritorii pot comanda direct la Editura OBIECTIV, cu avantajele de rigoare. Ca şi în cazul revistei OBIECTIV MAGAZIN, semnalez că, şi în ce priveşte Editura OBIECTIV, cei care ne apreciază munca şi ţin la continuarea benefică a acestei activităţi pot avea un cuvânt greu de spus, decisiv chiar. **Cumpărându-ne în mod direct lucrările** (contracte şi taloane), **cititorii noştri, fideli sau potenţiali, au puterea de a elimina orice ingerinţe şi tentative de sabotare a activităţii *OBIECTIV*!**

"Mafia gulerelor albe", ca şi anumite organisme externe (şi agenţii lor interni) **nu acceptă redeşteptarea poporului român**, pe care ar dori să-l manevreze la infinit, în propriul interes. De aceea, **orice tentativă în dezvăluirea planurilor lor oculte le dă fiori**. Poporul român, după ei, nu trebuie să afle că este minţit, jefuit, împuţinat, ţara ocupată pe nesimţite!...Pentru aceasta apelează la mituiri, şantaje, ameninţări voalate sau directe ori unele acţiuni concrete de intimidare, pe întreaga filieră. **Ei mai au doar puţini ani pentru a-şi pune planurile în aplicare**, Omenirea a început să se trezească (vezi opoziţia mondială împotriva unui război în Irak) iar "mămăliga românească" poate "exploda" oricând, schimbând iar Istoria Lumii! Să nu uităm că, de la Războiul de Independenţă încoace, **marile conflicte, ale Marilor Puteri, au fost încheiate de România mereu în tabăra învingătorilor, înclinând balanţa în favoarea acestora !...**

Editura OBIECTIV, prin angajaţi, autori şi colaboratori, face tot ce este omeneşte posibil pentru a informa corect şi obiectiv cititorii, oferind în premieră informaţii excepţionale, de-a dreptul periculoase, pe care unii le-ar dori îngropate pentru totdeauna.

România, ca ţară şi românii, ca popor trebuie să-şi regăsească extrem de rapid curajul, patriotismul şi demnitatea naţională, caracteristice de la apariţia pe acest pământ, pentru a

evita dezastrul către care suntem împinşi cu multă abilitate! Fără a mai aştepta apariţia vreunui Mesia...

Cei care nu ne doresc binele, dimpotrivă, şi cozile de topor ne cunosc foarte bine psihologia naţională. Ştiu că românii aşteaptă, pasivi, apariţia Salvatorului Naţional şi îşi iau măsurile de rigoare. De fapt, şi le-au luat din 1989, chiar înainte de 22 decembrie...Această credinţă este încă **o himeră, cu care suntem periodic alimentaţi, pentru a ne invita la pasivitate.** La vârf, jocurile sunt făcute de mult iar politica doar un circ diversionist, cu divergenţe foarte bine mimate. **România este o ţară sub ocupaţie** iar cine a lecturat ***"Conspiraţia Satanei - Ţinta România"*** (vol. I şi II) a aflat deja cine ne conduce şi manipulează...

În concluzie, **apariţia vreunui Salvator Naţional este exclus să se producă prea curând!** Chiar dacă acesta ar exista, n-ar avea nici-o şansă să ajungă la putere prin "alegeri libere" (pentru că *"nu contează cine şi ce votează, contează cine numără voturile"*!), toate căile de acces fiind blocate.

Deşi m-am ferit cât am putut de politică, dorind să rămân cu adevărat independent, stăpân pe mine şi pe convingerile mele, cred, totuşi, că **singura salvare a României nu poate fi decât activismul civic şi politic**, implicarea tuturor românilor în spulberarea actualei clase politice, care ne conduce spre dezastru de peste 13 ani...

Românii au puterea să-şi pună ordine în ţara lor! Le mai trebuie voinţa necesară şi informaţii cât mai corecte.

Se spune că **mass-media** este a patra putere în stat. Uneori, însă, este **a doua! După Oculta care decide scenariile.** Prin ea sunt promovaţi cei "aleşi" ori desfiinţaţi intruşii nedoriţi, apăruţi în jocurile de putere, este pregătit terenul pentru epurări sau legi şi măsuri de-a dreptul antinaţionale, iar în unele cazuri este forţată mâna autorităţilor: Preşedinţie, Guvern etc.

Mass-media aservită intereselor oculte poate discredita orice iniţiativă benefică ţării şi poate desfiinţa orice nouă personalitate ce prezintă pericol pentru vârfurile Puterii. Un partid nou-înfiinţat şi liderii săi, indiferent de capacitate şi bunele intenţii, sunt fie ignoraţi, fie "asasinaţi" mediatic din start. Un exemplu elocvent poate fi şi recent-înfiinţatul partid al tinerilor intelectuali, "legat" imediat de Emil Constantinescu şi discreditat.

Românii pot, însă, nărui toată această construcţie ocultă, începând cu vârful de lance, mass-media, refuzând să mai finanţeze...propria manipulare. Pentru aceasta este nevoie mai întâi să fie corect informat: care sunt jocurile de culise, cine stă în spatele lor, ce metode sunt folosite, identitatea marionetelor etc. Indiferent cât de

săraci sunt, românii susţin din greu existenţa şi bunăstarea unor mijloace de informare în masă, tentaţi cu tot felul de concursuri, cadouri etc. Astfel, fonduri importante sunt deturnate din buzunarele celor care doresc salvarea ţării şi informarea corectă a compatrioţilor, şi aşa ocoliţi de sponsorizări şi finanţări de stat...

"Jocurile de întrajutorare", "fondurile mutuale", concursurile cu câştiguri, loteria şi alte "găselniţe" de acest gen sunt **cele mai sigure metode de "buzunărire"** a celor mulţi în favoarea celor puţini !

Nimic nu a fost întâmplător în ultimii 13 ani! La 1 ianuarie 1990, populaţia avea "economii" importante, cu care putea participa, necontrolat, la privatizare, alături de părţile sociale deţinute. Sub masca bunăvoinţei guvernanţilor (Guvernul Roman), părţile sociale au fost returnate iar în 1990 au fost cheltuite toate rezervele ţării, de **3 miliarde dolari, pe importuri de consum.** Românii s-au bucurat de portocale, banane, casete occidentale de muzică, aparatură audio şi video etc., aproape pulverizându-şi economiile şi fiind, astfel, pregătiţi pentru valurile de disponibilizări ce aveau să curgă din primăvara anului 1991. Iar în acest timp, **haosul legislativ era întreţinut cu grijă** (Petre Roman: *"E legal ce Legea nu interzice"* !), "aleşii" erau lăsaţi să-şi "legalizeze" imensele "economiii" din "epoca de aur", prin înfiinţarea unor firme necontrolate de nimeni până la apariţia Gărzii Financiare (mai 1991).

Arhitecţii acestor scenarii au uitat, însă, amănuntul că **românii sunt imprevizibili!** Încă o dată, aceştia şi-au dovedit **simţul naţional de supravieţuire.** Mărfurile nevandabile ale lui Ceauşescu şi importurile de consum pentru pulverizarea economiilor au fost transformate în surse rapide de câştig şi de aspirare a valutei din ţările vecine. Toţi cei care participaseră la agresiunea mascată, din decembrie 1989, împotriva României, ne plăteau acum în valută! **Peste 1 miliard dolari a fost adus astfel în ţară.** La un moment dat, pentru scenarişti, fenomenul a devenit atât de "îngrijorător", încât au comandat o campanie mediatică de proporţii împotriva "bişniţei peste graniţă". Alte ţări, în special din "trufaşul Occident", au fost luate cu asalt, că tot ni se vorbea de *"desfiinţarea/spiritualizarea graniţelor"*... Fiecare, cu ce s-a priceput şi ce posibilităţi a avut, "a făcut totul" să aducă cât mai mult (valută, bunuri) în ţară iar **scenariul pauperizării rapide a românilor s-a năruit la fel de repede cum a fost construit**...

Marele istoric Gheorghe Brătianu îşi intitula una din lucrări: ***"Miracolul românesc".*** Cine ar putea să afle toate scenariile apocaliptice pregătite României nu ar putea decât să-şi facă o mare cruce, constatând că acest miracol continuă să existe, deşi ţara era programată la divizarea în provincii, cu "autonomizarea" Ardealului, şi la

ocuparea totală, economică şi politică, de către Marile Puteri...**Datorită opoziţiei lui Slobodan Miloşevici**, lucrurile s-au complicat în Balcani şi ***"scenariul jugoslav"* n-a mai putut fi aplicat şi în România.** Deja, situaţia internaţională era alta: Europa a ieşit de sub hegemonia americană şi este sătulă de conflicte armate sau interetnice pe teritoriul ei. În plus, ocuparea economică a unei ţări întregite, cu o piaţă de 23 milioane de cumpărători este mult mai avantajoasă pentru arhitecţii globalizării în folos american...

Un mare merit în schimbarea planurilor Marilor Puteri privind România l-a avut preşedintele Ion Iliescu. Am mai făcut această afirmaţie şi o repet, chiar dacă risc să fiu catalogat în fel şi chip. Este convingerea mea şi cred că reprezintă adevărul. Sloganul său *"România - o oază de linişte în Balcani"* şi insistenţele sale pentru pace socială au convins pe arhitecţii politicii mondiale să-şi schimbe planurile. Apoi, în 1996, tocmai la timp, situaţia fiind foarte complicată pe plan mondial iar poziţia ţării extrem de delicată, a venit ***"Marea Schimbare"***. Ea a fost **decisă la vârful piramidei româneşti** iar mass-media şi-a făcut datoria, convingând "alegătorii". Urma anul 1997, cu Summit-ul NATO de la Madrid, când speram într-o "invitaţie la balul războinicilor" şi PDSR, cu imaginea sa, nu avea nici-o şansă pentru îndeplinirea unui asemenea obiectiv. Lovitura a fost de maestru: în Opoziţie, PDSR a evitat gestul sinucigaş de a se alia cu SUA împotriva Jugoslaviei (singurul vecin cu adevărat prieten, de multe secole), şi-a schimbat într-un fel imaginea, a dat o oarecare satisfacţie românilor iar PNŢCD posibilitatea...să se sinucidă politic. Planul n-a reuşit, însă, în totalitate, el fiind intuit de PNL şi PD, care s-au distanţat la timp, salvându-şi viitorul politic şi aruncând întreaga vină pe preşedintele Emil Constantinescu şi PNŢCD. Drumul lui Ion Iliescu spre Cotroceni era iar liber...

Nu credeţi în asemenea scenarii şi jocuri de culise? Atunci, vă reamintesc că, **în 1996, am publicat în revista *OBIECTIV MAGAZIN*, anticipat, procentele care credeam că vor ieşi la alegeri în dreptul partidelor.** Ei bine, aflaţi că **le-am "nimerit" la zecimală**!!... Într-o viitoare lucrare poate voi avea ocazia să vă prezint şi dovada, în fotocopie.

La puţin timp după pierderea alegerilor, **Ion Iliescu** a venit **la Craiova**, însoţit de **Corina Creţu, Sorin Ştefan Stanciu** (pe atunci director la cotidianul *"Dimineaţa"*, acum consilier prezidenţial), **Ion Predescu** şi finanţistul (general DIE) **Mişu Negriţoiu**, şi a ţinut o conferinţă de presă. Am fost primul care m-am încumetat să pun întrebări, adresându-mă cu *"domnule preşedinte"*. Formula a trezit reacţii contrare, în sală aflându-se, în majoritate, ziarişti contestatari

ai fostului locatar de la Cotroceni. Ion Iliescu a fost, fireşte, plăcut surprins, ca şi suita sa, dar am simţit nevoia să mă explic: *"Colegii mei trebuie să înţeleagă că aceasta este formula firească de adresare, normală în orice stat civilizat."*

Până aici, a fost totul bine, deşi Ion Iliescu se afla într-o expectativă prudentă. Mă cunoştea din 1993 şi fusese pus deja în gardă de Sorin Stanciu, încă din maşină. Şi nu am înşelat deloc aşteptările, cele două întrebări fiind punctuale şi directe: *"**1.** În 2 ianuarie 1995, v-aţi întâlnit, la o cafea şi un ceai, la Cabana Cioplea, cu Dumitru Tinu. Aţi convenit că alegerile nominale ar fi cea mai bună formulă pentru 1996, apoi «Adevărul» a pornit o întreagă campanie, la care s-a alăturat şi LADO, apoi totul s-a oprit brusc. Ce s-a întâmplat, doar aveaţi toate pârghiile necesate pentru concretizarea aceste iniţiative ? **2.** Încă din 1993, am scris şi am insistat, inclusiv în discuţiile particulare, iar membrii FDSN/PDSR din Dolj pot confirma acest lucru, ca partidul Dvs. să-şi curete propria ogradă de uscături, de corupţi, dacă vrea să mai rămână la putere. N-a făcut-o iar acum PDSR se află în Opoziţie. O veţi face, măcar acum, în al 13-lea ceas ?"*

Referirea la întâlnirea secretă cu Dumitru Tinu a fost şocanată dar, politician versat, Ion Iliescu a trecut rapid peste acest "amănunt" şi, vreo 10-15 minute, ...m-a plimbat de la Ana la Caiafa, încât mai era puţin şi uitam ce întrebasem...Încă nu e momentul, prezumţia de nevinovăţie etc. La care eram reacţionat: *"Domnule Preşedinte, staţi la masă cu doi «clienţi» ai revistei OBIECTIV MAGAZIN!" "Ştiţi, fără dovezi..."* (În acest moment, Ion Predescu s-a ridicat şi a ieşit!) *"Vă pun eu dovezile pe masă !"* Şi i-am pus pe masă o plasă plină cu exemplare din revistă, într-o ilaritate generală...

La încheierea conferinţei de presă, Mişu Negriţoiu îmi tot dădea târcoale: *"Despre cine scrie în revistă ?" "Luaţi revistele !" "Sunt la şefu !..." "Întrebaţi-l !"*

După o scurtă discuţie cu conducerea PDSR Dolj, Ion Iliescu a venit direct la mine, să mă salute. Am dat mâna, felicitări, corupţie, aprecieri pentru eforturile presei etc.

După nici două săptămâni, întreaga presă vuia: **Mişu Negriţoiu a demisionat din calitatea de membru PDSR** motivând că vrea să se "aplece" mai mult asupra profesiei. El era cel de-al doilea "client" al revistei OBIECTIV MAGAZIN...

Întâmplător sau nu, **acum**, în 2003, **preşedintele Ion Iliescu pare a avea, două teme favorite,** pentru care acţionează extrem de hotărât: **alegerile uninominale şi corupţia din PSD**...Mai bine mai târziu decât niciodată !

Concluzia este una singură: fiecare român poate face ceva în folosul țării, dacă crede în posibilitățile lui, şi nu trebuie să dispere, indiferent de cât de neagră i s-ar părea propria viață şi situația generală...

*

În decembrie 2002, după un an şi jumătate fără concediu şi 6 luni de muncă non-stop (15-16 ore/zi), cu nopți-zile şi invers, m-am hotărât să fac...turul României. Un circuit lung de 3.000 km, prin: Târgovişte, Ploieşti, **Buzău**, Brăila, **Galați**, Focşani, Vaslui, **Iaşi, Piatra Neamț, Botoşani,** Suceava, Vatra Dornei, **Castelul Dracula**, Bistrița, Sighetu Marmației, **Baia Mare**, Satu Mare, Oradea, **Cluj-Napoca**, Alba Iulia, Sibiu, **Hunedoara**, Petroşani, **Voineasa**, Râmnicu Vâlcea, Slatina.

Localitățile boldate (subliniate) sunt cele de escală. Au fost enumerate doar localitățile mai mari sau mai importante pentru scopul turneului. Să nu mă fericească nimeni, pentru că tot traseul de 3.000 km a fost efectuat sub presiunea timpului, pe drumuri mai mult decât periculoase (zăpadă, polei, gheață, mâzgă) şi a costat cât pentru un drum la Paris şi înapoi...

Cele două săptămâni de alergătură s-au dorit o împletire de tip plăcut-util dar, în final, a rezultat doar câte puțin din fiecare. "Scopul vizitei" a fost extinderea rețelei de difuzare şi cunoaşterea celei utilizate.

În ce priveşte rețeaua de difuzare, nu vă mai obosesc cu concluziile trase, rămâne să constatați efectul acestui tur automobilistic.

Deşi, în general, am urmat trasee bătătorite, prin marile oraşe, deşi îmi cunoşteam de mult țara, exceptând nordul Moldovei (plus Iaşi), impresia este aceeaşi: **România este Paradisul terestru iar noi ne batem joc de el sau îi lăsăm pe alții s-o facă !**

La un traseu atât de lung şi pe o asemenea vreme este imposibil să nu greşeşti drumul. Am făcut-o de două ori şi parcă ele mi-au fost...dictate de Zalmoxe...Mai întâi, încercând să "leg" Târgu Neamț de Paşcani şi Târgu Frumos, pentru a urca spre Botoşani, am făcut stânga în loc de dreapta şi m-am trezit străbătând sate de munte: Valea Seacă, Lespezi, Siretel. Apoi, **de la Siretel spre Hârlău, am nimerit...în Paradis, efectiv pe Platoul Zeilor!** Aşa ceva nu mi-a fost dat să trăiesc vreodată: un platou imens, pe coama munților, o imensitate albă iar deasupra nori la fel de albi, groşi. Nu m-am putut abține, am coborât şi am tras câteva cadre de senzație. Vorba cuiva: *"Parcă e un aeroport de OZN-uri !..."*

Apoi, greşind iar drumul (prin Maramureş), am ajuns la **Rozavlea**, de unde provine acea frumoasă poveste cu uriaşii din Ardeal,

pe care v-am spus-o în *"SECRETELE TERREI/Istoria începe în Carpaţi"*...

Petre Roman considera emfatic că a *"câştigat pariul cu turismul"*. Glumă proastă! **România are un potenţial turistic incredibil.** Dacă el ar fi utilizat şi la o capacitate medie, ar putea aduce în ţară milioane de turişti şi zeci de miliarde de euro şi dolari! Pentru aceasta, prima grijă ar fi **studierea experienţei unor *"miracole turistice"*:** Spania sau chiar Turcia, ca şi **schimbarea imaginii de ţară nesigură şi coruptă.** Bineînţeles că nimic nu se poate face peste noapte, mai ales în criza financiară în care se zbate România. Este nevoie de **investiţii enorme**, care nu trebuie aşteptate doar de "afară". Dacă statul român s-ar implica mai mult (imagine, clienţi şi investitori externi, credite avantajoase, scutiri de impozite şi taxe), capitalul românesc ar fi câştigat şi un prim pas ar putea fi efectuat. Acesta ar mări apoi preţul investiţiilor străine. De 13 ani, la noi se duce o politică total antinaţională: în loc să fie stimulate investiţiile interne, care să mărească interesul şi preţul pentru cele externe, se spune clar: *"Noi suntem în stare/nu vrem, veniţi şi luaţi-le voi, pe un dolar, pe degeaba, cu facilităţi, cu ce-o mai fi, numai luaţi-le !!!"*

Însă, până la rezolvarea unor astfel de probleme, actualii investitori şi manageri din turismul românesc ar trebui să se privească mai bine în oglindă, **să constate ce servicii oferă şi apoi să-şi stabilească preţurile!** Pentru că **preţurile din hotelurile româneşti** au o serie de "calităţi": **sunt o insultă la adresa românului** (pentru că străini...mai la toamnă!), ţinând cont de puterea sa de cumpărare şi de serviciile oferite şi, mai ales, o cronică dovadă de ignoranţă în domeniu, ca să nu-i spun altfel.

După 1990, propaganda post-revoluţionară a transformat procesul de privatizare într-un panaceu universal. La început salvarea erau patronii români (mai întâi, fostele persoane cu funcţii mari în "iepocă"), apoi investitorii străini.

Revitalizată special pentru "aleşi", **metoda locaţiei de gestiune a adus, din 1991, numai pagubă şi distrugere pentru patrimoniul statului.** Care, apoi, a fost numai bun de vândut la preţuri de nimic, eventual celor care l-au distrus...

Statul trebuia să fie mai mult decât responsabil în vânzarea activelor sale, solicitând inclusiv garanţii profesionale, nu numai financiare (care, de multe ori, n-au existat!). Pentru nişte "deştepţi" post-revoluţionari, treziţi în funcţii cu care nu aveau nici în clin, nici în mânecă, totul devenise "ceauşist". Incompetenţa lor era astfel acoperită cu sloganuri bine pregătite...Acum, toţi aceştia, care au distrus avuţia naţională, ar trebui trimişi bine-mersi la Poarta Albă sau la...

autostrada Bucureşti-Constanţa, să mai vadă ceva jeep-uri...Intenţie sau prostie? Oricum, prostia se plăteşte !...

Cei care au cumpărat sau închiriat obiective turistice dovedesc o **crasă incompetenţă**. A lor şi a angajaţilor, care, până la urmă se transformă în batjocorirea clienţilor. Să pui un preţ de **1,2-1,5 milioane lei pe cameră** (2 locuri), la hotel de **2 stele**, când nu ai decât **2-10 camere ocupate**, scuzaţi-mă, dar e prostie curată! Nu mai vorbesc de bunul simţ...Cheltuielile pentru încălzirea hotelului sunt aceleaşi iar dublarea clienţilor prin înjumătăţirea tarifului (chiar dacă în timp) ar aduce cel puţin încasări suplimentare în restaurantele aferente...Apoi, o creştere a numărului de clienţi. Iar când dai de preţuri în batjocură şi servicii asemenea, îi asigur, pe viitorii patroni falimentari, că a doua oară nu mai calci prin acel loc!...De precizat un lucru interesant şi elocvent: cu puţine excepţii, aproape în toate restaurantele de hotel frecventate...**nu mai erau alţi clienţi !**

Şi acum, câteva exemple.

La **Hotel *"Coroana"* din Buzău**, nu funcţionau televizoarele iar aşa-zisul restaurant s-a dovedit o anexă inutilă: nu era mai nimic de comandat...

La **Hotel *"Unirea"* din Iaşi**, am găsit doar fasoane, renovare, un frig criminal şi...un preţ pe măsură. Ca peste tot, pentru că tot suntem în democraţie, trebuie să îţi declari...mama, tata, locul naşterii şi scopul vizitei. Funcţia şi gradul nu...După cum se vede, degeaba am făcut tămbălău în "Adevărul" pe această temă !

La **Hotel *"Central Melody"* din Cluj-Napoca** - ferestre care nu se închideau (că tot era decembrie) şi o cină chinuită, printre mesenii Parchetului Militar, cu mâncarea jucând...*"Noi suntem români"* la sute de waţi. Că tot era "joia tineretului"...

La **Hotel *"Mara"* din Baia-Mare**, şefa restaurantului nu avea timp de turişti, pentru că era ocupată cu oareşce somităţi ale oraşului în stare de...mangă.

La **Deva**, un hotel în care se aflau doar...recepţionera şi prietenii, avea tarif 1.200.000 lei, cu mic dejun inclus, deşi...restaurantul era închis !

La Voineasa, la hotelurile de referinţă, toate luminile stinse, un frig de crăpa piatra în cameră şi un "tarif special": 400.000 lei...Iar în două-trei zile trebuiau să apară primele grupuri, de sărbători.

Bănuiesc că situaţia expusă de mine este **generală şi mult mai gravă** iar ea nu exprimă doar vârful unui aisberg: turismul românesc intrat la apă! Cu mici excepţii, condiţiile sunt identic de batjocoritoare în toată ţara iar preţurile la fel de nesimţite! Vreţi să mă daţi în jude-

cată? Bravo, domnilor, poate vă angajaţi şi alt personal, neapărat cu şcoala de bune maniere...

Deşi îşi vor găsi scuze în situaţia grea a ţării, toţi aceşti indivizi, cu inapetenţa lor managerială, produc efecte extrem de grave. Mai întâi, **alienarea românilor**. Astfel de preţuri criminale, în condiţiile unor venituri la limita minimă, **elimină românilor orice şansă de turism**. Fiecare va sta la casa lui, cel din Craiova nu va mai avea prieteni şi cunoştinţe în Cluj-Napoca şi Satu Mare ş.a.m.d., şi atunci, ce-mi pasă mie, ca oltean, că Ardealul nu mai e în România, tot s-au "spiritualizat" graniţele?... Iar dacă eu, venit de la câteva sute de kilometri, nu voi mai călca vreodată în asemenea locaţii, după o astfel de experienţă, vreun francez, ca să nu mai zic german sau american, va mai trece vreodată măcar...pe deasupra României ?!

Deşi întâlnisem, deja, un simptom, am sperat că va fi bine măcar de Revelion. De ce să câştige turcii sau grecii şi nu românii?, mi-am zis şi am ales **Băile Herculane**. S-a nimerit să fie **Hotel *Dacia.***

Ei bine, m-am convins de adevărul spuselor lui Murphy: *"Bucură-te azi, mâine va fi mai rău !"*

Probabil, cei de la *"Dacia"* sunt plătiţi să supună clienţii unor examene psihologice: *"Care mai apucă Revelionul!"...* Dacă n-ar fi vorba de **batjocorirea clienţilor** din ambâţul unor cucoane pensionabile, care trăiesc tocmai din munca acestor clienţi, ar fi distractiv să alergi (prin) 6 camere până să găseşti ceva cât de cât normal. Ca să nu mai vorbesc de faptul că era plătită cazarea la un hotel şi se dorea repartizarea la un cu totul altul, că aşa voiau oareşce neuroni învăţaţi cu vremurile în care... *"clientul nostru, fraierul nostru"...* Că la "Dacia" timpul a încremenit, am constatat şi în restaurantul cu programul de cantină, care mi-a adus aminte de taberele pionereşti...

Acesta este, de fapt, turismul românesc, cu mentalitate cu tot! Degeaba se zbate ministrul Agathon să aducă turişti germani în hotelurile Patriei, vor fugi de aici, fără a mai privi înapoi...

Din fericire, mai există şi exemple pozitive, surprize plăcute chiar: *"All Seasons"* (fost *"Parc"*?) din **Galaţi**, *"Grand Hotel Ceahlău"* **Piatra Neamţ**, Hotel *"Unirea"* **Botoşani**, Hotel *"Dracula"* **Piatra Fântânele** (în apropiere de Bistriţa), Hotel *"Bulevard"* **Sibiu** sau Hotel *"Oil Glat Exim"* din **Deva** (Calea Zarandului, DN 7).

*

O altă constatare a unui tur al ţării, pe lângă incalificabila "prestaţie" a unor primari (la Brăila şi Galaţi era gheaţa de un lat de palmă!), este şi crunta realitate că **România este deja ocupată de monopoluri**. Naţionale şi regionale. În aceaste condiţii este foarte greu pentru un român care n-a fost "căpuşă" la timp să mai aibă vroe şan-

să în această aşa-zisă "econonomie liberă de piaţă". De fapt, acest prezent era previzibil, din moment ce, **în 22 decembrie 1989**, în timp ce alţii mureau pentru Revoluţie şi un viitor mai bun, **Comitetul Politic Executiv, scăpat de Ceauşescu, se întrunea în parte şi stabilea:** *"Dincă, tu ai Ţara Computerelor/sau computerele ţării, tu..."* etc.

La evenimentele pe care noi le credeam Revoluţie, mi s-a tras în geamul de la dormitor (un soldat neinstruit văzând "terorişti" pe bloc iar eu locuind la ultimul etaj) şi am trecut cu copilul efectiv printre gloanţe. Atunci am realizat, concret, ce înseamnă dragostea de părinte, când nu-ţi mai pasă de tine. Deşi sub o tensiune continuă (Revoluţia m-a salvat de la o arestare, am mai scris), **eram**, totuşi, **fericit şi convins că, descătuşate, inteligenţa şi inventivitatea românilor vor face minuni.** De aceea, nu pot să-i iert pe cei care, în 13 ani, ne-au nenorocit ca ţară şi naţiune! În acele zile, nu puteam să mă gândesc că ar putea exista averi de milioane de dolari (în România!?) şi alţii deja şi le programau...

Exact după 13 ani, în 22 decembrie 2002, treceam un nou examen: străbăteam **traseul Petroşani-Voineasa**, cu zăpadă până la genunchi. Cabanierul de la Obârşia Lotrului şi cei de la Voineasa şi-au făcut cruce...Cine nu-l cunoaşte, se poate lămuri de periculozitatea acestui traseu chiar şi pe timp de vară. Oricum, va trebui să recunoască un adevăr: **este extraordinar!** Au fost momente unice, cu toată periculozitatea drumului şi stressul aferent, momente care nu se trăiesc de prea multe ori în viaţă şi rămân de neuitat.

Încântarea a durat până a doua zi, **în apropiere de Râmnicu Vâlcea**. Burniţă, mâzgă, o aglomeraţie infernală în oraş, apoi şoferi nervoşi şi căpoşi, cum numai prin Vâlcea găseşti (se vede şi din numărul de accidente raportat la Poliţie). Apoi, constatarea că...**de aici telefonul mobil îmi era ascultat**...Au putut să afle şi "ei" vestea-şoc pe care am primit-o: **preotul Dumitru Bălaşa**, ale cărui scrieri îmi treziseră interesul pentru preistorie, **murise la peste 90 ani** şi urma să fie înmormântat pe 25 decembrie...

Ajungând acasă, am fost fericit să constat că nu mă "vizitase" nimeni în lipsă. Probabil, după 2,5 ani de imposibilitate, îmi uitaseră adresa...Sun Tzî spunea că nu trebuie să-ţi subestimezi adversarul. Aşa că, **pe 3 ianuarie a.c.**, la întoarcerea de la Băile Herculane aveam să găsesc o surpriză: **se umblase bine-mersi prin casă**, dispăruse un teanc de taloane de comandă (găsite la întoarcerea din ţară şi nedistribuite spre difuzare), ai căror titulari ne mai blagoslovesc, probabil, şi acum pentru nelivrare, iar **pe video-player**, în praful adunat după o săptămână, am găsit **un "mesaj": un picior stâng, desculţ, de femeie, nr. 35!** Adică: *"Vezi că ai călcat cu stângul!"* În general, în particular, n-am priceput...Mai încercaţi !

După câteva zile aveam să constat că scopul fusese cu totul altul. Noroc cu...Zalmoxe!

Deşi duminică, contabilul firmei ne-a dat deşteptarea cât se poate de matinal, telefonic, apoi s-a prezentat la uşă. De aici, *"Beţi o cafea ?"* şi constatarea că **aragazul..."curge" de-a binelea!** Mai târziu, **cei de la Distrigaz s-au crucit, pur şi simplu!** Norocul a fost că acel ochi stătea mai mereu aprins şi astfel nu s-a putut face acumulare de gaze. **Aveam de ales: gazare sau "aripioare" !**

În concluzie, "vizita" din 2 ianuarie 2003 avusese un singur scop: **slăbirea unui şurub de la aragaz**, în lateral, pe ţeava de alimentare de la ochiul mare, vestul fiind diversiuni...

Am anunţat toate organele statului. Român (sper). Asta pentru a şti cine poartă răspunderea, dacă, sub supravegherea lor, se mai întâmplă ceva...

*

Prin toamna anului 2002, se înregistra un întreg **scandal**, mediatizat, **în legătură cu localizarea escroacei Ioana Maria Vlas**. Anterior, "avocatul diavolului" venise în România, încercând să pună condiţii autorităţilor române. Generalii de la Interne şi IGP au reuşit să-şi şifoneze blazonul, ciocnindu-se în declaraţii, unele mai puerile ca altele. Ioana Maria Vlas ba era în Israel, ba...pe un continent precis localizat (?!)...

Anterior acestor evenimente a mai avut loc unul foarte important. **În 8 iunie 2002** (de ziua mea!!), **am primit o scrisoare anonimă în care mi se ofereau o serie de informaţii exacte, care ofereau posibilitatea descoperirii...conturilor în care se află banii de la FNI !!**

Scrisoarea, **impersonală, parvenită din Bucureşti,** promitea şi alte dezvăluiri trăznet. Nu-mi cerea confidenţialitate şi era ca un îndemn la publicare. Un lucru, în fapt, uşor de realizat. Sunam pe Dumitru Tinu, Marius Tucă, Gică Voicu, Ion Marin ş.a., la fel de bine cunoscuţi şi a doua zi ieşea un mega-tămbălău de presă. Câştigam publicitate şi atât. Banii erau imediat în...Honolulu sau Kamciatka.

Am stat în cumpănă preţ de foarte puţine minute, în care am întors scrisoarea pe toate feţele (vreo restricţie la mediatizare?; de fapt, care a fost scopul?; vreo problemă pentru expeditor?) şi m-am gândit foarte serios dacă...nu-mi semnez infarctul. Apoi, am talonat terenul iar după câteva zile, am zis *"Aleluia! Doamne ajută!"* şi **am trimis o copie a scrisorii la toate serviciile secrete posibile. La vârf, la şefii şefilor, cu adresă şi carte de vizită,** deşi ar fi fost mai interesant să văd în cât timp mă găsesc...Prin 1991, când eram redactor la *"Cuvântul libertăţii"* Craiova, l-am cerut la telefon pe comandantul SRI Dolj. Ofiţerul de serviciu a întrebat, firesc: *"Cine îl caută ?" "Sun-*

teți SRI ?" "Da!" "Atunci aflați!" Normal, omu' a renunțat să continue polemica, doar era perioada cu *"moarte securiştilor"...*

Dacă luăm în considerare reacțiile amintite, **această scrisoare a "turbionat" nişte conştiințe şi a pus pe jar anumit persoane.** Tot e ceva! Pentru că, însă, **de atunci a trecut aproape un an şi Maria Vlas trăieşte bine-mersi din banii multor români amărâți,** fără ca destinatarii să rezolve "cazul", consider că a trecut timp suficient, eu mi-am făcut datoria de român, ei nu, şi acum pot face publică scrisoarea în cauză.

Această scrisoare dovedeşte o realitate care a mai apărut în lucrările Editurii OBIECTIV: **România este de mult un obiectiv important pentru Israel...**Ca un fapt divers, rămâne de constatat că **foarte mulți "tunari" se refugiază, mai nou, în Israel.** Cei din România, o pleiadă, sunt în mare parte cunoscuți. Mai sunt, apoi, cei din Rusia, Bulgaria, ca şi cazul incredibil al **fostului preşedinte al Băncii Naționale a Jugoslaviei**, care, la începutul anilor '90, a şters-o în Israel cu "infima" sumă de...**2.000.000.000** dolari!! Adică, 2 miliarde în traducere liberă...

Înainte de a vă oferi textul exploziv al scrisorii, să mai constatăm o realitate: **cărțile Editurii *OBIECTIV* sunt bine cunoscute în anumite cercuri din Israel**, "SECRETELE TERREI / Istoria începe în Carpați" (autor 90%: Paul Lazăr Tonciulescu) provocând **fibrilații de la primul volum**...Să nu uităm, însă, că **Paul Lazăr Tonciulescu avea să decedeze la nici trei luni de la primirea acestei scrisori**: o vizită la dentist, o injecție după care i s-a făcut rău, a căzut din picioare pe stradă, a dat cu capul de caldarâm şi a murit pe loc !...

*

Destinatar: Editura OBIECTIV,
OP. 8, CP. 812;
Craiova – 1100, Județul Dolj;
România.

Domnule Redactor,

*Îmi este un lucru cunoscut lupta dintre bine şi rău, în special în această țară unde implicațiile sunt diavoleşti. **Atacurile către România şi Bucureşti sunt directe şi mai adânci ca oricând.***

*De exemplu, cu câteva săptămâni în urmă am auzit vorbindu-se, de către **un grup de ultra-religioşi fanatici**, un lucru groaznic. Cum că **domnul profesor Tonciulescu** este cel mai decăzut profesor, antisemit şi nebunia i-a luat-o înaintea ştiinței. Auzind o asemenea inepție, am dedus că **vor să atace la istoria veche a României.** Urmărind discuția în continuare, aud inepții la drumul mare.*

–"Nu vreau să aud; khasarii sunt mai buni pentru noi !"

Cred că se pot face multe în favoarea domnului profesor, ţinând cont de nebuneala ce i-a apucat pe cei cu potenţă când aud de romånce la bordel. M-am săturat, pe unde merg aud: "Am găsit o română trăsnet !"

Motivul acestei scrisori este mult mai amplu. Este vorba de descoperirea unor persoane şi posibilitatea ca ***în contul bătrânei Amir Rifca să se afle cea mai mare parte a banilor de la FNI. Soţul dânsei****, ce a murit în urmă cu 15 ani (data şi luna este identică ca cea a morţii premierului Rabin),* ***a dezvoltat în România o filială a lojei exclusiviste B'nai B'rith*** *(israeliană). Paşi mici dar importanţi au fost făcuţi înainte de revoluţie prin domnul* ***evreu Kisselef****. După 1989, fiica domnului Amir Iacov, Eliza, căsătorită cu un frate de al ex-ministrului Beillin, a efectuat vizite regulate în România: Braşov, Cluj-Napoca, Timişoara. Nu a vizitat obiective turistice, ci doar a discutat cu persoane dinainte anunţate; locurile de întâlnire: parcuri, străzi retrase şi puţin circulate. Stimabila Eliza locuieşte pe strada Dizzengof din Tel-Aviv; celular: 051-625300 şi de acasă 03-5235854. Este o persoană mică de statură, părul vopsit în culoarea neagră, soldurile de două ori mai late decât pieptul. Poartă tot timpul haine de culoarea neagră, mai rar bleumarin închis (atât vara cât şi iarna); pantalonii sunt tot timpul garderoba ei permanentă. Dânsa are două fete, cea mare este director la marele magazin de cosmetice din Azrieli (clădire mare, impunătoare, cu* ***99*** *de etaje, din mijlocul Tel-Avivului). Teroristul cu bomba în papuci şi-a petrecut cele câteva săptămâni în Israel şi pe la clădirea sus menţionată.*

Amir Rifca *locuieşte pe str. Rembrandt 13/6 (a doua locuinţă din viaţa ei) din Tel-Aviv, telefon 03-5234595; Israeli I.D. number 903296.* ***Îşi ţine banii numai la Banca Discount****, unde fostul soţ a fost contabil după spusele ei. Filiala se află pe strada IBN GVIROL 68, Tel Aviv, la câţiva zeci de metri de clădirea primăriei. Nu pot intra în sistemul băncii, deoarece* ***au programe asemănătoare cu cele de la Banca Mondială****. Toate furturile se fac de persoane ce cunosc situaţia, masoni aleşi cu grijă şi care pot păstra adevăratul motiv. De reţinut,* ***lupta dintre masoneria exclusivistă şi cea universală pentru supremaţie*** *(uneori cu morţi: cazul de asfixiere declarată de poliţie din* ***Ramat Aviv Ghimel - cartier 99% populat de masoni de diferite grade,*** *accidente rutiere "întâmplătoare" - cel de pe drumul Hataiasim din Ramat Gan unde şoferul vinovat de moartea unei persoane a scăpat cu o amendă grasă etc.*

***Țara este plină de masoni și simpatizanți**, ce își dau și sufletul pentru facilități pe care nu le pot obține singuri sau le doresc fără muncă. Este mai ușor pentru ei să furi sau să ucizi, decât să muncești din greu.*

***Bandel Astrid** (venită de tânără în Israel din localitatea **Galați; urăște limba română și românii** și are o stâlcitură de limbă; **tatăl ei, Brateș Eduard, a depus acte pentru a primi lunar 200-300 dolari pentru că a fost în lagăr - a fost tot timpul contabil la Malaxa, după spusele lui).** Stimabila Bandel este **simpatizantă a masoneriei** și recent **a deschis un bordel unde lucrează românce**. Vila unicei fiice Miriam este pe sfârșite, deși are în Neve-Savion un apartament la etajul 8, cu 5 camere (052.339245 și telefonul de acasă: 03-6341983). Stimabila Bendel locuiește în str. Sizaf nr. 5, ap. 3, Neve-Savion, Or-Iehuda; i se mai spune Didi, 053-647950 și telefonul de acasă: 03-5333601.*

***Berman Iacov** din Natanya, str. Tiomkin 5, telefon 09-8823997, membru de **gradul 12** în masoneria universală (după spusele lui). Prieten la cataramă cu un alt mason (nu-i știu gradul) ce are un magazin de dulciuri la intrarea în Kanionul din Natanya; telefon magazin 09/8625424 și de acasă 09/882378.*

Armer Ian**, Tel-Aviv 03/5229825 se ocupă încă cu doi bătrâni (soț și soție) de **racolare de tinere în vederea prostituției. Conduce împreună cu un arab un bordel în Brașov; intenționează să dezvolte și unul în Moldova.

Și mulți alții; viitoare descoperiri le voi expedia la adresa cunoscută.

Salutări de pe pământul sfânt al lui Iisus Hristos.

Cu stimă și respect,
Numele real îl voi dezvălui la timpul potrivit.

*

Cine a citit ***"Conspirația Satanei - Ținta România"***, toate cele trei volume, este cât de cât pregătit pentru o asemenea scrisoare !

Aveți acum și confirmarea că **preistoria României deranjează mai mult decât orice pe lumea asta pe cei care se cred *"Aleși"***, ca și **legătura dintre "tunurile" din România și masoneria iudaică.** Despre "prostituția masonică" ce să mai zicem...

Acum poate înțeleg și unii dintre funcționarii statului și să nu mai întrebe prea uimiți: *"Și ce să aibă cu o editură ?"...*

Concluzia este că majoritatea oamenilor trăiesc pe un vârf de aisberg. Grosul evenimentelor se petrece în subteran, dincolo de privirile lor, iar ei nu vor crede nimic până nu vor sări în aer!

Unii oameni îşi riscă sănătatea şi viaţa pentru a-i proteja pe semenii lor, obţinând şi publicând informaţii extrem de importante dar şi extrem de periculoase.

Dl. **Eugen Celan**, ale cărui lucrări afirmă că se predau şi la Academia pentru Informaţii, de trei ani este semiparalizat.

Dl. **Teodor Filip** a rămas fără soţie în noaptea de 3 ianuarie 2003, după ce, cu un sfert de oră înainte de Anul Nou, a primit un telefon de ameninţare: *"Vei vedea ce-ţi aduce Conspiraţia Satanei în 2003!"* În nici-un caz, nu se poate constata vreo legătură între ameninţare şi decesul soţiei, doctorii constatând boli cronice şi cu vechime. Important este însă că unii indivizi au tupeul să ameninţe, să încalce proprietăţi private iar autorităţile să nu mişte nici-un deget, c-aşa e în satele fără câini !

Dumitru Tinu a murit, în condiţii neelucidate în primele ore ale anului 2003.

Generalul Alexandru Tănăsescu, fost adjunct SIE, a decedat, şi el, în noaptea de 19/20 ianuarie 2003, "ca urmare a unui stop cardio-respirator pe fondul unei afecţiuni cardiace cronice: puseu de hipertensiune arterială care a determinat accidentul vascular cerebral" (comunicat SIE).

În aceeaşi perioadă a decedat şi celebrul scriitor **Paul Ştefănescu**, fost ofiţer DIE (precursor SIE), şi tot în urma unui "stop cardio-respirator", după ce a fost plimbat de la un spital la altul...

"Cazul Tinu", dincolo de mediatizarea excesivă şi fără rezultat (acum, presa ar fi trebuit să-şi arate capacitatea şi forţa!), este unul cu numeroase semnificaţii şi semne de întrebare.

"Dosarul Tinu" încropit de cei din presă are numeroase file albe, înlocuite rapid cu zvonuri. În ce mă priveşte, mi s-a spus ba că ar fi colonel Secu, ba...general KGB, pentru ca în final să "aflu" că ar fi evreu! Toate bune, numai că:

–în 1968, Ceauşescu a aflat de invazia în Cehoslovacia înaintea lui Dubček!; sursa de informaţii, via Ambasadă, era un tânăr ziarist: **Dumitru Tinu**...;

–în 1994, Tinu a acceptat demiterea lui Sergiu Andon din funcţia de secretar general de redacţie, la cererea "lupilor tineri" (Cristian Tudor Popescu, Ion Marin, Bogdan Chirieac), deşi era din vechea gardă, şi a justificat-o în prima şedinţă (eram prezent) prin faptul că **acesta ar fi publicat un articol-atac la adresa lui Mihai Eminescu, pe care l-a catalogat drept antisemit.** Nu e de mirare. Sergiu Andon este de origine iudaică, iar acum, ca avocat al "noului moştenitor", îşi plăteşte poliţele cu vârf şi îndesat, afişându-se ca prieten al defunctului...

Ştiu destule despre Dumitru Tinu dar nu e cazul să mai pun paie pe foc. Le ştie şi redacţia. Sunt chestiuni lumeşti iar acesta este de mult într-o altă lume...

Pot să confirm însă că asculta strict de Taher, acesta fiind şi motivul pentru care a trebuit să plec de la "Adevărul" la *"Evenimentul zilei"* (singurul "transfer" în această direcţie, din câte ştiu!), după ce mi se vânturase varianta "reducerii de personal". În 4 ianuarie 1995, m-am trezit sancţionat (10% pe 3 luni, retragerea dreptului la semnătură). **Nimeni nu ştia de ce, nici măcar Tinu** care, contrar stilului, se bâlbâia, neştiind ce să zică, atunci când l-am abordat în stilu-mi caracteristic...Motivul l-am aflat ulterior, când "Caţavencu" a dezvăluit **legătura Tinu-Taher**: eu publicasem un articol dur despre dr. Aktaa din Oradea, după care **Virgil Măgureanu** (director SRI), **George Ioan Dănescu** (ministru de Interne) şi **Ion Pitulescu** (şef IGP) s-au urcat de urgenţă în elicopter, cu direcţia..."Casa Albă" (un hotel-restaurant) din Oradea (vedeţi c-o ştiu şi pe-asta, deşi vizita a fost strict confidenţială?!; acolo, Virgil Măgureanu a primit informaţiile necesare, pentru a şti cum să abordeze "problema"...; un fost prieten avea dreptate: *"Voi, ziariştii, sunteţi mai ai dracu' ca securiştii!")*. Un amănunt: articolul a fost refuzat îndelung de Tinu şi publicat de Ion Marin în *"Expresiv Magazin"*, săptămânalul "Adevărului" (30.000 ex)...

Oricum, am constatat clar situaţia dificilă în care era pus. Ulterior, a încercat să mai atenueze din efecte dar decizia era deja luată deasupra capului său...Poate comenta oricine ce vrea (şi ştiu cine !), dar **Dumitru Tinu nu a dorit plecarea mea de la *"Adevărul"***. Cum să dorească o asemenea aberaţie, când aduceam articole de pagina 1 din patru judeţe?! Domnu' Popescu, aveţi vreun comentariu ?

Cu Dumitru Tinu am rămas în relaţii foarte bune (culmea!) mult timp după aceea. Cred că **ultima oară l-am vizitat prin 2001.** I-am oferit câteva lucrări ale Editurii OBIECTIV. *"Şi merge ?" "Merge, domnu' Tinu, nu vedeţi că acum arăt a patron ?!"* A râs şi s-a bucurat sincer. Îl cunoşteam destul de bine ca să-mi dau seama de asta. Foarte introvertit, avea talentul de a încheia orice discuţie care nu-i convenea, din două cuvinte. Nu făcea nici risipă cu timpul său: era mereu programat, fără a da vreodată senzaţia că este contra cronometru. Marele talent al lui Tinu acesta era: **oferea senzaţia că el stăpâneşte timpul şi nu invers**. Mereu calm, de parcă timpul stătea în loc şi trebuia să se supună programării sale. Ei bine, atunci, deşi scria editorialul (?!!), s-a ridicat de la birou, nu s-a mulţumit cu o simplă strângere de mână, apoi am stat la masa de şedinţe aproape 30 de minute! Mai mult, ca să mă ajute, mi-a căutat peste tot numărul de telefon al unui nepot (viitor director de zonă la Rodipet Olt): *"Stai*

că nu-l găsesc, te poate ajuta, are şi el nişte puncte prin Slatina..." Se bucura imens că cineva "de-al lui" a reuşit în viaţă şi, poate, era fericit că a scăpat de obsesia răului făcut fără voie...

Pot spune că Dumitru Tinu m-a simpatizat fără a mă cunoaşte, din articolele trimise şi publicate de Ion Marin, încă din aprilie 1993. De patru ori am mers la Bucureşti, cu cartea de muncă (eram "şomer de lux" de la "Cuvântul libertăţii"!), la chemarea lui Ion Marin *("Am acordul lui Tinu!")* şi doar la 01.01.94 am fost angajat cu carte de muncă. Redactor principal III. **În două luni, eram redactor principal I** iar "peste" mine nu mai erau decât şeful de secţie **Mihai Ionescu** (actual preşedinte al Asociaţiei Naţionale a Importatorilor şi Exportatorilor din România - ANEIR), redactorul şef-adjunct **Ion Marin** şi redactorul şef **D.Tinu**. Ulterior, am constatat (destul de repede) că cel care se opunea angajării mele era...Sergiu Andon, influenţat de cei de la "Cuvântul libertăţii". Nu ştiu cât a contat acest lucru, cert este că aproape toate articolele mele de pagina 1 (**jumătate din ce am publicat la *"Adevărul"* au fost pe prima şi ultima pagină, "coperţile"**) erau premiate de Dumitru Tinu, din fondul special aflat la dispoziţia sa, că, la un moment dat, Sergiu Andon a trebuit să întârzie plecarea acasă, pentru că maşina sa m-a dus la gară, la insistenţele lui Tinu şi a lui Cr.T.Popescu iar după câteva luni se producea "puciul" din Comitetul Director (de 5) în care "tinerii" i-au învins pe "bătrâni" iar Dumitru Tinu a trebuit să accepte demiterea din funcţie a unui vechi coleg. Sergiu Andon (ca şi Ion Marin, mai târziu) n-a suportat situaţia şi a plecat, intrând imediat în avocatură. Odată cu el, a trebuit să plece şi fata sa, de la Secţia externă.

Nicăieri în presă nu am fost respectat ca la *"Adevărul"*. Pentru ceea ce am oferit. Simpatia lui Ion Marin, Mihai Ionescu sau Constantin Priescu, pe care, deci, mi-o ofereau "cei grei", era arhicunoscută. Întotdeauna ne aşezam la aceeaşi masă la bufet şi ne chemam reciproc la masă. Ceea ce a contat cel mai mult a fost, însă, **ciudata simpatie pe care mi-a arătat-o Dumitru Tinu**. "Ciudată" pentru că, după stilul justiţiar cu care îi înnebunisem şi pe cei de la "Cuvântul libertăţii", mă ridicam cu critica (obiectivă!) la fiecare şedinţă. Aveam dreptate dar ar fi vrut să îi spun toate astea fără tam-tam. De exemplu, eu publicam un articol pe pagina 1 la două zile şi primeam 8.000 lei "cu bonificaţie" iar alţii luau zilnic 25.000 lei pe cinci violuri...

La prima şedinţă la care am participat ştiu că l-am enervat rău de tot! Nu ştiu cum s-a abţinut. Şedinţa a întârziat cam jumătate de oră, pentru că s-au tot ciondănit în Consiliul de Administraţie pentru mărirea salariilor. Încă era perioada cu inflaţie serioasă şi reglări de sa-

larii la 2-3 luni. **Preşedintele CA era Ion Teodor**, un zgârcit când era vorba de orice plată. A ajuns preşedinte al CA - *"Adevărul"* în condiţii speciale. Prin mai 1991, **Petre Roman**, ca premier, s-a trezit din somn cu o idee "genială": **să treacă "în subordinea Guvernului" primele trei ziare ale ţării, cu tiraje imense atunci: *"Adevărul"*, *"România liberă"* şi *"Tineretul liber"*.** Urma şi un termen scurt de aplicare. Primii s-au privatizat cei de la "România liberă", oferind ideea. Apoi, la Ion Marin acasă, Tinu, Sălăgean et. comp. au încercat să găsească o soluţie. Cum toţi erau cam "ziarişti păduchi", fără fonduri şi afaceri, au apelat la Ion Teodor, care era băgat în atâtea afaceri, încât, mai târziu, doi ziarişti care au mers în portul Constanţa, pentru o anchetă, au băut cafeaua şi...au plecat înapoi la gară. "Băiat valabil", comandantul Portului i-a pus în gardă: *"Vedeţi că îl anchetaţi pe şeful vostru!" "Păi cum ?" "Voi nu ştiţi că are acţiuni şi aici ?!..."*

Ei bine, **Tinu obţinuse nivele de salarii de care era foarte mulţumit. De-a dreptul încântat.** Atunci ne-a anunţat şi motivele "plecării" lui Sergiu Andon. Mai lipseau aplauzele! Şi atunci, se ridică noul angajat să critice cu vehemenţă "batjocura": *"Domnu' Tinu, la alţii deja s-au stabilit* ***salarii duble****! Şi e vorba de* ***provincie****, cu tiraje de zeci de ori mai mici !..."*

A fost singura oară în care nu mi-a zâmbit maliţios şi înţelegător. S-a enervat de-a binelea iar unii deja îmi prevedeau sfârşitul carierei, inclusiv "cei vechi": *"Ai pus-o! Poţi să-ţi cauţi servici deja, te ajut eu !"*

Ulterior mi-am dat seama că **Dumitru Tinu n-a fost nervos pe mine, ci pe postura în care a fost pus de cei care s-au zgârcit în CA. După numai o lună, la insistenţele sale, salariile noastre au crescut din nou, sănătos !...**

Breasla ziariştilor, şi mă refer la cei adevăraţi, nu la cei veniţi pentru un loc călduţ sau pentru "un şantaj acolo", este o lume cu totul aparte, care cu greu poate fi înţeleasă de omul obişnuit. **Un ziarist adevărat "arde" pentru subiectele sale, uită de familie** (de obicei nu o are), **de propria viaţă şi propria siguranţă**, numai să fie deasupra, să-şi vadă semnătura pe un articol trăznet, care schimbă prefecţi, guverne, preşedinţi, eventual Consiliul de Securitate ONU...

Tocmai astfel de ziarişti au fost discreditaţi, prin tot felul de operaţiuni, de serviciile secrete sau de mafiile locale. **Astfel de oameni merită, însă, tot respectul Dvs. !** Pentru că nu ştiţi sub ce presiune trăiesc, la ce renunţă şi la ce riscuri se expun...

Întotdeauna, o publicaţie condusă de cineva din afara breslei, va vâsli din greu. Dacă vrei să ai un faliment garantat, cea mai sigură metodă este să numeşti director sau redactor-şef un profesor doctor docent în limba română...

Cineva care a profesat această meserie nu va fi niciodată un funcționar. Un om care a "ars" pentru subiectele sale, şi-a neglijat familia sau viața, va şti întotdeauna cât merită colegii săi. Chiar dacă a ajuns şef, ei vor fi colegi...

În ce mă priveşte, **trei ani, cât timp am editat revista, absolut niciodată nu m-am simțit patron.** Am considerat mereu că e "afacerea noastră" şi am urmărit un singur scop: ca revista să-şi continue aparițiile şi **să aibă impact.** Nici măcar "succes de piață", adică venituri! **N-am întârziat absolut niciodată plata salariilor**, indiferent de greutăți iar tarifele şi salariile **le-am mărit singur**, fără să mi-o ceară cineva...

Astfel se explică reacția lui Dumitru Tinu, dar mai ales cea a lui Ion Cristoiu. Plecat de la *"Adevărul"* şi **angajat pe 1 mai 1995 la *"Evenimentul zilei"*,** am constatat că **aici plata salariilor era mereu aleatorie, greu de calculat şi niciodată sigură.** La un moment dat, am venit de trei ori cu trenul ca să-mi iau salariul şi nimeni n-a dorit să-mi deconteze cheltuielile !!...

După câteva luni de scandaluri permanente, am semnat şi eu un **tabel grevist**. Nimeni nu mai era dispus să facă drumuri inutile, la infinit, din Piața Presei Libere/Scânteii în Calea Victoriei, unde se făceau plățile. **La insistențele lui Ion Cristoiu, banii au fost aduşi în redacție.** Nefiind suficienți, a ieşit un circ întreg! Nu ştiu pe unde au reușit să dispară casierii (dată fiind arhitectura redacției) dar sunt convins că, dacă erau prinşi de fotoreporter (un Gogea Mitu!), ieşeau pe post de mici !...

Pe acest fond, **Ion Cristoiu n-a mai suportat situația**. Responsabil de încurcătură era directorul economic, adică...socrul patronului Mihai Cârciog, astfel că a somat: ***"Plătiți salariile la timp sau plec!"*** Cum răspunsul a fost "Pa !", **Ion Cristoiu şi-a cesionat cele 15 procente, pe care le primise gratuit la angajare**...Ele s-au împărțit proporțional între fostul difuzor de presă Mihai Cârciog (care avea **54%**) şi Cornel Nistorescu (**31%**).

Să revenim, însă, la "Adevărul". În momentul în care am văzut "lista neagră", am mers la **Ion Marin** şi i-am spus direct: ***"Vezi că, în şase luni, dumneata urmezi!"*** **Lucru petrecut exact**, după o înscenare în care "Academia Cațavencu" a publicat articolul, oferind motivul demiterii...

Sub imperiul nervilor, **împreună cu Mihai Ionescu am depus o acțiune în justiție. Mai mult la răzbunare şi "distracție"** (era o replică). Am solicitat, cu acea ocazie, **20.000.000 lei** daune materiale, **10.000.000 lei** - daune morale **şi să se publice o săptămână, pe prima pagină, următoarea "rugăminte":** *"Domnule Delcea, ne ce-*

rem scuze pentru greşeala făcută, vă rugăm să reveniţi în redacţie, recuperându-vă drepturile pierdute. Vă aşteptăm cu drag!" N-am fost la nici-o şedinţă a instanţei, am şi uitat de acea adresă întocmită în redacţie la "Adevărul", sub imperul nervilor.

Dumitru Tinu s-a amuzat. Cristian Tudor Popescu (în traducere redacţională Cr.T.P.) în schimb, după mai bine de un an, când l-am sunat, să-i ofer un "subiect tare", mi-a tăiat-o scurt, în stilu-i caracteristic, apoi **a răbufnit**: *"De un de zile vă bateţi joc de noi în instanţă!" "De fapt, cine de cine şi-a bătut joc? V-am dat eu, cumva, afară, fără motiv, după cea mai mare lovitură de presă a ziarului, demiterea primului prefect, Al. Tobă?" "Cum, dom'ne, când, la fiecare şedinţă, grefiera citeşte cu satisfacţie cererea dvs.: **«Domnu' Delcea, vă rugăm să veniţi înapoi!»**"*

L-am sunat mai târziu pe Dumitru Tinu: *"Bine, domnu' Tinu, vă sun să vă ofer un material tare, vă caut de câteva ore şi secretara, fără să mă întrebe, îmi dă legătura la dom' Popescu!...Ea nu ştie cât mă iubeşte?..."*

A început să râdă mânzeşte. M-a lăsat să mă descarc, apoi, bine dispus (deja îşi închipuia confruntarea între doi căpoşi...), m-a liniştit: *"Lasă, sună-mă **numai** pe mine! Ce naiba, suntem oameni civilizaţi, chiar dacă **am mai greşit**..."*

După acest telefon au urmat multe altele. Ce era foarte ciudat, **secretarele îmi transmiteau legătura imediat, fără să-i mai ceară acordul**, indiferent că scria sau era într-o discuţie. **Fapt absolut SF pentru cei care îl cunoşteau foarte bine pe Dumitru Tinu!** Este clar că **secretarele aveau dispoziţie anterioară**, din moment ce reacţionau atât de prompt. Explicaţia acestei reacţii rămâne una singură: **pe fondul unei simpatii profesionale, D.Tinu a fost nevoit să ia o măsură pe care a regretat-o mult timp.** Plecarea mea a lăsat un gol imens în redacţie tocmai pe cele **patru judeţe "grele"**, cu subiecte din plin (ajunsesem să public mai rar din Dolj!): **Bihor, Timiş, Gorj, Dolj.**

La a cincea deplasare în redacţie, încheiată cu angajarea mult prea întârziată, redactorul şef-adjunct Ion Marin m-a felicitat, apoi, la fel de exploziv ca şi mine, m-a dus la harta din birou: *"Deci, iei Doljul...Dacă iei Bihorul, poţi să iei şi Maramureş, Satu Mare, Arad...nu, că aici avem corespondent, Timiş, Mehedinţi, Dolj, Gorj, Olt...nu că aici avem unul vechi..."*

L-am lăsat în pace, râzând de-a binelea. Apoi, serios: *"Îmi daţi elicopter?"* Am crezut că iau o palmă, aşa era de şocat! *"Bine, tu ce propui?" "Bihor, Timiş, Gorj, Dolj, cred că ajunge!" "OK, la treabă!"*

Gestul lui Ion Marin venea doar din **lipsa de corespondenţi pe partea de vest.**

La scurt timp, ca şi la Craiova, ajunsesem un fel de bau-bau iar reclamanţii, personal sau telefonic, voiau să discute neapărat cu mine.

În **vara** anului **1994**, în timpul grevei minerilor din Valea Jiului, s-au înregistrat câteva întâmplări ciudate, exact “Adevărul” neajungând în “Vale” (alături de alte câteva ziare). S-a nimerit să vin în Bucureşti, pentru şedinţa lunară şi salariu. L-am găsit pe Ion Marin pe finalul şedinţei: *“Hai c-am rezolvat-o, bine c-ai venit, îţi dau un subiect tare! Hai la Tinu!”*

A intrat ca un vulcan pe uşă, cum îi era stilul: *“Domnu' Tinu, s-au dat dracu! Îl trimitem pe Delcea la Rădulescu, cu pozar cu tot...Că tot l-am prins aici!”* Tocmai terminasem cu **prefectul Tobă** iar **Cataramă** deja avea de plată 4 miliarde lei după articolele mele...

Luat “din voleu”, în stilul Ion Marin, Dumitru Tinu ne-a privit lung, apoi a început să râdă: *“Bine, bine, dar să ajungă materialul la timp...”*

După câteva ore de “şedinţă” cu directorul general Rădulescu, în care am descoperit trasee şi posibilităţi noi de difuzare a ziarului, am venit cu un articol aşa de “tare”, încât însuşi Tinu a trebuit să taie două fraze...

Ei bine, **pe acest fond, am fost “redus”, pentru motive mai mult decât puerile.** Pe de-o parte, s-a întocmit o **listă de “disponibilizare” de peste 40 de persoane** (majoritatea redactori), **pe motivul unei viitoare investiţii pentru o tipografie**, investiţie care nu s-a produs nici acum, din câte ştiu...Pe de altă parte, **mie nu mi s-a găsit nici-o vină**, nici măcar aceea că am publicat un articol într-un ziar judeţean. O făcusem înainte de intrarea în funcţiune a noului Regulament iar, în plus, am dovedit că “nume grele” ale ziarului apăreau semnate în diferite alte publicaţii, chiar după apariţia Regulamentului...

Foarte interesant este faptul că, **în scurt timp, a fost “curăţită” întreaga Secţie economică a ziarului, care altă dată umplea 50% din ziar şi îi oferea acea maximă credibilitate.** Cert este că **Ion Marin formase o echipă extraordinară iar, datorită jocurilor de culise şi unor ambiţii personale, aceasta a “dispărut” integral, în frunte cu artizanul ei! Eu şi Călin Cernăianu** eram consideraţi “justiţiarii redacţiei”, “generaţia de mâine” şi **am dispărut primii!... Mihai Ionescu** era prea independent financiar (firme, vii în Vrancea) şi prea vechi în branşă (unul din puţinii “vechi” rămaşi), pentru a fi... maleabil şi ductil. **Tache** lucrase cu Ion Marin la “Expresiv Magazin” şi a trebuit să plece la “Naţional”, unde şi-a găsit celebritatea...

Toate aceste schimbări de profunzime au o serie de explicaţii.

Sergiu Andon, alături de Dumitru Tinu, a avut o putere extraordinară în *"Adevărul"*. Era şi redactor-şef adjunct şi secretar-general de redacţie. Ei bine, **în 2002, aceleaşi funcţii le ocupa Cristian Tudor Popescu**, zis Cr.T.P.!...Fiind cunoscută vechea ostilitate Ion Marin-Sergiu Andon, ca vechi colegi de birou, a fost foarte simplă atragerea acestuia într-o acţiune contra lui **Sergiu Andon**, mai ales că acesta, "lămurit" de pe la Craiova dar şi pentru a contra o mişcare a unui vechi adversar/duşman, Ion Marin, **se opusese angajării mele** şi îl pusese în situaţii penibile. Apoi, prin atragerea celui de-al treilea în problemă, Bogdan Chirieac, problema a fost ca şi rezolvată...Să nu uităm, însă, că Cr.T.P. a apărut în redacţie după 1990, iar toţi ceilalţi erau vechi colegi, de pe vremea "Scânteii"...

Iar "programul SF" a continuat. **A "plecat" Sergiu Andon, adjunctul. A rămas însă Ion Marin, care, împreună cu secţia sa, (Social-Economic), vindea ziarul.** În nici-un caz, învăţământ-cultură, pe care le avea în subordine Cr.T.P. !...La un moment dat, într-unul din birourile noastre, VIVA (Val Vâlcu) avea să constate că **tot ziarul era scris aproape numai de noi**...

Culmea, **Ion Marin** nu se mulţumise cu echipa pe care şi-o făcuse şi care putea să dirijeze ziarul, **mai începuse să apară şi la televiziune, la *"Tele 7 abc"*.** Această "imprudenţă" i-a fost **fatală**, chiar dacă Tele 7 abc era la început de emisie. Sau poate tocmai de aceea...

"Adevărul" S.A. nu era o societate de câţiva oameni. Din lipsă de fonduri la momentul crucial, el necesitase **şi alţi acţionari. Care puteau să schimbe oricând structura şi funcţiile din Comitetul Director.** Motiv pentru care, în locul lui Sergiu Andon, în Comitetul Director a fost promovat ca **redactor-şef**, un puşti care nu se remarcase cu mare lucru până atunci: **Adrian Ursu**. Cu biroul vizavi de Ion Marin...

În cele 6 luni prognozate, Ion Marin a fost "debarcat", după un circ întreg, speculându-i-se caracterul orgolios.

Acum, au mai rămas doar doi şefi: Dumitru Tinu şi Cristian Tudor Popescu. Restul erau de umplutură. Normal ar fi fost ca Tinu să conducă singur şi autoritar. S-a întâmplat, însă, ca această conducere să devină rapid **bicefală**. A fost un ciudat **război intern**, fără bătălii vizibile, în care, însă, principala grijă a devenit, timp de ani de zile, **cine apare mai des la televiziune**! Până la urmă, PRO TV a găsit formula ideală, programându-i săptămânal (joi), pe amândoi odată!...În ultima vreme, însă, s-a petrecut ceva ciudat. Dumitru Tinu şi-a găsit o emisiune permanentă (cu Cornel Nistorescu) la Prima TV, iar Cr.T.P. apărea tot mai rar pe micile ecrane. Aveam să aflu apoi că **Tinu devenise acţionar majoritar, cu...80%.** Vestea şi, mai

ales procentul m-au şocat. Cum reuşise Tinu să cumpere acţiunile lui Ion Teodor (fostul acţionar majoritar), de exemplu?...Şi, mai ales, **de unde avusese toţi aceşti bani**, pe lângă vila de la Breaza şi alte apartamente? În fond, vilă la Breaza, din salariu şi probabil acţiuni şi articole, avea şi Cr.T.P. ...

Ce legătură are Cr.T.P. cu decesul lui Dumitru Tinu? - veţi întreba pe bună dreptate. Nici-una, acest lucru este clar şi nu merită nici-un comentariu. Pur şi simplu, "cazul Tinu" mi-a oferit ocazia unor amintiri, din care să putem cunoaşte "omul Tinu" dar şi a unor amănunte care pot duce la o mai bună înţelegere a situaţiei dinaintea decesului.

Dumitru Tinu avusese iniţiativa de a crea Clubul Român de Presă, realizând "imposibilul absolut": o uniune de interese, printre altele, cu *"Ev. zilei"* şi *"ZIUA"!*...Motiv pentru care a fost ales, firesc, **preşedinte al CRP**.

În numai câţiva ani, pe baza experienţei cu SZP (Societatea Ziariştilor Profesionişti - cu "Adevărul", TVR etc.), CRP devenise deja un reprezentat adevărat al mass-media. **În faţa CRP şi a lui Dumitru Tinu**, cu capacitatea sa de a asculta şi de a extrage esenţialul, **deja Preşedinţia şi Guvernul nu mai aveau argumente**...

Mai mult, de la începutul anului 2002 (reţin), Tinu şi Nistorescu deveniseră **membri în CA al Rodipet. Influenţa lui Tinu era, însă, totală,** din moment ce şi-a instalat rapid nepotul de la Slatina într-unul din cele 10 posturi de director de zonă ale Rodipet...

CRP urmărea de mult cumpărarea reţelei Rodipet şi insista de măcar doi ani pentru aceasta. Se ştia deja că **grosul va reveni ziarului *"Adevărul"*** iar privatizarea Rodipet era programată, ca un ultim termen, pentru 2003.

Bănuiesc că Rodipet deţine cam **70%** din difuzarea de presă a ţării. Să luăm în calcul chiar şi **50%. Rodipet ar fi fost condus de *"Adevărul"*** (ca acţionar majoritar în CRP) **iar *"Adevărul"* de Dumitru Tinu** (cu 80%).

"Adevărul" a fost numit, în 2003, de către Cr.T.P., *"crucişătorul presei româneşti".* Trecând peste faptul că o asemenea remarcă era valabilă prin 1994, când un articol putea schimba un prefect (în premieră), să nu uităm, însă, influenţa mediatică a acestui ziar. Imensă!

În 1994, i se mai putea bloca difuzarea în Valea Jiului, în caz de "mineriadă", dar **dacă deţine 50-70%, ce mai poţi face unui asemenea ziar?! Nimic!** Decât să studiezi *"cazul Washington Post",* care determină politica SUA, şi de aici pe cea mondială...

Ei bine, **în asemenea condiţii, ce ar fi devenit un Dumitru Tinu, recent acţionar majoritar cu 80%?!** Să vă spun pe şleau? Hai să

fiu finuț: **NOUL PREŞEDINTE AL ROMÂNIEI ÎN 2004!** Asta dacă ar fi fost receptiv, şi ar fi cedat rugăminților fierbinți...

În fapt, **DUMITRU TINU AR FI FOST STĂPÂNUL ROMÂNIEI, TIMP DE MULȚI ANI !!!...**

Aceasta este ideea de bază şi de aici trebuie să pornească orice anchetă serioasă...

În ce priveşte ancheta, ştim, la fel de bine ca şi anchetatorii, că **Tinu a pierdut brusc controlul volanului, fără motiv!** Aceasta transmite deja un mesaj: **direcția maşinii era deja "prelucrată"**... Ca să nu fac trimitere la un **atac paranormal, de "scurtcircuitare"**, mai mult decât posibil !

Comunicatele Poliției denotă derută. Mai întâi s-a afirmat că a murit, deoarece nu purta centură şi nu s-a declanşat air-bag-ul. Apoi, că a fost proiectat prin geamul...din spate. Uite aşa, contra legilor fizicii !

Ulterior, polițiştii şi medicii legişti au început să-şi cristalizeze un **punct de vedere comun**.

Târziu şi ciudat...

O vreme, mass-media s-a ocupat de ciudățeniile morții lui Dumitru Tinu. În acest timp, "Ev. zilei" avea să prezinte o variantă târzie a Institutului "Mina Minovici" (din câte ştiu, primele analize s-au efectuat la Ploieşti). Titlul este elocvent şi vi-l prezint in extenso:

*"Explicațiile pentru moartea directorului «Adevărul» se schimbă de la o zi la alta / **IML i-a găsit lui Tinu toate bolile din lume**"* (23.01.03, p. 4).

Interesul pentru accidentul propriu-zis scăzuse deja, de câteva zile bune, deşi concluziile autorităților se băteau cap în cap, dacă nu erau hilare !...

Aşa, la țanc, a apărut "noul moştenitor", primit de Cr.T.P., cu promisiuni de sprijinire în găsirea dreptății...Iar după câteva zile, se pare, **a mai fost anunțat unul !**...

CAZUL TINU ESTE MAI MULT DECÂT SUSPECT ! TINU A FOST OMORÂT INDIRECT...

Nu-mi plac majusculele în text, cu atât mai mult boldate, dar n-am găsit o altă formulă de a sublinia la maximum această idee...

Am aproape un dosar întreg cu "cazul Tinu". Nu voi mai apela la el, pentru a nu ne mai încurca în diversiuni. **Ideile de bază** deja sunt clare...Să le luăm pe rând.

• Dumitru Tinu a plecat la prima oră, ca să schieze. Aşa a fost explicat drumul său matinal din 1 ianuarie 2003.

Indiferent de justificări, e greu de explicat **de ce a luat-o în sens invers, la primele ore, părăsindu-şi familia** (totuşi, după un Reve-

lion), pentru a schia. **Nici-un post de televiziune nu ne-a arătat schiurile**, adică scopul deplasării, şi nici-un ziar nu le-a amintit în prezentarea accidentului !...

S-a afirmat iniţial că n-a avut centură, air-bag-ul n-a funcţionat dar...a fost **proiectat în exterior prin lunetă**, adică prin geamul din spate! Aşa ceva este posibil doar în mintea unora care nu prea au frecventat orele de fizică din primul an...

S-a încercat, apoi, varianta că Tinu ar fi fost **expulzat din cabină şi prins de alunecarea maşinii**. Iar ca haosul să fie total, au apărut încă două variante: **prin geamul lateral dreapta** (?!) mai întâi, apoi, normal, **prin cel din stânga**, din dreptul său !...

Curios: deşi n-ar fi avut centura pusă, Tinu ar fi ieşit prin toate geamurile posibile, **numai prin parbriz nu**, cum a învăţat şi Gigel, la şcoală, că se întâmplă în astfel de situaţii !...

Iar se toarnă filme pentru "stupid people" ?

Să ne oprim aici şi s-o luăm metodic.

• *"Dumitru Tinu nu şi-a pus centura de siguranţă."*

Este o aberaţie! **Tinu n-ar mai fi fost el, dacă ar fi plecat fără centura de siguranţă!** Mai bine zis, **n-ar mai fi plecat**! Dumitru Tinu era un om prea prudent şi temător, pentru a face o asemenea eroare...

• *"Nu s-a deschis air-bag-ul."*

La o asemenea afirmaţie, **"Volvo" ar fi trebuit să deschidă, a doua zi, proces împotriva statului român, TVR, PRO TV şi a cui s-ar mai fi nimerit!** Cei de la "Volvo" plătesc miliarde de dolari, de ani mulţi, pentru imaginea deja clasică, de cea mai sigură maşină din lume, şi acceptă dintr-o dată ca agenţiile de presă din întreaga lume să vuiască: *"Liderul presei româneşti a murit într-un Volvo căruia nu i-a funcţionat air-bag-ul !"* ?...

• Cum putea fi proiectat Tinu în toate părţile posibile, prin geamuri, când **autoturismul nu a avut, totuşi, o viteză prea mare ?**

În accidentul pe care l-am avut în 6.03.2000, m-am ciocnit **frontal**, cu 50 km/h, cu un camion care avea 30 km/h şi nimeni n-a păţit nimic. Într-o alunecare chiar şi cu 80 km/h, poate fi cineva proiectat prin...toate geamurile posibile în afară de parbriz ?!

• Dacă D.Tinu nu a avut centura de siguranţă pusă în momentul impactului, **singura explicaţie posibilă**, din câte îl ştiu eu, este una singură: temător fiind din fire, **şi-a desfăcut centura, a deschis portiera şi a vrut să plonjeze afară. M-aş mira să fi avut reacţii atât de rapide** (nu era omul reacţiilor instantanee). În plus, cei cu dezăpezirea n-au văzut vreo portieră deschizându-se în mers, ori un asemenea gest.

• După trei săptămâni şi după mai multe tentative nereuşite de explicaţii, din diverse direcţii, medicii legişti au reuşit să ne ameţească şi mai mult !

Directorul IML, dr. Dan Dermengiu, a reluat prima variantă, expusă pe ecrane în 01.01.03: *"Pierderea cunoştinţei ar fi putut fi provocată, **fie** din cauza unei fibrilaţii, **fie** din cauza unei tulburări majore de ritm cardiac, **fie** a unui accident vascular-cerebral."*

Mă întreb ce fel de medic legist poate fi cel care îşi dă cu presupusul, oferind atâtea variante !...

La rândul său, secretarul Comisiei de Medicină Legală din M.S., Valentin Gheorghiu, s-a simţit obligat să-şi dea cu părerea: *"Moartea a fost provocată de leziunile craniene suferite după răsturnarea maşinii (...) **Loviturile care au cauzat decesul s-au produs în interiorul maşinii şi nu în exteriorul ei.**"*

Şi atunci, cum rămâne cu ipoteza că Dumitru Tinu a fost **prins sub maşină**, în culisarea ei, dar şi cu **urmele de sânge din şanţ? Dacă a suferit un accident vascular-cerebral, cum de a fost văzut încercând să iasă de sub maşină ?**

Până la urmă: cine minte şi cine deţine adevărul ?

"Antena 1" a venit cu două informaţii (preluate) de senzaţie, după care s-a liniştit rapid...Pe de-o parte, Dumitru Tinu ar fi avut o **întâlnire de taină într-un hotel de lux din Bucureşti**, în dimineaţa dinaintea morţii, iar pe de altă parte, **în dreapta sa**, în timpul răsturnării, **s-ar fi aflat o tânără** !...

Cele două ştiri au fost "îngropate" pe loc iar cei doi martori, atât de preţioşi, n-au fost găsiţi nici până acum...I-o mai fi căutat cineva ?

Întregul caz aduce aminte de cele mai difuzate romane poliţiste occidentale, în care, întotdeauna martorul ştie multe, dar se răzgândeşte brusc...

O vreme, diferite autorităţi au dat declaraţii contradictorii. După care s-au potolit şi **s-a aşternut liniştea**.

Presa a făcut tam-tam câteva zile şi, când toată lumea aştepta o anchetă profesionistă şi dezvăluiri senzaţionale, nu s-a mai scris absolut nimic. **Cazul Tinu a fost îngropat.**

Reprezentanţa "Volvo" a făcut şi ea pe mortu'-n păpuşoi, deşi ar fi trebuit să facă un imens tapaj pentru acuzaţia ce a fost adusă firmei-mamă...

Toate acestea mă fac să-mi amintesc că **Dumitru Tinu era un adversar declarat al politicii belicoase, războinice, a SUA** şi să mă gândesc că **urma războiul din Irak !...**

Întregul caz a fost "resuscitat", doar câteva zile, apoi, când **a apărut un nou moştenitor, "apărat" de Sergiu Andon:** Andrei Iucinu (17 ani). După care **şi această "bombă" s-a stins brusc**, fără să mai intereseze pe nimeni, chiar dacă, la un moment dat, mai fusese anunţat şi un alt pretendent...

Cum de au apărut "la ţanc" asemenea pretendenţi? Cum de a fost ales avocat taman Sergiu Andon, cel destituit de la "Adevărul" pentru că îl acuzase de antisemitism (ca şi Moses Rosen) pe Mihai Eminescu (mai precis, fusese considerat "legionar"!...)?

Este clar că ***"Adevărul"*** **este un "tort" mare şi extrem de important!** Să-l laşi pe mâna unei singure persoane, Ana-Maria, fiica lui Dumitru Tinu, cu aceleaşi 80 de procente, poate fi şi mai periculos !

Cine va deţine "Adevărul" şi cine îl va conduce executiv sunt aspecte foarte importante pentru mulţi iar "războiul" este abia la început! **Dacă privim ce se întâmplă în lume şi ce se doreşte pentru viitor, vom constata că mass-media va avea o valoare cotată în aur!** Şi atunci, cum să fie pierdută o asemenea oportunitate de a manevra cel mai influent ziar din România ?

Dumitru Tinu n-a murit întâmplător în prima zi din anul 2003, "anul unui nou început", conform simbolisticii iudaice !

Dacă acesta este începutul în 2003, fraţi români, **ne aşteaptă vremuri grele!** Lovind presa chiar la vârful ei, ni s-a transmis un mesaj foarte clar. Unor indivizi nu le mai e teamă de nimic, nici măcar de presa mult prea independentă uneori...

În Guvernarea Năstase au început să dispară, în serie, valorile ţării, în timp ce instituţiile statului dorm în bocanci !

Ce "minuni" criminale se pot provoca pe cale parapsihologică puteţi afla din paginile acestei cărţi.

Până atunci, nu pot decât să pun două întrebări de bun simţ: ***Cine urmează pe listă, domnule prim-ministru Adrian Năstase? Câţi ziarişti, scriitori ori savanţi trebuie să mai moară de infarct sau comoţie cerebrală*** (care se provoacă de câteva decenii, prin diverse metode!), ***pentru ca serviciile secrete să se trezească din letargie şi să apere valorile ţării ?!...***

26 februarie 2003 Eugen **DELCEA**

1. PARAPSIHOLOGIA – ARMA MARILOR PUTERI

Cele mai scump plătite lucruri sunt ştiinţa şi prostia.

Omenirea – la discreţia Marilor Puteri

Tulburătoarele evenimente politice şi sociale pe care le parcurge Omenirea la acest început de mileniu **fac jocul unor interese, în special ale Marilor Puteri angajate în luptă. Această luptă continuă pe toate fronturile unui război nevăzut, dar omniprezent**, aşa cum uşor se poate constata chiar şi dintr-o sumară analiză a desfăşurării evenimentelor la care suntem martori. Şi chiar dacă bubuitul tunurilor nu se aude decât destul de rar, să nu uităm totuşi că, de la sfârşitul ultimei conflagraţii mondiale, au avut loc pe planeta noastră **peste 150 de războaie** mai mult sau mai puţin *"locale"*, că arsenalele războiului sunt umplute până la refuz nu numai cu armament clasic, ci şi, mai ales, cu **arme atomice**, pe cale de a se *"clasiciza"* şi ele. Aşa se face că, în urmărirea scopului de a găsi noi mijloace de luptă, sunt răscolite cele mai incredibile piste de cercetare care ar putea oferi **noi modalităţi de luptă** contra unor duşmani declaraţi sau numai potenţiali, probabili. **O vastă arie de modalităţi de spionaj şi contraspionaj** este abordată prin prisma unor procese care, pentru marea majoritate, pot fi considerate ca ţinând de science-fiction. **Procedee de manipulare** care se insinuează nu numai în mijlocul populaţiei din teritoriul inamic, ci cuprind chiar trupele viitorului adversar şi mai ales centrii vitali de comandă ai acestuia, sunt supuse cu febrilitate unor testări şi **continue perfecţionări**. Poate că anticul principiu *si vis pacem para bellum* nu a avut niciodată o mai mare actualitate ca acum.

O persoană avizată – mai greu manipulată

Acestea sunt numai câteva dintre motivele care fac din **parapsihologie un vast domeniu de investigare a unor metode, tehnici şi mijloace de a pătrunde în cele mai nebănuite şi cu străşnicie ascunse secrete ale adversarilor.**

Parapsihologia a fost şi continuă să rămână **una dintre cele mai controversate discipline ştiinţifice**, ba chiar, în accepţiunea unor oameni de ştiinţă, o disciplină paraştiinţifică. Această ultimă etichetă, chiar dacă încearcă să arunce asupra sa un văl de neîncredere, nu-i scade nici meritele, nici limitele şi nu diminuează nicidecum interesul

unor largi cercuri de investigatori de a găsi răspunsuri la problematica pe care ea o ridică. Din păcate, **multe din achiziţiile sale capătă o utilitate malefică**, fiind îndreptate nu spre binele omului ci, dimpotrivă, spre nebinele său. Tocmai acest din urmă argument ne face **să încercăm o decopertare a mijloacelor parapsihologice, pe care cercurile interesate în subjugarea omului încearcă să le utilizeze**. O facem conştienţi fiind de faptul că **o persoană avizată poate fi mult mai greu manipulată decât un neştiutor**.

Fără a greşi, se poate afirma că parapsihologia este, în acelaşi timp, unul din cele mai incitante domenii ale cunoaşterii, constituind prin acest fapt **şi un imens rezervor de posibilităţi care pot fi utilizate în folosul Omenirii**. Dar, pentru că orice descoperire ştiinţifică poate fi utilizată atât în scop benefic, cât şi într-unul malefic, este necesară o cât mai aprofundată cunoaştere a posibilităţilor sale practice, ca şi a celor potenţiale, pe care investigaţiile desfăşurate în ultimele decenii în acest domeniu le-au evidenţiat.

Parapsihologia – o veche armă

O atare poziţie a acestei discipline este datorată nu numai vechimii sale ca preocupare omenească, **originile sale confundându-se practic cu însăşi originea apariţiei omului** ca fiinţă dotată cu ceea ce denumim *conştiinţă* şi *conştienţă*. Într-o egală măsură, ea este datorată implicaţiilor sale practice şi dorinţei de a cunoaşte lumea şi evenimentele care se derulează nu numai în planul universului newtonian, cel mai accesibil înţelegerii noastre. Prezenţa şi existenţa unor fenomene pe care percepţia noastră uzuală nu le poate explica imediat şi care par a se derula în cadrul unui univers sau poate chiar al unor universuri paralele, a căror descriere şi definire ar putea fi categorisite drept "exotice", stau la baza parapsihologiei şi ocupă câmpul de activitate şi investigaţii al specificului său.

Controversele stârnite de această categorie de fenomene au în sine o motivaţie multiplă. Faptul că unele dintre acestea nu-şi pot găsi o explicaţie coerentă în lumina preceptelor şi legilor pe care ştiinţa noastră actuală le încorporează într-un *"codex ortodox"*, incapabil de a le putea descrie cauzalitatea şi mecanismele de producere, lipsa unor metodologii adecvate de investigare, o anumită falsă reticenţă, poziţii preconcepute, şi nu arareori, o totală ignorare - iată doar o parte din multitudinea de fapte ce determină **multitudinea de atitudini faţă de parapsihologie**. Dar nu este mai puţin adevărat că o întreagă armată de investigatori, dispunând de mijloace materiale – câteodată fără limită - caută cu disperare răspunsuri la o problema-

tică atât de subită şi, totodată, cu efecte deosebit de mari atunci când este rezolvată. Din aceste motive, cercetărilor parapsihologice cu aplicabilitate militară sunt atât de bine păzite, secretul ce le înconjoară fiind greu de înlăturat. **Tehnici de inducere în eroare a părţii adverse sunt larg utilizate**, aruncându-se "pe piaţă" false rezultate sau căutându-se canalizarea cercetărilor adversarului spre piste care se înfundă.

Constatăm, astfel, două tendinţe în cercetarea parapsihologică. Prima se distinge prin **căutarea unor aplicaţii cu caracter benefic** pentru om; cea de a doua se caracterizează prin încercarea de a utiliza acest gen de descoperiri **în scopul ducerii unui război nedeclarat** sau prin utilizarea lor în cadrul unor operaţiuni militare, în alternativa războiului *"cald"*.

O situaţie aparte prezintă cercetarea parapsihologică cu aplicabilitate militară în perimetrul geopolitic al fostelor ţări dominate de structurile comuniste. Aşa cum au demonstrat-o faptele petrecute în fosta Uniune Sovietică, parapsihologia a fost şi este în continuare utilizată în scopul interferării şi ingerinţelor în viaţa oamenilor, în vederea unui control cât mai larg posibil asupra modului lor de a gândi şi a acţiona, **căutându-se prin acest mijloc o totală aservire a populaţiei faţă de nomenclatura de la putere.**

Domeniu secret şi de maxim interes

Pe de altă parte, **particularităţile pe care le prezintă armele şi tehnicile din arsenalul parapsihologic** - deja dezvoltate şi operaţionale sau în curs de realizare - sunt **prea puţin cunoscute marelui public**, atât datorită caracterului lor insolit, cât şi secretului care le învăluie. Nu este însă mai puţin adevărat şi faptul că o parte din cele ce *"transpiră"* prin unele întredeschideri ale uşilor laboratoarelor de cercetare sunt **puse voit în circulaţie** de către serviciile de contrainformaţii sau de cele de luptă psihologică şi sunt menite să provoace o totală derută a marelui public, pe calea unor fabulaţii lipsite de orice temei real sau pe calea minimalizării şi absurdizării unor fapte reale şi de neimaginat în contextul cunoştinţelor noastre obişnuite. Acestea tind să aibă efectul scontat, dacă luăm în considerare limitele şi precaritatea cunoştinţelor din acest domeniu ale marii mase a oamenilor, ca şi tendinţa firească a acestora spre fabulos şi necunoscut - trăsături aproape definitorii ale domeniului parapsihologiei.

Într-un asemenea cadru, nu este de mirare că **din ce în ce mai mulţi oameni de ştiinţă au început să se intereseze de problematica fenomenelor parapsihologice**. Această preocupare s-a

manifestat însă şi în trecut în lumea fizicienilor şi a medicilor, pentru a nu cita decât numele lui Crookes, Swedenborg, Einstein sau Mesmer, Richet, Charcot, Bozzano. Astăzi, prestigioase institute de cercetare, cum ar fi *Stanford Research Institute* din S.U.A. sau *Institutul Bauman* din fosta U.R.S.S., au largi colective de cercetători care investighează fenomenele parapsihologice, dar din păcate nu numai în scopurile paşnice pe care le declară.

Aria acestui domeniu de investigaţii nu se mărgineşte, însă, numai la cele două institute citate, care au certe programe de investigaţii în domeniul aplicaţiilor militare ale parapsihologiei. Marii protagonişti ai domeniului, **cele două superputeri aflate într-o continuă competiţie** militară, au căutat să-şi lărgească aria de investigare prin atragerea în această cursă a tuturor competenţelor posibile. Să amintim că, în cursul anului 1988, a avut loc o sesiune a Institutului de Filozofie al Academiei de Ştiinţe a U.R.S.S. consacrată în exclusivitate problematicii parapsihologice. Este de reţinut că în acest cadru, totuşi restrictiv, s-a recunoscut existenţa manifestărilor parapsihologice, remarcându-se că fenomenele din acest domeniu pot fi grupate în trei mari clase:

–fenomene despre care **ştim că ştim**;
–fenomene despre care **ştim că nu ştim**;
–fenomene despre care **nu ştim că nu ştim**;

Putem trăi concomitent în...trecut, prezent şi viitor !!

În acest cadru s-a notat că, datorită caracterului lor insolit, manifestările parapsihologice au fost supuse unui tir de critici, mai ales de pe poziţiile conceptului de **determinism**. Fondat de către Laplace (1749-1827), acesta a impus o serie de canoane care au avut ca fundament **principiul cauzalităţii**, dogmă de la care nimeni nu risca să se abată, pentru a nu fi calificat drept antiştiinţific. Întregul eşafodaj al acestui punct de vedere a început să se clatine odată cu **apariţia teoriei relativităţii**. Dezvoltările ulterioare ale unor concepte fondate pe teoria relativităţii şi necontradictorii în raport cu ea (sau altele contrazicând-o chiar) au oferit, pe de altă parte, nu numai suportul teoretic care caută să explice - în măsura posibilului, chiar în termenii acestei teorii - o serie de fenomene aparţinând parapsihologiei, ci şi să fondeze metodologii experimentale şi aplicative ale fenomenelor *psi*[1].

---

[1] *psi* = (a 23[a] literă din alfabetul grec) - abreviere prin care se subînţeleg fenomenele ce fac obiectul de studiu al psihotronicii (parapsihologiei).

Să amintim aici doar două exemple, cu care ne vom mai întâlni. Este vorba mai întâi de **posibilitatea existenței şi chiar a obținerii unor viteze supraluminice**, ipoteză care a stat la baza teoriei *tahionilor* [1], particule dotate cu această proprietate. **Teoria tahionilor**, bazată pe dezvoltările matematice datorate, încă din anul 1949, lui Gödel şi necontradictorii în raport cu teoria relativității einsteiniene, nu numai că o pune într-o lumină nouă pe aceasta din urmă, ci **oferă suportul teoretic al posibilității percepției - în acelaşi moment temporal - a trecutului, prezentului şi viitorului.** Aceste dezvoltări teoretice au fost demonstrate ulterior, în mod practic şi la scară astrofizică, prin lucrările şi descoperirile lui Kozârev, despre care vom vorbi ulterior.

Cel de al doilea exemplu este oferit de teoria Aharonov-Bohm, care, demonstrând **existența interacțiunii la distanță în lumea particulelor subatomice**, aruncă o lumină cu totul nouă asupra fenomenelor telepatice ce-şi bazează existența tocmai pe acest gen de procese, care au loc nu numai la nivelul structurilor biologice vii, ci şi la nivelul structurilor subatomice ale materiei inanimate.

Karl Marx – evreu, creştin, ateu şi... Mare Preot al lui Satana

Făcând o paralelă între impactul pe care îl poate avea implicarea unor forțe spirituale asupra unui om şi, prin extensie, influența pe care o personalitate malefică o poate exercita asupra unor evenimente şi desfăşurări istorice, să amintim aici un fapt puțin cunoscut până acum, dar care s-a implicat în viața unei mari părți a Omenirii pe parcursul ultimilor 70 ani ai istoriei. Puțină lume cunoaşte etapele străbătute de unul din cei patru *"mari dascăli"* ai socialismului pretins a fi chiar *"ştiințific"* - **Karl Marx. Născut în credința iudaică – avându-l pe unul din bunici rabin - trece la creştinism la vârsta de şapte ani,** odată cu convertirea tatălui său. **Îmbrățişează apoi ateismul**, pentru ca, părăsindu-l şi pe acesta, să ajungă **practicant al unei secte religioase ce pretindea că slujeşte forțele satanice** - sectă în care ajunge la gradul de **mare preot**. Aceste ultime preocupări, cu evidente conotații în slujirea răului, şi-au pus în fapt amprenta pe întreaga sa activitate de *"mare dascăl"* şi cofondator al comunismului "ştiințific". Ceea ce a urmat cunoaştem cu toții. Exemplul de mai sus vine să sublinieze, încă o dată, implicațiile pe care energiile de factură

---

[1] *tahioni* = particule postulate teoretic, fără masă, capabile să evolueze cu viteze superluminice.

spirituală, ce fac obiectul cercetării parapsihologice, le pot avea în canalizarea unor personaje spre slujirea binelui sau, dimpotrivă, spre slujirea răului. Acest ultim rol l-au jucat şi îl joacă în continuare unii cercetători din domeniul parapsihologiei, ce-şi pun descoperirile lor în serviciul distrugerii.

2. DOMENIU PRIVILEGIAT

Războaiele secrete au decis Istoria

În pofida aparențelor care caută să mascheze lupta ce se duce între organizațiile de spionaj și contraspionaj la nivelul întregii noastre planete[1], așa zisul *"război secret"* se desfășoară din plin. **Marile răsturnări ale istoriei sunt strâns legate de rezultatele bătăliilor purtate pe câmpurile sale nevăzute de luptă**, în care obiectivele strategice și tactice converg către un singur țel: decopertarea informațiilor privind aspectele militare, politice, economice, sociale ale prezumtivilor viitori sau actuali dușmani, cât și a intențiilor, orientărilor și dezvoltărilor ascunse, din aceleași planuri, ale aliaților, prietenilor sau partenerilor neutri din conglomeratul statelor planetei noastre. Dar același gen de preocupări, nuanțate de la caz la caz, stă în atenția serviciilor de informații și în sferele vieții interne, nemaivorbind de problemele ridicate, în același plan, de activitatea serviciilor de contrainformații. Se știe de altfel că, **în actuala noastră civilizație, cele mai scump plătite lucruri sunt: știința** (adică informația, în sensul ei semantic cel mai larg posibil) **și neștiința** (adică neinformația, dezinformarea, informația parțială ori distorsionată). În timp ce informația aduce posesorului ei câștig, neinformația îi aduce pierderi. Ambele costuri, pozitive sau negative, sunt însă în mod obligatoriu plătite.

Biblia și...parapsihologia

În acest context, mai ales atunci când este vorba de implicații militare, sunt puse în joc și se caută să fie utilizate toate metodele, tehnicile și tehnologiile capabile a aduce posesorului lor **un surplus de informații**, în special în domenii vitale. Fiecare dintre *"căutătorii"* de informații dorește să-și mascheze propria activitate, încercând să-și inducă în eroare adversarii, prin **protejarea propriilor secrete**. Din acest motiv elementar sunt căutate asiduu procedee care să utilizeze mijloace de procurare a informațiilor ce permit

---

[1] Să amintim aici doar de *"confreria"* întemeiată, la începutul lunii aprilie 1992, între șefii serviciilor de spionaj din Vest și Est, în cadrul Conferinței lor internaționale de la Sofia. Lucrările acesteia, desfășurate sub înaltul patronaj al lui Jelio Jelev, președintele Bulgariei (țară ce s-a situat în prima linie a spionajului comunist), nici măcar n-ar fi putut fi închipuite cu câțiva ani în urmă. Dar câte astfel de *"minuni"* nu ne va fi dat, oare, să mai vedemm ?

atât protejarea propriilor agenți, cât și penetrarea barierelor ce înconjoară secretele adversarului. În această activitate este utilizată întreaga gamă de mijloace și procedee, fără scrupule sau reticențe, ortodoxe, neortodoxe sau heterodoxe, clasice sau neconvenționale, apelându-se la cele mai recente achiziții ale științei ori la cele mai nebănuite mijloace. Fără a face excepție de la regulă, în acest joc este **implicată și parapsihologia** într-o măsură mult mai mare decât ne-am putea închipui. De altfel, istoria spionajului ne dezvăluie că **practicile parapsihologice au ocupat dintotdeauna o poziție privilegiată**, dacă ar fi să ne gândim numai la mărturiile scrise ce ne-au rămas încă din antichitate cu privire la acest gen de activități. Amintim aici doar cazul vrăjitoarei din Endor (Cartea întâi a regilor, 28, 3-25), la serviciile căreia a apelat Saul în lupta sa contra filistenilor. Să reținem faptul că, deși, din considerente religioase, Saul *"...gonise din țară pe chemătorii de duhuri și pe vraci"*, el face totuși apel la acest gen de metode, pentru a căpăta informații asupra bătăliei ce se profila între tabăra filistenilor, instalată la Șunem, și israeliți, în frunte cu Saul, care *"...și-a așezat tabăra pe muntele Ghilboa"*.

Informație și energie

Să încercăm o trecere în revistă a marilor capitole care fac obiectul de studiu al parapsihologiei și, totodată, al preocupărilor legate de potențiala lor utilizare în scopuri militare.

De la început trebuie remarcat faptul că, în cadrul parapsihologiei, se disting **două mari diviziuni**: prima este cea care subsumează domeniile în care trăsătura dominantă o formează **informația**; cea de a doua cuprinde domeniile în care trăsătura dominantă este oferită de către **primordialitatea manifestărilor energetice**. Se mai poate lua în considerație, ca un subdomeniu, o **a treia diviziune** ce se poate constitui și ca o secțiune aparte, legată mai ales de fenomenele unui univers transcendental, pe care Raymond Moody l-a denumit ***"viața după viață"***. Caracteristica acestuia este dată de amalgamarea fenomenologiei informaționale cu cea energetică, înregistrându-se, nu de puține ori, o dominantă a uneia din cele două trăsături. Vom distinge, așadar:

A. Fenomene predominant ***bioinformaționale:***

1. Telepatia
2. Clarviziunea
3. Precogniția

} Grupul fenomenelor cognitive

4. Retrocogniția
5. Percepția dermato-optică
6. Extracorporalitatea
7. Radiestezia
8. Interacțiuni < om–plante / om–animale
9. Înregistrarea gândurilor
10. Fenomene la limita vieții

*B. Fenomene predominant **energetice**:*
1. Transmutația atomică de slabă energie (efectul Kervran)
2. Poltergeist
3. Teleportația
4. Levitația
5. Telekinezia
6. Raps
7. Materializări
8. Dematerializări
9. Fotografii induse mental (efectul Fukurai - Ted Serious, tauthografie)

*C. Fenomene **după pragul morții**:*
1. Transcomunicație (efectul Raudive)
2. Mediumitate (spiritism)
3. Apariții
4. Fotografii ale spiritelor
5. Fenomenul *"déjà vu"*.

3. PARAPSIHOLOGIA – ARMĂ ANTICĂ ŞI BIBLICĂ

Pitia şi Cresus

Istoria Omenirii consemnează fapte şi evenimente ajunse până la noi, care arată şi demonstrează utilizarea unor fenomene parapsihologice, în cadrul conflagraţiilor sau al unor lupte dintre pr-tagonişti ale căror nume s-au păstrat până azi în diverse relatări sau surse istoriografice.

O trăsătură caracteristică a acelor vremuri era constituită de **ceremoniile de cult păgâne prin care**, în cadrul unei multitudini de ritualuri ce mergeau de la descântece până la purtarea de diverse amulete, **se căuta a se insufla curaj şi forţă viitorilor combatanţi**.

Dominanta acestor manifestări o constituia însă preocuparea de a descifra viitorul şi **de a cunoaşte sorţii bătăliilor ce urmau** a se consuma. Celebră în acest sens a rămas **Pitia**, marea preoteasă a oracolului de la Delfi. **Consultată de către Cresus**, ultimul rege al Lydiei (560-546 î.Ch.), înaintea războiului său cu perşii (546 î.Ch.), în care Cyrus al II-lea cel Mare (558-528 î.Ch.) l-a învins în bătălia de la Thymbrea, aceasta i-a răspuns că dacă va trece râul Halys, *"un mare imperiu va cădea"*. Nu specificase însă care era acel imperiu !

"Rege Tarquinius, vei fi cerşetor !"

În viaţa Romei antice, practicile parapsihologice ocupau un loc de frunte, atât comandanţii de oşti, cât şi militarii în general apelând la ghicitori ai viitorului, pentru a afla soarta bătăliilor la care urmau să ia parte. De altfel, practicanţii oracolelor făceau parte din congregaţii sau confrerii distincte, care nu duceau lipsă de clientelă, judecând atât după numărul mare al celor ce se îndeletniceau cu aceasta, cât mai ales după multitudinea acestor tagme. În cadrul lor, un loc distinct îl ocupau ***augurii*** - prezicători ai viitorului după cântecele şi zborul păsărilor, după felul în care erau ciugulite grăunţele de către găini *; tot printre practicile lor se număra şi prezicerea viitorului luând în consideraţie unele fenomene cereşti.

O altă categorie de prezicători o formau ***sibilele,*** preotese apollinice într-un număr ce varia între 4 şi 10. Dintre acestea, istoria consemnează pe celebra sibilă din Cumae, care i-a predat regelui Tarquinius Superbus un număr de **9 rulouri** conţinând destinele Romei.

---

* **N. edit.:** Practicii introduse la Roma de etrusci.

În ele era prevestit chiar şi destinul de viitor cerşetor al regelui - destin pe care acesta într-adevăr l-a şi împărtăşit după răscoala populară din 510-509 î.Ch.

Alte femei, dotate cu însuşirea de a prevesti viitorul, formau tagma aşa-numitelor ***pytonese.***

Asasinat la Roma, "văzut" în Asia Mică !

Istoriografia acelor timpuri mai consemnează un alt eveniment parapsihologic petrecut în antichitate, când filozoful grec **Apollonios din Tyana**, aflat la Efes, se opreşte brusc dintr-o discuţie publică, declarând că ***"vede"* asasinarea împăratului roman Domiţian** (Titus Fla-vius Domitianus, 81-96), **eveniment care se producea, în fapt, chiar în acel moment.**

Preocupări de factură parapsihologică au manifestat şi practicat în acele vremuri şi unele dintre marile personalităţi ale timpului, cum ar fi **Platon** (427-347 î.Ch.), **Xenofon** (430-355 î.Ch.), **Epimenide** (sec. VI î.Ch.), **Tales din Milet** (c.624-c.546 î.Ch.), **Zenon** (c.336-c.264 î.Ch.), investigând fenomenele legate de moniţiune (vestire) cât şi de premoniţiune (prevestire). **Pitagora** (c.580-c.500 î.Ch.) dezvoltă o întreagă ştiinţă a numerologiei legată de acest gen de preocupări şi ale cărei încifrări se regăsesc şi în piramidele egiptene *. Şi **Homer** include, atât în *Odiseea,* cât şi în *Iliada,* descrieri premonitorii.

Parapsihologia şi Vechiul Testament

Epoca biblică consemnează, în scrierile Vechiului Testament, o întreagă serie de evenimente legate de confruntări militare, în care protagoniştii respectivelor întâmplări apelează la procedee parapsihologice pentru a căpăta informaţii asupra desfăşurării luptelor şi mai ales asupra rezultatelor acestora. Unul dintre cele mai concludente episoade, acela al vrăjitoarei din Endor, a fost mai înainte pomenit.

Strâns legat de evenimentele implicând războiul, **Vechiul Testament** consemnează şi o serie de acte premonitorii, dintre care cel mai cunoscut este **proorocirea lui Isaia privind căderea Ierusalimului şi distrugerea sa de către romani**. Tot Vechiul Testament inserează şi un alt eveniment parapsihologic, în care o mână nevăzută a scris pe zidul sălii de ospeţe a lui Balthazar, în care acesta îşi

---

* **N. edit.**: Piramidele egiptene erau de mult construite la naşterea lui Pithagoras! Acesta doar a redescoperit elemente din Ştiinţa Sacră. Ca dovadă, "teorema lui Pitagora" era cunoscută, dinainte, de vechii chinezi dar mai întâi de sumerieni...

trăia ultima orgie, coincidență cu momentul intrării lui Cyrus în Babilon, cuvintele de avertisment *"Mane, tekel, fares".* (Daniel, 5,1-30)

Acelaşi gen de evenimente sunt pe larg descrise în capitolul *"Ieşirea",* cu privire la lupta dintre evrei şi egipteni. Să reținem faptul că **aceleaşi plăgi, care cuprindeau Egiptul la spusele de inspirație divină ale lui Moise, erau reproduse şi de către preoții egipteni:** *"Şi au făcut aşa şi magii egipteni cu vrăjile lor. De aceea s-a învârtoşat inima lui Faraon şi nu i-a ascultat, precum le spusese Domnul".* (Ieşirea 7-22)

Alt eveniment istoric petrecut în aceeaşi epocă străveche şi având vădite conotații parapsihologice îl constituie **cucerirea şi dărâmarea cetății Ierihonului de către evrei**: *"Atunci a zis Domnul către Ioşua: «Iată, Eu voi da în mâinile tale Ierihonul, pe regii lui şi pe puternicii lui. Duceți-vă împrejurul cetății toți cei buni de război şi înconjurați cetatea câte o dată pe zi. Aceasta să o faceți şase zile. Şapte preoți să poarte înaintea chivotului şapte trâmbițe din corn de berbec, iar în ziua a şaptea să ocoliți cetatea de şapte ori şi* ***preoții să trâmbițeze din trâmbițe...Iar cetatea şi tot ce era în ea au ars cu foc;*** *numai aurul şi argintul şi vasele de aramă şi de fer le-au dat ca să le ducă Domnului în vistieria casei Domnului»".* (Cartea lui Ioşua 6,2-4; 24)

Practicile clarviziunii apar, de asemenea, consemnate în Vechiul Testament, ca şi hotărârile privind declanşarea unor bătălii ca urmare a unor **visuri premonitorii**: *"Auzind povestirea visului şi tălmăcirea lui, Ghedeon s-a închinat Domnului şi s-a întors în tabăra israelită, zicând: «Sculați! Domnul a dat tabăra medianiților în mâinile noastre»".* (Cartea Judecătorilor 7,15)

Un alt personaj biblic, cunoscut prin calitățile sale de luptător, **Samson, îşi pierde puterile** ca urmare a unei manopere de sorginte parapsihologică, la care îl supune Dalila: *"Apoi Dalila l-a adormit pe genunchii săi şi a chemat un om şi i-a poruncit să tundă cele şapte şuvițe ale capului lui. Atunci el a început a slăbi şi s-a depărtat de el puterea lui".* (Cartea Judecătorilor 16,19)

4. VIITORUL – OBSESIA DICTATORILOR

Parapsihologia în primul război mondial

Trecând peste derulările istoriei Evului Mediu şi ajungând spre zilele noastre, să notăm că, după puternicul interes de public pe care parapsihologia l-a stârnit către sfârşitul secolului XIX, atât în lumea veche, cât şi în cea nouă de peste Ocean, **primele aplicaţii practice ale acesteia pe câmpul de luptă al primului război mondial le-au făcut francezii**. Operaţiunea a constat în **depistarea, prin metode radiestezice, a unor depozite subterane, mascate, de muniţii.** Acţiunea a continuat şi după sfârşitul războiului, prin descoperirea altor depozite rămase din timpul ostilităţilor, cât şi a unor obuze sau bombe neexplodate.

Legat de victimele căzute pe câmpul de luptă sau date dispărute şi despre care apropiaţii acestora nu mai ştiau nimic, trebuie menţionate o serie de evenimente şi fapte, verificate sau numai consemnate, în care sunt implicate **procedee şi tehnici parapsihologice de investigare şi obţinere de informaţii asupra celor dispăruţi.**

Misticii...Hitler şi Stalin

În perioada premergătoare celui de-al doilea război mondial şi chiar în diferite faze de desfăşurare ale acestuia, serviciile de contrainformaţii americane şi engleze, bazându-se pe **înclinaţiille lui Hitler către misticism, supranatural şi superstiţie,** au reuşit infiltrarea în preajma dictatorului a unor persoane dotate cu facultăţi parapsihologice, încercând, prin intermediul acestora să-i determine şi să-i deturneze unele acţiuni. Să menţionăm şi faptul că **în organizarea armatei germane existau elemente specializate în depistarea surselor de apă subterană prin mijloace radiestezice**.

Pe de altă parte, dacă în practica multor personaje ale istoriei moderne şi contemporane intra consultarea astrologilor şi a ghicitorilor, un caz aparte, alături de cel al lui Hitler, l-a constituit cazul celui mai sângeros dictator pe care l-a cunoscut până acum istoria, I.V. Stalin. Deşi în mod oficial şi în public clama ateismul şi dispunea combaterea practicilor ezoterice, **Stalin îşi avea propriul său consultant în materie**, ucrainean de origine, dotat cu certe calităţi parapsihologice. Legat de acest personaj al recentului nostru trecut, istoria mai consemnează, în aceeaşi epocă gravitând în jurul dictatorului, cazul devenit celebru al lui **Wolf Messing**, polonez de origine.

Cum se va vedea mai departe, calităţile ieşite din comun ale lui Messing au făcut mare vâlvă, de unde şi interesul lui Stalin faţă de abilităţile acestuia.

Saddam Hussein – "viitor strălucit" !

Să nu uităm că interesul omenesc de a cunoaşte măcar parţial viitorul a măcinat şi macină în continuare nu numai vieţile muritorilor de rând, ci şi pe cele ale persoanelor pe care istoria le proiectează în prim-planul desfăşurărilor sale.

De notorietate publică este cazul lui **Nancy Reagan**, soţia fostului preşedinte al S.U.A., care, datorită pasiunii sale pentru horoscoape şi în general pentru previziuni astrologice, era înconjurată de diverse persoane ale căror preziceri le lua foarte serios în consideraţie. De aici şi suspiciunile unei anumite părţi a presei, care i-a reproşat diferite ingerinţe în activităţile guvernamentale, susţinând că **unele acţiuni ale preşedintelui au fost luate sub influenţa soţiei sale, aflată la rându-i sub imperiul prezicerilor** ce i-au fost aduse la cunoştinţă.

Un alt personaj din prim-planul istoriei noastre, **Saddam Hussein, s-a interesat**, prin intermediul ambasadei Irakului la Bucureşti, **de prezicerile, care-i priveau persoana, ale unui astrolog român, care i-a făcut horoscopul şi i l-a trimis "pe cale diplomatică".** Ca fapt divers, să notăm că previziunile acestuia, făcute pare-se totuşi după consumarea războiului din Golf, **îi anunţa dictatorului irakian un viitor strălucit**. De altfel, într-o mai largă expunere pe care a prezentat-o şi telespectatorilor noştri în luna decembrie 1991, acest astrolog a pretins că cele mai dotate personaje contemporane, care urmau să aibă un rol important în desfăşurarea viitoare a istoriei, cu mare succes datorită capacităţii lor politice uimitoare, erau, în afară de Saddam Hussein, **Margaret Thatcher** şi albanezul **Ramiz Alia**.

Data morţii lui Ceauşescu – previziune sau...program ?!

În aceeaşi ordine de idei, merită a fi consemnată **previziunea făcută, încă din aprilie 1989, de către Florian Onitza** şi publicată în nr. 96 al ziarului de limba română *"Universul"*, care apare în S.U.A. De prezicerea astrologică pe care Onitza a făcut-o **în legătură cu moartea lui Nicolae Ceauşescu, al cărui sfârşit l-a prevăzut pentru data de 25 decembrie 1989,** am luat cunoştinţă personal exact cu 19 zile înainte de producerea acestui eveniment, adică la 6 de-

cembrie 1989. Trebuie să mărturisesc îndoiala încercată la acea dată, întrucât nimeni nu ar fi putut bănui, că în decursul a numai 19 zile, s-ar fi putut produce răsturnările istorice care au avut loc în România. Acest fapt m-a şi îndemnat să vorbesc unui mai larg cerc de persoane despre prezicerea lui Onitza, imediat după aflarea ei, pentru ca nu cumva o relatare post-factum să lipsească predicţia de valoare. Ceea ce a urmat se cunoaşte...

Să menţionăm şi faptul că, suferind de boala tuturor dictatorilor - groaza de a nu-şi pierde prerogativele puterii -, **fostul dictator indigen recurgea şi el**, se pare, **la serviciile unor practicanţi ai aşa-zisei "magii negre"**. Iată cum descrie, în nr. 2 (10)/1991, şi revista *Indiscret* înclinaţiile malefice ale acestuia, sub semnătura lui Narcis Zărnescu şi sub titlul *"Făceam vrăji lu' Ceauşescu": "Deţinem informaţii că **Nicolae Ceauşescu avea în preajmă un călugăr lama tibetan**, care îl energiza şi îi făcea horoscopul, **un chinez bătrân** care îi prepara leacuri de întinerire şi **mai multe ţigănci**, de care se foloseau atât el, cât şi tovarăşa Elena."*

5. NOUA FIZICĂ – ALTĂ VIAȚĂ !

Teoria relativității – mai mult infirmată

S-a afirmat, şi nu fără temei, că **dacă până în secolul al XX-lea civilizația noastră a fost propulsată de fizică, secolul XXI va avea ca factor fundamental al progresului Omenirii - biologia.** Aceasta nu înseamnă că fizica va stagna. Dimpotrivă, cuceririle ei vor fi utilizate cu şi mai multă asiduitate, cu şi mai mult succes, chiar în folosul dezvoltării biologiei. De pe acum se constată, însă, că suma cunoştințelor noastre ştiințifice asupra laturii fizice a naturii nu poate explica întreaga serie de fenomene petrecute chiar sub incidența acestui domeniu de studiu.

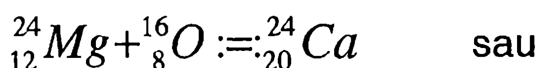
Mai mult chiar, unele dintre cele mai recente cuceriri ale fizicii, considerate ca definitiv stabilite, par a nu fi chiar atât de exacte. Să amintim doar de **teoria einsteiniană a relativității**, în care unul din postulatele de bază - viteza luminii ca limită a oricărei viteze obtenabile în lumea noastră - **pare încă a nu fi chiar atât de categoric confirmat**. Se omite - deseori cu bună ştiință - faptul că, în cursul celebrei eclipse de Soare din anul 1919, când s-au făcut trei măsurători de către trei echipe diferite, care îşi propuseseră să determine, fiecare separat, în ce măsură câmpul gravitațional al Soarelui deviază o rază de lumină, **numai într-una din măsurători a fost confirmată teoria lui Einstein** privind această constantă. Celelalte două măsurători au contrazis-o, dar azi acest lucru pare ori omis, ori uitat.

Să menționăm, în această ordine de idei, **posibilitatea existenței unor viteze superluminice obtenabile în universul nostru**, demonstrată matematic de Gödel încă din anul **1949**, în mod necontradictoriu, chiar cu termenii formulelor utilizate de către Einstein în teoria sa. După cum se ştie, **Feinberg** a construit, la rândul său, o **teorie a vitezelor superluminice**, care pot fi obținute de particule pe care le-a numit ***tahioni*** - particule ce aşteaptă confirmarea experimentală a existenței lor, deocamdată numai teoretic admisă. Implicația majoră a acestor teorii constă nu numai în simplul fapt al creării unor piste de investigație pentru o întreagă categorie de fenomene de natură psihobiologică, pe care ştiința *"ortodoxă"*, dacă nu le-a combătut, în cel mai fericit caz le-a eludat voit. Ele zdruncină însuşi eşafodajul pe care s-a construit fizica zilelor noastre, punând în discuție valabilitatea generală a unor principii privite ca dogme unanim acceptate, cum ar fi **principiul cauzalității** care, începând de la La-

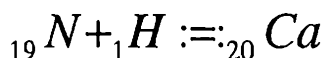
place, cel ce l-a definit, a stat neclintit până azi la baza tuturor explicațiilor din fizică.

Ştiinţă ori...SF ?

Un alt fapt pe care actuala fizică atomică nu poate să-l explice este oferit de aşa-numita *transmutaţie atomică de joasă energie* sau ***efectul Kervran***. Aşa cum au arătat măsurătorile făcute de către C.Louis Kervran încă din anul **1962**, se dovedeşte că **organismele biologice sunt capabile să producă transmutaţii atomice neradiative la joasă energie** în care intervin reacţii ca aceea dată în continuare, în care semnului :=: i se atribuie sensul de *"echivalent cu..."*

$$^{24}_{12}Mg+^{16}_{8}O :=:^{24}_{20}Ca$$ sau

$$_{19}N+_{1}H :=:_{20}Ca$$

Ultima transmutaţie ar avea loc în cadrul procesului de termoliză la om. Se notează că acest gen de procese intervin între izotopi stabili, adiţia sau substracţia nefiind posibile decât în condiţiile unui ciclu neradioactiv.

Un alt argument care vine să zdruncine eşafodajul cunoscut al fizicii *"clasice"* este dat de **cercetările lui Kozârev** care, încă din anii '60, demonstrase prin observaţiile sale de astrofizică, efectuate pe parcursul a 5 ani la Observatorul astrofizic din Crimeea că, **în acelaşi moment temporal, se poate observa poziţia trecută, prezentă şi viitoare a unei formaţiuni cosmice. Adică trecutul, prezentul şi viitorul coexistă în acelaşi moment temporal.** Aceasta ne duce imediat la ideea că putem scruta concomitent cele trei momente ale scurgerii timpului, că **precogniţia, retrocogniţia şi clarviziunea sunt fenomene naturale** având un suport fizic.

Să amintim aici şi de efectul Aharonov-Bohm care, descoperit încă din anul 1952, demonstrează că **interacţiunea la distanţă este un atribut aparţinând şi lumii particulelor subatomice, nu numai fiinţelor vii capabile să stabilească legături telepatice.**

Ochiul – un biolaser !

Un alt fenomen tulburător, care de data aceasta ne parvine din domeniul psihiatriei, dar în fapt are enorme implicaţii în fundamentarea teoriilor privind universurile paralele, ca şi perspectiva unor aplicaţii practice greu de evaluat la această oră, este dat de ***antero-***

proiecția oculară [1]. Atunci când mecanismul său de producere va fi elucidat se va putea traversa bariera ce desparte lumea noastră reală de alte lumi la fel de reale cu care coexistăm, fără însă a le putea contacta direct. Se dovedeşte, astfel că, **ochiul omenesc nu este numai un receptor al radiației luminoase ci, concomitent, şi un emițător.** Mai mult chiar, el manifestă şi capacitatea de a *"extroverti"* imaginile concepute mental, printr-un proces cel mai adesea fiziopatologic, **proiectându-le dintr-un univers paralel,** cu care putem totuşi veni în contact, în anumite condiții speciale. Se dovedeşte, pe de altă parte, că radiațiile emise de ochi sunt de natură coerentă, apropiindu-se, din acest punct de vedere, de radiațiile lase, fapt ce a determinat denumirea lor ca fiind **de tip *biolaser*.**

Tehnica distrugerii şi efectul dominoului

Se dovedeşte, de asemenea, că rolul ***radiațiilor mitogenetice*** [2] în economia biologiei organismelor este mult mai mare decât ne-am fi putut imagina până acum, dacă ar fi să luăm în considerație simplul fapt că **ele pot induce la distanță, de la o celulă la alta, procese patologice** desfăşurate la acest nivel şi care se considera că nu pot avea loc decât prin contact direct şi nemediat.

lată, aşadar, numai o mică parte dintre fenomenele care dau naturii un cu totul alt chip decât cel conturat de fizică până acum. Din nefericire, **tocmai aceste aspecte se caută să fie utilizate în scopuri distructive dintre cele mai macabre**, exploatându-se laturile lor negative. Pentru că, după cum am mai spus, orice descoperire ştiințifică poate fi utilizată fie în beneficiul Umanității, fie în scopuri distructive, când se atentează la însăşi existența ființei umane. Aşa se face că, împotriva unor factori şi a unor personalități ştiințifice care neagă existența fenomenelor parapsihologice, cercetările privind utilizarea fenomenelor de acest tip sunt direcționate nu numai în scopul cunoaşterii şi utilizării lor în beneficiul omului, ci şi în scopuri contrarii, distructive.

---

[1] Fenomenul *anteroproiecției oculare* a fost demonstrat de către medicul psihiatru Dr. Krohalev, care a reuşit să surprindă pe filme fotosensibile imaginile halucinatorii produse de bolnavii psihici. Aceste imagini se produc tocmai ca urmare a emisiunilor anteroproiectate de ochiul omenesc.

[2] Puse în evidență de cercetătorul rus A.Gurvici, în urma investigațiilor făcute de el în perioada anilor 1922-1928, *radiațiile mitogenetice* sunt emisiuni radiative, în spectrul U.V., ale celulelor organismelor biologice. Având un rol major, dar încă incomplet elucidat, ele intervin atât în procesul normal al diviziunii celulare, cât şi în cele anormale ale multiplicărilor patologice, în particular ale celor din boala canceroasă.

Ştiința "ortodoxă" – mai catolică decât Papa...

Fenomenologia parapsihologică se înscrie, ca ştiință de frontieră, în aria de investigații a unor fenomene care, în actualul nostru stadiu de cunoştințe, se caracterizează prin trăsături care nu de puține ori vin **în contradicție cu ceea ce ortodoxia noastră ştiințifică afirmă**, mai ales despre spațiu, timp şi cauzalitate. Astfel, două dintre trăsăturile caracteristice ale acestui tip de fenomene - manifestarea lor aparent rară din punct de vedere statistic şi nereproductibilitatea lor în anumite situații - servesc drept argumente de bază ale oponenților parapsihologiei.

La o analiză mai atentă constatăm însă, aşa cum arăta şi Günther Emde, în lucrarea sa *"Fenomenele paranormale: fundamentele unei teorii deschise transcendenței"*, că: *"Fizica zilelor noastre este marcată de teoriile sale, fondate pe ipoteze a căror importanță este uneori* ***supraestimată*** *prin reducția lor la principii fundamentale atât de simple, încât este posibilă includerea lor ca o «explicație definitivă» a cauzelor. (Această calitate i-o tăgăduieşte deseori parapsihologia.) Nu este vorba, totuşi, decât de o relație matematică în cadrul unui sistem descriptiv cantitativ şi nu de interpretarea unui proces".*

În acelaşi timp, nereproductibilitatea experiențelor parapsihologice, fără a fi pusă în discuție ca realitate a acestei fenomenologii, nu reprezintă prin sine însăşi o trăsătură exclusivă a parapsihologiei. O întreagă clasă de fenomene, pe care fizica le studiază şi le admite ca naturale, au ca trăsătură nereproductibilitatea. Prin aceasta, ele nu devin totuşi, în ochii experimentatorilor *"ortodocşi"*, mai puțin naturale decât orice fenomen natural. **Criteriul nerepetabilității**, ca argument care ar combate existența fenomenelor paranormale, devine astfel **caduc**. Să amintim aici exemplul oferit de dezintegrarea naturală, atomii elementelor supuse acestei acțiuni dovedind - dacă luăm în considerație legile statisticii - un comportament de natură acauzală, *"fiziologia"* lor neputându-se explica într-un alt mod. De altfel, acest proces stă la baza construcției unor generatoare *"artificiale"* de fenomene aleatorii, folosite şi în testările proceselor parapsihologice. **Faptul că nu sunt suficient de bine cunoscute cauzele declanşatoare ale fenomenelor parapsihologice şi nici mecanismele lor intime de producere nu înseamnă implicit că aceasta nu ar exista.** Constatăm, ca o caracteristică a acestei fenomenologii, existența unei largi arii de acțiune într-o mare varietate de domenii şi ipostaze ale vieții, situații care nu pot exclude nici chiar implicarea *"liberului arbitru"*.

Pe de altă parte, aşa cum s-a arătat, în numeroase rânduri şi de către numeroşi cercetători, **metode uzuale ale fizicii clasice sunt într-o mare măsură inadecvate atunci când se pune problema aplicării lor în cercetarea parapsihologică.** Această opinie nu poate fi complet neglijată, dată fiind natura cu totul diferită calitativ a fenomenelor parapsihologice - sau cel puţin a mecanismelor puse în joc în timpul desfăşurării acestora - faţă de fenomenele înglobate în domeniul de investigaţii al fizicii *"clasice"*. Nu este, totuşi, mai puţin adevărat că există şi opinii diametral opuse, considerându-se că, în ultimă analiză, fenomenologia parapsihologică sau cel puţin aspectele sale cantitative ar putea beneficia de aportul unor metode şi metodologii preluate din fizică, precum şi de explicaţii necontradictorii faţă de legile cunoscute ale acestui domeniu.

6. PARAPSIHOLOGIA ŞI MARILE PUTERI

Soldaţii Universali

Caracteristicile, capacităţile şi proprietăţile intrinseci, proprii numai fenomenelor parapsihologice - şi care nu mai pot fi regăsite în cadrul altor manifestări naturale - au stârnit interesul deosebit al serviciilor secrete de spionaj şi contraspionaj şi, nu într-o mai mică măsură, al cercurilor militare care planifică dezvoltarea armamentelor şi tehnicilor de luptă. Este foarte posibil ca acest interes să fi fost motivat de succesele pe care serviciile de poliţie le-au obţinut în descoperirea unor infractori, apelând la specialişti parapsihologi şi/sau la persoane dotate cu facultăţi de această natură.

Interesul serviciilor mai sus amintite s-a direcţionat pe două planuri: utilizarea fenomenelor sau efectelor parapsihologice în care dominant este transferul de informaţii, **pentru culegerea de informaţii secrete din tabăra adversă şi manipularea psihică a contingentului uman advers**. Aplicarea aceloraşi efecte în tabăra proprie are ca obiect susţinerea acţiunilor de contraspionaj, antrenarea unor elemente care să efectueze incursiuni în terenul adversarului.

Cel de al doilea plan de investigare îl constituie utilizarea aceloraşi fenomene şi efecte, dar a căror caracteristică principală este dată de un transfer energetic. Acţiunile de acest fel vizează **crearea unor arme cu potenţial distructiv, ofensiv sau defensiv, capabile să anihileze acţiunile duşmanului.**

Paranormalii sfidează ştiinţa !

Astfel, într-un studiu din anul 1981 al armatei de uscat a S.U.A., dat parţial publicităţii şi intitulat *"Analiza misiunilor de susţinere a focului (Fire Support Mission Analysis - F.S.M.A.)"*, se afirmă, fără nici un echivoc, că energiile încă ipotetice, dar care fac de multă vreme obiectul de cercetări al parapsihologiei, *"pot fără îndoială să aibă **importante aplicaţii şi consecinţe în domeniul militar**"*. Această teză poate fi regăsită şi la un specialist în fizica nucleară, fost ofiţer de contrainformaţii, Thomas E.Bearden, care susţine puncte de vedere similare în lucrarea sa, publicată cu un an mai înainte la San Francisco şi intitulată *"Excalibur Briefing"*. Autorul - introducând conceptul de ***"stare virtuală"***, ca şi pe cel de ***"obiecte ale gândirii"***, în accepţia de procese sau obiecte care nu există decât în gândirea noastră şi care constituie o parte a fundamentelor parapsihologiei,

fiind concomitent şi concepte pe care le admite fizica clasică – constată implicit posibilitatea explicării *"cvasifizice"* a fenomenelor parapsihologice. În felul acesta, autorul stabileşte o punte de legătură între legile psihofizicii şi cele ale fizicii. Plasând fenomenologia parapsihologică în cadrul unor astfel de *"stări virtuale"*, el consideră că efectele induse de către *"câmpurile de conştiinţă nefizice"* sunt capabile, în acest mod, să stabilească **o legătură între fenomenologia parapsihologică şi câmpurile fizice cunoscute** (electric, magnetic, gravitaţional etc.). Astfel de fenomene se produc la interfaţa dintre structura spirituală (conştiinţă/conştienţă), pe de o parte şi obiectele materiale psihoreale, de cealaltă parte. **În cursul activităţilor paranormale, sistemele materiale intră în rezonanţă, antrenând bioenergia necesară transmutaţiei non-materiale într-una materială,** pentru a introduce *"obiectele gândirii"* în realitatea noastră fizică. De altfel, o exemplificare clară a acestui punct de vedere se va putea găsi mai departe, atunci când vom discuta despre fenomenul anteroproiecţiei oculare.

Viziunea la distanţă

Pornind de la aceste fundamentări teoretice care deschid calea abordării unui nou capitol al cunoaşterii naturii, cu vădită aplicabilitate în domeniul militar, nu este de mirare că, în **7 august 1977**, în presa americană s-a strecurat o insolită informaţie. Se preciza că, în cadrul unei serii de experienţe de factură parapsihologică, efectuate la prestigiosul *Stanford Research Institute* - S.R.I. *(Institutul de Cercetări Stanford)* din nu mai puţin celebra localitate legată de numele lui Thomas Alva Edison, Menlo Park (California), au luat parte înalţi funcţionari ai Agenţiei Centrale de Investigaţii (C.I.A.) precum şi ai altei agenţii specializate în culegerea de informaţii secrete, *National Security Agency* - N.S.A. *(Agenţia Naţională de Securitate).* Scopul acestor experienţe, montate de către doi dintre reputaţii cercetători ai domeniului parapsihologiei, fizicieni prin pregătirea academică şi cercetători de marcă prin formaţie, Harold E.Puthoff (fost şi el colaborator al N.S.A.) şi Russell Targ, a fost acela de a demonstra, cu ajutorul a două persoane cu facultăţi mediumice, devenite şi ele celebre la rândul lor - Ingo Swann şi Pat Price -, aşa-numitul fenomen de ***"viziune la distanţă"*** sau, cum este el cunoscut în engleza americană, *remote viewing.*

Spion...din fotoliu

Cunoscută şi sub denumirile de *proiecţie astrală, extracorporalitate* sau *Out the body experiment* (O.B.E.), această categorie de fenomene încă neelucidate a stat şi continuă să stea în atenţia specialiştilor din atât de absconsul domeniu al contrainformaţiilor. Chiar de la început, **ideea utilizării proiecţiei astrale** le-a apărut acestora ca **un mijloc ideal şi imbatabil de colectare a celor mai secrete informaţii**, păzite cu o străşnicie de neimaginat de către fiecare dintre adversari. Datorită caracteristicilor sale, **procedura apare redutabilă prin posibilităţile de investigare în teritoriul inamic, putându-se pătrunde în incinte impenetrabile pentru orice alte metode şi acţiuni.**

Iată *"Fişa experienţei"*, aşa cum a fost ea relatată în ziarul *The Washington Post* din 7 aprilie 1977, sub titlul *"Psychic Spyng" (Spionaj psihic)* şi sub semnătura lui J.L.Wilhelm:

Denumirea proiectului:	Scanate.
Directorii proiectului:	Harold E.Puthoff şi Russell Targ, fizicieni la S.R.I.
Misiunea percepţiei:	Descrierea unei instalaţii militare, posibil subterane, exploatarea birourilor, descoperirea dosarelor.
Obiectiv:	Zonă necunoscută în statul Virginia, S.U.A.
Mandant:	C.I.A. - Washington. Codajul efectuat la Menlo Park - California de către agenţi C.I.A.
Alegerea obiectivului:	Colaboratori ai N.S.A. - Washington.
Medium:	Pat Price.
Locul experienţei:	Standford Research Institute (S.R.I.), Menlo-Park, California.
Descrierile făcute de Pat Price:	*"Pe birou sunt puse hârtii cu următoarele inscripţionări:* *–Cursă pentru muşte* *–Minerva* *Fişierul cu dosare este plasat spre nord faţă de birou,* având înăuntru următoarele

inscripționări:
–Operațiunea *«Pool»*
–Bile de biliard (14, 4, 8 puncte)
–Triunghiul de joc.
Numele de cod al instalației pare a fi *«Furca de fân»* sau *«Moara de fân»*.

Martori: Col. R.J.Hamilton
Gen. Mr. George R.Nash
Mr.John C.Calhoun

Experimentul s-a derulat la o stație secretă americană de urmărire a sateliților din subordinea Corpului de Transmisiuni al Armatei (Army Signal Corps) din **Virginia**, în timp ce mediumul care furniza informațiile, Pat Price, se afla în **California**, la Menlo Park.

Alegerea obiectivului a fost făcută de N.S.A., mediumului Pat Price transmițându-i-se coordonatele geografice ale obiectivului prin intermediul lui Harold Puthoff. Să reținem, în concluzia experimentului, că **descrierile furnizate la Menlo Park de către Price, privind obiectivul vizat din Virginia, au pus pe gânduri atât C.I.A., cât și N.S.A.**

În cadrul desfășurării unui alt experiment similar, **Pat Price a investigat o instalație de urmărire a sateliților aparținând adversarului și situată în adâncul teritoriului advers, în regiunea munților Urali.** Datele furnizate și cu această ocazie de către Price, după efectuarea voiajului său astral, privind instalațiile existente aici, au fost confruntate prin metode devenite clasice în arsenalul spionajului cu sateliți. **Au fost confirmate detaliile furnizate de către Price** privind prezența unui helioport, calea ferată ce pătrundea în munte, antenele radar și, în plus, prezența, în timpul activității de noapte a stației, a unui personal format predominant din femei.

Uncle Sam – generos cu parapsihologia

Aceste experiențe, cât și alte argumente furnizate în multiple planuri de investigații similare sau adiacente, au făcut ca problema utilizării parapsihologiei ca armă de luptă să intre nu numai în atenția serviciilor militare specializate, ci și în atenția unor înalte cercuri guvernamentale americane, fapt urmat de **constituirea, la nivel guvernamental, a unor grupe de studiu și experimentări susținute.** Iată o sumară trecere în revistă a studiilor și experiențelor parapsi-

hologice pe care acelaşi număr din 7 august al lui *Washington Post* le inserează, adăugând că ele au fost **susţinute direct sau indirect de către guvernul american**:

–Prof. J.B.Rhine, cofondator şi director al Laboratorului de Parapsihologie *(Parapsichology Laboratory)* de pe lângă Universitatea Duke din Durham - Carolina de Nord, a efectuat, începând din anul **1952**, studii şi experienţe parapsihologice în beneficiul armatei americane şi finanţate de aceasta.

–La începutul anilor **'60** o echipă de cercetători ştiinţifici ai armatei aerului a testat un contingent de viitori ofiţeri, relativ la capacităţile lor parapsihologice, cu scopul elaborării unor proceduri pentru testări ulterioare.

–În cursul campaniei din Vietnam, Corpul de puşcaşi marini a utilizat **procedurile radiestezice** pentru detectarea, în perimetrul zonei montane din estul localităţii Huê, a câmpurilor de mine, ascunzătorilor şi tunelurilor construite de Vietcong.

–Institutul Naţional al Sănătăţii a luat parte la diferite experienţe de parapsihologie. Acesta a finanţat un proiect privind **telepatia onirică**, proiect care ulterior a fost preluat de către Fundaţia Aerospaţială *"Mc Donell" (Mc Donell Aerospace Foundation)* aparţinând de Corporaţia Aerospaţială *"Mc Donell" (Mc. Donell Aerospace Corporation)*, care este unul din principalii contractanţi ai guvernului american în sectorul militar.

–În **1974**, N.A.S.A. pune la dispoziţie un fond de 80.000 dolari destinat punerii la punct a unui **aparat capabil să amplifice facultăţile psi** şi elaborării unui studiu-pilot vizând **măsurarea undelor cerebrale emise în cursul experienţelor de biocomunicare.**

–În **1976**, Agenţia de Cercetare-Proiectare Avansată a Departamentului Apărării (*Defense Department Advanced Research Project Agency* - D.A.R.P.A.) finanţează, cu suma de 145.000 dolari, cercetările privind **producerea aurei** în procedura electrografică cunoscută ca ***efect Kirlian.*** La acea dată, se considera că aura se găseşte în raport direct cu gradul de umidificare a pielii prin transpiraţie, presupunere care a fost ulterior infirmată prin cercetările prof. Thelma Moss, de la Institutul de Neuropsihiatrie al U.C.L.A., pare-se beneficiară a unei substanţiale părţi a acestei subvenţii. Să menţionăm, în aceeaşi epocă, **cercetările (începute în 1975) privind procedura de electrografie de la noi, cunoscută ca *"electronografie"*, finanţate de către fostul C.N.Ş.T.** cu suma de 13 milioane lei, de care a beneficiat numai grupul de lucru din cadrul Centrului de igienă şi protecţia muncii al Ministerului Industriei Chimice - grup care apoi s-a separat în cadrul nou înfiinţatului Laborator de electronografie şi bio-

inginerie aplicată (L.E.B.A.), cu o existență cvasiefemeră.

–În cadrul unui spital pentru veteranii de război de pe Coasta de Vest a S.U.A. s-au desfăşurat **experiențe secrete de biofeed-back şi telepatie**, în cadrul unui program finanțat de guvern. Se menționează, de asemenea, faptul că într-o instituție de profil similar, situată în Vestul Mijlociu al S.U.A., au avut loc alte experiențe secrete, fără însă a se putea preciza dacă acestea au avut un suport material furnizat de guvern sau au constituit inițiative particulare.

Anormalii şi paranormalii

Nici de partea opusă a baricadei, în celălalt mare serviciu de spionaj, cu rezidenți stabiliți pe întreg mapamondul, prin trei mari structuri: K.G.B., G.R.U. (Serviciul de spionaj al armatei) şi rețeaua partidelor comuniste *"frăţeşti"* satelite, nu s-au subestimat posibilitățile oferite de parapsihologie pentru a obține informațiile atât de căutate. S-ar putea afirma că, dimpotrivă, față de concurența americană se conturau chiar o serie întreagă de avantaje, dintre care, în primul rând, **existența unui trecut ştiințific-istoric mai bogat**, deci a unei tradiții mai consistente a domeniului investigat, legată nu atât de cercurile de amatori, cât de cele **universitare** şi având vădite implicații de substanță în parapsihologie. Să notăm aici că **cercetarea neurologică şi psihiatrică cu clare conotații parapsihologice, la nivel de institute specializate, a avut în Rusia o întreagă şcoală** - chiar dacă ar fi să pomenim numai de Pavlov, Behterev, Orbeli, Vasiliev. Se ştie că în aceste institute, care au preluat tradiția investigației parapsihologice din fosta Rusie, cercetări de această natură s-au desfăşurat **chiar şi în timpul terorii staliniste**, când, printr-o duplicitară politică a investigațiilor, **cercetarea laturilor aplicativ- militare ale parapsihologiei s-a făcut din plin**. Acest gen de activitate s-a înscris într-o **linie continuu ascendentă, mergând până în zilele noastre.** Nu constituie, deci, nici o surpriză faptul că rețeaua acestor institute s-a amplificat şi diversificat. Dar **partea cea mai secretă a acestor activități, în timpul epocii staliniste, s-a desfăşurat,** după toate aparențele, **în unități speciale de cercetare încadrate cu cercetători arestați de N.K.V.D.**, predecesorul K.G.B.-ului, mulți dintre participanții la aceste cercetări nemaiputând să vadă libertatea niciodată. Se cunoaşte faptul că unele din realizările în materie de telecomunicații din acea epocă, în special în materie de tehnici şi tehnologii legate de activitățile de spionaj, s-au produs în cadrul unor astfel de *"aşezăminte",* **sub directa supervizare a lui Beria**.

Pe de altă parte, în pofida concurenței cu temutul lor adversar american, a *"întrecerii"* dintre aceste două şcoli de parapsihologie, au existat **reuniuni bilaterale** pe această temă şi chiar au fost mon-

tate unele **experiențe comune** - în special în domeniul comunicațiilor telepatice.

Poporul se educă prin parapsihologie !

Încă din anul **1924**, A.Lunacearski, la acea dată comisar al poporului pentru Educație, a inițiat **crearea Comitetului Sovietic pentru Studierea Paranormalului, care a continuat să existe până în zilele noastre.** Nu se cunoaşte prea mult în public despre activitatea acestui organism, în schimb se ştie că el nu a fost desființat nici măcar în timpul terorii staliniste, care a făcut milioane de victime în rândurile populației fostei U.R.S.S., inclusiv în cercurile oamenilor de ştiință.

Se pare că activitatea depusă de acest Comitet nu a fost chiar zadarnică. O trecere în revistă, care are în vedere **situația existentă în 1983** şi care este lipsită de pretenția de a îngloba întreaga rețea de institute având în obiectiv probleme de parapsihologie, întrucât **cuprinde numai acele instituții cu programe cunoscute** (în timp ce programele secrete şi locul lor de derulare au fost şi sunt necunoscute), ne arată că, în cadrul a nu mai puțin de 39 unități, s-au efectuat (şi continuă se se efectueze) programe de cercetare parapsihologică. Iată care sunt acestea:

Instituția/Localitatea/ Conducător-experimentator	*Programul*
1. Departamentul de fizică al Institutului de Metrologie - Universitatea din **Moscova** (I.Kobzarev)	Instrumente psihotronice. Bioenergetică generală
2. Departamentul de bionformatică al Societății Ştiințifice şi Tehnice *"A.S. Popov"* din **Moscova**, Departamentul de radiotehnică şi comunicații electrice. Din 1978 - Laboratorul de bioenergetică din Moscova (I.Kogan, V.*Fidelman*)	Telepatie, efecte luminiscente de stabilizare telepatică. Experiențe psihedelice. Teoria PES[1]. Experiențe bioenergetice
3. Departamentul de fizică teoretică al Universității din **Moscova** (I.Terlețki)	Psihokinezie, P.E.S. Teoria generală a telepatiei, inclusiv teoria fluctuației.
4. Laboratorul de cercetare a percepției optice din Institutul pentru Transmisia Informației al Academiei de Ştiințe a U.R.S.S. - **Moscova** (M.Bongard, M.Smirnov)	Percepția dermato-optică

[1] P.E.S. = percepție extrasenzorială.

5. Institutul de Navigaţie Aeriană - **Moscova** *(F.Zigel)*	Studii privind O.Z.N.
6. Departamentul de geologie al Universităţii din **Moscova** *(A.Ogilvi)*	Radiestezie (efect biofizic)
7. Academia de Ştiinţe Pedagogice - Institutul de cercetări pentru Pedagogie Generală, **Moscova**	Antrenament P.E.S.
8. Institutul de Cercetare a Radiaţiilor şi Biologie Fizico-Chimică al Academiei de Ştiinţe a U.R.S.S. - **Moscova** *(L.Tumerman)*	Electrografie Kirlian
9. Institutul de Reflexologie	Cercetări de psihokinezie
10. Clinica de neurofiziologie - **Moscova** (Raikov, *Adamenko*)	Telepatie şi telepatie la animale pe baze emoţionale
11. Institutul de Tehnologii Avansate "Bauman" - Moscova (Dr. Wagner)	Multiple cercetări, nedefinite. (P.E.S.) Telepatie
12. Institutul de energetică - **Moscova** (Dr. Sokolov)	Psihokinezie
13. Institutul "Pavlov" - **Moscova**	P.E.S.
14. Departamentul de biofizică al Universităţii din **Moscova** (E.Ivanov, I. Şesterin, A.Tambiev, M.Telicenko, prof. Kolodov)	Electrografie Kirlian şi alte activităţi psi
15. Institutul de Transmitere a Informaţiei al Academiei de Ştiinţe a U.R.S.S. - **Moscova** *(S.Gelerstein)*	Baterii energetice similare generatoarelor de tip Pavlita
16. Institutul pentru Protecţia Muncii al Academiei de Ştiinţe a U.R.S.S. - **Moscova** (L.Lupitcev)	Nedefinit
17. Institutul Politehnic, Departamentul Cibernetică - **Leningrad**	Psihokinezie
18. Universitatea Leningrad - Laboratorul de fiziologie a muncii (L.Pavlova)	Telepatie combinată cu E.E.G.
19. Institutul "A.A.Uhtomski" - **Leningrad** *(A.Sergheev)*-Laborator sponsorizat de Armata Roşie	Neurofiziologie; telepatie; psihokinezie; generatoare psihotronice; detectoare de bionenergii; P.E.S.
20. Institutul de Cercetări Neurologice "Behterev", Laboratorul de cibernetică al Institutului de fiziologie - **Leningrad** (P.Guleaev)	Aparate pentru detectarea şi înregistrarea câmpurilor biologice

21. Observatorul Astronomic Pulkovo - **Leningrad** (I.Kozârev)	Cercetări privind timpul; relaţii timp/P.E.S.; timpul ca sursă de energie
22. Institutul de Cercetări Psihologice al Academiei de Ştiinţe a Ucrainei - **Kiev**	Psihokinezie
23. Institutul de Fiziologie Clinică - **Kiev** (A. Podsibiakin)	Nedefinit
24. Institutul de Psihiatrie şi Neurologie - **Harkov**	Nedefinit
25. Unitatea de cercetări ştiinţifice şi industriale "Quantum" - **Krasnodar**	Nedefinit
26. Laboratorul "Filatov" de fiziologie a vederii - **Odessa** (A.Şevalev)	Percepţie dermato-optică
27. Universitata de Stat "Kirov", **Alma-Ata**, Kazahstan (F.Gibadulin, V.Grişcenko, N.Vorobiov, V.Iniuşin, N.Fedorova)	Bioplasmă; electrografie Kirlian; influenţe paranormale asupra condiţiilor meteorologice; psihokinezie; radiaţii mitogenetice etc.
28. Universitatea de Stat Georgia - **Tbilisi**	Nedefinit
29. Institutul de Cercetări Nucleare - **Dubna**	Experienţe de psihokinezie cu Nina Kulaghina
30. Institutul de Medicină - **Novosibirsk** (S.Speranski)	Telepatie şi telepatie emoţională la animale
31. Institutul de Medicină Clinică şi Experimentală din **Novosibirsk** (V.Kaznaceev, S.Ciciurin, L.Mihailova)	Transmisia la distanţă a informaţiei biopatologice (Efect citopatic în oglindă)
32. Institutul de Automatică şi Electrometrie **Novosibirsk** (V.Perov, experimentări pretins suspendate în 1969)	Diferite experienţe psi
33. Institutul Pedagogic din **Nijni-Taghil Ural** (A.Novomeiski)	Percepţie dermato-optică
34. Alte institute de cercetări din **Magnitogorsk, Celeabisnk, Verhnaia Pişma** etc.	Percepţie dermato-optică şi alte experienţe psi
35. Institutul de Psihiatrie "Serbski" - **Moscova** (V.Rosnov)	Hipnoză
36. Policlinica 26 - **Moscova** (N.Garbusov)	Hipnologie, terapie hipnotică, în special infantilă

37. Institutul "Pavlov", Hipnotarium **Leningrad** *(G.Sergheev)*	Cercetări şi terapii hipnotice
38. Institutul de Medicină, Departamentul de psihiatrie - **Karaganda**, Kazahstan (A.Sviadotici)	Hipnoză
39. Spitalul de psihiatrie **Perm** (G.A. Krohalev)	Anteroproiecția oculară

7. RĂZBOIUL PARAPSIHOLOGIC

“Mare Democrație, spălăm creiere gratis !”

Contrar spiritului conservator al unei anumite părți a lumii cercetătorilor științifici, care nu poate depăşi cadrul tradițional al unui anumit convenționalism, există şi un larg contingent de specialişti pentru care iscodirea naturii înseamnă în primul rând ieşirea din canoanele convenționalismului livresc. Abandonarea căilor bătătorite şi dezvoltarea de sine stătătoare a creației ştiințifice sau artistice au fost poate cel mai bine exprimate de **Brâncuşi**, atunci când spunea că ***“la umbra stejarului nu poate creşte nimic”***. Investigația parapsihologică a început să cunoască o certă dezvoltare abia în ultimele decenii, mai ales când şi-a plasat căutările pe magistralele paraacademice, dacă nu chiar antiacademice. Numai că, sub impulsul descoperirii marilor necunoscute, rezultatele acestor cercetări au început să fie deturnate, prin manevre, din umbră, spre domenii de utilizare *contra naturae*. Să menționăm doar **câteva programe vizând utilizarea în domeniul militar a cercetărilor parapsihologice**, aşa cum apar ele enunțate în lucrarea lui J.L.Wilhelm *“Spionajul Psihic (Psychic Spyng)”*.

În anul **1952**, armata de uscat a S.U.A. comandă un program de cercetări cu privire la **utilizarea efectelor psihokinetice în domeniul militar**. Acestea urmau să fie efectuate în **primul laborator de cercetări parapsihologice înființat în America, în anul 1934,** pe lângă Universitatea Duke din Durham, Carolina de Nord, de către prof. J.B.Rhine. La începutul anilor '60, testări ale facultăților psihokinetice sunt efectuate de către Armata Aerului. Reamintind numai aceste două mari programe, derulate cu 40 ani în urmă de către forțele armate ale S.U.A., este de menționat faptul că, aşa cum afirma Jack Andersen încă din 1981, în cartea sa *“C.I.A. Toys with Extrasensory Weapons (Jocurile C.I.A. cu armele extrasenzoriale)”*, **Pentagonul alocă anual un buget de 6 milioane dolari pentru dezvoltarea armelor şi tacticilor psihotronice, inclusiv pentru realizarea instalațiilor de *“spălat creiere”*.**

Teleportări şi paranormali anti-rachetă

Întreg acest arsenal este **destinat mai ales neutralizării comandamentelor şi altor centri nevralgici din comanda armatelor adverse**. Aceste alocații vizează, pe de altă parte, cercetările în dome-

nii fundamentale ale fizicii actuale, la interfaţa acesteia cu ceea ce s-ar putea numi *"lumea transcendentală".* Aceste cercetări privesc **proceduri psihotronice de *"deformare a timpului"* şi de modificare a structurilor spaţio-temporale.**

Deşi par preluate din literatura de anticipaţie S.F., scopul lor este însă mult mai implicat în prezent, urmărind ca prin tehnica unor proceduri aparţinând paranormalului, **traiectoriile pe care le parcurg armele-rachetă să fie ascunse pe parcursul dintre momentul lansării şi cel al atingerii ţintei**, ca urmare a transferului lor într-un *"univers spaţio-temporal paralel nouă",* dar inaccesibil mijloacelor clasice de detecţie. **Aceste tehnici pleacă de la fenomenele dematerializării-rematerializării şi teleportării**, bine cunoscute parapsihologiei. Aceste afirmaţii sunt susţinute de spusele lui Ron Robertson, specialist din Serviciul de securitate al laboratoarelor ultrasecrete *"Lawrence Livermore"*, citat în mai sus-amintita lucrare a lui J.L.Wilhelm. Conform acestora, **experienţele au demonstrat capacitatea unor mediumi de a declanşa sau a neutraliza încărcături nucleare prin tehnici radiestezice, controlate prin mecanisme conştiente.** De altfel, o astfel de acţiune, care pare a fi doar un *"fleac"* pe lângă mecanismele de transducţie spaţio-temporală a unor ogive nucleare, nu necesită din partea executantului decât ca, plasat la o distanţă de cca 30 cm, să facă să se mişte pe un parcurs lung de cca 6,3 mm o greutate de cca **3,5 gr**, adică piesa care deschide siguranţa mecanismului declanşator. Să menţionăm aici faptul că parametrii amintiţi de J.L.Wilhelm sunt cu mult depăşiţi, ca realizare practică, în experienţele de psihokinezie pe care **N.Kulaghina** le-a demonstrat în nenumărate rânduri şi în faţa a nenumărate comisii de expertiză, inclusiv în faţa unor recunoscuţi specialişti occidentali.

Revoluţia română şi paranormalii ruşi

Estimări ale serviciilor secrete americane, care au fost ca din întâmplare *"scăpate"* în presă, arată că un număr de **cel puţin 200 de oameni de ştiinţă** cu calificare academică lucrează în cadrul unor programe de investigaţii parapsihologice, cu caracter aplicativ militar, ale efectelor psihokinetice, utilizării undelor electromagnetice de extrem de joasă frecvenţă (E.L.F.) ca purtătoare pentru transmiterea informaţiei ori cu scopul amplificării sau stabilirii de legături telepatice. Să notăm aici realizările obţinute şi în alt domeniu - şi anume domeniul "radar"-ului - unde s-a încercat utilizarea ei în *"mixaj"* cu proceduri paranormale. În ceea ce priveşte aplicaţiile practice mai puţin uzuale ale acestei benzi de radiaţii, se pare că, **în timpul des-**

fășurării evenimentelor din 23-26 decembrie 1989, am fost supuși unor aplicații de această natură, prin crearea unor ținte aeriene false, generate de la mare distanță, din partea răsăriteană a continentului nostru. Există, de asemenea, indicații asupra unui trafic radio deasupra teritoriului nostru, care nu a fost legat de transmisia unor mesaje - codificate sau în clar - ci pare a fi fost legat de utilizări în domeniul paranormalității.

Să mai notăm că începuturile acestui gen de cercetări au fost făcute în **1924** de către celebrul cercetător italian **Cazzamalli**; investigațiile sale în acest domeniu au fost declarate *"secrete"* de către Mussolini.

În aceeași ordine de idei, nu este lipsit de interes să amintim că **o anumită stare de surescitare, de neliniște, care afectează în special o serie de specii de animale și parțial oamenii hipensensibili în perioadele premergătoare evenimentelor seismice, este pusă din ce în ce mai mult în sarcina apariției, în zonele de cutremur, a unor radiații de natură telurică.** Acest gen de perturbații ale mediului electromagnetic, cu reflexe profunde asupra biosferei, au fost analizate de către o echipă de investigatori bulgari înaintea și în timpul marelui cutremur care a afectat România în anul 1977. De altfel, acest gen de investigații face obiectul atenției și altor cercetători din proxima noastră vecinătate geografică.

Camionagii ruși – pericol mortal pentru computere !

Un alt domeniu tangent pe larg abordat îl constituie cibernetica. În acest cadru, un interes aparte este acordat investigării **corelației dintre emisiunile electromagnetice ale creierului uman și sistemele de ordinatoare**. Acest interes se manifestă în două direcții. Pe de o parte, în **stabilirea unor legături între creierul uman și calculator, pentru ca acesta din urmă să preia comenzile mentale care i se dau**. Pe de altă parte, în determinarea capacităților paranormale ale unor persoane dotate de a interacționa cu ordinatoarele, determinând **ștergerea memoriei acestora, modificarea parțială sau vicierea totală a funcționării lor.** Problema se pune cu mare acuitate în special în perimetrul de protecție al marilor centre strategice de comandă ale armatelor, vizându-se în ce măsură pot fi luate măsuri de anihilare a unor astfel de posibile ingerințe ofensive ale potențialilor adversari. Programele în această direcție au fost demarate după ce s-a constatat că experimentări de o asemenea factură au și avut loc, folosindu-se, în acest scop, **persoane dotate, ce erau transportate în autotrenuri, sub acoperirea de șoferi, pe rute care,**

"din întâmplare"*, treceau prin zonele expuse potențial unor astfel de ingerințe.

Între anii 1972 şi 1976, serviciile de contrainformații ale S.U.A. au publicat **două rapoarte** privind stadiul cercetărilor din acest domeniu al potențialilor lor adversari: *"Comportamentul ofensiv controlat - U.R.S.S. (Controlled Offensive Behaviour - U.S.S.R.)"* - **1972** şi *"Cercetarea parapsihologică sovietică şi cehoslovacă (Soviet and Czecholovakian Parapsychological Research)"* - **1975**, comandând lui *"Research and Manufacturing Corp."* din Torrance, California, un al treilea studiu amplificat, pe aceeaşi temă, vizând anul 1976.

Efectul Kirlian

Unul din episoadele care arată interesul major manifestat de fiecare din cele două Mari Puteri pentru cercetările efectuate de către cealaltă parte în acest domeniu îl constituie istoria *efectului Kirlian.* **Electrografia în efect Kirlian nu era practic cunoscută de către americani înainte de relatările apărute în presă** (Leonidov, 1962; Ostrander şi Schroeder, 1970) şi înainte ca datele tehnice şi detaliile schemei de funcționare a aparaturii să ajungă peste Atlantic, pe căi mai mult sau mai puțin ocolite. După cum se ştie astăzi, Kirlian *re*-descoperise, în **1939**, procedura electrografică în curent de înaltă frecvență şi înaltă tensiune - procedură care, de fapt, fusese descoperită de polonezul Jodko Narkievicz în anul **1896** şi experimentală de acesta în primii ani ai secolului, în laboratoarele celebrului doctor Hippolyte Baraduc, la Paris. Cercurile americane interesate în *"ce fac alții"* luaseră cunoştință de existența fenomenului Kirlian încă din anul **1959**, fără însă a transmite comunității ştiințifice datele asupra procedurii. Aceste informații proveneau din raportul redactat de către S.D.Kirlian şi soția sa, Valentina Kirlian, asupra acestui efect, **raport "receptat" şi tradus în engleză din limba rusă, la data de 19 septembrie 1959,** de către Divizia de Tehnologie Externă a Sistemului de Comandă a forțelor aeriene de la Baza aeriană Wright Patterson *(Air Force System Command, Wright Patterson Air Force Base)* din Dayton, Ohio. Deabia în **29 ianuarie 1963**, cópii ale acestei traduceri au fost transmise următoarelor instituții: Departamentul Apărării (2 cópii); Comandamentele de Stat Major (S.C.E.D.-1; A.S.T.I.A.-25;

---

* **N. edit.:** Unele informații de culise explică slaba eficacitate a bombardamentelor americane în Jugoslavia (1999), ca şi numeroasele gafe cu "victime colaterale", prin intervenția paranormalilor ruşi. Să nu uităm şi de proiectilul american care a nimerit...exact Ambasada Chinei din Belgrad !

T.D.B.T.L.-5; Z.D.B.T.B.-5); diferite Agenții (C.I.A.-1; N.S.A.-6; D.A.I.-9; A.I.D.-2; O.T.S.-2; A.E.C.-2; P.W.S.-1; N.A.S.A.-1); Armata de uscat, Marina, unele corporații industriale (U.S. Army; U.S. Navy; P.G. and E-12; Rand Corp-1).

Permisiunea de a reproduce fotografii Kirlian nu a fost acordată, de către Divizia de Tehnologii Externe *(Foreign Tecnology Division)*, înainte de **12 ianuarie 1973**. Această dată **precede cu exact o lună publicarea**, în cartea lui S.Krippner şi D.Rubin *"Galaxiile vieții (Galaxies of Life)"*, a unui articol pe tema fotografiei în procedură Kirlian, scris de înşişi autorii procedurii, soții Kirlian.

Un alt episod al acestei istorii este legat de vizitele pe care delegații ale cercetătorilor americani le-au făcut în U.R.S.S., în special cele din **1971** şi **1972**. Pus sub urmărire de către K.G.B., datorită contactelor *"prea strânse"* pe care le-a avut în cursul acestor vizite cu invitații americani, **Edgar Naumov**, unul din cei mai reputați parapsihologi ruşi contemporani, a fost condamnat de către un tribunal din Moscova, în anul 1974, la o detenție de doi ani în Siberia - condamnare motivată aparent de eforturile sale de a populariza parapsihologia, care era considerată *"antiştiințifică"*. În realitate, el era **bănuit că ar fi transmis americanilor secretele procedurii Kirlian**. Probabil că K.G.B.-ul nu ştia de faptul că **raportul lui Kirlian *"transpirase"* încă din anul 1959** şi că americanii făceau, la acea vreme, asidue eforturi de a copia procedura, ceea ce se pare că au reuşit încă din anul 1971.

Experiența Nautilus

O acutizare a investigațiilor privind tehnicile parapsihologice cu aplicabilitate militară ale adversarului şi, pe de altă parte, a dezvoltării propriilor tehnici din acelaşi domeniu a avut loc **la începutul anilor '60**. Câteva evenimente au marcat accelerarea acestui proces. Este vorba, mai întâi, de investigațiile lui U.S.Navy, cunoscute în general ca ***"experiența Nautilus"***. În cadrul acestui program **s-a încercat stabilirea unei legături telepatice între bază şi un submarin aflat în imersie la mare distanță, cu scopul de a transmite ordine şi a primi rapoarte**. Utilizându-se o tehnică clasică bazată pe metodologia cărților de joc Zenner, au putut fi efectuate legături cu nava submersă, performanța stabilită atingând, după informațiile lăsate să circule, valoarea de **70%**. Acest rezultat reprezintă o realizare parapsihologică acceptabilă, dar pare a fi, totuşi, mai puțin performantă pentru stabilirea unor legături sigure şi eficiente în acțiuni de luptă.

"Shocking Rusia"

Un rol în sensibilizarea opinie pulbice occidentale, şi nu numai a acesteia, l-a avut cunoscutul best-seller al autorilor Sheila Ostrander şi Lynn Scroeder, *"**Descoperiri psihice în spatele Cortinei de Fier** (Psychic Discoveries Behind the Iron Curtain)"* - 1970. Scrisă cu nerv şi într-o tonalitate incisivă, cartea prezintă - pe lângă unele realităţi indiscutabile şi corect diagnosticate - o serie de exagerări şi inexactităţi. Având un caracter mai mult comercial şi de senzaţie, decât de investigare ştiinţifică a unui fenomen natural - scop de altfel realizat de autoare -, lucrarea celor două ziariste a avut un puternic impact în lumea cercetătorilor domeniului. Nu mai puţin impresionate de acest gen de preocupări au fost cercurile palnificatorilor militari, dar şi cele ale marelui public, neiniţiat, însă dornic să afle cât mai multe despre un domeniu atât de discutat. Lucrarea a reuşit să contureze tabloul preocupărilor privind utilizarea cercetărilor de parapsihologie şi aplicaţiilor militare ale acestora în U.R.S.S. Cartea lui Ostrander şi Schroeder a marcat începutul încercărilor de a desprinde vălul ce acoperă cercetările şi aplicaţiile militare din domeniul parapsihologiei.

Extracorporalitate şi hipnoză telepatică

În **decembrie 1989**, o cunoscută revistă americană de profil militar, *"Military Review"*, încalcă tabu-ul tăcerii impus de cercurile militare asupra acestui sensibil subiect, publicând, sub semnătura unui militar de carieră, lt. col. John B.Alexander, un incitant articol cu tema: *"The New Mental Battlefield **(Noul câmp de bătălie mentală)**"*. Pe parcursul a opt pagini, autorul face un expozeu asupra capacităţilor potenţiale pe care le oferă noua armă, subliniind aspectele legate de spionaj din perspectiva fenomenului de **extracorporalitate**.

Dar extracorporalitatea nu este singurul capitol luat în dezbatere sub aspectul implicaţiilor militare. Astfel, **hipnoza telepatică** se consideră a avea aplicabilitate militară considerabilă, începând cu **neutralizarea personalului unor centre de comandă sau state majore** şi până la **activarea unor agenţi trecuţi în conservare sau transmiterea la *"centru"* a unor informaţii de la agenţi**, fără a utiliza *"cutiile poştale"* (agenţi de legătură sau linii de transmisie interceptabile). Pentru a demonstra interesul pe care sovieticii l-au acordat aspectelor militare ale parapsihologiei, Alexander notează: *"Vălul secretului, pe care guvernul sovietic îl întinde asupra cercetărilor parapsihologice, este extrem de revelator. Arestarea în 1977 a corespondentului american Robert Toth, acuzat de a fi obţinut de la un cerce-*

tător ştiinţific date parapsihologice confidenţiale, evidenţiază cât este el de sensibil la această chestiune". Acest episod evidenţiază în egală măsură şi interesul americanilor pentru domeniul dat, dacă luăm în considerare posibilitatea ca Robert Toth să nu fi acţionat de unul singur şi numai dintr-un interes profesional de gazetar. Alternativa că el a fost un agent de spionaj mascat în ziarist, care de altfel i-a şi fost pusă în sarcină, nu face decât să întărească această idee.

"Afacerea Pandora"

Dar bătăliile duse în cel mai mare secret pe acest tărâm au parcurs episoade care relevă faptul că şi alte domenii ale parapsihologiei au devenit operaţionale, odată ajunse în posesia cercurilor militare. Astfel, **cercetările privind comportamentul uman dirijat de la distanţă prin radiaţii electromagnetice** - cercetări a căror bază a fost pusă de către Cazzamalli - au depăşit în zilele noastre faza de laborator, **trecând în domeniul aplicaţiilor practice**.

Ilustrativ în acest sens este episodul care s-a petrecut la **ambasada S.U.A. din Moscova** şi al cărui debut s-a produs în **1962**. La acea dată, un control de rutină efectuat de serviciile de securitate ale C.I.A. constată faptul că această clădire este supusă unei continue iradieri în banza microundelor, emiţătorul fiind plasat într-o clădire situată chiar în faţa ambasadei. Incidentul a fost trecut cu vederea din evidente consideraţiuni diplomatice.

Dar, în anul **1976**, emisiunile sunt din nou reluate. Reapariţia lor face să se emită mai multe ipoteze privind interesul sovieticilor de a iradia clădirea ambasadei şi implicit pe funcţionarii acesteia. Printre acestea, se avansează ideea că, **prin fluxul de microunde proiectat pe clădire, se reîncarcă sursele electrice ale *"ploşniţelor"*** (microreceptoare încastrate în pereţii ambasadei), **se realizează bruierea comunicaţiilor în radiofrecvenţă ale ambasadei, vătămarea stării de sănătate fizică şi psihică a personalului ambasadei.** Pentru a verifica influenţa acestor radiaţii, se lansează un program secret de investigare, codificat sub denumirea ***"Pandora"***. La Institutul de cercetări *"Walter Reed"* al U.S.Army, de la Washington, se simulează semnalele de tip *"Moscova"*. La capătul a **trei săptămâni de iradiere** a unui lot de maimuţe, se constată apariţia unor **leziuni degenerative ale sistemului nervos, scăderea funcţiilor imunitare, degenerescenţe cromozomiale.**

Ambasada SUA de la Moscova – cancer curat !

Examenele clinice efectuate personalului ambasadei pun în evidență un **procent alarmant de crescut de leucocite**, mergând până la acuza unor stări leucemice. **Însuşi ambasadorul de atunci** al Americii la Moscova, Walter J.Stossel, **suferea de leucemie, iar alți doi diplomați** în funcție la aceeaşi ambasadă în perioada incriminată, şi anume Charles Eustis Bohlen şi Leewellyn Thompson Jr., **mor ceva mai târziu de cancer**. Un alt funcționar al aceleiaşi ambasade reclamă din partea guvernului american despăgubiri în valoare de 1,75 milioane dolari, deoarece **fiul său**, care a văzut lumina zilei la Moscova în timpul serviciului său la ambasadă, **s-a născut cu hidrocefalie. Retardat mental,** acest copil este internat într-un institut specializat, pentru a fi ținut sub observație. **Departamentul de Stat** a fost obligat să plătească, sub formă de **daune-interese**, foştilor săi salariați şi familiilor acestora în funcție la Moscova în perioada dată, suma de **200 milioane dolari** - după cum se afirmă în lucrarea consacrată întregii afaceri şi intitulată *"Acțiuni importante observate la iradierea ambasadei (Big Suits Seen in Embassy Radiation)"*, apărută în 1989, la editura Razorback Limited, Newport-Beach.

Să reținem în încheierea acestui episod, după cum relatează L.Ponte în articolul său *"Amenințarea smogului electric (The menace of Electric Smog)"* din *Reader's Digest*, ian. 1980, declarațiile făcute în epocă, unui corespondent japonez, de către Zbigniew Brzezinski, consilierul pentru problemele de securitate al preşedintelui Jimmy Carter. Conform acestor declarații, **procentajul de cancer din rândurile salariaților ambasadei americane de la Moscova este unul din cele mai ridicate din lume.**

Sarcinile militare ale unui paranormal

Problematica implicațiilor militare ale parapsihologiei a constituit, de asemenea, obiectul investigațiilor unui alt serviciu specializat american, D.I.A. *(Defense Intelligence Agency).* Într-un raport al cărui conținut a devenit parțial public la data de **31 decembrie 1990**, redactat de către maiorul J.D.La Mothe III, agent al acestei agenții, şi intitulat *"Comportamentul ofensiv controlat al U.R.S.S. (Controlled Offensive Behaviour U.S.S.R.)"*, raport elaborat pe baza informațiilor culese de către Oficiul general de informații medico-chirurgicale *(The Surgeon General Medical Intelligence Office)*, o succintă trecere în revistă a **aplicațiilor militare ale parapsihologiei** cuprinde următoarele categorii de **obiective**:

–depistarea şi descifrarea, prin tehnicile parapsihologice, a documentelor secrete;

–localizarea instalaţiilor militare secrete;

–urmărirea mişcărilor de trupe şi nave;

–controlarea de la distanţă a proceselor psiho-volitive ale cadrelor comandamentelor militare ale eşaloanelor superioare şi oamenilor politici plasaţi în posturi înalte;

–anihilarea de la distanţă a acestora;

–neutralizarea sistemelor de armament de toate categoriile, inclusiv sateliţi şi rachete spaţiale;

–antrenamentul propriu al trupelor specializate în misiuni de comando sau intervenţii speciale.

8. VEŞTI DIN...SECOLUL XXII

Parapsihologia – cercetare "industrială" !

Aplicarea cercetării parapsihologice în probleme militare s-a bazat, de la începuturile *"oficializării"* acesteia în **U.R.S.S.** - odată cu crearea amintitului Comitet, în anul 1924, de către Lunacearscki - pe de o parte, pe achiziţiile reieşite din lucrările cu tematică direct consacrată sau doar adiacentă parapsihologiei, elaborate de **institute de cercetare finanţate de stat** şi ale căror rezultate au fost făcute publice fie total, fie parţial, fie deloc. Pe de altă parte, o sursă nu mai puţin importantă de achiziţii a constituit-o **activitatea cercetătorilor individuali sau a unor asociaţii profesionale**, în al căror profil de activitate intrau direct sau indirect şi preocupări de această natură. În fine, a treia sursă este constituită din **investigaţiile efectuate în institute sau organisme specializate şi păstrate secrete**, dată fiind subordonarea directă a instituţiilor amintite faţă de armată, de serviciul său de contrainformaţii (G.R.U.) sau faţă de K.G.B. Să notăm că însuşi Stalin, cât şi credincioasa sa slugă Beria s-au interesat de asemenea probleme.

Meciul Karpov – Korcinoi, sub telehipnoză...

Testarea rezultatelor investigaţiilor din sfera parapsihologiei, ca şi căutarea unor noi metode, s-au făcut şi se fac în continuare prin procedee care permit atât obţinerea şi confirmarea unor aplicaţii practice de interes particular, cât şi validarea generală a metodologiilor ca atare. Astfel de ocazii au fost oferite de desfăşurarea **marilor competiţii şahiste**, când, apelându-se la tehnicile de inducţie hipnotică telepatică, **s-a urmărit înfrângerea adversarului, paralel cu inducerea unor capacităţi volitive de luptă propriului reprezentant.**

Relevante, în acest context, ne apar declaraţiile fostului pretendent la titlul de campion mondial **Viktor Korcinoi**, actualmente domiciliat în Elveţia. Acesta afirmă că a fost **victima unor experienţe de telehipnoză** desfăşurate atât cu ocazia turneului de şah de la Baguia-Filipine din **1978**, cât şi a celui de la Merano din **1981**, când, **în disputa sa cu Anatoli Karpov, a fost supus unor acţiuni telehipnotice.** Personajul implicat în această *"acţiune"*, făcând parte din anturajul lui Karpov, totdeauna plasat în sală în primul rând de spectatori, a fost identificat ca fiind **Vladimir Suhar, profesor din Leningrad.** După cum se ştie, Korcinoi a pierdut prima rundă cu Karpov

cu scorul de 5 la 6; în cea de a doua, Korcinoi pierde din nou în fața lui Karpov, de data aceasta cu scorul de 2 la 6.

Acelaşi gen de experimentări a mai avut loc cu mult timp înainte, **sovieticii verificându-şi metodologia încă din anul 1946**, în cadrul turneului şahist de la Moscova, în meciurile dintre marele maestru ceh Ludek Pachman şi marele maestru sovietic Igor Bondarevski. Conform dezvăluirilor ulterioare, făcute de-abia în anul 1979 de către o publicație sovietică, **experimentul a fost condus de acelaşi Messing**, de care am amintit. În partidele jucate, Pachman o pierde pe prima şi, fără nici un fel de explicație plauzibilă, abandonează pe a doua. De notat rămâne declarația lui Pachman după care, în cursul acestor partide, **el a efectuat, inconştient, mutări de neînțeles chiar pentru el...**

Ignoranța occidentală

Din practicile yoghine se ştie, de milenii, că este posibilă influențarea la distanță a unui subiect receptor de către un subiect emițător. Că tehnicile yoghine s-au dezvoltat în spațiul geografic indo-asiatic, că accesul la ele a devenit posibil de-abia spre începutul epocii moderne şi în cea contemporană, că subtilitățile marilor maeştri yoghini nu ne sunt nici azi pe deplin cunoscute, constituie o întreagă serie de motive care justifică de ce această problematică a fost atât de greu abordată de investigația ştiințifică de factură occidentală, ba chiar şi de către cea rusă, într-un fel mult mai apropiată, sub multiple raporturi, de continentul asiatic.

Cu toate acestea, unele investigații în domeniu, făcute deseori mai mult din curiozitate ziaristică decât din interesul cunoaşterii ştiințifice, au fost difuzate în opinia publică încă din primele decenii ale secolului nostru. Acest gen de lucrări au fost, însă, taxate mai mult drept literatură exotică, decât drept mărturii revelatorii ale unor noi domenii şi piste de investigație pentru cercetare. Deseori, criticile aduse acestor lucrări păcătuiesc printr-o mare încărcătură de pre-judecăți şi printr-o pedantă suficiență, absolut străine obiectivității reale reclamate de ştiință.

"India secretă"

Să amintim, în această ordine de idei, relatarea pe care **Paul Brunton** o face în celebra sa carte ***"India secretă"***, cu privire la modul cum însuşi autorului i-au fost induse stări de extracorporalitate de către maestrul yoghin Maharişi:

"În jurul meu liniştea e din ce în ce mai adâncă...O putere subtilă, impalpabilă, pluteşte în odaie şi pentru mine nu există nici o îndoială că ea emană de la el, de la Maharişi. Ochii lui lucesc într-o lumină ciudată. Senzaţii necunoscute se trezesc în mine. ***Mă simt cuprins, până în cele mai mici ascunzişuri ale sufletului, de această forţă care se desprinde din privirea lui de flacără. Îmi dau seama că el vede tot ceea ce există în mine: gânduri, emoţii, dorinţe, şi că sunt fără putere în faţa lui, că nimic nu îi scapă din uitatele pagini ale trecutului meu şi zadarnic aş căuta să mă ascund.*** *La drept vorbind, nici nu încerc...Încetul cu încetul percep o foarte desluşită evoluţie a emanaţiei telepatice care se stabileşte între privirea lui fixă şi privirea mea şovăitoare şi care, printr-o putere blândă dar neîndurătoare, leagă cursul gândurilor mele de spiritul lui şi îmbie sufletul meu să ia parte la o pace ciudată, ce îmi pare fără de sfârşit. Acest sentiment ciudat de pace inalterabilă este întovărăşit de o senzaţie de uşurare, de exaltaţie neasemuită, timpul îşi opreşte mersul...În acest ceas vrăjit, în care timpul pare că s-a oprit locului...mi se pare că întreaga mea fiinţă e absorbită în a lui Maharişi...Atunci se produce un fenomen extraordinar: ochii lui se schimbă, pupilele se micşorează ca o diafragmă a unui aparat fotografic, în timp ce ascuţimea privirii se intensifică între pleoapele lui întredeschise şi* ***am senzaţia că întregul corp mi se uşurează şi planează împreună cu a lui Maharişi într-un spaţiu infinit. Senzaţia e de o acuitate intensă, aproape de nesuportat,*** *încât mă străduiesc să stric această vrajă".*

"Vreţi să fiţi Michelangelo, Liszt sau...Cassius Clay ?"

Influenţarea telepatică a unor persoane pentru a le ameliora capacităţile intelectuale sau potenţele fizice este deoseori semnalată şi în diferite publicaţii sovietice. Să reţinem, în această ordine de idei - şi nu numai ca un fapt divers - că, **încă din primele etape ale derulării programului de antrenament al cosmonauţilor, sovieticii au dezvoltat antrenarea acestora folosind şi tehnicile yoghine, cu ajutorul unui corp de instructori indieni specializaţi.** Nu s-au publicat, însă, date privind implicarea acestor instructori în experienţe paralele sau adiacente, direcţionate ca modalităţi de manipulare a organismelor biologice, deşi speculaţii pe această temă nu au lipsit.

Unul dintre protagoniştii inducţiei telepatice la distanţă este şi **profesorul Puşkin din Sankt-Petersburg**. Într-o serie de demonstraţii, făcute şi în faţa unor comisii de cercetători americani ai domeniului, profesorul Puşkin, **doar după un mic număr de şedinţe, determina subiecţi total lipsiţi de talentul de a picta să execute opere de a-**

devărați maeştri, inducându-li-se ideea că sunt înşişi pictorii care li se comandă a fi: Michelangelo, Botticelli, Rembrandt... Aceleaşi rezultate sunt obținute de **persoane care nu ştiu să cânte la pian,** dar care, **în transă, dau recitaluri la nivelul lui Liszt**. Comunicările făcute pe această temă confirmă faptul că **un boxer** cu modeste aptitudini în branşă, supus *"terapiei"* menționate, a reuşit să surclaseze adversari cu mult mai puternici, după numai câteva şedințe de asemenea *"antrenament"*.

Ruşii fabrică...Rambo în serie !

Plecând de la asemenea experimente, s-a putut afla că **antrenamentul de acest gen a fost preluat de către trupele unităților speciale destinate acțiunilor de comando**. Din datele care au putut transpira, rezultă că baremurile pe care le realizează militarii supuşi unor atare antrenamente depăşesc de câteva ori capacitățile fizice şi volitive ale celor antrenați *"clasic"*. Pentru îndeplinirea misiunilor ce le revin, **aceste forțe speciale acționează în grupuri mici, dotate cu tehnică de luptă de un înalt nivel tehnologic.** Misiunea lor este aceea de a acționa în teritoriul inamic, de a distruge cu metode neconvenționale, obişnuite sau *"neortodoxe"*, sistemul C^3I (comandă, control, comunicații, informații), lanțul ierarhic - militar şi politic - al inamicului, **formând simultan un sistem de câmp radioelectronic în sprijinul forțelor proprii**. Folosindu-se de posibilitățile de mişcare oferite lor de ordinea specifică statelor ce pot constitui potențiali inamici, **forțele speciale sovietice îndeplinesc frecvente acțiuni de cercetare (ca marinari, şoferi, artişti, atleți etc.).** Dacă s-ar hotărî un atac prin suprindere, ar putea cădea, însă, asupra obiectivelor fără nici un semn prevestitor.

Considerațiile de mai sus nu se doresc un răspuns cert şi definitv asupra existenței sau nonexistenței, la nivel operativ, a **armelor bazate pe efectul radiațiilor electromagnetice modulate**. Fără îndoială, un răspuns în acest sens ar intra în conflict cu secretul militar, foarte strict, apărat cu străşnicie de toate statele interesate. Declarațiile oficiale asupra problemelor de acest gen neagă, de cele mai multe ori, existența unor preocupări pentru producerea unor arme fundamentale pe efectul radiațiilor electromagnetice. Cu toate acestea, la o reuniune care a avut loc în **august 1989**, a fost prezentată, în mod direct, chiar în pofida protestului ecologiştilor, o incredibilă panoplie de astfel de arme *"inexistente"*. Despre aceste lucruri vorbeşte col. dr.ing. Tudor Niculescu în cartea sa *"Războiul electronic, mit şi realitate"*, apărută la Ed. Militară, Bucureşti, 1991 (p.163-165).

Un alt exemplu de joc de antrenament al acestui gen de metode de luptă *"neortodoxă"* este furnizat de către renumitul jucător de şah sovietic **Victor Korcinoi.** Acesta **afirmă că a fost participant direct la un experiment în care un jucător de şah submediocru a reuşit să-l învingă de mai multe ori, după ce i se sugerase că ar fi marele maetru de şah american Paul Murphy.**

"Apollo 14! Comunică telepatic!"

Transmisia informaţiilor pe cale telepatică în acţiuni de interes militar a fost experimentată şi din spaţiul cosmic. Astfel, în voiajul misiunii americane **Apollo 14** din **februarie 1971**, astronautul **Edgar Mitchell** a efectuat un număr de **50 experimente de transmisie telepatică adresată unor persoane aflate pe Pământ.**

În aceeaşi direcţie de cercetare există informaţii, provenind din surse sovietice, care afirmau încă, din 1967, că **stabilirea legăturilor telepatice este mult mai uşoară în spaţiul cosmic decât pe Pământ.** Aceste afirmaţii nu pot fi, desigur, legate decât de **experienţele efectuate de sovietici probabil cu mult timp înaintea americanilor**. Faptele relatate n-au putut scăpa serviciilor secrete americane care, în raportul PT-1810-12-75 al D.I.A., afirmă: *"Urmărindu-şi studiile privind telepatia, sovieticii investighează mijloace practice de reproducere şi amplificare a acestui fenomen, cu scopul de a-l controla cât mai bine.* ***Controlul şi manipularea conştiinţei umane sunt considerate a fi scopul lor suprem.****"*

Tehnicile de antrenament în această direcţie sunt diferite. Se afirmă astfel că, în unele testări, din **134** de încercări au fost reuşite **100**, ceea ce denotă că un procentaj de **74,6** din numărul total al mesajelor a fost corect recepţionat. Aceste rezultate, oscilând în jurul valorii de 75%, sunt sensibil apropiate de datele care au devenit publice în urma experienţelor americane ale programului *"Nautilus"*, ce par a confirma reuşita chiar pentru valoarea de 75%. Nu se specifică, însă, dacă procentajul se referă la numărul total al încercărilor sau la cantitatea de informaţie vehiculată de un singur mesaj. În acest din urmă caz, calitatea redusă a informaţiei transmise ar putea fi ameliorată printr-un număr mai mare de mesaje consecutiv transmise, cu scopul creşterii redundanţei.

9. RADIESTEZIA ŞI APLICAŢIILE SALE MILITARE

Radiestezia,...furnicile şi cangurii

După toate aparenţele, **capacitatea organismelor biologice vii de a sesiza prezenţa unor surse de apă subterane** - abilitate principală de care este legată **radiestezia** - constituie unul dintre multele fenomene naturale pe care ştiinţa le-a sesizat, fără a le putea însă explica. Se notează astfel că, pe timpul secetelor periodice ce se abat asupra Australiei, **cangurii** sapă gropi adânci în locuri nebănuite de om, în fundul cărora găsesc apa cu care se adapă. În bazinul Amazoniei, **furnicile** îşi părăsesc cuiburile subterane înaintea apariţiei viiturii apelor Amazonului ce le inundă teritoriul, deplasându-se în zone în care viitura nu le ajunge.

De această capacitate, de a sesiza existenţa unor surse de apă subterane, beneficiază şi **omul**, putându-şi-o pune în evidenţă cu ajutorul unor dispozitive extrem de simple. Tehnicile prin care sursele subterane de apă, zăcămintele minerale sau petrolifere, faliile de ruptură, golurile subterane, cavernele sau alte formaţiuni carstice subterane, obiectele imerse sau submerse şi alte asemenea sunt puse în evidenţă ca urmare a sensibilităţii organismului uman constituie obiectul de studiu al *radiesteziei.*

Pentru om – o nouă armă...

Cunoscute încă din zorii Antichităţii, metodele radiestezice au căpătat, pe parcursul dezvoltării istorice a Omenirii, şi **aplicabilitate militară.*** Se notează astfel că, în China antică, împăratul Yn, care a domnit între anii **2.205-2.197** î.Ch., era un bun cunoscător al procedeelor radiestezice. În epoca romană, scrierile lui Ammianus Marcellinus notează, în anul **370 d.Ch.**, aplicaţiile utilitare ale folosirii pendulului, nu numai în descoperirea surselor subterane de ape, ci şi pentru obţinerea de previziuni oracolare asupra campaniilor militare. În textele lui Agricola sunt menţionate informaţii privind utilizarea radiesteziei în minerit. Lucrările dedicate radiesteziei devin tot mai frecvente în secolele următoare, iar în anul **1693** apare **prima lucrare ştiinţifică tratând acest subiect** - *"Fizica ocultă"*, datorată lui Vallemont.

Tot în acea epocă prinsese contur şi se dezvoltase una din ramurile radiesteziei, aşa numita ***"radiestezie mentală"***, dacă judecăm

---

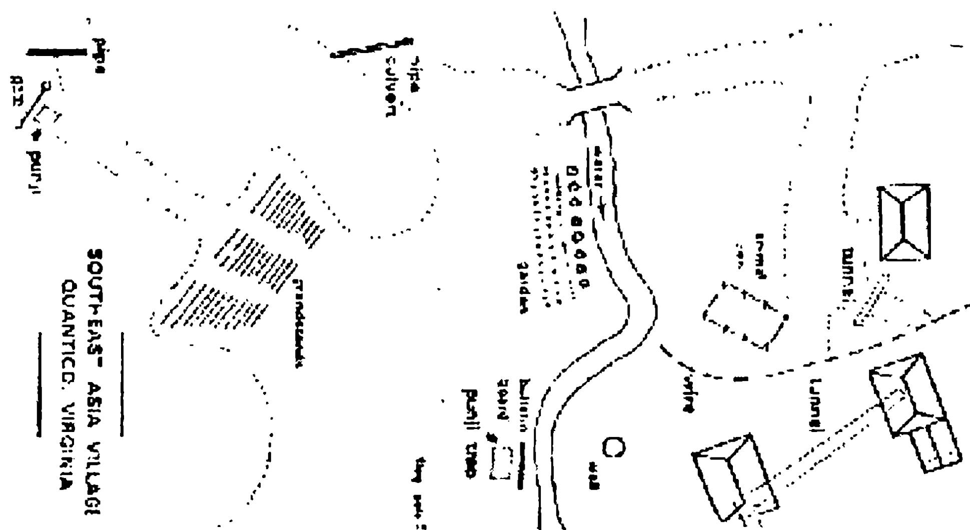
* **N. edit.**: Binecunoscutul istoric Paul Lazăr Tonciulescu s-a ocupat, printre altele, în Armata română, şi cu radiestezia, descoperind surse de apă...

după relatările privind depistarea unor infractori cu ajutorul procedurilor radiestezice la care apelase poliția. Din aceeaşi perioadă, menționăm utilizarea acestei proceduri în scopuri militare. Se citează, astfel, cazul lui Jacques Agmar, care şi-a folosit abilitățile de radiestezist în conflictul ce opunea armatele lui Ludovic al XIV-lea aşa-zişilor ***"camisarzi"***. Aceştia erau calvinişti din munții Cevennes, care au luptat împotriva armatelor regale după revocarea de către Ludovic al XIV-lea a Edictului de la Nantes (1685). Ei se numeau camisarzi, deoarece purtau sub îmbrăcăminte o cămaşă albă pentru a se putea recunoaşte între ei în timpul atacurilor pe care le dădeau.

Abatele Bouly – primul căutător de obuze

Primele aplicații militare ale radiesteziei în epoca apropiată nouă sunt consemnate ca **aparținând abatelui Bouly**, paroh într-o localitate din Franța, care a utilizat radiestezia **pentru depistarea obuzelor rămase neexplodate din timpul primului război mondial, dar mai ales a depozitelor subterane de muniții** din timpul aceleiaşi campanii. Această acțiune a fost realizată la solicitarea Ministerului de Război al Republicii Franceze, care nu găsise alte metode mai eficiente de depistare. Faima de radiestezist a abatelui Bouly a făcut ca să i se solicite concursul **şi în depistarea unor cavități subterane nelocalizate precis**, dar care se bănuia că existau pe terenul unde urma să se reconstruiască gara din localitatea Arras.

În cursul celui de-al doilea război mondial, trupele expediționare germane din ***"Afrikakorps"*** aveau în componența lor **radiestezişti**, cu principala misiune de a depista sursele de apă subterană.

Harta unui sat vietnamez, reconstituită la scară naturală, la baza puşcaşilor marini din Quantico-Virginia. În perimetrul său s-a efectuat, sub conducerea lui Louis Matacia, antrenamentul radiesteziştilor militari care au operat pe frontul din Vietnam.

Poate că aplicațiile militare ale radiesteziei ar fi fost date uitării dacă, **în timpul campaniei din Vietnam**, trupele americane n-ar fi fost confruntate ca situații în care nu puteau depista ascunzătorile subterane utilizate de către adversarii lor vietnamezi. Ascunşi în diferite excavații subterane foarte bine mascate, vietnamezii îi atacau pe americani, fără ca aceştia să poată bănui măcar din ce parte *"răsăreau"* atacatorii.

Matacia şi "Operațiunea Divine"

În această situație, la apelul lansat tuturor americanilor de către Robert Mc Namara (pe atunci ministrul Apărării al S.U.A.),* de a răspunde prin noi idei şi sugestii capabile să ajute la rezolvarea unor probleme militare ce se dovedeau a fi insolubile, datorită condițiilor speciale de mediu în care se desfăşurau luptele, Corpul puşcaşilor marini (U.S. Marine Corps) ia legătura, prin intermediul maiorului Manley, cu unul dintre specialiştii radiestezişti americani, **Louis Matacia**, care domicilia în localitatea Falls Church din statul Virginia. Matacia îşi demonstrează abilitățile în poligonul de instrucție al Bazei din Quantico a Corpului Puşcaşilor Marini (U.S.M.C.), în condițiile simulate prin reconstituirea unui sat vietnamez, cu toate ascunzişurile şi construcțiile genistice subterane în care trebuia acționat. În acelaşi timp sunt selecționați o serie de soldați care prezentau aptitudini de radiestezişti şi care sunt instruiți de către Matacia în depistarea ascunzătorilor subpământene. Iată ce scrie, în acest sens, săptămânalul *The Observer* (nr. 45 din **13 martie 1967**), o publicație editată la Saigon şi destinată în exclusivitate militarilor din Corpul expediționar american din Vietnam, într-un articol publicat sub titlul *"Puşcaşii marini în **operațiunea** «DIVINE» destinată trupelor vietcongilor":*

*"Da Nang (U.S.M.C.). O străveche metodă de localizare a apei în zone aride, cu ajutorul **baghetei divinatorii**, a fost reactualizată şi destinată uzului militar în Vietnam.*

*Metoda de localizare a structurilor subterane şi a altor obiecte cu ajutorul tijelor denumite **«tijele indicatoare ale lui Matacia»** a fost folosită de către puşcaşii marini în ultimele trei zile ale operațiunii Independence, la trei mile vest de An Hoa. Tijele lui Matacia sunt formate din două sârme identice, având 3/16 inch în diametru,* (n.a. - 1 inch = 2,54 cm), *fiind îndoite în formă de L, cu o lungime totală de 34 inch. Partea lungă a L-ului are o lungime de 26 inch. Puşcaşii*

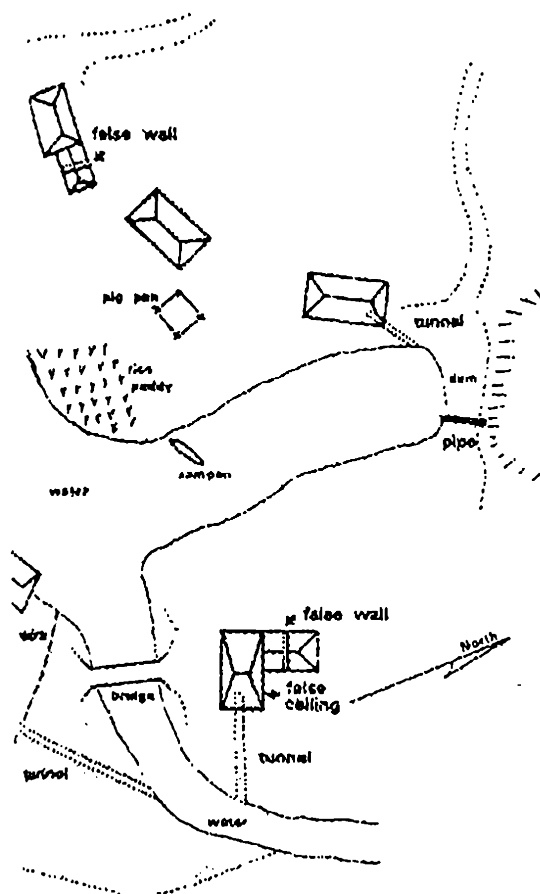
---

* **N. edit.:** Ulterior, mulți ani, preşedintele Băncii Mondiale...

marini operează cu tijele divinatorii, ținând câte una în fiecare mână, într-o poziție paralelă cu solul, marcând direcția mişcării lor. Dacă operatorul se mişcă deasupra sau în lungul structurii, sârmele vor pendula în aliniamentul structurii.

Introduse printre puşcaşii celui de-al doilea batalion din Regimentul 5 de puşcaşi marini, tijele divinatorii au fost privite cu scepticism, dar au putut fi localizate cu ajutorul lor câteva tuneluri ale vietcongilor.

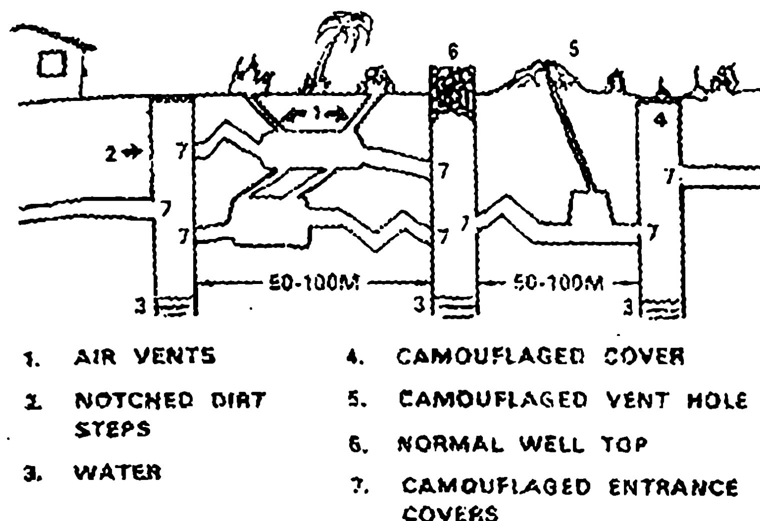
Apoi, fruntaşul Don R.Steiner, Shadyside-Ohio, din batalionul 2 cercetare al Regimentului 1 de puşcaşi marini, a încercat pentru întâia oară tijele, în cadrul unei acțiuni de patrulare. Tijele au fost folosite de Steiner în trecerea sa pe lângă o colibă vietnameză. Intrând înăuntru, puşcaşii au descoperit un tunel ce-i lega pe locatari de un bunker aflat exact sub poteca pe care tijele au reacționat."

Schița tunelurilor subterane descoperite de soldatul R.Steiner pe frontul din Vietnam

Dar episodul colaboratorului Matacia, care a lucrat ca angajat al U.S.M.C., în perioada războiului din Vietnam, în funcția de **instructor special de radiestezie**, nu este singurul din această categorie care să se fi petrecut pe teatrul de luptă în timpul acelei campanii militare.

Un alt eveniment în care radiestezia a avut un rol major s-a petrecut la data de 19 ianuarie 1974 în largul insulelor Paracel între un vas de patrulare al Vietnamului de Sud din acea vreme, *"Nhat Tao Ho 10"*, comandat de către căpitanul Vo Sum, şi forţele navale chineze.

Schiţa lucrărilor genistice din punctul Ben Cat descoperite radiestezic.
Reconstituirea aparţine Corpului puşcaşilor marini
care au luptat pe frontul sud-vietnamez

Episodul s-a derulat pe un traseu începând cu poziţia din 19.01. 1974 de 16 grade 18 minute Nord şi 111 grade 16 minute Est şi s-a terminat la 23.01.1974, ora locală 18:15, în punctul situat la 15 grade 43 minute Nord şi 110 grade 2 minute Est. Întreaga acţiune a vasului sud-corean s-a desfăşurat exclusiv pe baza metodelor radiestezice de determinare atât a propriei poziţii, cât şi celei a adversarilor.

Incredibila "demonstraţie Cameron" !

Tangenţa marinei americane cu radiestezia, în timpul războiului din Vietnam, nu era la prima experienţă de acest gen. Încă din 1959, unul dintre cunoscuţii radiestezişti americani, **Verne Cameron, luase legătura cu *U.S. Navy,* propunându-i o experienţă inedită: amplasarea pe hartă a întregului dispozitiv de luptă al submarinelor ruseşti, ca şi al celor americane, aflate în misiune pe întregul ocean mondial.** Operaţiunea urma să se facă **exclusiv pe cale radiestezică**, la una din bazele navale americane. Întrucât acest experiment a părut deosebit de incitant, la data de **18 martie 1959**, Cameron primeşte un **răspuns afirmativ din partea vice-amiralului Maurice E.Curtis**, ca reprezentant al Amiralităţii, concomitent cu invitaţia de a-şi demonstra abilitatea în cadrul unei baze navale de pe Coasta de Vest a Americii, în sudul Californiei.

La întâlnirea cu gazda sa, Verne Cameron amplasează pe hartă dispozitivele adoptate în acel moment de către submarinele ruşilor şi americanilor. Mai mult chiar, în amuzamentul întregii asistenţe de ofiţeri de marină care urmăreau *"operaţiunea"*, **Cameron stabileşte exact amplasarea singurului submarin atomic american aflat în acel moment pe Coasta de Vest a Statelor Unite,** poziţie pe care, în mod absolut sigur, nu avea de unde să o cunoască. Acţiunea lui Cameron a rămas fără urmări imediate. Numai că, atunci când, ceva mai târziu, Cameron a fost invitat de către guvernul Africii de Sud să se deplaseze în această ţară pentru a depista unele resurse naturale utilizând metode radiestezice, **ieşirea de pe teritoriul S.U.A. i-a fost refuzată de către autorităţile americane**. S-a dovedit că ***U.S. Navy*** **contactase** ***C.I.A.***, care i-a comunicat lui Cameron *"motivul"* acestei situaţii: riscul securităţii sale personale. Mai mult ca sigur însă, refuzul era datorat posibilităţilor sale de a releva informaţii militare strict secrete.

Să menţionăm, în aceeaşi ordine de idei, că, la una din bazele navale ale Marinei militare a S.U.A., au continuat investigaţiile în materie de radiestezie, unele rezultate ale acestora, obţinute de reputatul cercetător **Zaboj Harvalic**, devenind publice şi prezentând interes atât pentru specialişti, cât şi pentru marele public.

Replica sovietică

Nu mai puţin interesante par a fi rezultatele obţinute de către ruşi în aplicaţiile - atât civile, cât şi militare - ale radiesteziei. Într-o suită de articole apărute disparat în diferite publicaţii, se poate constata impactul pe care metodele radiestezice dezvoltate în această ţară şi cunoscute sub denumirea generică de ***biolocaţie*** le-au avut în special în prospectarea resurselor naturale de minerale şi petrol, ca şi în navigaţia marină. Aşa se face că, în anul **1982**, a fost convocată o **reuniune privind problematica biolocaţiei**, cu participarea unor specialişti consacraţi ai domeniului, printre care candidatul în ştiinţe geomineralogie N.N.Socevanov, preşedintele comisiei de specialitate de pe lângă Societatea Centrală de Comunicaţii Radiotehnice şi Electronică, candidatul în ştiinţe geo-mineralogice V.S.Mateev, candidatul în ştiinţe tehnice A.I.Plujnikov, iar ca invitat din Bulgaria, prof.univ. Stoio Stoev. Abordând o multitudine de probleme legate de cercetarea radiestezică, participanţii au prezentat comunicări care dezvăluie, în plan militar, cel puţin două aspecte majore: **implementarea în practică a metodelor radiestezice cu aplicabilitate militară directă**, în special în navigaţia şi pregătirea de luptă navală şi extinde-

rea acestui gen de aplicații într-un areal care practic înglobează întregul ocean mondial.

Semnificativă, prin implicațiile sale economice şi aspectele militare relevate, a fost intervenția candidatului în științe A.I.Plujnikov, din contextul căreia reținem: *"...Finalul acestor încercări* (n.a. - pentru depistarea zăcămintelor petrolifere) *l-au constituit lucrările efectuate pe platforma nord-vestică a Mării Negre. Timp de opt zile am străbătut marea pe o mică ambarcațiune de 100 tone, obținând prin biolocație ridicarea unei hărți care, în final, s-a dovedit a fi identică cu cea geofizică. Interesant de reținut este faptul că, după toate aparențele,* ***apa estompează într-un fel semnalele provenind de la zăcămintele petrolifere.***

Totodată, de mare sunt legate multe alte experimente extrem de ciudate. Navigând în jurul Europei, pe o navă de mare tonaj, am efectuat experiențe de biolocație a obiectivelor plutitoare submarine... Distanța de la puntea de comandă până la linia orizontului era de 9 mile marine (n.a. - 1 milă marină = 1.851,85 m) *iar înălțimea punții deasupra nivelului mării de 18 m. Am putut localiza vase la distanța de 12, 15 şi chiar 22,2 mile marine, adică la peste 40 km. Poziția vasului se determina prin radiolocație, astfel că nici nu putea fi vorba de o greşeală."*

10. INTERACȚIUNI LA DISTANȚĂ

Şoarecii şi...telepatia

O largă gamă de cercetări efectuate pe animale de laborator a fost montată pentru a se verifica **posibilitatea fiinţelor biologice de a emite şi recepţiona la distanţă semnale de tip telepatic**, sub influenţa unor factori inductori diverşi. Concomitent s-a căutat şi se caută **utilizarea în scopuri militare** a acestei căi de transmitere.

Pe de altă parte, investigându-se natura şi mecanismele de producere şi funcţionare a unor atare fenomene, se încearcă **producerea unor generatoare artificiale de semnale**, care să funcţioneze pe baza unor astfel de mecanisme.

Primele încercări de acest gen s-au produs atunci când s-a constatat că **şoarecii, în stare de stress, sunt capabili să inducă la distanţă, unor alţi şoareci, stările pe care le traversează în acele momente. Acest fenomen este larg răspândit** în lumea biologică, chiar mai larg decât ne-am putea imagina. El se produce **între plante, între plante şi animale,** ca şi în sistemul de interrelaţii om-plante.

S-a constatat faptul că un grup de şoareci ţinuţi în captivitate şi supuşi unui regim de înfometare transmit, pe o cale încă necunoscută, starea lor de agitaţie unui alt grup de şoareci aflat la distanţă şi fără ca între cele două grupuri să existe o legătură directă. Starea astfel indusă celui de-al doilea grup îi determină pe membrii acestuia să consume hrana pusă din abundenţă la dispoziţia lor, mâncând peste limitele obişnuite ale acestei specii, ca şi cum s-ar aştepta să fie supuşi unui regim privativ, de înfometare.

Într-o serie de alte experienţe ulterior montate, două loturi de şoareci, perfect omogene ca vârstă şi greutate, au fost plasate unul la parterul clădirii laboratorului, iar celălalt la etajul 3 al aceleiaşi clădiri. După o perioadă de acomodare a membrilor fiecărui grup în noua colectivitate, s-a efectuat sacrificarea lotului prim de şoareci, în condiţiile unui puternic stress al întregii sale populaţii. La autopsia făcută cadavrelor din acest lot, s-a constatat scăderea sub greutatea normală a glandelor suprarenale. Dar, în mod cu totul curios, aceeaşi scădere în greutate a glandelor suprarenale s-a constatat şi la şoarecii din cel de al doilea lot, plasat la etajul 3 al laboratorului. Surpriza acestei constatări este provocată de faptul că între cele două loturi nu a existat nici un canal cunoscut de comunicaţie biologică, ca-

pabil de a transmite o informaţie de natură biologică, esenţială pentru vieţuirea acestor animale. În condiţiile următorului pas al experinţei, când un lot asemănător de şoareci a fost sacrificat, însă după o prelabilă narcotizare a animalelor, asfel încât semnalele de alarmă să nu se producă şi, implicit, să nu se transmită celui de al doilea lot de şoareci, nu s-a putut constata nici un fel de modificare în greutate a suprarenalelor la ambele loturi experimentale.

La mii de kilometri, iepuroaica simţea când îi mureu puii...

Plecând de aici, au fost demarate cercetări efectuate, după toate aparenţele, de un grup de investigatori patronaţi de **K.G.B.**, dar în care a fost amestecată şi **marina militară sovietică**. În pregătirea acestei experienţe, au fost **implantaţi, în creierul unei iepuroaice, electrozi** care să permită ridicarea unor trasee electroencefalografice. Iepuroaica a fost montată, iar după aceasta a fătat şi puii s-au dezvoltat puţin, **întreaga sa progenitură a fost mutată pe un submarin. Iepuroaica, rămasă în laborator,** a fost conectată la un electroencefalograf. La intervale diferite de timp, aleator alese şi fără ca echipa care supraveghea iepuroaica să le cunoască, **puii acesteia erau sacrificaţi la bordul submarinului aflat în imersiune**, notându-se ora exactă. Spre stupefacţia cercetătorilor, s-a constatat că, de fiecare dată când un pui al iepuroaicei era sacrificat, în acelaşi moment temporal pe banda inscriptoare a electroencefalogramei apărea un *peak*[1].

Academicienii sovietici şi studiile lor criminale !

Programul acestor cercetări s-a derulat în cadrul filialei din Novosibirsk a Academiei de Ştiinţe a U.R.S.S., într-un laborator de cercetări speciale, aşa-numitul Laborator Nr. 8 al Institutului de Automatică şi Electrometrie din localitatea siberiană. Laboratorul Nr. 8 efectua acest gen de cercetări sub conducerea ofiţerului de marină Vitali Perov, care avea în subordinea sa un *"echipaj"* format din nu mai puţin de 60 de cercetători cu titluri şi preocupări academice. Informaţiile au putut ajunge în Occident, mai precis în Franţa, odată cu sosirea în această ţară a lui **August Stern**, unul dintre cercetătorii participanţi la investigaţii, care, înainte de a ajunge în Franţa, a trecut

---

[1] Peak = denivelare bruscă a liniei graficului înregistrat de inscriptor, generată de apariţia unui impuls.

timp de doi ani de zile printr-un regim de recluziune. Conform declarațiilor sale, Laboratorul Nr. 8 şi-a desfăşurat activitatea începând cu anul **1966**. Dispunând de mijloace financiare nelimitate, dar şi de constanta şi nedisimulata supraveghere a K.G.B., acest laborator şi-a încetat activitatea în **1969**, după toate aparențele pentru motivul că nu obținuse rezultatele practice la care se aşteptau *"sponsorii"* săi oculți.

Această activitate de cercetare nu a fost totuşi abandonată, ci a fost doar transferată la Moscova. Merită, oricum, de reținut **preocupările** investigatorilor care activau în acest faimos **Laborator Nr. 8**:

– administrarea de electroşocuri la pisici, pentru a constata dacă puii acestora (sau mamele) reacționează la distanță, în momentul producerii şocului;

– cercetări monitorizate video, pentru constatarea efectelor unor semnale telepatice aleatorii adresate subiectului;

– acțiunea câmpurilor electromagnetice asupra maimuțelor;

– utilizarea broaştelor drept senzori de receptare a fluxurilor fotonice de extrem de joasă intensitate, plecându-se de la premisa că ochiul acestora poate sesiza asemenea fluxuri fotonice, mult mai mici decât instrumentele de măsurare fizică;

– încercări de transmitere a unor boli cu efect letal pe calea radiațiilor UV (aşa-numitul ***"efect citopatic în oglindă"***).

"Sosul informațional"

Un alt aspect al problematicii în discuție îl constituie încercările de a contracara scurgerea de informații de genul celor relatate de către Stern şi ajunse nu numai la dispoziția serviciilor secrete occidentale, ci şi a opiniei publice. Făcând parte dintr-o **acțiune bine concertată de dezinformare, dirijată de către K.G.B.**, în care informații fantastice dar false sunt amalgamate cu unele detalii adevărate, într-un ***"sos informațional"*** care să pună pe piste false, campania aceasta şi-a format specialiştii săi consacrați. Unul dintre ei, apărut sub acoperirea de ziarist specializat în domeniul parapsihologiei, este **Vladimir Lvov**. Activitatea sa în aceea epocă a constat în publicarea unor articole care, strecurate abil pe piața occidentală, urmăreau să disimuleze activitățile de cercetare de genul celor efectuate în Siberia la Novosibirsk şi care începuseră să capteze interesul presei apusene. Ulterior, acelaşi Lvov a fost amestecat în tentative similare de abatere a atenției oamenilor de ştiință occidentali de la cazul Ninei Kulaghina, un medium cu calități parapsihologice nu numai evidente, dar şi ieşite din comun. Ca urmare, Kulaghina i-a intentat un proces de calomnie pe care l-a şi câştigat.

Dar cercetările de parapsihologie vizând fenomene cu potențială utilizare nu doar medicală, ci şi ca armă biologică, nu s-au desfăşurat numai **în Siberia**. În afara centrului de cercetări menționat şi a altor institute specializate în acest domeniu din Moscova, un alt centru de investigații continuă să funcționeze **la Sankt-Petersburg**. Fostul Leningrad, renumit prin şcoala sa de neurologie şi neuropsihiatrie, adăposteşte respectabile institute de profil, fiind, implicit, oraşul de reşedință a numeroşi investigatori în domeniul parapsihologiei.

11. HIPNOZA – O NOUĂ ARMĂ BIOLOGICĂ ?

Secretul preoților

Cunoscută încă din antichitatea greacă, hipnoza continuă să rămână una dintre cele mai controversate proceduri terapeutice, nu numai datorită faptului că aplicarea ei nu stă la îndemâna oricărui terapeut, ci şi pentru că **nici până azi nu i se cunosc mecanismele intime de producere şi acțiune**. Mai mult chiar, implicațiile sale în abordarea celor mai adânci şi intime străfunduri ale conştiinței omeneşti, dar mai ales posibilitățile sale nebănuite de *"reîntoarcere"* în timp a subiectului hipnotizat, capacitatea celor cărora li s-a indus starea hipnotică de a *"vedea"* în prezent evenimente de mult trecute, ca şi alte asemenea particularități aparent imposibile fac din hipnoză un domeniu de investigație extrem de disputat.

Îmbrăcate în aura unui ocultism, tehnicile inducerii hipnotice au constituit, lungi perioade de timp, un secret al magicienilor, preoților sau şamanilor. Făcând epocă în urmă cu două secole, datorită personalității lui **Mesmer** - celebru doctor ce practica în special tehnicile hipnozei individuale şi de grup -, aşa-numitul *"magnetism animal"* a încercat să constituie una dintre explicațiile teoretizate ale fenomenului. Alte teorii ulterioare - cum ar fi aceea a lui **Braid**, a *"monoideismului"*, prin care se înțelegea efectul dominant al unor idei asupra altora - au continuat să fie imaginate. Bazele ştiințifice ale hipnozei pot fi însă considerate ca fiind puse de către **Charcot**, care, la sfârşitul secolului al XIX-lea, descrie cele trei stadii ale hipnozei: cataleptic, letargic, somnambulic. Spre deosebire de Charcot, care considera hipnoza drept o stare neuropatologică, **Liébeault** şi **Bernheim** consideră hipnoza ca fiind o stare nepatologică. Mai mult chiar, actele hipnotice se dovedesc a fi asemănătoare, într-o foarte mare măsură, cu diferite acte involuntare observabile zilnic. În această succintă prezentare trebuie să menționăm şi contribuția adusă cercetărilor hipnologice de către profesorul **Gh. Marinescu**, elev al lui Charcot, ca şi aplicațiile terapeutice şi parapsihologice datorate profesorului **V.A. Gheorghiu**.

Spionii – roboți

Dintre aplicațiile paramedicale ale hipnozei, **amnezia hipnotică şi hipermnezia hipnotică** - proprietăți fundamentale ale stărilor induse hipnotic - sunt **utilizate în scopuri militare sau de spionaj**. O

altă aplicație a hipnozei constă în **inducerea, în subconştientul persoanei hipnotizate, a unor ordine pe care aceasta le va executa în mod conştient în perioada posthipnotică**, urmate sau nu de amnezia consumării faptului ca atare. Totodată, efectele de sugestie hipnotică indusă se dovedesc a fi intens utilizate **şi în scopuri de antrenament militar**. Beneficiind de tradiția unei susținute activități de investigație ştiințifică în domeniul neuropatologiei şi psihiatriei, desfăşurată de către cercetători de talia lui Pavlov, laureat al premiului Nobel, de alți investigatori în hipnologie, **serviciile de spionaj din fosta U.R.S.S. utilizează, pe o scară extrem de largă, hipnoza în cadrul unor tehnici de investigație, ca şi în antrenamentul unor trupe specializate.**

Anchetă cu...întoarcere în timp

În contextul aplicațiilor practice ale hipnozei în aşa-numita **investigație în regresie temporală**, voi relata un episod mai puțin cunoscut, la care am avut ocazia să particip personal, episod ce demonstrează, pe de o parte, eficiența metodelor de investigație hipnologică, iar de pe alta, extensia procedurilor de investigație de această natură. Numărându-mă printre participanții la lucrările celei de a V-a Conferințe internaționale de psihotronică de la **Bratislava** din **1983**, am fost cazat într-o frumoasă stațiune, localitatea Senec, aflată la 30 minute de mers cu trenul față de Bratislava. Delegația sovietică, condusă de profesorul Volcenko de la Institutul *"Bauman"* din Moscova, a fost cazată la Bratislava. Hotelul fiind plasat într-o zonă poluată industrial, profesorul Volcenko s-a mutat într-o cameră de la parterul vilei din Senec, în care era cazată **delegația română**. Întorcându-se în ziua următoare de la lucrările Conferinței, **prof. Volcenko** constată cu stupoare că **servieta sa** - în care avea carnetul de conducere auto şi cel de membru al P.C.U.S., un set de diapozitive din cele prezentate într-una din comunicări, ca şi alte documente care-l însoțiseră într-o foarte recentă călătorie făcută în S.U.A. - **dispăruse din cameră**. Îngrijorat de această dispariție, **solicită ajutorul unor cehi**, participanți şi ei la lucrările Conferinței. Unul dintre ei era dotat cu facultăți hipnologice. Împreună cu un tânăr şi o tânără care luau parte la lucrări, *"hipnotizorul"* s-a deplasat la Senec, unde, în camera ocupată de către profesorul Volcenko, îl introduse în stare hipnotică pe tânăr. Deoarece, acesta nu a putut relata nimic din cele petrecute anterior, este **hipnotizată fata, cerându-i-se ca, *"întorcându-se"* în timp cu 24 ore, în aceeaşi cameră în care se afla acum, să descrie ce s-a petrecut atunci.** Relatarea acesteia descrie secvență cu

secvență scenele ce s-au derulat. La recepția vilei se prezintă doi bărbați, dintre care unul, îmbrăcat în costum negru, cămaşă albă şi cravată, se legitimează şi preia cheia camerei în care locuia profesorul. În timp ce însoțitorul său iese în curte şi se deplasează în fața geamului camerei, personajul care s-a legitimat intră în cameră, ia servieta profesorului, deschide geamul, o dă celui aflat în curte, închide geamul, iese încuind uşa şi predă cheia la recepție. Cel aflat afară deschide servieta, sustrage din ea un obiect pe care tânăra nu-l poate defini, închide servieta şi o ascunde sub o lespede, la rădăcina unui copac gros aflat în fața vilei, între aceasta şi lacul din apropiere.

De față fiind la această şedință, Volcenko se deplasează precipitat la copacul cu pricina, ce se vedea prin geam. Spre totala sa surpriză, ca şi a celorlalți martori ai scenei, **îşi regăseşte servieta subtilizată** cu o zi mai înainte şi din care lipsea numai cutia cu diapozitive, cu care, ca fapt divers, fusese şi în America, în voiajul său anterior.

Wolf Messing – polonezul care l-a şocat pe Stalin...

După toate aparențele, **"apetitul" K.G.B.-ului pentru practicarea metodelor paranormale şi, în speță, a hipnozei a fost deschis acestuia de însuşi temutul Stalin.** În pofida afişatului său materialism de factură *"ştiințifică"*, la fel ca toți ceilalți dictatori, **el era avid de cunoaşterea propiului său viitor, de care era extrem de îngrijorat.** A devenit de notorietate internațională episodul povestit de **un cunoscut profesor vienez care, chemat pentru a-l consulta pe Stalin, a trebuit să consulte, unul după altul, cinci personaje aflate în cinci camere diferite.** Şi fiecare dintre ei era... *"însuşi"* Stalin. Se ştie că **ultima dublură** a acestui sinistru personaj al istoriei noastre contemporane **a murit în anul 1981**.

Interesul dictatorului pentru paranormal a crescut odată cu experiențele făcute în fața sa de celebrul hipnotizor şi clarvăzător, de origine poloneză, **Wolf Messing**. Într-o suită de experiențe comandate de însuşi tiranul din Kremlin şi supravegheate de Lavrentii Beria, şeful de atunci al K.G.B.-ului, Messing **reuşeşte să obțină de la Banca Centrală din Moscova plata în monedă lichidă a sumei de 100.000 ruble la simpla prezentare a unei hârtii albe**, pe care nu era scris nimic. Tot el reuşeşte la fel de **incredibila performanță de a pleca de sub o escortă care îi fusese special destinată**. Dar experiența care l-a şocat cel mai mult pe Stalin a fost aceea în care Messing **a reuşit să intre în vila personală a dictatorului, trecând prin nenumăratele şi impenetrabile filtre ale gărzii sale.** Istoria nu

consemnează câţi din acea gardă au mai rămas în viaţă după consumarea experienţei...Ceea ce a rămas consemnat este doar faptul că, în această riscantă întreprindere, **Messing s-a prezentat la corpul de gardă al pazei ca fiind însuşi Beria**, singurul care avea acces nelimitat la patronul său, iar cei din pază au crezut că îl au în faţa ochilor pe însuşi şeful K.G.B.-ului. Şi aceasta fără ca Messing să fi venit nici măcar machiat !

Zombi – noul agent dublu

Facilităţile pe care hipnoza le poate aduce în beneficiul serviciilor de contrainformaţii sunt evidenţiate într-un document elaborat de D.I.A., şi anume în studiul ce poartă indicativul T 72-01-04. Din conţinutul acestuia se deduce **ideea utilizării unor agenţi dubli care să nu ştie în folosul cui lucrează în realitate**. Acest lucru pare a fi realizabil datorită faptului că agentul este supus unei dedublări a personalităţii sale, în planul conştientului şi în cel al inconştientului. În timp ce personalitatea conştientă a agentului este *"devotată"* adversarului, personalitatea formată din inconştientul acestui agent îşi manifestă *"devoţiunea"* faţă de cei ce i-au indus pe cale hipnotică ordinul de a lucra pentru ei. Această inducţie efectuată de comanditar cuprinde şi ordine de amnezie posthipnotică, astfel încât agentul dublu nu-şi dă seama de activitatea pe care o desfăşoară în acele două planuri de acţiune. Mai mult chiar, el nici nu-şi dă seama că a furnizat informaţii privind adversarul - informaţii care i-au fost *"extrase"* în stare de transă hipnotică.

30.000 de "roboţi" ruşi în Occident !

Iată aprecierile, extrem de relative dar cu o marjă de probabilitate care trebuie extinsă şi nu restrânsă, pe care una dintre publicaţiile cu acces la informaţii mai greu de obţinut, şi anume *"Hanauer Anzeiger"*, le face în numărul 205 din 5 septembrie 1981. Conform acestora, **din cei 30.000** (treizeci de mii!) **de agenţi operaţionali instruiţi de către G.R.U.** (Serviciul de spionaj al armatei sovietice) **şi care activează în Occident, o bună parte a fost antrenată** - aşa cum declară un specialist al problemei, pe numele său Robert Moss - **prin procedee care formează preocuparea aşa-numitului *"hipnospionaj"*.** Ca o particularitate, se menţionează că activitatea acestor agenţi este direcţionată în obţinerea de informaţii **privind în special tehnologiile de vârf**. Să ne reamintim că într-una din *"afacerile"* acestui gen de activităţi, privind **secretele de fabricaţie ale motorului criogenic al ultimei trepte a rachetei franceze *"Ariane"*,** a fost ames-

tecată, nu cu mulți ani în urmă, **şi o româncă rezidentă în Franța** şi care se pare că activa în beneficiul acestei tentaculare instituții de spionaj. De altfel, de la acest ultim personaj, datorită unor implicații de gelozie după cât se pare, s-au încurcat ițele întregii afaceri...

Programat să devină...spion celebru

Aşa cum arată, pe de altă parte, unele informații, o întreagă serie de supoziții şi argumente par a pleda în favoarea tezei că **unul din spionii sovietici cei mai eficienți, englezul Geoffrey Prime,** depistat de către serviciile de contraspionaj britanice de-abia în noiembrie 1982, după ce a activat timp de **14 ani** în cadrul Comandamentului Guvernamental de Comunicații - G.C.H.Q. (Government Communications Headquarters) din Cheltham - Anglia, a fost ***"pregătit"* şi prin metode hipnologice, pe vremea când era simplu soldat** în cadrul R.A.F., dislocat în Berlin - Gatow. Acest adevărat *"superspion"*, racolat de K.G.B. în anul **1968**, a reuşit să fie **infiltrat în chiar centrul nervos de supraveghere electronică**, cu regim de *"Top Secret"*, **al NATO**, centru care avea strânse legături cu serviciile de spionaj americane (N.S.A.), canadiene şi australiene, prin intermediul structurii cunoscute ca fiind complexul *"SIGINT"* (Signal Intelligence). Întreaga activitate a lui Prime, desfăşurată pe parcursul celor 14 ani în care şi-a servit stăpânii din umbră, a adus prejudicii greu de evaluat pentru N.A.T.O. Pentru această *"muncă"*, el a primit infima *"recompensă"* de aproximativ **35.000 dolari**, pe care i-a plătit-o K.G.B.-ul.

"Învățați limba engleză...în somn !"

Din studiul D.I.A., reținem aprecierea pe care americanii o fac adversarilor lor sovietici în privința metodelor hipnologice de prelucrare a viitorilor agenți secreți: *"Cercetarea hipnopedeutică[1] sovietică, pare a fi atins un nivel care să-i permită* ***manipularea zonelor inconştientului la nivelul creierului uman****. Probabil că* ***sovieticii au înțeles utilitatea militară a percepției subliminale****. Constatăm în Uniunea Sovietică absența frapantă a literaturii care să trateze deschis acest subiect."*

În aceeaşi ordine de idei, un ziarist român a declarat că, interesându-se în mod direct şi deschis la unul din institutele de investiga-

---

[1] Hipnopedie = totalitatea procedeelor şi tehnicilor folosite pentru transmiterea de cunoştințe unor subiecți aflați în stare de somn. Inducerea somnului este fie normală, fie artificial provocată, inclusiv prin procedee hipnotice.

ții neurologice din Leningrad, la care, printre alții, lucrase și Orbeli și despre care avea certe informații că desfășoară cercetări în domeniul parapsihologiei - inclusiv prin metode hipnologice - a primit răspunsul că nici măcar nu au auzit despre așa ceva !

Una dintre aplicațiile practice ale hipnozei în domeniul militar este **antrenamentul unor unități specializate cu ajutorul procedurilor hipnopedeutice**. Astfel, în cadrul cursurilor de limbi străine pe care le urmează elementele specializate ale serviciilor de spionaj militar, față de posibilitatea obișnuită de a achiziționa un număr de cca **15-20** cuvinte noi pe zi, se ajunge, prin procedee hipnologice, la performanța achiziționării și reținerii zilnice a unui bagaj de **150** cuvinte noi. Această tehnică a plecat de la constatarea, făcută încă în anii celui de-al doilea război mondial, conform căreia, **în faza de somn paradoxal, creierul omului este capabil să recepționeze și să rețină informații primite sub forma unor mesaje sonore.** Lucrul acesta este posibil, întrucât o serie de neuroni nu sunt în inhibiție. Această stare de veghe paradoxală permite captarea mesajului și stocarea sa, aceste mesaj trecând ulterior în etajul conștient al activității nervoase superioare.

"Metoda Coca Cola"

O altă tehnică de antrenament militar bazată pe procedee paranormale și inspirată din fiziologia percepțiilor subliminale este oferită de **tehnicile proiecțiilor cinematografice**. Prin acest procedeu, în banda filmului care se proiectează sunt introduse, la intervale regulate de timp, dar pentru o durată mai scurtă decât cea necesară retinei ca să fixeze imaginea proiectată, câte un cadru cinematografic conținând un anumit mesaj. Întrucât acest mesaj stă pe ecran un interval de timp prea scurt pentru a putea fi citit, el este numai perceput de retină, dar nu și reținut conștient. Repetarea sa frecventă face, însă, ca mesajul perceput secvențial în condiții subliminale să se imprime în etajul subconștientului celui care îl primește, influențând prin aceasta comportamentul invidului, fără ca el să-și poată da seama.* Dezvoltarea acestei tehnici a dus, ulterior, la crearea unor tehnici de luptă experimentate în aviație.

Hipnoza la distanță

Una dintre pistele deosebit de investigate este așa-zisa **hipnoză la distanță**. Inițiate de către Behterev în anul 1922, procedeele au

---

* **N. edit.:** Metoda a fost folosită de Coca Cola, pentru a crea dependență față de produsele sale.

fost intens studiate şi dezvoltate mai ales datorită lucrărilor ulterioare ale lui L.Vasiliev, efectuate în cadrul institutului din Leningrad. Rezumându-şi cercetările în cele două lucrări fundamentale pe care le-a elaborat - *"Fenomene misterioase ale psihicului uman"* (1965) şi *"Experimente privind influenţarea la distanţă"* (1976) - profesorul Vasiliev arată că, încă din perioada anilor 1933-1934, a făcut surprinzătoarea constatare că **hipnoza la distanţă este foarte uşor de obţinut atunci când subiectul ce urmează a fi hipnotizat se află plasat într-o cameră ecranată la radiaţiile electromagnetice**. Astfel, dintr-un număr de 260 de experienţe de hipnoză la distanţă efectuate în aceste condiţii, în acei ani, profesorul Vasiliev a obţinut succese în 9 din 10 încercări.

Transferul de personalitate şi "automatele pentru hipnotizare"

Pe aceeaşi linie s-au înscris şi investigaţiile profesorului Vladimir Raikov. Acesta a reuşit performanţa de a realiza, cu subiecţii, **inducerea unui transfer de personalitate**. Astfel, persoane care în viaţa normală ştiau doar să apese clapele pianului realizau magnifice interpretări pianistice, inducându-li-se, sub stare de hipnoză, ideea că ar fi Rahmaninov sau Chopin.

Profesorul Raikov a reuşit să demonstreze, în faţa unor personalităţi ale parapsihologiei americane, ca Stanley Krippner şi Richard Davidson, inducerea unor capacităţi artistice sub stare de hipnoză. Acestora le-a fost prezentat **cazul unei studente care, în stare de hipnoză, executa picturi în maniera lui Rafael** sau cazul unui alt student care, sugerându-i-se că este Fritz Kreisler, executa la vioară, sub hipnoză, piese de o deosebită virtuozitate.

Faptul că subiecţii examinaţi de Krippner şi Davidson erau **în stare de somn hipnotic profund** a fost controlat de către cei doi cer-cetători cu ajutorul testului *"Spiegel"*, care le-a confirmat existenţa stării de hipnoză profundă.

Nici partea americană nu a stat cu mâinile încrucişate. Pornind de la principiul percepţiei subliminale, americanii au studiat şi realizat ***"automate pentru hipnotizare"***, bazate pe producerea unor surse scintilatoare luminoase, care induc hipnoza pe parcursul unui interval de timp măsurabil în minute.

Toate aceste cercetări nu formează, însă, **decât vârful iceberg-ului**, constituit din informaţiile lăsate să ajungă la cunoştinţă publică.

12. CREIERUL UMAN – POSIBILITĂȚI INCREDIBILE

Parapsihologia – mai importantă ca bomba atomică !

Amploarea pe care cercetările parapsihologice cu aplicabilitate militară au luat-o în fosta Uniune Sovietică, poate fi foarte uşor şi, în acelaşi timp, în mod paradoxal, foarte greu de apreciat. Serviciile de spionaj ale S.U.A. apreciază, conform opiniei lui Thomas E. Bearden, că **sovieticii au investit în aceste cercetări de 7 ori mai mult decât americanii în proiectul *"Manhattan"*, care a stat la baza creării primelor două bombe atomice.**

În anul 1975, în raportul intitulat *"Cercetări parapsihologice sovietice şi cehoslovace (Soviet and Czehoslovakian Parapsychology Research)"*, redactat de către Defense Intelligence Agency (D.I.A.), se estima că **cercetările sovieticilor privind biocomunicațiile** beneficiau de un **buget evaluat la 20 milioane ruble**. Aceste cercetări îşi propuneau drept sarcină, înainte de toate, realizarea unor proceduri adecvate care, pe de o parte, **să faciliteze inducerea stărilor telepatice la emițător**, iar pe de alta, **să ridice gradul de sensibilitate al receptorului**. Se căuta ca experiența dobândită de cercetătorii ruşi prerevoluționari - să reținem aici şcoala neurologică de la Sankt-Petersburg - să fie cât mai amplu fructificată. Experiența acestei şcoli demonstrează că **mesajul telepatic nu poate fi ecranat de o cuşcă Faraday, ci, dimpotrivă, pare a fi amplificat.** De asemenea, există acumulat un material faptic abundent privind **transmisia mesajelor telepatice de la om la câine**, ca urmare a experiențelor făcute de către Behterev şi celebrul dresor de animale Durov. Numărul persoanelor senzitive capabile a efectua legături telepatice a fost suficient de mare pentru a se putea derula experiențe statistic controlabile.

Sugestia mentală – obiectiv de stat

Dar implicațiile telepatiei, ca metodă de transmitere la distanță a unor informații, îmbracă, pe lângă aspectul de vehiculare a unor mesaje imposibil de interceptat de o terță persoană, şi posiblitatea de a induce receptorului o stare de hipnoză. Iar **în starea de transă hipnotică, nu numai că îi pot fi induse subiectului mesaje informative, ci îi poate fi implementat programul unor acțiuni pe care acesta le va efectua în mod *"inconştient"*.** Să reamintim, în această ordine de idei, că, încă din anul **1922**, a fost **creată Comisia pentru studiul sugestiei mentale, ca organ de stat** şi că nici până azi, cu

toate aventurile străbătute de către regimul comunist pe parcursul existenței sale, această comisie **nu a fost desființată**. La cel de-al II-lea Congres unional al său, din **1924**, ținut la Leningrad, a fost **creată Societatea de neurologie, reflexologie, hipnotism şi biofizică,** organizată pe structura Institutului de neurologie *"Behterev"* din Leningrad, iar la sesiunea ştiinţifică a acesteia din **1926**, după prezentarea raportului profesorului L.L.Vasiliev privind fundamentele biofizice ale transmiterii la distanță a gândurilor, se formează **Comisia experimentală de hipnologie şi psihofizică**, sub directa conducere a lui Behterev. Din 1927, de la moartea acestuia, cercetările sunt preluate de către discipolul său, profesorul Vasiliev, care le continuă în acest cadru până în anul 1938.

Efortul lui Vasiliev s-a concentrat în special **în direcția explicării bazelor biofizice ale telepatiei**. Întreruptă de cel de-al doilea război mondial, activitatea avea să fie continuată în alte centre odată cu sfârşitul conflagrației. Printre aceste centre, unul cu activitate foarte susținută a fost şi rămâne, desigur, cel de la Moscova.

Rezultate "transparente" ale activității desfăşurate aici s-au concretizat în cele două volume aparținând profesorului L.L.Vasiliev - *"Fenomenele misterioase ale psihicului uman"* (1965) şi *"Experimente privind influențarea la distanță"* (1976). Vasiliev constatase că lucrând cu persoane dotate, plasate în camere de o construcție specială, ecranate contra radiațiilor electromagnetice, reuşea să inducă hipnoza la distanță în 90% din cazuri.

Telepatia – arma secretă a viitorului

Interesul major pentru **aplicabilitatea militară a hipnozei** ține mai ales de inducerea acestei stări la distanță, de telehipnoză - cum se mai numeşte procedeul. În **America**, încă din **1962**, un grup de cercetători şi-a început activitatea pe lângă Newark College of Engineering (NCE), propunându-şi **investigații în următoarele direcții**:

-obținerea unei căi de comunicare neperturbabilă şi independentă față de sursele de energie, care să funcționeze între trupele proprii şi centrele de comandă, cu precădere pentru trupele de blindate şi navale (mai ales submarinele în imersiune), pentru avioane şi nave spațiale;

-supravegherea telepatică a activităților inamice, inclusiv cu ajutorul sateliților din cadrul proiectului *"SADDOR"* - (Satellite Deployed Dowsing Road, în traducere - Baghete de radiestezie amplasate pe satelit);

-supravegherea telepatică a comunicațiilor efectuate pe canalele telepatice de către partea adversă;

-bruiajul comunicațiilor telepatice ale adversarului prin tehnici telepatice sau psihotronice capabile să inducă *"paraziți"* mentali în sursele emițătorului;

-manipularea telehipnotică a personajelor-cheie din eşaloanele de comandă ale adversarului, personalităților politice ale acestuia, a celor economice şi mai ales militare, inducându-le luarea unor decizii eronate care să le erodeze autoritatea; incitarea la acte de sabotaj;

-manipularea telepatică a concentrărilor de trupe, formațiuni militare şi centre de comandă, prin inducerea de decizii eronate, suscitarea apatiei sau indiferenței, fricii, terorii, consumului de droguri;

-bruierea sau anihilarea funcționării calculatoarelor din centrele de comandă strategică şi tactic-operațională;

-inducerea de tulburări psihice în rândurile populației, amplificate prin emisiuni electromagnetice*;

-dirijarea telepatică a agenților, spionilor, sabotorilor;

-*"spălarea"* telepatică a creierelor şi extragerea de informații secrete, prin asociere şi cu alte proceduri ca hipnoza, inocularea de droguri, endorfine (procedeul a fost folosit şi asupra prizonierilor); *"reconvertirea"* sau *"întoarcerea"* agenților străini, pentru a-i transforma în agenți dubli.

Submarinele pot fi telecomandate ?

Simpla lectură a punctelor incluse în acest plan scoate în evidență spectrul extrem de larg al incursiunilor în domeniul parapsihologiei aplicate în scopuri militare. Totuşi, **această listă nu epuizează domeniul preocupărilor, ci se referă la posibile aplicații ale unui singur capitol din parapsihologie**. Acest capitol nu se deschidea pentru prima oară în cercetarea utilizării militare a parapsihologiei, ci realiza o continuare a acestei activități. Mai mult chiar, acest gen de cercetări intrase, cu mult timp înainte, şi în atenția marilor coloşi industriali, interesați în dezvoltarea industriei militare.

Astfel, încă din anul 1959, unul dintre aceştia - este vorba despre ***"Westinghouse"*** - şi-a instalat, în statul Maryland, un centru de cercetări cu acest profil. De activitatea centrului de cercetări al firmei menționate este legată una dintre cele mai celebre experiențe de aplicabilitate militară a telepatiei, cea cunoscută sub numele său de cod ***"Nautilus"***. Experimentul s-a desfăşurat în perioada **25 iulie -**

---

* **N. edit.**: În acest domeniu, cercetările au reuşit şi rezultatele lor s-au simțit în 21.12.89, în Piața Palatului, din Bucureşti, la mitingul final al lui Ceauşescu.

10 august 1959, cu scopul de constata în ce mod pot fi transmise ordine şi se pot schimba mesaje telepatice între un centru de comandă şi un submarin aflat în imersiune. Consumat pe parcursul a **16 zile**, el a constat - din ceea ce a putut *"transpira"* - în transmisia telepatică unidirecţională, de la centru către submarinul imersat, a unor mesaje codificate prin aranjamentul unuia sau al mai multor seturi de ***"cărţi Zenner"***. Cărţile Zenner se folosesc în special în experimentele de precogniţie şi telepatie. De aceeaşi culoare şi având dimensiunile unor cărţi de joc, ele se utilizează în seturi de câte cinci exemplare, fiecare din cărţi având desenat câte un simbol: cerc, pătrat, cruce, trei linii ondulate paralele, o stea. Din combinarea acestor cinci cărţi în cadrul setului, precum şi din combinarea unui număr de cinci seturi, fiecare cu o altă ordine de expunere a simbolurilor, se poate realiza un mesaj codificat cu o anumită semnificaţie, încifrată în modul de aranjare a cărţilor, în secvenţe similare codului Morse.

De importanţă majoră pentru acest gen de comunicări este faptul că **mesajul telepatic poate penetra** - aşa cum a confirmat-o experienţa *"Nautilus"* - **prin medii ecranate de o mare pătură de apă.** Experienţa *"Nautilus"* a demonstrat că exactitatea mesajelor transmise submarinului aflat în imersiune (pare-se şi sub calota glaciară polară) a atins un coeficient de veracitate situat **între 70 şi 72%**. Aceste rezultate sunt deosebit de semnificative, dacă se ia în consideraţie faptul că, în experienţele pe care le făcuse profesorul J.B.Rhine în anul **1934**, în cadrul laboratorului său de pe lângă Universitatea Duke, din cele 85.724 încercări de transmisie telepatică efectuate cu cărţi Zenner, s-au dovedit a fi exacte 24.364, adică **28,42%**. Totuşi, chiar în cadrul acelor experienţe, profesorul Rhine arăta că numărul de încercări reuşite a fost mai mare cu 7.219 decât probabilitatea statistică calculată, ceea ce exclude posibilitatea ca rezultatele obţinute să fie datorate întâmplării. Dacă **experimentul *"Nautilus"*** a fost efectuat **sub egida lui U.S.Navy** şi deci rezultatele sale cele mai interesante şi concludente au fost trecute sub tăcere, o serie de alte cercetări au fost efectuate în aceeaşi direcţie de către H.Puthoff şi R.Targ, rezultatele lor publicându-se între anii 1976-1979.

Cei doi cercetători au făcut **investigaţii de transmitere telepatică prin medii ecranate**, utilizând în acest scop sumbarinul de cercetări *"Taurus"*, în cadrul unor scufunduri oceanice **la o adâncime maximă de 170 m**.

Informaţiile puse în circulaţie după experimentul *"Nautilus"* nu indică în ce măsură experienţele s-ar fi efectuat în dublu sens - centru de comandă către submarin şi, respectiv, submarin către centrul de

comandă - ceea ce lasă în suspensie ambele variante din evidente considerente, atât de păstrare a secretului militar, cât şi de inducere în eroare a potenţialilor adversari interesaţi în amănunte.

Dirijarea spionilor–roboţi

Din experimentele mai vechi efectuate de către S.Soal la Universitatea din Londra, pe un număr de 160 de subiecţi, s-a constatat faptul uimitor că unul dintre aceştia, pe numele său **Basil Shakleton**, în postură de receptor, **reuşea să prevadă cartea Zenner care urma să fie aşezată în seria celor 5, înainte ca subiectul emitent să o fi indicat.** Astfel, dintr-o serie de 3.789 experienţe, **el a reuşit prezicerea exactă în 1.101 cazuri a cărţii Zenner pe care emitentull urma să o transmită**, ceea ce reprezintă o proporţie de **29,05%**. Această suită de experienţe, ca şi altele de factură similară, au dus la conturarea conceptului de ***"telepatie precognitivă"***, ale cărei implicaţii, din nefericire şi în domeniul militar, sunt deosebite. În această direcţie, investigaţiile s-au desfăşurat pe pista care încearcă intrarea în comunicarea cu un personaj *"ţintă"* din teritoriul advers, **nu numai pentru a-i induce în subconştient o secvenţă de idei, ci şi pentru a-i dirija acţiunile. Direcţionarea se produce pe baza predicţiei suitei de acţiuni pe care *"ţinta"* inteţionează să le efectueze, fie anulându-le, fie intercalând între ele alte acţiuni.**

Dar nu numai gigantul *Westinghouse* este interesat de tehnologiile parapsihologice cu implicaţii militare. **Acelaşi interes este manifestat şi de alţi coloşi industriali**, care dezvoltă programe similare în laboratoarele lor: *Rand Corporation* în Cleveland, *General Electric* în Shenectady, *Bell Telephone* în Boston, precum şi *Centrul de Cercetări al Armatei din Readstone,* Alabama. Arealul acestor cercetări cuprinde însă zone mult mai largi, el incluzând şi universităţi sau laboratoare afiliate acestora. Este suficient să amintim de celebrul **Laborator al Universităţii Duke din Durham-Carolina de Nord**, ale cărui baze au fost puse de către profesorul J.B.Rhine şi soţia sa, Luiza E.Rhine. În ultima perioadă de lucru a fondatorului său, activitatea acestui laborator avea preocupările constant orientate către programele comandate de armata americană.

Alte cunoscute centre universitare specializate pe o astfel de cercetare, având ca obiectiv suplimentar şi studiul influenţei drogurilor psihotrope asupra capacităţilor paranormale, sunt Institutul de Neuropsihiatrie al Universităţii Californiene din Los Angeles (**U.C.L.A.**) şi **Universitatea Stanford**, care colaborează în acest sens cu Stanford Research Institute (**S.R.I.**).

Preşedintele SUA – manipulat psihologic !

Aprofundarea cercetărilor a dus la concluzia că **există posibilitatea practică de a influenţa la distanţă comportamentul unor per-sonalităţi politice**, concluzie prezentată şi în publicaţii de larg tiraj ca, spre exemplu, *"The Washington Post"*, în numărul său din 7 aprilie 1977, sub semnătura lui J.L.Wilhelm, în articolul *"Spionaj psihic"*.

Autorul menţionează, fără prea multe amănunte, faptul că Pentagonul încearcă, de mai mulţi ani, să-l protejeze pe preşedintele S.U.A. şi celebrul său Birou Oval contra unor prezumtive manipulaţii telepatice. Doi ani mai târziu, un alt cotidian de mare circulaţie, *"National Enquirer"*, lansa, în numărul său din 31 iulie **1979**, ideea după care **chinezii îl manipulaseră parapsihologic pe Richard Nixon**, determinându-l să-şi schimbe cu 180 grade politica faţă de China comunistă. Afirmaţiile ziarelor se bazau pe spusele profesorului de origine chineză Dr. Lee de la catedra de psihologie a lui Edinboro State College din Pennsylvania, fondator şi director al Institutului Chino-American de Psihologie Spirituală, care declarase că ar cunoaşte, din surse sigure, faptul că guvernul chinez ar fi finanţat experienţe de acest tip. El declara ritos: *"Chinezii au pus la punct tehnici psihice extrem de eficace.* ***Ei pot hipnotiza, pe cale telepatică, persoane aflate la mari distanţe şi pot să le impună schimbarea opiniilor,*** *mobilizându-le propriile lor energii mentale (spălarea creierelor la distanţă). Personal, am asistat la hipnotizarea unui subiect în experienţă, aflat la o distanţă de 1.000 mile* (n.a. - cca **1.850 km**). *Sunt informat că tehnici analoage au fost utilizate contra lui Nixon înainte ca el să se ducă în China. Mi s-a spus că* ***chinezii au recurs la telepatie pentru a modifica atitudinea lui Nixon faţă de China"***.

Socialismul sovietic – victorios...în Cosmos

Cercetările privind inducerea telepatică a unor stări paranormale au beneficiat, în ultimele decenii, de aportul unor tehnologii electronice. Americanii, prin programul lui **Apollo 14**, lansat în februarie 1971, din echipajul căruia făcea parte şi astronautul **Edgar D.Mitchell** ca subiect emiţător (subiectul receptor nu a fost deconspirat), au testat posibilităţile transmiterii mesajelor telepatice din spaţiul extraterestru către Terra. Dar cu mult timp înaintea acestora, în **1967**, publicaţia *"Noutăţi maritime sovietice"* tipărea o succintă informaţie, în care se făcea afirmaţia neechivocă conform căreia **comunicaţiile telepatice sunt mult mai facile în spaţiul cosmic decât în cel terestru**. Aceste cercetări ale sovieticilor au continuat şi ulterior, diversificând meto-

dele. Dintr-o discuție purtată, în 1983, cu specialiști sovietici ai domeniului, cu ocazia celei de a V-a Conferințe internaționale de psihotronică, reiese că una dintre pistele de investigație a constituit-o și testarea subiecților, în timpul zborului pe cosmonave, cu ajutorul metodelor electrografice ale procedurilor Kirlian.

Gândurile vorbesc !

Un alt procedeu pus la punct în cadrul Institutului de Radioelectrotehnică *"A.S.Popov"* din Moscova utilizează **metoda scintilațiilor luminoase**, care permite transmiterea informațiilor telepatice numerice la distanța de 1,5 km, cu un randament de **74,62%**.

De fapt, încercările de a utiliza undele de radiofrecvență ca vectori în procedurile telepatice au debutat încă din anii '30, când Cazzamalli inițiase efectuarea unor astfel de experiențe. Cercetările sale au fost trecute sub incidența secretului, din ordinul personal al lui Mussolini. Pista de investigație a fost ulterior reluată, atât de ruși, cât și de americani, numai că investigațiile acestora, spre deosebire de cele ale lui Cazzamalli, au abordat cu prioritate domeniul microundelor. Astfel de investigații s-au efectuat în anii '60 în beneficiul lui U.S.Navy, în cadrul Laboratorului *"Randomline"*, printr-un program condus de către Allan H.Frey.

Aproximativ 10 ani mai târziu, ele au continuat în Laboratoarele *"Walter Reed"* ale U.S.Army, prin programul condus de către Dr. Sharp. Acesta afirmă că, în experiențele făcute în camere insonorizate, **a putut fi recunoscută tonalitatea unor cuvinte nepronunțate**, dar care au fost induse subiectului examinat prin unde de radiofrecvență, pe o purtătoare de 2 GHz modulată după traseul unor audiograme. Cercetări în aceeași direcție, efectuate la Universitatea Missouri, de către Donald York și Thomas Jensen, pretind că au permis **"introducerea" direct în creier**, prin mijlocirea unui dispozitiv construit de ei și denumit *"neurofon"*, a unui număr de 27 cuvinte și silabe.

13. TRECUTUL ŞI VIITORUL COEXISTĂ CU PREZENTUL !

Militarizarea...proorocilor

În anul **1980**, sub egida Academiei de Ştiinţe a U.R.S.S., în seria de publicaţii *"Problemele cercetării Cosmosului"*, apare în nr. 9, sub titlul *"Asupra unor proprietăţi ale timpului, descoperite prin observaţii astronomice"*, un **studiu** datorat astrofizicienilor N.A.Kozârev şi V.V. Nasonov. Această lucrare, aparent dedicată investigaţiei astrofizice, a stârnit, imediat după apariţia sa, un viu interes, pentru că dovedeşte experimental, pentru prima dată, faptul că **percepţia trecutului, prezentului şi viitorului poate fi făcută în acelaşi moment temporal.**

Lucrul acesta demonstrează atât posibilitatea predicţiilor cu privire la evenimentele ce se vor desfăşura în viitor, cât şi pe cea a readucerii în prezent - şi deci a descrierii în acest prezent - a evenimentelor care au avut loc în trecut. Studiul fundamentează teoretic, din punct de vedere al fizicii actuale, **existenţa capacităţilor precognitive pe care le manifestă unii subiecţi** - capacităţi a căror exploatare practică se încearcă a fi **utilizată în scopuri militare.***

Călătoriile în timp

În cercetarea lor, cei doi astrofizicieni au făcut **observaţii asupra unui număr de 9 formaţiuni stelare, a nebuloasei Andromeda,** precum şi a formaţiunilor globulare catalogate sub nr. M2 şi M13, pe care le-au urmărit la Observatorul Astrofizic din Crimeea, cu telescopul de 50 dm. Observaţia a constat în măsurarea, cu ajutorul micrometrului de pe ghidajul instrumentului, a poziţiei ocupate pe firmament de formaţiunea cercetată. Momentul fixării în aparat a poziţiei este urmat de modificarea conductibilităţii unui rezistor. Plasat în focarul telescopului, rezistorul este influenţat de radiaţiile emise de către corpul observat, odată ce acestea sunt captate în focar. Cercetătorii au constatat cu stupefacţie că modificarea sesizată de rezistor corespunde unui număr

* **N. edit.**: În lucrarea "SECRETELE TERREI" - vol. III, a fost prezentat cronovizorul lui padre Pellegrino, realizat la Vatican, şi care a permis preluarea de imagini din trecut, mergând până la răstignirea lui Iisus Christos !

În actuala "olimpiadă" pentru arogarea titulaturilor de "Popor Ales" şi "Popor Primordial", cunoaşterea reală şi completă a trecutului are o importanţă tot mai mare...

de trei puncte de pe firmament, şi anume:

-**poziţia reală** a obiectului astral în momentul **prezent**;

-**poziţia** pe care obiectul astral a avut-o **în trecut**, care reflectă imaginea sa aparentă, observată în momentul experienţei;

-**poziţia viitoare** pe care obiectul o va ocupa în momentul când, în viitor, un semnal emis de pe Pământ, în cadrul efectuării observaţiei şi care se deplasează cu viteza luminii, va întâlni formaţiunea cosmică pe orbita pe care se deplasează.

Aceste observaţii simultane ale poziţiei pe care formaţiunea stelară, în mersul său pe orbită, a avut-o în trecut, o are în prezent şi o va avea în viitor, toate efectuate în acelaşi moment temporal al prezentului, arată că **trecutul, prezentul şi viitorul par a se "condensa" în prezentul observabil.** Astfel că, evenimentele istorice departajate de inexorabila curgere a timpului din trecut, prin prezent, spre viitor (cel puţin în modalitatea noastră obişnuită de a sesiza o atare desfăşurare), pun în discuţie nu numai principiul cauzalităţii, ci evocă întrebări mult mai tulburătoare, cum ar fi aceea dacă **timpul există ca atare ca o a patra dimensiune cosmică**. Şi dacă timpul există, poate el oare *"curge"* şi din viitor, prin prezent, spre trecut? Sau această *"curgere"*, făcându-se cu o viteză superluminică, evoluează din prezent spre viitor pentru ca apoi, curbându-şi direcţia de înaintare spre trecut, să revină în prezentul nostru ?

Modelul acestei din urmă curgeri, susţinut de teoria tahionilor, ar putea fi asemuit cu parcursul unui avion care, plecând din Bucureşti în direcţia Vest, să zicem în lungul paralelei 45 grade Nord, ar traversa Europa, Oceanul Atlantic, continentul american, Oceanul Pacific, continentul asiatic, ar trece din nou în Europa, pentru a reveni la Bucureşti dinspre Marea Neagră.

Experienţele relatate de către Kozârev şi Nasonov nu au doar aspecte filozofice. Ele ridică o problematică având **vaste implicaţii practice, dintre care cea a *"călătoriilor în timp"*, - fie în trecut, fie în viitor - nu este nici singura, nici cea mai importantă.**

Imobilismul savanţilor

Aşa cum se întâmplă deseori în ştiinţă, **s-a căutat ca şi teoria lui Kozârev şi Nasonov să fie combătută**. Argumentul principal susţine că observaţiile celor doi astrofizicieni s-ar datora aşa-numitului efect de *"lentilă cosmică"*. Se ştie că, dacă între o formaţiune cosmică foarte îndepărtată şi oglinda telescopului care face observaţia se interpune o galaxie, imaginea acelei formaţiuni apare dublă, ca şi cum ar fi prelucrată printr-un sistem de lentile optice. Aici apare ciu-

dățenia. Aberația produsă de *"lentilele cosmice"* face ca obiectul cosmic să se observe prin oglinda telescopului ca fiind dublat. Or, în descoperirea lui Kozârev, rezistorul fixează nu numai poziția reală pe care steaua o ocupă în momentul observației (poziție care vizual nu se poate observa), ci şi poziția vizibilă a acesteia, adică poziția pe care steaua a avut-o în trecut în momentul în care raza de lumină ce atinge acum telescopul a părăsit steaua. În plus, rezistorul fixează poziția viitoare a stelei, pe care aceasta o va ocupa în momentul când o rază de lumină ce părăseşte observatorul va interesecta orbita pe care se mişcă steaua. Nici această poziție nu poate fi localizată *"în vizibil"* de către telescop. Astfel, în timp ce aberația produsă de lentilele cosmice produce două imagini ale obiectului cosmic, în cazul măsurătorilor lui Kozârev apar trei localizări ale acestuia: trecută, prezentă şi viitoare, toate observate în acelaşi moment temporal al prezentului, în care are loc observația. Se dovedeşte, prin urmare, că **efectul de lentilă cosmică nu poate explica descoperirea lui Kozârev**.

Viitorul poate fi modificat, trecutul – nu !

Aşa cum arată Kozârev, *"ca urmare, **prin timp este posibilă acțiunea la distanță, adică legătura instantanee.** Această concluzie a fost susținută prin observații astronomice, care arată că asupra rezistorului plasat în focarul planului telescopului acționează acel loc al cerului în care steaua nu se vede, dar în care ea se află acum, în momentul observației".*

O altă concluzie este următoarea: *"Observațiile efectuate au arătat că, **prin intermediul timpului, se poate asigura nu numai legătura instantane, ci şi legătura cu viteza luminii. Cu această viteză se face legătura trecutului şi viitorului obiectului cu momentul actual al observației.** Posibilitatea observării trecutului permite şi răspândirea luminii, însă **numai timpul deschide o posibilitate absolut nouă şi neaşteptată de a studia viitorul ca pe o realitate deja existentă**...O astfel de posibilitate este dată de către proprietățile fizice ale timpului, deoarece, datorită lor, evenimentele nu numai că există în timp, şi se şi produc cu participarea timpului. Pe această cale, **timpul induce în Univers proprietățile sale** şi îl eliberează de înverşunatul determinism al lui Laplace. **Dacă viitorul nu se poate prezice cu exactitate, totuşi posibilitatea observării sale devine demnă de luat în considerație şi poate introduce în prezent modificări care violează acest viitor.** De aceea, trebuie să se presupună că reprezentarea viitorului este totdeauna gândită*

şi el poate fi observat - cu aceeaşi claritate ca şi trecutul - numai în cazul fenomenelor reversibile, ca de exemplu mişcarea stelelor. Înseamnă că ***soarta nu există cu o absolută incontestabilitate. În ea, se pot introduce corective...****Atare spuse despre viitor au importanţă şi pentru trecut. Faţă de trecut, prezentul nostru apare ca viitor şi înseamnă că,* ***prin intermediul timpului se pot introduce corective nu numai în viitor, ci şi în trecut. Deoarece, prezentul s-a format cauzal din acel trecut care a fost structurat fără corectivele noastre, aceste corective nu pot acţiona asupra lui din viitor.*** *Capacitatea viitorului de a produce fenomene în prezent reprezintă transformarea legăturii cauzale, care va fi receptată ca un curent teleologic*[1]*. De aceea, în afara întrebării fundamentale a cunoaşterii, «de ce?», devine logică întrebarea «pentru ce?».*

În cazul transformării legăturilor cauzale, trebuie să se transforme şi fenomenul obişnuit al fărâmiţării cauzelor în multiple efecte ce determină creşterea entropiei[2]*. Pentru aceasta, poate apărea tendinţa concentrării către unitate, spre creşterea organizării şi scăderea entropiei. De aceea,* ***participarea activă a timpului trebuie să revigoreze Universul şi să acţioneze împotriva morţii sale termice.****"*

Sovieticii cercetau mecanismul premoniţiei

Investigaţiile astrofizice efectuate de către Kozârev şi Nasonov, care au scos în evidenţă proprietăţile încă necunoscute ale timpului, au fost totuşi **intuite de multă vreme**. Reprezentative în acest sens sunt nu numai tradiţia orală şi scrierile care au traversat istoria, venind din antichitatea timpurie până în zilele noastre, ci şi preocupările cercetării ştiinţifice din epoca modernă şi contemporană. Căile abordării acestei problematici au fost multiple, iar una - din această multitudine - a fost cea a investigaţiilor în onirism. În acest sens, **cercetările efectuate de sovietici încă din anul 1930** au abordat subiecţi ale căror preocupări sau capacităţi paranormale erau legate de activităţi militare. Aceste studii aveau drept ţintă elaborarea unor metodologii care să fundamenteze **aplicaţii practice ale unor aspecte premonitorii**, oferite de investigaţia onirică.

Iată un exemplu, al cărui protagonist, pe numele său E.M.Kamintze, marinar pe un submarin, îl oferă cercetării parapsihologice asupra vi-

[1] Teleologie - concepţie filozofică conformă căreia atât societatea, cât şi natura sunt organizate cu anumite finalităţi.

[2] Entropie = mărime termodinamică de stare, care reflectă gradul de dezorganizare a unui sistem.

selor premonitorii în care sunt dezvăluite evenimente viitoare sau consumate în timp real, cu implicații militare. Exemplul dat este citat de către B.Hoffman, într-un articol publicat în anul 1940, sub titlul *"Percepția extrasenzorială și legea pătratului invers"*, *în "Journal of Parapsychology":*

"Pe când îmi îndeplineam serviciul pe submarin, m-am îmbolnăvit și vasul a plecat în misiune fără mine. În după-amiaza zilei, ***am avut următorul vis: stăteam în picioare pe puntea submarinului,*** *întors cu spatele. Vasul a început să se scufunde, dar eu eram incapabil să ajung la turelă și să intru în submarin pentru a mă adăposti. Am fost copleșit de apă, începând a fi înghițit de ea și simțeam că m-am înecat. În acest moment, m-am trezit, transpirat și cu pulsul accelerat. Mi-am amintit visul foarte pregnant mai târziu, când submarinul s-a întors din misiune la bază și am reîntâlnit echipajul. Am aflat că* ***unul dintre camarazii mei s-a înecat. El rămăsese accidental pe punte în momentul în care submarinul intra în submersie.*** *Când am cercetat jurnalul de bord, am descoperit că* ***accidentul se produsese chiar în momentul când eu trăiam coșmarul din propriul meu vis.****"*

Gemenii și "simpatia telepatică"

De fapt, parcurgerea unor momente tensionale de către subiect se traduce prin emisiuni telepatice care sunt recepționate de către un alt subiect receptor. Se știe astăzi foarte clar că **recepția unor astfel de semnale se face mult mai bine atunci când între subiectul emițător și cel receptor există stabilită o legătură afectivă foarte puternică** încă înainte de producerea evenimentului.

Comunicarea telepatică este mai puternică și se produce în timp real atunci când - în afara acestei legături emoționale – evenimentul la care participă emițătorul îmbracă **stări tensionale deosebite**. Semnalele telepatice transmise de către emițător sunt cu atât mai puternice, cu cât el se află în situații la limita vieții.

Sunt citate, astfel, **cazuri** deosebite de concludente **în care decesul unuia dintre doi frați gemeni**, datorat unor stări maladive acute sau unor accidente, **este însoțit** - în timp real - **de decesul celuilalt frate, care este perfect sănătos și se află la distanță de mii de kilometri.** Astfel de fenomene se produc chiar și în cazul contractării, de către unul dintre frați, a unor **afecțiuni care induc**, prin *"simpatie telepatică"*, **stări maladive asemănătoare până la identitate și celuilalt frate, aflat la mare distanță.**

14. CUNOAŞTEREA OMULUI

Nu numai sfinţii au aură !

Începând cu studiile efectuate de către L.L.Vasiliev şi publicate de el în decada anilor '60, s-au pus la punct **metode clinice de obiectivare a unor astfel de stări tensionale**. Dintre acestea, cele mai cunoscute utilizează *pletismografia*[1] şi explorările EEG. De asemenea, cercetări de fiziopatologie efectuate de sovietici pe animale de laborator au arătat că **unele aspecte ale transmisiei la distanţă a informaţiilor biologice sunt strâns legate de activităţile cerebrale**, ajungându-se la fundamentarea unor modele experimentale ale acestor fenomene. Mai mult chiar, s-a constat că întreaga desfăşurare a unor atare manifestări este conjugată cu ceea ce s-a denumit *"stări dispersive ale structurilor biologice"*, a căror investigare a demonstrat strânsa lor legătură cu întreg ansamblul de radiaţii emise de organismele vii, cunoscut azi sub denumirea generică de ***"biocâmp"***.

Experienţa a dovedit că investigarea fenomenelor legate de radiaţiile emise de biocâmp ridică mari greutăţi de ordin metodologic. Dificultăţile se ivesc mai ales pentru faptul că procesele de acest tip, derulate atât în timpul activităţilor fiziologice normale, cât şi în timpul celor patologice, se produc cu eliberarea unor energii cu gradient foarte mic şi la nivele de debitare foarte scăzute. Una dintre soluţiile abordării lor a fost oferită de G.A.Sergheev, prin utilizarea unui aparat de calcul împrumutat din teoria proceselor aleatorii şi analizei funcţionale.

Metoda, intitulată a *"funcţiilor corelaţionale momentane"*, recurge la determinarea parametrilor spaţio-temporali ai procesului analizat, reprezentaţi sub forma unor construcţii geometrice de tipul histogramelor cu proprietăţi metrice diferite.

Dezordonata emisferă cerebrală dreaptă...

Măsurătorile efectuate la nivelul emisferelor cerebrale, ce pun în evidenţă activitatea bioelectrică a acestora, au arătat că densitatea informaţiilor astfel proiectate descrie o **asimetrie informaţională a celor două emisfere cerebrale**. Comparativ cu emisfera stângă, **în emisfera dreaptă se desfăşoară un număr mai mare de procese cu caracter întâmplător**, adică prezentând un grad mai mare de modificări aleatorii.

---

[1] Pletismografie = metodă de exploatare a circulaţiei sangvine periferice, bazată pe înregistrarea variaţiilor pulsului.

Utilizarea acestei metodologii de investigație a scos în evidență **proprietatea lobilor frontali de a modifica, în limite extreme, indicii informaționali calculați.** Intensificarea activității lor este însoțită de mărirea concentrației punctelor încărcate cu sarcini electrice ce sunt diseminate **în perimetrul spațiului pericranial**, adică tocmai în zona în care **se produc mai intens fenomene de aură**. Densitatea maximă a acestei concentrări energetice se realizează **în zona frontală**. Cercetările efectuate de către G.A.Sergheev (1973) au condus la concluzia că substanța nervoasă poate fi privită ca un volum dieletric nestaționar, ce are proprietatea de a concentra punctele cu încărcare electrică diseminate în spațiul pericranial proximal al biocâmpului, cu predominanță în zona lobului frontal.

"Privirea stăpânului îngraşă vita"

Această concentrare frontală se produce **pe direcția axului optic.** În anii '30, A.Gurvici demonstrase că **expunerea unei culturi de drojdii în fața ochilor unui subiect uman, pentru o durată de 1 minut, duce la creşterea cu 30% a celulelor dezvoltate în cultură,** comparativ cu etalonul martor. Aceeaşi expunere, dar cu o durată de numai 30 de secunde, este însoțită de un spor de creştere de numai 20%. Aşa cum au arătat lucrările ulterioare ale lui V.V.Efinov, se constată că **privirea unui subiect aflat într-o stare de tensiune psihică emoțională are un efect amplificat asupra dezvoltării aceleiaşi culturi de drojdii.**

De altfel, în legătură cu prezența radiației mitogenetice Gurvici, s-a demonstrat că **pentru inducerea procesului de diviziune celulară este suficientă emisiunea unui singur foton de o anumită energie.** Se menționează că emisiunea acestuia se plasează în domeniul 300-190 nm [1], într-o regiune spectrală în care se exclud interferențele atât cu emisiunile spectrului vizibil, cât şi cu emisiunile luminiscenței supraslabe din domeniul vizibil sau ale UV apropiat (zona A= 320-400 nm), ce apar ca urmare a producerii reacțiilor biochimice de oxidare.

Utilizând senzori capacitivi fără contact direct cu organismul, a fost înregistrată structura încărcăturii electrice a biocâmpului la o distanță de 1,5 m față de subiect. Concentrarea mentală a subiectului examinat, într-un punct de focalizare la distanța menționată, a fost urmată de o creştere a indicelui informațional, calculat după metoda lui Sergheev, la o valoare de 3,7.

---

[1] nm = nanometru = unitate de măsură egală cu a miliarda parte dintr-un metru.

Concomitent, se înregistrează în zona focalizată din spaţiu, deci în afara corpului subiectului cercetat, creşterea densităţii punctelor încărcate cu sarcini electrice. În modelele experimentale în care s-a utilizat vacuumul, rezultatele testărilor au fost negative.

Efectul cerebral biolaser

Denumind fenomenul descoperit de el drept ***efect cerebral biolaser***, G.A.Sergheev arată că acesta trebuie pus în legătură cu neuniformitatea funcţiilor termodinamice cerebrale, ce se reflectă asupra modificării proceselor moleculare din spaţiul pericranial uman şi duce la formarea unui câmp cu proprietăţi dielectrice neuniforme.

Perturbaţiile maxime ale scurgerilor termodinamice sunt observate în regiunea cerebrală frontală. Spaţiul în care creierul uman poate provoca anomalii dielectrice este legat de proprietăţi atmosferice speciale. Modificările fizice ale atmosferei, produse sub influenţa subiecţilor biologici, prin apariţia unor efecte de câmp au fost denumite, de către B.I.Vernadski, *efecte de* ***câmp termodinamic.***

Aceste constatări l-au făcut pe G.A.Sergheev să considere că materia biologică, cu substanţă fizică unică, poate coexista sub două forme: în stare staţionară şi în stare nestaţionară, diferenţiate prin grade diferite ale tensiunii termodinamice. Celula vie tinde către un regim constant de activitate, care a fost denumit **stare staţionară sau de echilibru**. Celula, ca sistem deschis *"în afara echilibrului"*, se realizează prin *"structuri dispative"* care rezultă din funcţionalitatea ei. Asemenea structuri disipative sunt expresia unui anumit gen de ordine, denumită ***"ordine prin fluctuaţie".***

Gândurile oamenilor influenţează atmosfera !

Într-unul din laboratoarele extrem de bine utilate, dar şi extrem de bine păzite de privirile indiscrete, aflat în taigaua siberiană, la Novosibirsk, **starea dispersă a materiei vii** a fost demonstrată de către S.V.Speranski, prin experienţe riguroase de cântărire a materiei vii dispersate.

Ipoteza existenţei unei corelaţii între efectul magnetic şi cel cuantic ale atmosferei şi procesele de fluctuaţie ale energiei disipate de către materia vie a fost cercetată de către Sergheev, prin **experimentele făcute în regiunile polare** - nordică şi sudică - ale planetei. Înregistrarea reacţiilor biolectrice a fost efectuată prin senzori sensibili în zona frecvenţelor de 0,5-10 Hz, plasaţi la distanţa de 1,5-2 m faţă de subiecţii cărora li se făceau concomitent înregistrări EEG. Analiza spectrală a traseelor de infrajoasă frecvenţă, captată la distanţa menţionată, a arătat o corelare maximă a structurilor semna-

lului atunci când acestea erau comparate cu traseul ridicat la nivelul arterei occipitale. **Undele cerebrale electromagnetice de infrajoasă frecvenţă ale individului în stare de excitaţie, produse în procesul de disipare a materiei nervoase, modifică rezistenţa electrică a spaţiului atmosferic înconjurător.** De altfel, studiile privind influenţa câmpurilor magnetice asupra sensibilităţii şi senzaţiilor dureroase au arătat, încă din 1962, scăderea sub influenţa acestora a pragurilor de 1,5 ori. Datele concordă cu constatările făcute pe animale de laborator, privind **acţiunea inhibitoare a câmpurilor magnetice asupra activităţii sistemului nervos central.**

Radiaţia cosmică – energia vieţii

Investigând o pistă similară de cercetări, americanii au stabilit variaţiile componentei magnetice în funcţie de variaţiile generale determinate în biocâmpul uman. Aceste variaţii, stabilite printr-o sofisticată tehnică magnetometrică bazată pe efectul Hall, au arătat că modificările cele mai importante ale contemporanei magnetice a biocâmpului se produc **la nivelul plexului solar.**

O constatare deosebit de importantă, al cărei mecanism de producere nu a fost deocamdată explicat, este aceea că **materia vie disipată poate să-şi refacă structura iniţială pe calea utilizării energiei fondului de radiaţie cosmică.**

Factorii care influenţează fluctuaţiile schimburilor energetice dintre organismele vii şi fondul general de radiaţii ar fi, în această ordine de idei, câmpurile electromagnetice naturale şi interacţiunea cu particulele corpusculare ale radiaţiei cosmice.

De asemenea, s-a pus în evidenţă **capacitatea creierului de a determina producerea spaţială a unui efect de tunel**, răspunzător de amplificarea radiaţiilor de infrajoasă frecvenţă, ca şi de generarea acestora. Cercetările efectuate pe colective de oameni din zona polară, considerată de importanţă militară strategică, au demonstrat prezenţa unei corelaţii între variaţia materiei vii disipate şi intensitatea cuantică a câmpului magnetic, sincronică cu variaţia fluxului de mezoni[1].

Cercetările în aceeaşi direcţie, incluse în programul coordonat de către N.S.Kobozev, emit ipoteza *"pompajului"* energiei nervoase de către particulele atomice de tip neutrino[2]. Autorul consideră că nu

---

[1] Mezon = particulă elementară instabilă, cu masa cuprinsă între masa electronului şi cea a protonului, prezentă în radiaţia cosmică sau rezultată din reacţiile nucleare declanşate de particule cu energie înaltă; poate avea sarcină electrică pozitivă, negativă sau neutră.

[2] Neutrino - particulă elementară stabilă, neutră din punct de vedere

este exclusă posibilitatea ca, în stările de stress, energia disipată a substanței nervoase să capete proprietatea de a interacționa cu particule de acest tip. **Această interacțiune ar duce, pe fondul epuizării energetice a creierului, la restabilirea funcțiilor bioenergetice ale structurilor cerebrale disipate.**

Omul – o centrală solară

Același punct de vedere este susținut și de către cercetătorii americani, fapt ce duce la concluzia că, în ambele tabere, cercetătorii pedalează pe drumuri, dacă nu identice, cel puțin paralele.

Calculele făcute de cercetătorii americani au arătat că o suprafață de **10 cm pătrați de pe capul unui om interceptează circa 0,86 W al radiației neutrinice solare**. Dar radiația fotonică solară este absorbită și reflectată de materia biologică a structurilor anatomice interpuse și **numai o mică fracțiune interacționează direct cu sistemul nervos central, prin intermediul fotoreceptorilor (ochii). Particulele neutrino traversează foarte ușor mase impresionan-te de materie, astfel încât sistemul nervos central este pur și simpul scăldat de întregul flux al radiației neutrinice solare.** Se pune întrebarea dacă la această tranzitare a creierului se produce o interacțiune între substanța nervoasă vie și particulele neutrino și dacă această energie omniprezentă este detectată și folosită de sistemul nervos. În caz afirmativ, se presupune că interacțiunea dintre particulele neutrino și sistemul nervos central este foarte probabil să se producă prin mijlocirea unui proces de genul împrăștierii de tip Compton. Cercetările au arătat că energia medie a interacțiunilor proton-proton din materia solară, cu eliberarea particulelor neutrino, este de 0,263 MeV[1], iar transferul mediu de energie pentru o ciocnire a electronilor este de 0,08 MeV. În același timp, energia electrică necesară pentru excitarea neuronilor filetelor nervoase este de 100.000 ori mai mică. Astfel, **fiecare electron împrăștiat are suficientă energie pentru a excita sau influența orice filet nervos.** Împrăștierea aleatorie a electronilor se regăsește în *"zgomotul"* supraimpus funcției

---

electric, de masă neglijabilă, a cărei existență a fost postulată teoretic, în 1930, de către W.Pauli. Atât neutrinul, cât și antiparticula sa, *antineutrinul,* au fost puse experimentul în evidență, în 1935, de către T.D.Lee și C.N.Yang.

[1] MeV = megaelectronvolt = multiplu al electronvoltului (eV). Electronvolt - unitate de energie în fizica atomică și nucleară: reprezintă energia câștigată de un electron care străbate o diferență de potențial acceleratoare egală cu un volt.

normale a sistemului viu. Detectarea lui poate fi efectuată numai dacă frecvenţa sa are o valoare egală sau mai mică de 1 Hz, atunci când electronii realizează o împrăştiere preferenţială în direc-ţia sursei neutrinice. *"Zgomotul"* astfel analizat conţine o informaţie direcţională.

Stressul întrerupe "alimentarea cosmică"

În coroborare cu aceste supoziţii s-au furnizat date care arată că s-a reuşit să se măsoare direct un apreciabil zgomot electric în nodulii Renvier[1] ai filetelor nervoase. Această sursă de zgomot pare a furniza impulsul de sincronizare a micilor reţele neuronale, determinând derularea mecanismelor biologice participante la emisiunile telepatice. În acelaşi timp, experienţele lui G.A.Sergheev au demonstrat experimental **interacţiunea dintre reacţia organismului în stările de stress ale omului şi fondul general al radiaţiei cosmice**.

Înregistrarea fondului de radiaţie cosmică prin detectori sensibili în domeniul gama, la o distanţă de 1,5-2 m faţă de corpul unui subiect uman investigat, a arătat că **valoarea nivelului fondului de radiaţii scade de două ori în momentul declanşării impulsului de tensiune psihică**. Încercarea experimentală de a provoca senzaţia de arsură pe calea inducerii prin efect psihokinetic a fost urmată de scăderea de patru ori a valorii fondului de radiaţie, măsurată în proximitatea organismului.

În măsurătorile efectuate de către G.A.Sergheev s-a demonstrat că valoarea fondului de radiaţie, determinată la o distanţă de 50-60 cm faţă de corpul pacienţilor aflaţi sub act operator chirurgical, este mai scăzută decât valoarea aceluiaşi fond, determinată în acelaşi punct al sălii de operaţie, atunci când aceasta este goală.

Fenomenul de disipare a materiei vii a fost pus în evidenţă prin experimentările lui Sergheev, efectuate la o maternitate, pe calea sensibilizării plăcilor fotografice ambalate în hârtie fotoopacă, plasate sub regiunea occipitală a pacientelor, în timpul naşterii.

O privire de infarct !

Fenomenul de focalizare a impulsului energetic al materiei vii disipate a fost demonstrat prin experienţe în care s-a utilizat ca detector biologic cordul de broască, prelevat în mediu cu soluţie fiziolo-

---

[1] Nodul Renvier - formaţiune histologică dispusă în lungul filetelor nervoase, poartă numele descoperitorului său.

gică. Experiențele efectuate au arătat că, în timp ce, pentru **cordul de broască** aflat în afara influențelor biofizice exterioare, **funcționarea extracorporală** a durat minimum **2 ore**, sub influența privirii concentrate pe cordul prelevat de către cunoscutul subiect dotat cu facultăți psihokinetice Nina Kulaghina, cordul a fost oprit după numai **7 minute** de funcționare. Excitații ulterioare, aplicate în scopul reanimării funcționale, nu au avut efect. **Acelaşi tip de focalizare energetică, realizat pe un organism uman, a avut ca efect inducerea unei tahicardii până la un nivel ce a reclamat oprirea experienței.**

Analiza pe calculator a traseelor EKG ridicate pe subiectul inductor şi pe cel perceptor, aflați în experiență, a arătat **instabilitatea cardiacă crescută (aritmie)** a perceptorului, comparativ cu subiectul inductor. Acest fenomen se explică prin faptul că, în timpul focalizării energetice produse de inductor, acesta realizează o absorbție a emisiunii fondului general de radiație, **creînd** în mod secundar **un deficit energetic, care provoacă aritmia cardiacă a subiectului perceptor.**

Nu stingeți becurile...cu ochii !

Capacitatea encefalului de a produce, prin intermediul ochilor, o focalizare energetică urmată de un transfer de energie a fost demonstrată experimental, reuşindu-se stingerea filamentului unui bec electric cu incandescență prin concentrarea privirii asupra lui. Explicațiile acestui fenomen au fost corelate cu fenomenul anteroproiecției oculare, descris de G.A.Krohalev. Nivelul ridicat al metabolismului encefalului în timpul unor astfel de activități poate fi dedus din datele care atestă că, **în timpul stărilor de stress**, echivalentul energetic al substanței disipate la om **poate depăşi de 10.000 de ori nivelul energetic** caracteristic reacțiilor nervoase ale individului aflat **în stare de linişte**.

Dar gama modificărilor bionergetice induse de stress şi explicate prin conceptul de disipare a materiei vii ocupă o arie mult mai largă decât nivelul exclusiv al sistemului nervos central, interesând materia vie structurată şi sub alte forme tisulare.

15. FOTOGRAFII DIN FOTOLIU, ÎN TIMP ŞI SPAŢIU

Arma psihotronică

La una din puţinele conferinţe de presă pe care le-a acordat, şi anume la cea din **august 1977**, amiralul Stansfield Turner, directorul în funcţie la acea vreme al C.I.A., recunoştea în faţa ziariştilor, refuzând însă a furniza alte amănunte, că **C.I.A. este angajată într-un program de utilizare a capacităţilor paranormale ale unor subiecţi pentru efectuarea de misiuni de spionaj în teritoriul inamic.** În arsenalele în continuă creştere îşi face apariţia, astfel, o nouă armă, până atunci secretă, **arma psihotronică.**

Pornind de la informaţiile parcimonioase furnizate de către directorul celei mai redutabile organizaţii de spionajj americane, un articol publicat în nr. 6-7 din 1978 al revistei *"Associations Transnationales"*, inserează, pe lângă amănunte privind aplicaţiile militare ale infrasunetelor şi radiaţiilor electromagnetice, şi unele detalii referitoare la armele psihotronice. Iată caracterizarea pe care publicaţia menţionată o face acestora:

*"Un raport privind cercetările parapsihologice al Agenţiei de Informaţii pentru Apărare a SUA (U.S. Defense Intelligence Agency), şi anume raportul DST-1810-S-387-75, sept. 1975, indică faptul că **au fost inventaţi generatori psihotronici care să extragă «energie biologică» umană, fie prin contact direct, fie pe calea concentrării mentale.** Orice energie odată acumulată poate fi utilizată în viitor, pentru a produce efecte similare magnetismului, căldurii, electricităţii şi radiaţiei luminoase. Astfel de efecte sunt reproductibile şi, în prezent, ele **pot fi folosite pentru a amplifica diferite forme de creştere biologică.** Totodată ele **pot fi utilizate şi ca arme, prin distrugerea echilibrului psihic al individului, lucru posibil la scară de masă...**Prin influenţarea interacţiunilor dintre toate vieţuitoarele, psihotronica trebuie să ajute la reducerea tendinţelor de agresivitate. Dar ea poate fi utilizată şi pentru creşterea acestor tendinţe şi prezintă potenţialul de a fi utilizată ca o armă efectivă contra oamenilor şi în special asupra liderilor cheie."*

Acest ultim aspect al evoluţiei psihotronicii a dominat tendinţele sale de dezvoltare, cel puţin în sânul cercurilor interesate în promovarea folosirii ei în scopuri militare.

Viziuni în timp şi spaţiu

Una dintre utilizările psihotronice în materie de spionaj a constituit-o **valorificarea capacităţilor paranormale ale unor subiecţi, în vederea obţinerii de informaţii ultrasecrete din teritoriul advers.** Interesează în special aşa-numita *"viziune la distanţă"* (în limba engleză - *remote viewing*).

Viziunea la distanţă face parte din marele capitol al clarviziunii şi cuprinde două aspecte. Primul - cel al *viziunii* denumite ***temporale*** - este cel care fie se adresează viitorului, prin precogniţia unor evenimente ce se vor defăşura în viitor, fie priveşte evenimente care s-au desfăşurat în trecut şi care sunt *"readuse"* în prezent, prin descrierea lor datorată retrocogniţiei.

Cel de al doilea cuprinde aşa-numita ***viziune spaţială.*** Desfăşurându-se în timp real, adică, în prezentul observat, ea interesează fie percepţia directă a ceea ce este aparent ascuns în spaţiu, de exemplu obiectele sau dosarele secrete plasate într-un seif, în preajma cărora se află subiectul, fie percepţia unor obiecte aflate la distanţă faţă de subiectul în cauză. Acest gen de **viziuni**, denumite de parapsihologul englez Henry Meyers (1843-1901) ***telestezice,*** a fost definit ca *"o senzaţie sau o percepţie directă de fapte sau stări, independentă de toate posibilităţile de percepţie senzorială recunoscute, ce se produce în circumstanţe care exclud prezenţa oricărei fiinţe cunoscute, în afara subiectului sau a sursei acestor cunoştinţe."*

Implicarea directă a serviciilor americane de spionaj în abordarea acestor proprietăţi drept mijloc aproape ideal de spionaj şi - ca urmare - finanţarea unui proiect de cercetări în această direcţie au avut loc după ce **C.I.A.** şi **N.S.A.** au aflat de beneficiile pe care le-ar putea trage dintr-o astfel de întreprindere. Foarte rapid s-au asociat proiectului atât **U.S. Navy**, cât şi **U.S. Air Force**. Depistându-i pe Ingo Swan şi Pat Price, aceste instituţii n-au ezitat nici un moment să finanţeze programul de cercetări, pe care l-au încredinţat celebrului S.R.I. (Stanford Research Institute), în sânul căruia activau doi cercetători de marcă ai domeniului: **Harold Puthoff** şi **Russell Targ**.

Cei doi cercetători şi-au început activitatea prin depistarea mai multor subiecţi dotaţi cu capacităţi parapsihologice, în speţă cu abilitatea *"viziunii la distanţă".* **Astfel, în afară de Swann şi Price, care fuseseră testaţi în privinţa capacităţii lor de a efectua voiaje astrale extracorporale şi care manifestau capacităţi de viziune atât precognitivă, cât şi retrocognitivă, au mai fost depistate alte peste 20 persoane** manifestând *remote viewing.* Dintre aces-

tea, unele nume erau deja cunoscute, cum ar fi acelea ale lui **Uri Geller**, Hella Hammid, Duane Elgin, colaborator mai vechi al S.R.I. şi scriitor, Richard Bach, un fost poliţist, precum şi matematiciana Phylis Cole.

Întregul program de cercetări viza două aspecte:

- determinarea obiectivă a fenomenului de **extracorporalitate** în timpul voiajului astral (printre altele, şi cu ajutorul unei aparaturi de tip *"SQUID"*) şi **obţinerea de informaţii** în această stare;

- obţinerea de informaţii de tip ***remote viewing,*** stare de fapt asociabilă fenomenului de voiajare astrală, totuşi deosebită de acesta, prin anumite particularităţi.

Tauthografia sau fotografia psihică

Dar partea cea mai interesantă şi ascunsă a acestui program, care s-a derulat pe parcursul mai multor ani, a fost constituită de **investigarea pe calea aşa-numitei *tauthografii* sau a *fotografiei psihice.*** Istoria tauthografiei a început cu peste 140 ani în urmă (**1861**) printr-un fals. La acea dată, locuia la Boston un anume William H. Mumler, de meserie gravor, care lucra în cadrul unui concern de giuvaergerie. În atmosfera mişcării spiritualiste ce bântuia America în acea vreme, Mumler afişează în public câteva plăci fotografice în care el apare lângă alte personaje pretinse a fi reîncarnate. Presa spiritualistă din Boston şi New York le prezintă ca dovezi concludente ale existenţei vieţii după moarte. Toată afacerea se dovedeşte a fi însă un fals atunci când, din investigaţiile făcute de ziarişti şi fotografi profesionişti, în fotografiile prezentate de Mumler sunt identificate persoane vii din Boston. Impostorul este nevoit să-şi părăsească reşedinţa şi să se mute în furnicarul de oameni al New York-ului.

Pseudoexperienţele lui Mumler sunt însă reluate de către o mulţime de persoane, umplând coloanele periodicelor de specialitate, care se grăbesc să publice, pe această temă, o sumedenie de lucrări, cărora li se poate acorda - cel puţin prezumtiv - calificativul comun de trucaje.

Dar iată că, în **1910**, apare în Japonia **Tomokiki Fukurai**, personaj clarvăzător dotat cu capacitatea - pe care şi-a descoperit-o întâmplător - de a produce **impresionarea unei plăci fotografice închise într-un ambalaj opac**. Experienţele pe care Fukurai le efectuează între 1910 şi 1913 arată că impresiunile produse de el - o ideogramă a scrierii japoneze - apăreau chiar şi atunci când era vorba de două plăci fotosensibile plasate în două cutii opace sau de două plăci puse într-o singură cutie.

Fukurai caută să-şi exploateze abilitatea în cadrul unor călătorii pe care le efectuează, în anii '30, în Franţa, Anglia şi S.U.A., fără a putea capta interesul interlocutorilor. Iată însă că, după ceva mai mult de un sfert de secol de la apariţia lucrărilor lui Fukurai, un liftboy de 42 ani din Chicago, pe numele său **Ted Serious**, avea să-i intrige pe specialişti şi ulterior să intre în atenţia serviciilor secrete, datorită aceleiaşi capacităţi pe care o avea şi japonezul: **reuşea să impresioneze filmele Polaroid, privind obiectivul unui aparat cu obturatorul închis.**

Fotografierea...gândurilor

Primele tauthografii obţinute de către Serious pe filme Polaroid reprezentau imaginea obscură a feţei sale sau imagini ale unor persoane, obiecte, diverse scene. Distanţa de la care privea obiectivul aparatului varia între 20 şi 38 cm, acesta având ajustată diafragma f=11 iar timpul - 1/30 sec. Abilitatea de a produce impresiuni pe filme Polaroid se menţinea chiar şi atunci când, în faţa obiectivului aparatului, se aşeza un disc pe care se proiecta o lumină difuză. Interesant de reţinut este faptul că **Serious producea imagini ale unor construcţii pe care nu le văzuse "pe viu", de exemplu - turul Kremlinului.**

Cercetările au relevat faptul că abilităţile tauthologiei au fost semnalate şi la alte persoane. Se citează, astfel, cazul membrilor unei întregi familii din statul Maine - Joseph, Alfred şi Richard Veilleux - care produceau impresiuni pe filme Polaroid. Cazurile au fost investigate de specialişti şi comunicate public. Se citează, de asemenea, **cazul unui copil** al cărui tată, militar, era absent de multă vreme de acasă, luptând în campania din Vietnam. Copilul **reuşea să imprime imaginea tatălui său pe film.**

"Fenomenul Kulaghina"

Acelaşi gen de fenomene au fost produse de către una dintre cele mai cunoscute persoane, dotată cu multilaterale calităţi parapsihologice, rusoaica **Nina Kulaghina**. Extraordinarele sale abilităţi au **determinat chiar înfiinţarea unui laborator special**, în care ea a fost investigată pe multiple planuri. Inclus în sistemul institutelor de cercetări ale Academiei de Ştiinţe a U.R.S.S., Laboratorul pentru investigarea câmpurilor fizice la om şi animale din cadrul Institutului de Radiotehnică şi Electronică din Moscova a fost condus, iniţial, de către candidatul în ştiinţe I.V.Guleaev. Ajuns între timp academician,

Guleaev devine directorul Institutului menționat, în timp ce laboratorul este condus de E.E.Godik, apropiat colaborator şi adjunct al lui Guleaev.

O nouă formă de energie

Această implicare într-o adevărată cursă contra-cronometru de investigație a naturii fenomenului nu este întâmplătoare, pentru că **de descifrarea enigmaticei sale naturi şi a mecanismului de formare a imaginii tauthografice depinde cunoaşterea unei noi forme de energie** care, în mod evident, este răspunzătoare de producerea fenomenului.

Cercetările au arătat că impresiunile produse tauthografic nu sunt datorate radiațiilor luminoase UV, X, alfa sau gama. Enigmatica radiație incită şi mai mult interesul cercetătorilor, dacă ar fi să se ia în considerație numai faptul că, în experiențele efectuate cu Ted Serious, radiațiile emise în spectrul vizibil au fost blocate. Cu toate acestea, imaginea se forma pe suportul fotosensibil al aparatului de tip *"Polaroid"*, ca şi pe cel al aparatului fotografic clasic. În acelaşi timp, ipoteza unor câmpuri radiative care ar acționa în perimetrul unui spațiu geometric mai larg nu poate fi luată în discuție, dat fiind faptul că imagini sau urme de impresionare nu se produc pe restul rolfilmului introdus în magazia aparatuluii fotografic. Mostre de film ambalate opac şi dispuse în jurul aparatului pentru a depista un eventual câmp radiativ ce s-ar emite în timpul experienței au rămas intacte, nevoalate.

Calculatoare comandate...cu gândul

Miza acestor cercetări este enormă şi resursele materiale puse la dispoziție par să nu aibă limite. Problematica tauthografiei este abordată în corelație cu alte fenomene de natură parapsihologică intrate în obiectivul investigatorilor ce le caută aplicații militare. Este vorba, mai întâi, de corelarea tauthografiei cu fotografiile luate de sateliții de spionaj. Dar cele mai avansate cercetări, care depăşesc chiar şi imaginația creatorilor de literatură Sf şi la care participă şi unul dintre coloşii economici ai lumii - este vorba de Japonia -, vizează **realizarea unei noi generații de calculatoare electronice, în care introducerea datelor să se facă *"direct din creierul omului"*.** În această direcție, sovieticii au lansat, încă din anul **1962**, un program de cercetare. Acesta se desfăşura la Institutul de Cibernetică din Kiev al Academiei de Ştiințe a U.R.S.S. Lucrările vizau aspectul teoretic al problemei, estimându-se ca primele rezultate pal-

pabile să fie obținute în cel de-al doilea deceniu al secolului XXI. În fapt, programul urmărea **realizarea unor dispozitive de conducere automată a unor maşini de luptă, în special avioane de mare viteză, cu ajutorul cărora comenzile se transmit în timp real, cvasi-instantaneu, organelor de execuție ale avionului, direct din creierul pilotului**, în momentul în care acesta a gândit comanda ce trebuie efectuată de aparatul aflat în zbor.

Proorocii la calculator !

Din datele comunicate de către japonezi rezultă că realizarea practică a acestei noi generații de calculatoare, chemate să rezolve problema, ar fi fost **deja obținută**.

Interconectarea cercetărilor de cibernetică a organismelor biologice şi de cibernetică a maşinilor pare însă a-i reorienta pe japonezi spre o nouă treaptă de dezvoltare a unor altfel de *"ciborgi"*,[1] în care senzaționalul constă în aceea că **în calculator pot fi introduse date pe care un subiect dotat parapsihologic, având capacități clarvăzătoare sau precognitive şi le procură** - atenție ! - **din viitor**. Apare astfel o nouă tehnică de investigare informațională.

---

[1] Ciborg = organism rezultat prin amalgamarea unor structuri de organe naturale cu altele, artificial create de om.

16. PREMONIŢII ŞI "LUMEA DE DINCOLO"

Lincoln a ştiut că va muri !

Sunt cunoscute de multă vreme capacităţile precognitive ale unor persoane. Istoria consemnează o multitudine de astfel de evenimente. În general, aceste manifestări sunt clasificate drept fenomene de clarviziune sau fenomene cognitive (**retrocognitive**, când este vorba de descrierea unor fapte petrecute în trecut, şi **precognitive**, când este vorba de fapte sau evenimente ce vor avea loc în viitor). Drept exemplu de clarviziune poate fi citat **cazul lui Emanuel Swedenborg** care, aflat la peste 600 km de Stockholm, descrie în timp real un incediu care se producea în acel moment şi în care propria lui casă cădea mistuită de flăcări.

Exemple de precogniţie a unor evenimente istorice se găsesc în mare număr **în scrierile biblice.** Să cităm din nou, în acest sens, episodul clasic al vrăjitoarei din Endor. Lista unor asemenea procogniţii poate fi continuată, trecând de la profeţiile biblice la cele ale lui **Nostradamus** şi, spre zilele noastre, ale lui **Cayce**.

Astfel de fenomene, menţionate într-o lungă listă, legate uneori de desfăşurarea unor evenimente istorice, merită desigur a fi cunoscute. Celebru rămâne **cazul lui Lincoln**, care îşi visează propriul sfârşit. Această premoniţie onirică nu l-a împiedicat să se ducă, însă, la teatrul la care urma să se desfăşoare drama asasinării sale, pe care o văzuse anticipată aievea în visul său.

Kennedy şi Reagan – atentate prevăzute

Un episod similar l-a trăit **Mark Twain**, care *"vede"* într-un vis premonitor moartea tragică a fratelui său. Cazuri asemănătoare sunt relatate în legătură cu **predicţiile privind naufragiul pachebotului *"Titanic"***, ca şi dezastrul din localitatea Aberfan din Anglia, ce a avut loc în anul 1966, în care şi-au pierdut viaţa un număr de 144 persoane. O celebră predicţie făcută de către **Jean Dikon** şi apărută în periodicul *"Parade"* din **1956** prezicea faptul că ***"alegerile din anul 1960 vor fi câştigate de un democrat, însă acesta va fi asasinat sau va muri în funcţie fiind".*** Să ne reamintim că fostul preşedinte democrat **Kennedy** a câştigat alegerile şi că a fost asasinat la Dallas la 22 noiembrie 1963.

Un alt fapt la fel de curios: la **10 martie 1981**, publicaţia americană ***"National Examiner"*** insera în paginile sale bizara profeţie a

unui american, care afirma că *"preşedintele Reagan va fi împuşcat, **fără a fi însă omorât,** cu un glonte care va pătrunde în partea superioară stângă a pieptului".* La 30 martie, deci **numai 20 zile mai târziu, Reagan era împuşcat** de către John Warnock Hinckley pe când părăsea hotelul Hilton din Washington.

Listă cu...soldaţii care vor muri în război !!

Nu mai puţin celebre au rămas predicţia consemnată a **Eillenei Garet, care în 1930 a prevăzut catastrofa aeriană a dirijabilului R-101,** ca şi comunicările publice făcute de către Arthur Ford, cu privire la **predicţiile unui medium, ce conţineau întregi liste de combatanţi care urmau să dispară în luptele din cel de-al doilea război mondial.** Aceste nefaste evenimente au avut într-adevăr loc, decesele consumându-se după cum fuseseră prezise...

Această întreagă suită de evenimente, ca şi multe altele de acelaşi gen, l-au făcut pe profesorul **J.B.Rhine** să înceapă studiul ştiinţific al fenomenului precogniţiei încă din anul **1933**, când a pus bazele unui laborator de investigaţii parapsihologice pe lângă Universitatea Duke. Utilizând metode statistice, profesorul Rhine demonstrează ştiinţific existenţa capacităţilor precognitive la persoanele dotate.

Lărgirea ariei de investigaţii în acest domeniu a dus la realizări practice de interes public. Aşa cum notează R.Nelson, în revista *"Psyché"* vol. 1 nr. 5 din 1970, **la New York şi Londra s-a înfiinţat câte un Registru Central de Premoniţii** (Central Premonitions Registry), **ca instituţii publice** care înregistrează informaţii premonitorii provenind de la marele public. Deşi acestea sunt cunoscute unui cerc nu prea larg, se notează totuşi că Registrul Central de Premoniţii din New York primeşte **săptămânal circa 60 scrisori**. (Pentru cei interesaţi - adresa Registrului newyorkez este: PO Box 482, Time Square Station, New York - N.Y. 10036 USA. Director: Robert D. Nelson).

Dintre **evenimentele** care au reţinut atenţia opiniei publice şi care au fost **predicţionate înainte** ca ele să se fi produs, se notează: scufundarea unui tanc petrolier aparţinând lui Onassis, accidentul programului spaţial american Apollo 13, asasinarea lui Robert Kennedy şi Martin Luther King, sfârşitul lui Nasser şi al lui Rocky Marciano, moartea lui Hruşciov şi a lui Stravinski.

Rezultatele celor două registre mai sus pomenite au făcut ca experienţa să fie extinsă şi la **Toronto - Canada**, sub conducerea Societăţii de Cercetări Psihice (Toronto Society of Psychical Research) şi la **Monterey - California**, Institutul de Ştiinţe Parapsihologice (Parapsychological Sciences Institute). Utilitatea practică a

acestor registre pentru investigațiile privind predicția unor evenimente nu mai trebuie demonstrată.

Catastrofa aviatică – un coşmar împlinit

Iată un alt fapt care reține atenția: la **22 mai 1979, David Booth** din Cincinnati - Ohio ia legătura cu Agenția Federală de Aviație şi American Airlines, **neliniştit de vise în care vedea un turboreactor al companiei American Airlines prăbuşindu-se**. Neputând da relații suplimentare, în afara descrierii momentului căderii şi exploziei aparatului la impactul său cu solul, evenimentul a fost taxat ca o simplă bizarerie. Pentru ultima dată, Booth visează accidentul în noaptea de 24 spre 25 mai. **A doua zi**, la 25 mai, ora 15 (ora locală), **avionul DC-10**, care executa zborul 191 al Companiei American Airlines **se prăbuşeşte**, la câteva minute după ce decolase de pe aeroportul din Chicago, cu destinația Los Angeles, în accident pierzându-şi viața 279 de pasageri. Accidentul s-a datorat ruperii unuia dintre buloanele ce susțineau reactorul stâng al aparatului. Singura deosebire dintre filmul accidentului şi viziunea onirică a lui **Booth consta în aceea că Booth indicase desprinderea reactorului drept şi nu pe a celui stâng**.

Tesla, Edison, Marconi şi "lumea de dincolo"

Această suită de fapte şi evenimente nu i-a putut lăsa indiferenți pe conducătorii programelor de spionaj ale marilor instituții specializate în acest gen de activități. Aşa se face că în joc au intrat ultimele achiziții ale noilor tehnici. Să nu uităm că, **experimental, se încercase utilizarea unei aparaturi construite cu scopul de a realiza un contact cu entități aflate în *"lumea de dincolo"*,** astfel că aceste nu au putut scăpa celor interesați, nici măcar sovieticilor, care, aparent, împărtăşeau ideologia materialistă marxist-leninistă ce combătea ab initio astfel de fenomene.

Pioneri ai drumului se dovedesc a fi chiar marele **Thomas Alva Edison**, *"magicianul de la Menlo Park"*, nu mai puțin prodigiosul **Marconi**, ca şi genialul fizician **Nikola Tesla**.* Ultimul, a cărui operă este parțial învăluită încă de secret, a contribuit la punerea bazelor ştiințifice ale aşa-numitelor *unde solitonice*[1]. Dacă, pe baza teoriilor

---

* **N. edit.:** Nicolae Tesl(e)a, cel mai mare geniu din istoria Omenirii, era de origine istro-română. Amănunte în "SECRETELE TERREI / Istoria începe în Carpați" - vol. II.

[1] Unde solitonice - unde solitare, denumite astfel de către fizicianul Scott

şi conceptelor lui Tesla, un inventator american construieşte unul din primele **analizoare de imagini spectrale**, pe care îl vinde Marinei americane **pentru a-l utiliza la depistarea submarinelor**, preocupările lui Marconi în direcţia construirii unui aparat cu care să se intre în contact cu *"lumea de dincolo"* au rămas nefinalizate. Edison şi-a continuat, însă, activitatea în această direcţie până la finele vieţii, îm-preună cu apropiatul său colaborator Walter Dimwiddie. Moartea lui Edison a pus capăt acesti investigaţii. Se pare, însă, că informaţiile pe care Edison le obţinuse în cercetările sale nu s-au pierdut, aşa cum declarase Norman Spieden, supervizorul curator al Aşezământului Istoric Naţional *"T.A.Edison"*, în anul 1931, după moartea inventatorului. Aşa se face că, în aprilie 1962, un grup de inventatori de la Fundaţia pentru metaştiinţă (Metascience Foundation), şi anume George W.Meek, Hans Heckman şi William O'Neil, fac public faptul că, împreună cu fizicianul George Jeffries Meller, decedat între timp, au reuşit să realizeze un **aparat denumit *"Spiricom Mark IV"*, cu care au putut lua legătura cu *"cei de dincolo"*.** Înregistrările pe bandă magnetică folosesc, în cadrul metodei "Spiricom", *"acordul armonic personal, codificat într-o frecvenţă compusă din 13 suite de sunete emise în gama undelor scurte, cu ajutorul unei purtătoare de tip special."*

Morţii vorbesc...

Dar procedeul *"Spiricom"* nu a constituit singura pistă pe care a cumpărat-o C.I.A. de la autori, în ideea de a intra în contact cu agenţii săi trecuţi în lumea celor drepţi, pe câmpul de bătălie al războiului invizibil. O investigaţie aparte a fost dedicată unei mai vechi tehnici, care la vremea sa făcuse vâlvă în rândul marelui public: ***"efectul Raudive"***.

Încercările de a comunica, prin mijlocirea unei aparaturi, cu cei care populează lumea de după pragul morţii înregistrau, în anii **1959** şi **1960**, experienţele a doi cercetători: Friedrich Jungenson în Suedia şi Konstantin Raudive în Germania. Ei fac publice constatările cercetărilor pe care le efectuaseră şi conform cărora **reuşiseră să înregistreze pe magnetofon vocile unor persoane decedate**. Să menţionăm că un efect similar fusese comunicat ca fiind obţinut în America încă din **1956** de către Attila (Art) von Szalay şi Raymond Bayless.

Raudive este invitat în Anglia, unde Trinity College - se pare spon-

---

Russell; descrierea lor teoretică a fost dată prin soluţiile ecuaţiilor diferenţiale ale lui Korteweg şi de Vries (1895). În anul 1965, americanii Zabusky şi Kruskal, studiind din nou ecuaţia Korteweg - de Vries, au demonstrat că două unde solitare nu-şi modifică prin ciocnire profilul, ceea ce a permise analogia cu particulele elementare indestructibile. Acest fapt a conferit undei solitare denumirea de soliton.

sorizat din umbră de servicii speciale - îi oferă autorului condiţii necesare repetării experienţelor. **Raudive realizează o serie de înregistrări ale unor sunete ce se pot asemăna cu vocea omenească, mai degrabă nişte vaiete,** pe care, fiind om practic, le comercializează o dată cu lucrarea sa asupra subiectului în cauză.

Deşi la realizarea acestei tehnici au contribuit mai mulţi cercetători, efectul a devenit cunoscut marelui public sub numele lui Raudive, mai ales datorită largii audienţe de care s-au bucurat înregistrările puse de el pe piaţă.

Alţi cercetători au încercat şi ei realizarea unei aparaturi destinate aceluiaşi scop, plecând însă de la premise tehnice diferite. Printre aceştia, Julius Weinberger îşi realizează aparatul pe baza capacităţii senzitive manifestate de **planta *Dionea muscipale,*** pe care o plasează într-un montaj electronic ce o leagă de un amplificator nu prea sofisticat. Schema aparatului preia potenţialele electrice de pe suprafaţa foliară a plantei, care devine astfel un biosenzor ce-şi **exteriorizează reacţiile** prin curenţi de suprafaţă, amplificaţi şi înregistraţi, sub forma unor curbe, pe un inscriptor grafic.

...şi apar la televizor !

Dezvoltarea tehnicilor televiziunii a dus la multiplicarea încercărilor de a intra în contact cu *"entităţi"* din *"cealaltă lume",* cu ajutorul unor dispozitive din ce în ce mai sofisticate. Un interes aparte l-a stârnit cartea lui Reiner Holbe, ziarist de la Radioteleviziunea luxemburgheză, intitulată: *"Bilder aus dem Reich der Toten (Fotografii din împărăţia morţilor)".* Este o lucrare extrem de bogat ilustrată cu fotografii ale unor **imagini surprinse pe televizor, care reprezintă persoane decedate cu care s-a intrat,** conform afirmaţilor autorului, **într-un contact direct**. Lucrarea beneficiază şi de o descriere tehnică a aparaturii utilizate, astfel ca acei care doresc să experimenteze să-şi poată alcătui recuzita tehnică absolut necesară.

Dezvoltarea acestor tehnici îşi datorează începuturile cercetătorului Klaus Scheiber. Dar cercetări pe această temă s-au desfăşurat şi în alte ţări, ca de exemplu la *"Cercle d'Études sur la Transcommunication"* (pentru cei interesaţi, adresa sa este: C.E.T. - Maggy et Jules Harsch Fischbach B.P. 02 Hesperange-Luxembourg 5887).

O abordare a aceleiaşi problematici îi este datorată şi profesorului Ernst Senkowski, a cărui lucrare intitulată, "Transcomunicarea instrumentală *(Instrumentele Transkommunication)",* apare ca un foarte avizat **manual de tehnici moderne de transcomunicaţie**.

17. TELEKINEZIE, TELEPORTARE ŞI...KULAGHINA

Telekinezia – un dar ?

Începând cu perioada imediat următoare celui de-al doilea război mondial, şi-a făcut loc, în rândurile unui public din ce în ce mai larg - şi mai ales neavizat -, o noţiune care pare că circumscrie ceva ocult: **telekinezia**. Deşi este cunoscut cel puţin din secolul trecut, fiind caracterizat prin faptul că persoane dotate cu o anumită abilitate, **pare se înnăscută**, manifestă capacitatea de a deplasa, fără a le atinge, obiecte de o mai mică sau mai mare greutate - de la beţe de chibrituri la tablouri atârnate pe pereţi -, fenomenul a fost de mai multe ori taxat fie drept înşelătorie, fie de-a dreptul inexistent sau imposibil. Chiar cercetători care ar fi putut extrage, din descifrarea acestui fenomen, mari beneficii l-au ignorat cu desăvârşire. El intra, cel mult, în vizorul unor ziarişti dornici să descrie exotismul unor inexplicabile manifestări de acest gen.

Păpuşile falchirilor...dansează în cadenţă !

Doar în cuprinsul *"continentului"* indian telekinezia pare a fi considerată drept un fenomen, dacă nu obişnuit, cel puţin **la îndemâna destul de multor fachiri**. Iată ce povesteşte în acest sens Paul Brunton, în *"India secretă"*.

*"Omul desfăşoară o pânză din care scoate, una după alta, nişte **păpuşele cu capul de ceară**, mari cât palma. **Picioarele sunt făcute din paie împletite şi terminate cu vârfuri din metal turtit.** Omul aşează aceste graţioase păpuşele **una lângă alta** şi se îndepărtează la un metru de masă, **pronunţă câteva cuvinte în urdu şi iată că păpuşelele încep să se mişte în cadenţă! Agită un bastonaş** care aduce cu cel al dirijorilor de orchestră **şi micile păpuşele dansează în cadenţă, cu exactitate uluitoare. Evită marginea mesei cu mişcări fermecătoare** şi toate acestea în plină lumină, la ora patru după amiază !*

Bănuind vreo escrocherie, mă apropii de masă, o cercetez, îmi trec mâna pe sub ea ca să descoper eventuale sfori ascunse, dar nu găsesc nimic...

*Mă roagă să pun pe masă inelul meu. Fac întocmai. Stau cu ochii aţinţiţi pe piatra lui cenuşie şi pe desenele de pe el, în timp ce fachirul, depărtându-se la câţiva paşi de masă, pronunţă câteva cuvinte în limba urdu. **La fiecare cuvânt, inelul se înalţă de pe masă şi***

cade apoi la loc. Fachirul începe să cânte din acordeon şi inelul începe să danseze în ritm. *Evident, fachirul nu a atins inelul. Nu mai ştiu ce să cred. Cum poţi muta din loc un obiect neînsufleţit ?"*

Din nou, fenomenul Kulaghina !

Toate acestea treceau drept povestiri ce căutau să capteze interesul public pentru obţinerea unui succes literar, până când un grup de cercetători americani, cadre universitare şi specialişti recunoscuţi ai domeniului, efectuează o primă călătorie de studii în U.R.S.S. pentru a investiga, printre altele, cazul devenit internaţional cunoscut al Ninei Kulaghina. **Controversele stârnite de abilităţile paranormale ale Kulaghinei în presa sovietică au stârnit curiozitatea unui larg cerc de cercetători americani** şi, evident, a cercurilor absconse interesate în elucidarea unor astfel de fenomene, în scopul utilizării lor practice în domeniul militar.

Abilităţile Kulaghinei s-au manifestat pentru prima oară în timpul celui de-al doilea război mondial, când ea, combatantă fiind pe front, a fost acoperită cu pământ de către explozia unui obuz. Multiplele traumatisme pe care le-a suferit au necesitat nu mai puţin de cinci intervenţii chirurgicale. **Abilităţile sale s-au manifestat într-o plajă extrem de largă, de la percepţia dermato-optică a obiectelor şi până la capacitatea de a mişca obiecte, de la vindecări prin transfer bioenergetic** şi - aşa cum s-a dovedit mai târziu – **până la fenomene necunoscute încă, dar a căror prezumtivă aplicabilitate practică viza, nici mai mult, nici mai puţin decât... programul american al detectării şi anihilării rachetelor intercontinentale cu dispozitive laser.**

Contestarea evidenţei

"Afacerea Kulaghina" ajunge în atenţia opiniei publice odată cu lucrarea *"Fabricarea miracolelor"*, scrisă de un binecunoscut critic rus al parapsihologiei, ziaristul **Vladimir Lvov**, prea supus servitor al ideologiei oficiale şi, pare-se cu foarte mare probabilitate, agent al KGB. În această lucrare, autorul nu numai că încerca să-i denunţe pe *"slujitorii putredei parapsihologii burgheze"*, ci **căuta, în mod direct, să o compromită pe Nina Kulaghina.** Apărută în anul **1974**, cartea făcea abstracţie de concluziile unei comisii formate din cinci personalităţi ale ştiinţei sovietice, care, în documentele încheiate, confirma negru pe alb: *"Cu privire la mişcarea obiectelor, şi anume: tub de aluminiu cu diametru de 20 mm şi lungimea de 46 mm, sticlă, chi-*

brituri etc, Comisia confirmă că mişcarea s-a produs. Tubul de aluminiu a fost mişcat 90 mm, ca şi sticla, deplasată pe aceeaşi distanță. Tubul de aluminiu a fost atât sub o învelitoare transparentă, cât şi fără aceasta. Observațiile membrilor Comisiei s-au făcut atât din apropiere, cât şi de la distanță, utilizând camere TV".

În 1976, comisia de specialişti americani formată din I.G.Pratt, psiholog la Universitatea Virginia, Montague Ullman, psihiatru la Maimonide Medical Center, H.H.J.Keil, psiholog la Universitatea Tasmania, Benson Herbert, directorul laboratorului parapsihologic (Parapsychological Laboratory) din Dowton-Anglia şi doctorul ceh Zdenek Rejdak, preşedintele Asociației Internaționale pentru Cercetări Psihotronice *(International Association for Psychotronic Research - I.A.P.R.)*, încearcă să lămurească lucrurile. Comisia de specialişti **constată, fără nici un fel de dubiu, că mişcarea obiectelor nu se datorează înşelătoriei, ci este urmarea capacității psihokinetice a Kulaghinei.**

Pendulul se opreşte, mingea nu mai zboară...

Mişcarea obiectelor se face solitar sau în grup, în aceeaşi direcție sau în direcții diferite, atât pentru obiecte nemetalice, ce nu pot fi supuse influenței unui câmp magnetic, **cât şi pentru obiecte metalice.** Alte efecte psihokinetice produse de către Kulaghina: mişcarea circulară de 360 grade, continuă, timp de zece rotații, a acului unei busole; **oprirea mişcării unui pendul**, ca şi reinițierea mişcărilor sale; **suspendarea în aer a unei mingi de ping-pong**, la distanța de 15 mm față de suprafața mesei; punerea în mişcarea a unui dispozitiv hidrometric construit de către Benson Herbert cu scopul determinării efectului psihokinetic (mişcarea sa exclude intervenția unor câmpuri electrostatice sau electromagnetice); dezechilibrarea talerului unei balanțe, care pentru reechilibrare, a avut nevoie de punerea pe celălalt platan a unei greutăți de 10 gr; oprirea activității unui cord de broască prelevat extracorporal şi plasat într-o soluție fiziologică. În mod obişnuit, cordul de broască prelevat îşi continuă pulsațiile în condițiile extracorporalității timp de cel puțin 2 ore; după inducerea stopului cardiac de către Kulaghina, cordul nu-şi mai poate relua activitatea nici supus unor şocuri electrice. În acelaşi cadru, Kulaghina a mai demonstrat **producerea de arsuri pe brațul unui subiect, prin plasarea palmelor deasupra zonei respective,** fără a atinge însă pielea subiectului. Interpunerea unui termometru între palma Kulaghinei şi brațul subiectului nu a sesizat **nici un fel de modificare a temperaturii. Voalarea unui film ambalat într-un ambalaj opac, dublu,** a constituit alt test. Amprenta lăsată pe film prezen-

ta forma unei cruci, întrucât mişcările globilor oculari ai Kulaghinei s-au produs atât pe axa verticală, cât şi pe cea orizontală.

Se menţionează observaţia doctorului Naumov, unul dintre participanţii ruşi la derularea experienţei, cunoscut ca asiduu investigator al capacităţilor Kulaghinei, că **privirea acesteia poate fi comparată cu o rază de tip *"biolaser"***, notându-se faptul că, în timpul acestei experienţe, bătăile cordului Kulaghinei se accelerează, în timp ce câmpul electromagnetic măsurat lângă corpul său scade în valoare. Este interesant de menţionat că probe de film, ambalate opac şi plasate în jurul craniului Kulaghinei, sunt voalate în momentul producerii efectului psihokinetic. Experienţa nu s-a putut confirma însă pe filme Polaroid.

Investigaţiile lui B.Herbert au demonstrat că, în momentul mişcării telekinetice a obiectelor, Kulaghina dezvoltă o forţă de 8340 dine[1], acţionând asupra unei mase de 22,3 g pe direcţia orizontală. Forţa depusă este însă şi mai mare atunci când ea se exercită asupra mai multor obiecte. Acţiunea nu se produce atunci când obiectele sunt plasate în condiţii de vacuum.

Somn adânc la KGB...

Abilităţile Kulaghinei, care **au trezit interesul investigatorilor străini mai rapid decât pe cel al cercetătorilor din propria-i ţară,** au făcut ca unele cercuri ştiinţifice din U.R.S.S. - şi nu numai acestea - să intre în alertă. Urmarea directă a acestui fapt a fost **înfiinţarea unui laborator special** în cadrul Institutului de Radiotehnică şi Electronică al Academiei de Ştiinţe a U.R.S.S., avându-l ca director pe academicianul I.V.Guleaev, un mai vechi cercetător pasionat al domeniului, iar ca şef al laboratorului în cauză pe doctorul în ştiinţe fizico-matematice E.E.Godik.

Organizarea pe baze ştiinţifice a acestor cercetări s-a datorat mai multor cauze. Mai întâi, au fost relatările ziariştilor interesaţi în evocarea ineditului fenomen. Apoi, interesul manifestat de străinătate. Că acest factor a jucat un rol important, poate mai important decât celelalte, este dovedit de faptul că **acele patru voiaje oficiale, ca şi altele neoficiale, făcute mai ales de către americani,** veniţi solitari sau în grup **pentru a o examina pe Kulaghina**, n-au lăsat indiferent K.G.B.-ul. Dovada peremptorie o formează condamnarea lui E.Naumov - una dintre cele mai cunoscute personalităţi ale parapsihologiei ruse

---

[1] Dină - unitate de măsură a forţei în sistemul CGS; reprezintă forţa care, aplicată unei mase de 1 g, îi imprimă acesteia o acceleraţie de 1 cm/s^2.

contemporane - care, după ce a fost pus sub urmărire, a fost judecat şi condamnat la doi ani de recluziune în Siberia, pentru că stabilise contacte ştiinţifice cu americanii.

Studierea abilităţii acestei fenomenale femei a început să intereseze nu numai cercurile lumii ştiinţifice, ci şi pe ale deţinătorilor puterii - serviciile speciale ale KGB -, mai ales atunci când s-a aflat că efectele pe care ea le provoca nu erau înşelătorii. O confirmare în plus a abilităţilor Kulaghinei a venit şi din partea academicianului I.B. Kobzarev, părintele sistemului sovietic de radiolocaţie, personalitate profund implicată în aspectele militare ale problemei. Drept urmare, **acţiunile privind cazul Kulaghinei s-au îndreptat spre două direcţii**:

-una clasică, **de inducere în eroare** a celor care se interesau prea mult de abilităţile acesteia, mai ales a cercurilor din străinătate; pionul de bază al acestei dezinformări l-a constituit ziaristul şi scriitorul Vladimir Lvov;

-în paralel, oficializarea, lărgirea şi **aprofundarea studiilor privind abilităţile ei**.

Kulaghina...stinge rase laser !

Acest ultim aspect a demarat foarte intens atunci când s-a constatat unul dintre cele mai tulburătoare efecte pe care Kulaghina îl produce: **capacitatea de a "stinge" o rază emisă de o sursă laser**.

Se ştie că americanii îşi dezvoltau - şi continuă să o facă - sistemul de apărare strategică, cunoscut marelui public ca ***"războiul stelelor"***. În cadrul acestuia, unul dintre punctele nodale îl constituie depistarea rachetelor adversarului în faza iniţială a lansării, folosind în acest scop reţeaua de sateliţi geostaţionari, dotaţi cu senzori multipli, dintre care cei bazaţi pe raze laser ocupă un rol central. Acelaşi efect laser se utilizează în cadrul amintitului sistem defensiv şi pentru distrugerea, pe parcursul diferitelor etape ale zborului, a rachetelor sau ogivelor atacatoare. Aşa se face că interesul pentru fenomenele de *"stingere"* a emisiunii laser printr-un efect biologic, pe care Kulaghina îl produce, a intrat subit în sfera de preocupări a cercurilor militare.*

Şi pentru ca scenariul să fie cât mai extins, **pe scenă s-au prezentat şi japonezii**. În binecunoscuta lor manieră de lucru, ei n-au mai venit cu micile lor aparate de fotografiat cu care *"au cucerit economic Occidentul"*, şi mai ales pe americani, care şi-au dat seama prea târziu de eficienţa artei fotografice încăpută pe mâna unor pro-

---

* **N. edit.**: Există opinii potrivit cărora, în timpul bombardării Jugoslaviei (1999), paranormalii ruşi ar fi deviat rachetele şi bombele americanilor !...

fesionişti. La Moscova şi Leningrad, japonezii **s-au prezentat cu o echipă de cineaşti** care, în schimbul unui onorariu au plătit în dolari şi reprezentând o cifră cu patru zerouri, **au filmat, din cele prezentate de Kulaghina, tot ceea ce au putut şi chiar ceva în plus.** Se pare că echipa japonezilor, destul de mare ca număr, a avut în componenţa sa nu numai operatori de film, ci şi diverşi alţi specialişti, începând cu prestidigitatori, psihologi, parapsihologi şi terminând cu specialişti în contrainformaţii. Sovieticii au permis filmarea întregii game de abilităţi pe care Kulaghina este capabilă să le producă, **cu excepţia experienţei de "stingere" a unei raze de laser**, pentru a cărei înregistrare pe peliculă unul dintre consilierii *"ştinţifici"* ruşi nu şi-a dat avizul.

Levitaţie şi teleportare

Marea problemă a telekineziei nu apare, în acest context, decât ca un caz particular al aşa-numitei *biogravitaţii.* Termenul a fost introdus în ştiinţă de către un cercetător din actualul Sankt-Petersburg, doctorul A.P.Dubrov, care nu numai că i-a acordat atenţie teoretică, dar a făcut şi experienţe practice.

Cum nimic nu pare a fi nou sub Soare, fenomenele legate de biogravitaţie sunt de mult timp cunoscute. Ele se cunosc mai ales sub **forma levitaţiei**. Se citează, astfel, **cazul Sfintei Tereza**, care parcurgea deseori stări de levitaţie, ca şi cazul unor prelaţi care, în timpul slujbei liturgice, intrau în această stare. Scrierile biblice consemnează şi ele astfel de efecte. Levitaţia apare deseori produsă şi de practicienii tehnicilor yoghine. În cadrul unei reuniuni cu caracter parapsihologic, desfăşurată cu câţiva ani în urmă la Lille, în Franţa, sub egida Ministerului Culturii al acestei ţări, au produs senzaţie două evenimente. Primul a fost **descrierea locului unde s-a înecat copila unui magnat al industriei japoneze** şi filmarea momentului apariţiei cadavrului la suprafaţa apei de către o echipă specială. Descrierea a fost făcută premonitiv de către **Gérard Croiset**, cunoscut clarvăzător, la solicitarea părinţilor, care nu ştiau nimic despre copilul lor, pe care îl credeau răpit. Al doilea eveniment care a impresionat asistenţa a fost demonstraţia de **levitaţia făcută auditoriului de către un "vraci" african**.

Biogravitaţia a interesat mai ales prin aspectele sale legate de aşa-numita teleportare. În timpul experienţelor făcute cu un subiect manifestând aceste abilităţi, chinez de origine, pe parcursul a 15 şedinţe efectuate sub control ştiinţific, **un radiogoniometru miniaturizat** a fost deplasat din locaţia sa iniţială, **dispărând pur şi simplu**. Pentru a-l face să dispară, subiectului i-a fost necesar

un interval de timp care a variat între 24 secunde şi 61 minute, pe parcursul diverselor şedinţe. Iar pentru a *"readuce"* aparatul în spaţiul iniţial ocupat, i-au fost necesare intervale de timp variind între 60 secunde şi 56 minute.

Aceste experienţe, relatate de către Larisa Vilenskaia, un alt mediu dotat cu abilităţi paranormale, au fost descrise într-un articol în care autoarea, participantă şi ea la experimentări, mai consemnează:

"Considerăm că ***această nonexistenţă a obiectului nu poate fi asemănată cu o disoluţie totală a unui obiect material.*** *Este foarte posibil ca dematerializarea obiectului să nu poată fi recunoscută pur şi simplu de către organele senzitive umane şi nici decelată de către detectorii noştri convenţionali".*

Aceste aspecte necesită însă o analiză aparte, în care este implicat, în primul rând, conceptul universurilor paralele.

18. TELEPORTĂRI ŞI TORSIONĂRI DE OBIECTE METALICE

Experimentul Philadelphia

Fenomen ce a intrigat lumea cercetătorilor, teleportarea, a stârnit - cum era de aşteptat - atenţia celor interesaţi de implicaţiile militare ale parapsihologiei. Fenomenul a făcut vâlvă datorită unei deosebit de controversate experienţe petrecute în toamna anului 1945, cunoscută în general sub denumirea de ***"experimentul Philadelphia".*** Distrugătorul de escortă aparţinând U.S.Navy, cu indicativul **DE-173**, a fost protagonistul unei experienţe de mare anvergură, desfăşurată în zona docului militar **Philadelphia**, prin care s-au încercat efectele practice ale procedurilor teleportaţiei, utilizate ca armă de luptă navală.

În cadrul experimentului, la care au luat parte încă două nave, care au flancat la distanţă pe DE-173, **vasul cobai, având un echipaj de 37 de persoane, a fost teleportat,** aşa cum se afirmă în cercurile mai mult sau mai puţin iniţiate, **în spaţiul unui *"univers pa-ralel".***

Ceea ce s-a aflat cu certitudine este că **vasul a dispărut de sub controlul marinei militare** - fapt cu totul şi cu totul inexplicabil pentru întreaga suită de ziarişti care a investigat incidentul - iar mai-marii Marinei militare au refuzat să dea explicaţii. **Din echipajul iniţial au putut fi contactaţi, de către ziarişti, numai 11 membri.** Se pare că **numai patru dintre aceştia şi-au mai păstrat intacte facultăţile psihice** după consumarea experimentului. De la aceştia patru n-au putut fi, însă, obţinute prea multe informaţii, datorită **stării lor psihice extrem de labile**. Cert este doar că s-a dorit, de către cercurile militare, ca întreaga afacere să fie înmormântată în tăcere. În afara unor speculaţii, care au umplut destul de multe pagini de ziare şi volume de cărţi, amănunte categorice nu s-au putut obţine. Au fost publicate doar fotografii ale vasului înainte de experiment, cât şi fotografii ale supravieţuitorilor acestuia.

Un distrugător...în hiperspaţiu

Iată relatarea preluată de către Ioan Ludovic după lucrarea lui Ch. Berlitz *"Experimentul Philadelphia" (The Philadelphia Experiment),* apărută în 1979. Berlitz a participat, alături de alţi ziarişti, la investigarea misterioasei experienţei a Marinei americane.

"Se ştie că, în timpul celui de-al doilea război mondial, în S.U.A. (şi nu numai) majoritatea savanţilor au fost solicitaţi pentru cercetări

în domeniul militar. Nu au făcut excepție nici personalități ale științei ca Einstein, Oppenheimer J. von Neumann etc...Prin anii '60 au început să se publice în S.U.A. anumite mărturii despre un experiment al Marinei militare, efectuat în zona docului militar Philadelphia. Se pare că obiectul experimentului a fost ***un distrugător nou construit. În jurul distrugătorului se aflau alte nave, pe care erau instalate bobine foarte mari şi alte instalații electrice alimentate de la generatoarele cuplate la puternicele motoare ale navelor.*** *Bobinele erau astfel poziționate şi instalația reglată astfel încât să creeze un câmp magnetic cu o anumită distribuție în spațiu, de o anumită intensitate şi frecvență, care să* ***producă efectul dorit, adică trecerea navei într-un spațiu cu mai multe dimensiuni.*** *De fapt, s-a găsit un singur martor care să declare că ar fi observat dispariția navei în timpul experimentului şi reapariția ei după oprirea curentului prin bobine...În* ***1955****, un savant cu o pregătire multidisciplinară (în primul rând astronom),* ***M.K.Jessup****, a publicat o carte despre O.Z.N.-uri, în care îşi expune ideile referitoare la modul de propulsie al acestor nave, influența O.Z.N.-urilor asupra istoriei noastre etc. El avansează acolo ideea că* ***O.Z.N.-urile folosesc antigravitația şi că se deplasează în hiperspațiu.*** *În urma apariția acestei cărți şi a unor conferințe ținute de dr. Jessup pe această temă, el a primit câteva scrisori care i-au atras atenția... Dar şi mai ciudat era conținutul acestor scrisori, semnate C.M.Allende. Acest Allende susține că* ***nu numai O.Z.N.-urile dețin secretul trecerii în hiperspațiu, ci şi pământenii au reuşit acest lucru.****

Marinarii se volatilizau !

El declară că a fost martor la experimentul din zona docului Philadelphia, fiind marinar pe un vas aflat în apropierea celui «făcut invizibil». ***Vasul*** *- distrugătorul de escortă DE-173 -* ***ar fi dispărut la puțin timp după începerea experimentului şi, la oprirea lui, peste câteva minute, ar fi reapărut. În această perioadă de timp ar fi fost remarcată prezența sa în docul Norfolk, situat la 400 mile marine distanță.*** *După Allende, experimentul a avut* ***urmări catastrofale pentru membrii echipajului. Ei au suferit un şoc psihic ce i-a dus la nebunie.*** *Mai ciudat este că* ***aceşti marinari dispăreau uneori, pur şi simplu,*** *şi după încheierea experimentului. Când aceştia observau că unul dintre ei are «tendința» să dispară, imediat ceilalți*

---

* **N. edit.:** Amănunte şocante privind tehnica OZN găsiți în lucrarea ***"Armele secrete ale zeului Wotan"*** (Ed. OBIECTIV, 2003).

puneau mâinile pe el ca să-l rețină. ***Unii, însă, au dispărut pentru totdeauna.*** *Allende mai pomeneşte de un articol, dintr-un ziar din acea perioadă, în care este vorba de o bătaie la un bar, lucru obişnuit în zona portului. Însă, ceea ce a îngrozit chelnerițele la această încăierare este că* ***doi marinari au dispărut subit.****"*

Einstein – speriat de propria descoperire

Berlitz împărtăşeşte opinia lui Allende (cu care a purtat lungi conversații), după care **Einstein** ***"...ar fi descoperit legătura dintre câmpul electromagnetic şi cel gravitațional, descoperind astfel şi o metodă de trecere în hiperspațiu. Speriat de consecințele nefaste*** *pe care le-ar fi putut avea folosirea de către cine nu trebuie a acestor rezultate,* ***Einstein ar fi ținut secretă descoperirea sa****, doar prietenii săi apropiați ştiind ceva. În timpul războiului, temându-se de pericolul pe care îl reprezentau germanii pentru Omenire,* ***Einstein ar fi colaborat la realizarea unei arme secrete - trecerea în hiperspațiu****, aceasta după ce s-a implicat în planul construirii bombei atomice."* *

Teleportare Filipine–Mexic

Teleportația pare a fi fost semnalată pentru prima oară, ca eveniment ieşit din comun, în lucrarea lui Kurt Glesnier *"Dispariție misterioasă" (Misterious Disappearance).* În incidentul consemnat se afirmă că **un soldat filipinez din Manila dispare, pentru a apărea în aceeaşi zi într-o piață din Ciudad de Mexico.** Pe numele său Gil Perez, soldatul se reîntoarce acasă după un interval de doi ani.

În timp sunt semnalate, de către publicațiile de specialitate sau rubricile de ştiri ale presei, cazuri similare, cum ar fi acela produs de **Kluski, un cunoscut medium,** care, **în timpul şedințelor, dispărea din fața publicului, pentru a fi regăsit în altă cameră din clădire.** Se consemnează faptul că un experiment similar a fost pus în sarcina deja cunoscutului **Uri Geller**, care a fost **teleportat de pe un trotuar situat pe Second Avenue din New York, la o distanță de 30 mile, în localitatea Ossining.**

---

* **N. edit.:** Adevărul este cu totul altul! Experimentul Philadelphia îi aparține, ca idee şi principii de realizare, lui Nicolae Tesla. După moartea sa, Einstein şi-a arogat multe dintre meritele savantului istro-român... Amănunte în ***"SECRETELE TERREI"*** **- vol. II şi III.**

Batalionul englez a dispărut în nor !

Se mai reține ca **un caz deosebit de interesant cel al unei adolescente din localitatea Sosnowice din Polonia**, relatat de către publicația varșoviană *"Express Wieczomy"*, din **aprilie 1983**, preluat și de agenția germană de informații DPA, care semnalează **capacitatea ei de *"aport"* al unor obiecte de sticlă de la distanța de cca 2 m**. Dintre performanțele acestei tinere, cea care a atras în mod deosebit atenția ziariștilor este **deplasarea prin aer, pe o distanță de aproximativ 6 m, a unui obiect în greutate de 1 kg.**

Dar incidentul cu cel mai mare răsunet, mai ales în cercurile militare, și al cărui impact nu s-a stins nici până azi este, probabil, cel ce s-a produs în timpul primului război mondial în campania trupelor engleze din Turcia, și anume în luptele desfășurate **în anul 1915 în peninsula Gallipoli**. Analiza incidentului, efectuată de englezi, a constatat că un important efectiv de soldați, apreciat la **un batalion de combatanți**, a intrat, în timpul luptei pentru o cotă, într-un nor ciudat, **dispărând pur și simplu** în mod misterios și fără nici un fel de explicații odată cu acesta. Ancheta a stabilit că nu s-au folosit, de către turci, gaze de luptă și nici nu s-au putut găsi cadavrele sau eventualele morminte ale soldaților. Enigma *"Gallipoli"* a rămas nedezlegată până astăzi.

"Cine o întrece pe Kulaghina ?"

Cascada de abilități psihokinetice de care a dat dovadă Kulaghina i-a incitat pe investigatorii americani să caute personaje asemănătoare și în spațiul lor geografic, pentru a-i avea mai aproape de laboratoarele de studiu. Astfel, **Centrul Medical Maimonide din New York a început derularea unui program de depistare a persoanelor dotate cu abilități psihokinetice.** Cercetările au debutat, **sub conducerea lui Montague Ullman**, prin investigarea unei tehniciene dintr-un laborator al Centrului Maimonide - Felicia Parise. Ulterior, acesteia i s-a alăturat și Charles Hanorton. La derularea acestui program a luat parte și Milborne Christopher, de profesiune prestidigitator, solicitat să particpe la investigații datorită profesiei sale și cunoștințelor în materie de trucuri și trucaje, pentru a înlătura posibilele dubii asupra capacităților psihokinetice ale celor investigați.*

---

* **N. edit.:** Cei implicați, ca și Centrul Medical Maimonide, sunt în totalitate de origine evreiască, inclusiv Uri Geller. Nu întâmplător, alături de KGB și CIA, Mossad este serviciul secret cel mai interesat de domeniul paranormalului. Uri Geller Geller este agent **secret israelian**....

În acelaşi timp, s-a lărgit atât gama testelor administrate, cât şi nucleul investigatorilor, care a inclus personalităţi consacrate ale domeniului ca J.G.Pratt, Graham şi Anita Watkin, Stanley Krippner.

Uri Geller – noul "fenomen"

În epocă, apăruse unul dintre personajele cele mai controversate din acest punct de vedere, care cutreiera Occidentul, etalându-şi abilităţile: **Uri Geller**. Dotat cu reale capacităţi paranormale, manifes-tate în special în domeniul psihokineziei, acest medium a stârnit adevărate controverse chiar şi în lumea cercetătorilor ştiinţifici. Prezumţiile că Geller ar recurge la trucuri plecau de la faptul că show-urile pe care le prezenta, oriunde şi faţă de oricine putea să-i *"sponsorizeze"* spectacolele, ridicau acut problema dacă el era sau nu dotat cu reale capacităţi paranormale. Apariţiile sale în spectacolele televizate au stârnit nu numai curiozitatea publicului, ci şi interesul cercurilor ştiinţifice, atât al conservatorilor, exponenţi ai unor concepţii rigide, cât şi al unor personaje aflate în conul de umbră aruncat de umbrela unor institute de investigare a tuturor celor posibile şi, mai ales, a tuturor celor aparent imposibile. Tocmai acestor sponsori, gata să finanţeze cercetări pe cât de curioase, pe atât de lipsite, aparent, de sens, li s-a datorat şi **verificarea mai amănunţită a lui Uri Geller**. Investigaţiile au avut loc atât în cunoscute şi consacrate centre universitare, cât şi în cadrul unor fundaţii cu firmă mică, dar cu mari posibilităţi financiare.

Furculiţele pot fi rupte...din ochi

"Numărul forte" pe care Uri Geller îl executa la comandă şi care intriga cel mai mult, în afara deplasării telekinetice a obiectelor, era **torsionarea diferitelor obiecte metalice, cum ar fi lingurile sau furculiţele, mergând până la ruperea acestora, fără măcar ca el să le atingă.** Chestiunea prezintă, într-adevăr, un interes ştiinţific major, mai ales pentru metalurgie, pentru că elucidarea mecanismului de producere a energiei dezvoltate pentru a produce un astfel de efect poate pune pe temelii cu totul noi ramuri fundamentale ale economiei. Descifrarea energiilor de acest tip implicate constituie, însă, şi o ţintă de prim ordin pentru cei ce se ocupă cu inventarea de noi tehnici militare, de data aceasta - şi din nefericire - de distrugere.

Neobişnuitele mostre de fracturare a metalelor realizată, pe cale psihokinetică, de către Uri Geller au fost supuse unor minuţioase analize şi investigaţii. Un amplu studiu metalografic privind caracteristicile acestor fracturări a fost făcut de către Dr. Wilbur Franklin,

profesor de fizică la Universitatea Kent - Ohio, cu sprijinul Institutului de Cercetări Standford, a unor specialişti în metalurgie ca Robert Hehemann, profesor la Case Western Reserve University, Doris Wilsdorf, profesor la University of Virginia şi Dr. Kurt Kahlov din Aleance - Ohio.

Studiul lor a fost publicat sub titlul *"Investigarea fizică a fracturării metalelor, utilizând microscopia electronică în scanning şi teoria interacţiunilor teleneurale"*[1]. Iată concluzia acestui studiu:

"Analiza metalurgică detaliată a unui număr de trei suprafeţe de fractură practicată în două specimene metalice - rupturi făcute de către Uri Geller sau în prezenţa acestuia - relevă, în fotografiile făcu-te în microscopie electronică în scanning (SEM), două tipuri distincte de microstructură a suprafeţei de fractură. Observaţiile indică faptul că ***fracturile nu au cauze de natură mecanică, nici nu sunt rezultatul unor metode uzuale de fracturare****".*

În experienţele de laborator efectuate, s-a constatat, pe baza a 20 măsurători făcute pe mostre de material identic celui rupt de către Uri Geller, că forţa finală a tensiunii aplicate pentru producerea rupturii a fost de **109.000 PSI**[2] **± 5%.** În acelaşi timp, determinările efectuate pe probele originale lângă fracturile făcute de Geller au indicat valoarea de **113.000 PSI**. Analizând interacţiunile dintre sistemele biologice şi structurile fizice, pe baza conceptului de *"câmp teleneural"*, profesorul Franklin îşi încheie studiul cu un incitant citat aparţinând astrofizicianului John Wheeler. *"În ce mod, dacă e unul, este afectat Universul observat de către observatorul om? Pe scurt,* ***sunt viaţa şi spiritul irelevante pentru structura Universului sau sunt centrale pentru el?*** *Este Universul lipsit de orice existenţă semnificativă în absenţa spiritului?"*

---

[1] Câmp teleneural - concept care încearcă să explice unele acţiuni biologice la distanţă urmate de efecte mecanice, pe baza unui câmp de acţiune produs de către sistemul nervos.

[2] PSI = unitate de măsură specifică în procesele de determinare a fracturării unor probe. A nu se confunda cu particula *"PSI"*, considerată ca element de abreviere sau de compunere savantă în terminologia parapsihologică, psihotronică etc.

19. NOI ENERGII, NOI ARME

Concentratoare de energie cosmică şi biologică

În preajma celui de-al doilea război mondial, mai precis în anul 1939, funcţiona ca profesor asociat la catedra de psihologie medicală de la Noua Şcoală de Cercetări Sociale *(New School for Social Research)*, din New York, **doctorul Wilhelm Reich**. De numele acestuia este legat un gen cu totul aparte de aparatură medicală, bazată pe un principiu complet nou din medicina modernă: **concentratoarele de energie cosmică**. Pornind de la principiul de funcţionare al acestui gen de aparate s-a realizat o categorie derivată de aparatură şi anume **concentratoarele de energie biologică**.

De numele lui Wilhelm Reich este legată **o mare eroare judiciară**, cu implicaţii nu numai deontologice, ci şi de încălcare a unor drepturi elementare ale omului de ştiinţă. Este vorba de procesul ce i-a fost intentat de către Administraţia pentru Alimente şi Medicamente (Food and Drugs Administration-FDA), urmat de o condamnare a doctorului Reich la **patru ani de închisoare**. Procesul poate fi calificat, pe drept cuvânt, ca o vânătoare de vrăjitoare, asemănător altuia, la fel de celebru, aşa-numitul *"proces al maimuţelor"*. **Moartea lui Wilhelm Reich în timpul executării condamnării** a dus la instalarea, în sânul comunităţii oamenilor de ştiinţă americani, a unui sentiment de culpabilitate care, nici astăzi, la aproape o jumătate de secol de la tragicul eveniment, nu s-a şters.

Energia organică

Elev al lui Freud, Wilhelm Reich efectuează o serie de cercetări la capătul cărora ajunge la concluzia existenţei unei formaţiuni biologice elementare, dotată ca atributele viului, pe care el o denumeşte *bion*. El constată că **activitatea *bionilor* este legată de prezenţa unei energii cosmice, pe care o denumeşte *energie organică.*** Reich construieşte un **concentrator de energie orgonică**, pe care îl utilizează ca aparat de terapie, plecând de la constatarea influenţei pe care energia orgonică, acumulată în concentratorul său, o are asupra bionilor. Concentratorul lui Reich este reprezentat de o cutie cu pereţii multistratificaţi. El constatase faptul că **materialele organice cu proprietăţi izolatoare, cum ar fi, de exemplu, cauciucul natural, absorb radiaţia orgonică.** În schimb, metalele sunt rezonatori care reflectă energia orgonică. De aceea, concentratorul de energie orgonică este

construit din folii metalice diferite, alternând cu diferite straturi izolatoare de materiale organice (în special bumbac şi lână) şi acoperit cu o anvelopă de cauciuc natural.

Condamnat pentru că...trata cancerul

În iulie 1940, Reich utilizează acumulatorul de energie orgonică pentru a trata un lot de şoareci cărora li s-au indus tumori carcinomatoase. Constatările lui arată că, faţă de lotul martor de şoareci, a cărui perioadă de supravieţuire a fost de 3-9 săptămâni, perioada de supravieţuire a şoarecilor supuşi experimentului a fost de 11 săptămâni. **Ideile acestor cercetări, cărora F.D.A. s-a luptat le pună capăt, nu numai prin anihilarea lor, ci şi prin distrugerea vieţii lui Reich, au fost preluate, însă, de alţi cercetători,** care le-au dezvoltat şi amplificat.

Studierea mecanismelor de producere a acestor efecte a dus la iniţierea unor modalităţi de construire a unor **dispozitive antigravitaţionale, cu certe implicaţii militare.** Astfel, în anul **1970**, prestigioasa revistă "*New Scientist*" publică, în numărul său din 14 februarie, informaţia că unul dintre cercetătorii americani, pe numele său Henry Wallace, a solicitat un brevet de invenţie pentru un **dispozitiv** construit din îmbinarea unor materiale diferite, **capabil să producă în jurul său *"un nou câmp de energie străină"*, care conferă acestui dispozitiv capacitatea de a se deplasa cu mare viteză.**

Înregistrarea...gândurilor

O altă descoperire care a făcut senzaţie aparţine profesorului canadian James Penman Rae de la Colegiul Algonquin din Ottawa. Acesta constata, în 1977, faptul că **gândurile pot fi înregistrate pe bandă magnetică. Înregistrările sale,** fără a putea reda conţinutul efectiv al ideii vehiculate în gând, **pot să fie utilizate pentru influenţarea psihokinetică a unor obiecte**. Experienţele profesorului Rae au constat în înregistrarea pe bandă magnetică a ideii de *"cifra şase"*. Cu ajutorul a trei maşini automate de aruncat zaruri, fiecare automat având câte 12 zaruri, s-au făcut un număr de 10.794 aruncări sub influenţa benzii magnetice care înregistrase ideea de *"cifra şase"*. Ineditul experienţei constă în faptul că numărul total al aruncărilor în care pe zaruri apărea cifra şase, statistic calculată, corespunde unei probabilităţi de 1:5.000.000, adică mult mai mică decât 1:10.794, cât s-a obţinut experimental.

Totul pentru front !

Ideile malefice rezultate din potențiala utilizare a acestei descoperiri în scopuri militare n-au aşteptat mult timp pentru a-şi face apariția. S-au înregistrat **propuneri pentru utilizarea unor astfel de tehnologii în scop militar, în vederea ştergerii benzilor magnetice ale calculatoarelor militare de utilitate strategică, distrugerii fotografiilor aeriene luate de către sateliții de spionaj, alterării activității centrelor de comandă, provocării exploziei ogivelor rachetelor atacatoare înainte de atingerea obiectivului spre care au fost lansate, deplasării psihokinetice de obiecte, provocării fenomenelor de torsiune şi transmutație etc.**

Cercetătorul I.T.Sanderson afirmă, în lucrarea *"Musafiri nepoftiți" (Uninvited Visitors)*, pe baza informațiilor obținute din cercurile Pentagonului, că este convins de faptul că **experiențele americane în acest domeniu au o vechime de minimum 20 ani**. Derulate sub numele de cod **ITF** *(Instant Transference, - Transferare instantanee)*, aceste cercetări secrete vizează principiile fundamentale cunoscute ale fizicii, dar şi unele necunoscute încă.

Teoria relativității – mai mult decât relativă...

Prieten cu Albert Einstein, I.T.Sanderson confirmă că marele fizician, creator al teoriei relativității, deşi a postulat viteza de 300.000 km/sec, pe care o are lumina, drept viteză limită obtenabilă a oricărui obiect fizic, i-a mărturisit, nu cu mult timp înaintea morții sale, că este convins că **această viteză poate fi depăşită**. Trecerea acestui zid poate fi obținută în condițiile unei *"noi fizici"*, **într-un Univers paralel nouă**, al cărui *"spațiu negativ"*, cum l-a denumit marele savant, permite dezvoltarea unor viteze supraluminice. În acest cadru, fizica relativistă apare doar ca un caz particular al unui *"hiperspațiu"* ce se bucură de proprietăți pe care civilizația noastră n-a putut încă să le înțeleagă şi pe care doar le bănuieşte.

De altfel, încă din anul 1940, marele matematician Gödel demonstrase matematic faptul că teoria einsteiniană a relativității nu este contradictorie față de posibilitatea obținerii vitezelor supraluminice, cu satisfacerea, bineînțeles, a unor anumite condiții teoretic impuse. Deci, fizica clasică a teoretizat potențiala existență a tahionilor, particule fără masă, capabile să evolueze cu viteze supraluminice şi, concomitent, să vehiculeze informații.

Pe baza acestor speculații şi teoretizări au fost emise teorii care caută să explice, în termeni necontradictorii față de actualele noas-

tre cunoştinţe de fizică clasică, o serie de fenomene considerate ca paranormale, în special cele legate de clarviziune şi moniţiune (pre- şi retromoniţiune).

Acumulatorul de energie umană

Problematica realizării unor acumulatori de energie biologică - deşi o definiţie clară a acesteia este încă greu de dat, reţinându-se în fapt numai efectele sale practice - a constituit **obiectul unor îndelungate şi laborioase cercetări făcute în fosta U.R.S.S.** În 1983, cunoscutul parapsihologic rus E.K.Naumov şi mai tânărul său colaborator A.A.Mihalcik au comunicat că, după o investigaţie întinsă pe parcursul a 20 ani, cercetătorul A.A.Beridze-Stahovski a reuşit **construcţia, în anul 1966, a acumulatorului *"Ţerpan"* care conservă energia umană.** Ei afirmă că bioacumulatorul îşi încarcă sarcina pe anumite materiale determinate, fără.a da însă informaţii asupra naturii acestora şi fără a spune măcar dacă principiul său constructiv se aseamănă cu dispozitivele similare ale lui Wilhem Reich. La data acestei comunicări (1983), aparatul nu fusese încă patentat, evident cu scopul de a nu deconspira detaliile sale constructive sau principiile de funcţionare. Autorii comunicării au luat parte la experimentarea acumulatorului, făcută în cadrul Institutului de Fiziologie Vegetală al Academiei de Ştiinţe a U.R.S.S. O serie de experienţe au constat în determinarea capacităţii de rezistenţă la îngheţ a plantulelor de grâu din soiul *"Mironovskaia-808".* Faţă de lotul martor, neiradiat de către acumulatorul bioenergetic, lot ale cărui plantule nu au rezistat la temperatura de -10 grade C, plantulele de grâu tratate în acumulator au rezistat, supravieţuind frigului. Analizele biofizice efec-tuate după iradiere au relevat **modificări structurale produse în plantule la nivel atomo-molecular**. Astfel, s-au decelat modificări ale timpilor de relaxare în cadrul analizei de rezonanţă magnetică nucleară (RMN), creşterea intensităţii fluorescenţei clorofilei, creşterea cantităţii de acizi graşi nesaturaţi.

Experienţe similare făcute asupra unor acarieni ce parazitează plantele au arătat că aceştia sunt influenţaţi de radiaţiile emise de acumulatorul bioenergetic *"Ţerpan".*

Iradierea la distanţă a femelelor acestor acarieni a arătat că ponta de ouă a scăzut faţă de lotul martor cu 10% la acarienii iradiaţi timp de 40 secunde şi cu 25% la lotul de acarieni iradiaţi timp de 80 secunde. Experimentări de iradiere făcute cu scopul de a determina **perioada de germinaţie a legumelor** au arătat că aceasta **se reduce de două ori şi chiar mai mult, în timp ce productivitatea creşte cu peste 100%.**

Comentând rezultatele acestor experienţe, în efectuarea cărora a fost direct implicat, ca şi pe cele ale cercetărilor pe care le-a făcut asupra Ninei Kulaghina, unul dintre cei mai avizaţi academicieni ruşi, fondatorul radiolocaţiei sovietice, I.B.Kobzarev, afirma: *"Studiul unor astfel de fenomene reprezintă un colosal interes pentru ştiinţă şi* ***poate aduce descoperiri fundamentale care, prin importanţa lor, să nu fie mai prejos de teoria relativităţii sau mecanica cuantică".***

Generatoarele Pavlita

În seria de biogeneratoare construite de investigatori ai domeniului, cele aparţinând celebrului **Robert Pavlita** sunt probabil cele mai interesante. Investigarea legilor care stau la baza funcţionării lor, cât şi cunoaşterea mecanismelor puse în mişcare de către aceste generatoare vor elucida, într-un viitor nu prea îndepărtat, problema accesului la surse energetice greu de imaginat prin prisma cunoştinţelor noastre actuale de fizică. S-ar putea ca aceste energii să constituie o alternativă mult mai accesibilă pentru a potoli foamea energetică ce macină actuala noastră civilizaţie, comparativ cu alte piste şi tehnici încercate şi a căror finalizare pare a fi destul de îndepărtată, sub aspectul randamentelor obţinute până acum.*

Din păcate, aceste surse neconvenţionale şi manifestând aparent unele caracteristici exotice au devenit câmp de cercetare în special în vederea aplicaţiilor lor militare.

Unul dintre biogeneratoarele lui Robert Pavlita şi ale fiicei acestuia, Jana Pavlitova, **a putut fi văzut şi "pipăit" chiar la Bucureşti, în timpul Congresului internaţional *"INTAC"*, din anul 1977.** De o construcţie aparent simplă, mecanismul său de funcţionare îşi are sorgintea tot în efectele descoperite de către Wilhelm Reich cu privire la calitatea unor materiale de a concentra sau reflecta un anumit tip de energie cosmică sau biologică. În esenţă, generatorul Pavlita se compune dintr-un piedestal metalic, confecţionat dintr-un aliaj care constituie de fapt secretul acestuia şi care formează suportul aparatului. Pe acest suport este dispusă solidar o incintă cilindrică închisă, din sticlă. În centrul acestei incinte se află un ax vertical ce formează suportul unei lamele de cupru în formă de T. O bucată de metal cilindrică, aproximativ de forma şi dimensiunile unui cartuş de armă de vânătoare, constituie *"acumulatorul"* dispozitivului. Acumulatorul se ţine pentru câteva minute în pumnul mâinii drepte dus la

---

* **N. edit.**: Amănunte suplimentare în lucrarea ***"Armele secrete ale zeului Wotan"*** (Ed. OBIECTIV, 2003).

tâmplă. Apropiindu-l apoi de aparat, se constată că lamela în formă de T, dispusă pe pivotul său central, începe să se rotească spre dreapta. Refăcând aceeaşi operaţiune, dar cu mâna stângă, rotorul aparatului se deplasează în sens contrar, adică spre stânga. Bioengeneratorul lui Pavlita nu poate fi pus în mişcare prin utilizarea unor câmpuri magnetice sau electrice.

Mai uimitoare sunt însă demonstraţiile cu biogeneratorul faţă de obiectele diamagnetice şi paramagnetice. Astfel, trecând acumulatorul biogeneratorului pe deasupra acului unei busole magnetice, acesta nu este deviat. Dacă însă acumulatorul se *"încarcă"* prin mişcări ritmice de apropiere şi îndepărtare **de tâmplă**, pe parcursul a aproximativ două minute, la trecerea acumulatorului astfel încărcat pe deasupra acului busolei, acesta va fi deviat cu cca 5 grade de la axa nord-sud.

Într-o altă variantă de biogenerator, construită tot de Pavlita şi prezentată de acesta în anul 1983 la a V-a Conferinţă internaţională de psihotronică de la Bratislava, s-au demonstrat alte proprietăţi inedite ale aparatului. Astfel, introducând trei degete în generator, pentru o durată de timp de câteva minute şi plasându-le apoi deasupra busolei, acul acesteia este deviat cu aproximativ 15 grade. Acelaşi lucru se realizează şi cu o bucată de lemn care, după introducerea sa în generator, este atrasă de un magnet.

Arma psihotronică – contra...cosmonauţilor !

Analiza modului de acţiune şi a principiilor care stau la baza construcţiei generatoarelor Pavlita a făcut **obiectul unor serioase investigaţii din partea serviciilor secrete americane**. Ulterior raportului lui La Mothe, redactat în 1975, problematica este abordată şi de către J.Chamberlin în cadrul unui amplu material publicat în *"New Heaven Register"* din 21 iunie 1976, sub titlul *"Ultimele arme sovietice? (Soviet Ultimate Weapons?)"*. Acest autor, speculând asupra variatelor proceduri de atac distructiv, analizează procesele capabile să altereze psihicul, începând cu celebrele **"bombardamente" cu microunde ale ambasadelor şi până la "ochirea cu energie psihotronică" a piloţilor de pe aeronave şi a cosmonauţilor**.

Unul din secretele generatoarelor lui Pavlita, care a construit **peste 80 tipuri de asemenea aparate**, îl constituie **"acordarea" acestora cu biocâmpul particular emis de către un anume individ**. Afirmaţia este întărită şi de Stanley Krippner, care a investigat personal rezultatele practice obţinute de către Pavlita, asistând la o experienţă de *"activare"* a unui astfel de generator, plasat în locuinţa de la Radek

Králove a inventatorului. Acțiunea a vizat un subiect plasat la Karlovy Vary, la o depărtare de 240 km. Întreaga operațiune de *"reglare a tirului"* a durat 3 ore. Se menționează însă și relatarea unui investigator ceh, Frantisek Kahuda, care a lucrat cu astfel de generatoare și care a obținut **legături active stabilite la distanța de 800 km**.

Bioenergia – o puternică armă

Conform opiniilor emise de către Pavlita, pe baza propriei sale experiențe, caracteristicile biocâmpului pot determina, la mari distanțe, interacțiuni între emițătorul uman și biogenerator. Cu toate acestea, în raportul produs de D.I.A. și indexat PT-1810-12-75, la capitolul privind generatoarele de tip Pavlita se menționează: *"Prin dimensiunea și forma lor actuală, aparatele Pavlita, nu pot aparent să influențeze organismul uman decât de la o mică distanță.* ***Mărindu-le gabaritul și amplificându-le puterea, se va putea însă lărgi considerabil raza lor de acțiune.*** *Dacă afirmațiile cehilor privind eficacitatea acestor aparate se vor verifica,* ***bioenergia va deveni o puternică armă utilizabilă contra unor persoane. Se știe că bioenergia traversează toate materialele izolatoare cunoscute și protecția contra acesteia este practic imposibilă...*** *Dacă sovieticii și cehii vor reuși să perfecționeze armele lor psihotronice, forțele armate, ambasadele și conducătorii blocului adversar vor fi serios amenințate.* ***Energia emisă este silențioasă și este aproape imposibil de a fi reperată*** *cu instrumentele de măsură electrice".*

20. COMBUSTII SPONTANE

O atingere fierbinte

Una din abilităţile Ninei Kulaghina, care a suscitat interesul cercetătorilor, fără a se găsi - ca de altfel şi în alte cazuri - o explicaţie a mecanismului său de producere, o constituie **provocarea pe cale psihokinetică a unor arsuri** cu o mărime aproximativ egală cu cea a unei monede de 500 lei, pe porţiunile de corp neacoperite al unei alte persoane. Aceste arsuri, care pot fi clinic catalogate ca fiind **de gradul II şi chiar III**, sunt induse **fără nici un fel de contact fizic** între Kulaghina şi subiectul în cauză.

Partea mai curioasă a fenomenului o constituie faptul că un termometru plasat, în timpul experienţei, deasupra zonei afectate nu arată **nici un fel de modificare a temperaturii locale**. Mai mult chiar, plasând, în locul termometrului, fiole umplute cu apă sau diferite substanţe chimice uşor inflamabile, nici un fel de modificare termică n-a putut fi decelată. Şi totuşi, pe piele - şi chiar în straturile hipodermice - apar arsuri care necesită o bună perioadă de timp pentru a se vindeca.

O privire...de 1.500° C

Nu numai Kulaghina posedă astfel de abilităţi. Este citată demonstraţia făcută cu **brazilianul Antonio Ferreira care, prin simpla concentrare a privirii pe durata unui scurt interval de timp, este capabil să topească rama metalică a unor ochelari.** S-a dovedit că temperatura necesară topirii aliajului din care este confecţionată rama ochelarilor se apropie de **1.500 grade Celsius**.

Dar aceste fenomene - greu de înţeles şi de explicat cu bagajul nostru de cunoştinţe de fizică clasică - nu sunt singurele care fac parte din clasa fenomenelor pirocinetice. Literatura parapsihologică notează prezenţa unor cazuri de aşa-numită **combustie spontană** a unor persoane - cazuri care, la vremea producerii lor, au provocat nu numai interesul parapsihologilor, ci şi pe cel al anchetatorilor penali. Problemele cu care se confruntau aceştia aveau, de multe ori, caracteristicile unor acţiuni criminale, deşi condiţiile în care se produceau arătau că episodul consumat avusese loc în situaţii cu totul ieşite din comun.

Arderi inexplicabile

În esenţă, este vorba de **producerea combustiei întregului organism al victimei, mai rar a unor porţiuni din organism, în**

condițiile în care materialele inflamabile din imediata sa apropiere, de exemplu fotoliul în care stătea sau cearşaful pe care dormea, **nu aveau nici o urmă de arsură.**

Într-un raport asupra acestei probleme, aparținând lui M.A.Persinger şi La Fermière - *"Space-Time Transients"*, Chicago 1977 -, se face o trecere în revistă a cazurilor mai interesante de combustie umană spontană. Raportul citează, printre altele, cazul unei femei în vârstă de 50 ani, din Coventry, care a fost complet arsă la **2 martie 1773**. Un alt caz, petrecut de data aceasta la Paris, la data de **1 august 1969**, a intrigat pe anchetatori prin aceea că **victima, arsă şi ea complet, se găsea culcată pe un pat de lemn care, ca şi lenjeria, nu prezenta nici un fel de urme de foc.**

Printre alte victime ale acestui gen de fenomene se citează cazul unei femei în vârstă de 75 ani, care a fost arsă în **octombrie 1964**, la **Dallas-Texas**. Şi în cazul acestei victime, caracteristica generală a fenomenului îşi lasă amprenta: **deşi se găsea în maşina sa, nu s-a putut descoperi nici o urmă de arsură pe capitonajul automobilului.** Să ținem cont de faptul că un proces de combustie a organismuli uman, care să aibă drept efect incinerarea completă a acestuia, presupune dezvoltarea unei temperaturi minime de **1.500 grade Celsius**. Marea problemă a acestor fenomene rămâne, aşadar, faptul că, deşi combustia organismelor se produce la o temperatură atât de ridicată, **procesul are loc într-o modalitate endotermică**[1], fără ca organismul ce este astfel distrus să afecteze într-un mod oarecare materialele inflamabile din preajma sa. Această particularitate este subliniată şi în lucrarea dedicată în întregime problematicii combustiei umane spontane *"Focul din cer (Fire From Heaven)"*, aparținând lui M.Harrison, apărută la New York în 1976.

Teoria bioplasmei – o explicație ?

Printre ipotezele avansate în legătură cu posibilele mecanisme care ar sta la baza producerii acestui gen de fenomene, un loc central îl ocupă ***teoria bioplasmei***. Această ipoteză pleacă de la legătura stabilită între fenomenele prezentate anterior de inducere a arsurilor pe cale psihokinetică, pe care le produce Nina Kulaghina, unul din mediile cel mai bine cercetate.

Aparținând cercetătorilor ruşi - dintre care menționăm pe Iniuşin, Adamenko, Sergheev -, teoria bioplasmatică aduce în discuție aşa-numita **plasmă rece**, care stă la baza configurării *bioplasmei.*

Noțiunea de bioplasmă a fost introdusă în ştiință de către V.S.

[1] Endotermic - care se produce prin absorbția de căldură din exterior.

Grişcenko în anul 1966, pe baza unor idei emise de el încă din 1944, privind posibilitatea existenţei în organismele vii a celei de a patra stări de agregare a materiei, plasma. El încerca să explice, astfel unele fenomene energetice biologice, postulând existenţa unor ipotetici ***"atomi X"***, cărora le-ar fi revenit responsabilitatea acestor manifestări - fără a oferi însă şi o interpretare a esenţei lor fizice. Conceptul de bioplasmă a fost împrumutat din fizică, noţiunea de **plasmă** fiind introdusă în vocabularul acestei discipline în anul **1928**, de către Irving Langmur, care se pare că, la rândul său, îl preluase după conceptul de *plasmă germinativă,* din biologie.

S-a constatat că distribuţia stării plasmatice a materiei în spaţiu oferă tabloul unei răspândiri majoritare a ei în Univers. Prezenţa sa reziduală în atmosfera terestră, sub forma de aeroioni, joacă un rol fundamental în dinamica proceselor biologice.

Concepţia asupra bioplasmei pleacă de la constatarea fenomenelor cuantice ce se produc în organismele biologice. Aşa cum au arătat cercetările, structurile vii posedă întregi clase de compuşi biologici structurabili, capabili de producerea unor multiple efecte cu substrat cuantic, ce se desfăşoară preponderent în membranele celulare şi care joacă rolul unui rezervor principal al conţinutului bioplasmatic al organismului. Se configurează, astfel, tabloul bioplasmei ca reprezentând una din formele fundamentale de structurare energetică biologică, de la treptele de agregare moleculară şi până la cele de ultima integrare filogenetică. **Bioplasma apare, deci, compusă din elemente constitutive similare celei de a patra stări de agregare a materiei**, dispusă într-o integrare caracteristică structurilor biologice, stând la baza fenomenelor energetice de tipul celor mai sus discutate.

21. RĂZBOIUL PSIHOTRONIC – ETAPA SUBMARINĂ

Scufundarea submarinului atomic "Tresher"

La **10 aprilie 1963**, una dintre cele mai mari catastrofe ale marinei militare ducea spre fundul oceanului, prin **scufundarea submarinului atomic *"Thresher"***, vieţile a 112 marinari şi 17 tehnicieni civili. Plonjat la o adâncime de 300 m, **submarinul nu a putut lansa din imersie nici măcar baliza de avarie** care să marcheze poziţia în care se găsea. Din întregul echipaj, **un singur marinar a scăpat cu viaţă**. Întârziase două ore în permisia ce-i fusese acordată, iar nava a plecat în ultimul său drum exact la ora ordonată, fără a mai aştepta ca el să se îmbarce la bord. Ancheta desfăşurată ulterior, analizând mulţimea posibilităţilor care ar fi putut declanşa catastrofa, n-a scos din lista de potenţiale cauze **posibilitatea unui accident provocat de o armă psihotronică**.

Într-un articol publicat în revista *"Pursuit"* şi intitulat *"O explozie subacvatică - sau ce? (An Underwater Explosion - or What?)"*, este pusă în discuţie afirmaţia conform căreia **scufundarea submarinului s-a datorat unei explozii provocate de o staţiune secretă de cercetări militare de la Semipalatinsk**. Descoperită de către sateliţii de spionaj americani, staţiunea de la Semipalatinsk, **amplasată în zona cunoscutului poligon de experienţe atomice sovietice**, apare pe fotografiile luate de sateliţi ca având plasată, în proximitatea unei clădiri lungi de 260 m şi lată de 60 m, ţeava unui imens tun, flancat de gigantice sfere metalice cu diametrul de 18 m.

O explozie străbate Terra !

Analizele efectuate de specialiştii militari au dus la concluzia că **întregul complex reprezenta o gigantică instalaţie de producere a unor radiaţii protonice**. În timpul anchetării cauzelor catastrofei lui *"Thresher"* a fost remarcat faptul că, **în proximitatea zonei în care submarinul american s-a scufundat, era amplasat un radiogoniometru electronic (tuner[1]) pasiv**. În speculaţiile avansate apare posibilitatea ca **o explozie de mare intensitate produsă la Semipalatinsk**, a cărei energie a fost captată şi transmisă prin mijloace psihotronice, **să fi fost reconvertită într-o detonaţie reală pe ţinta**

[1] Tuner - dispozitiv de recepţionare a undelor hertziene.

oferită de "Thresher". Întregul mecanism se putea produce utilizând principille radionicii, efectuându-se un *"acord"* între emițător și țintă **pe baza unei fotografii a submarinului**, ușor de obținut pentru serviciile de spionaj militar.

Rușii dau cutremure la toți vecinii...

Dar atenția specială acordată stației de la Semipalatinsk nu a fost legată numai de *"accidentul"* lui *"Thresher"*. De activitatea acesteia este legată și o altă fațetă a războiului psihotronic - este drept, indirectă: așa-zisul **război ecologic. Catastrofalul cutremur** care a zguduit, în anul **1970, Iranul** a fost, în opinia multor specialiști, un **rezultat al experiențelor efectuate "pe viu" la Semipalatinsk**. Asertiunea este motivată de o serie de curioase coincidențe, în special de faptul că, **înaintea cutremurului amintit, a avut loc în acel poligon o explozie de mare intensitate.** Explozii similare de o mai mică intensitate au precedat, în mod curios, alte mișcări seismice din zonele incriminate, între aceste fenomene neputând fi exclusă o legătură logică, nu numai o coincidență spontană.*

Distrugere pe bază de...fotografie

Dar să revenim la radionică. În anul **1946**, Oficiul American pentru Patente îi elibera lui **Thomas Galenus Hieronymus** brevetul cu nr. 2482773 pentru un *"aparat de detecție, înregistrare și măsurare a radiațiilor emise de către metale și alte materiale"*. Inventatorul își baza construcția aparatului său pe lucrările lui De la War și Albert Abrahams și pe cercetările lui I.T.Fisher și J.W.Campbell, care, la rândul lor, pornind de la celebrele experiențe și teoretizările doctrinare privind magnetismul animal ale lui Mesmer, au realizat diferite dispozitive în care direcționau radiațiile produse și emise de către structurile biologice. Lansarea pe piață a aparatului lui Hieronymus s-a făcut în urma experimentării sale de către una dintre marile companii americane, *"Dow Chemical Comp. Research"*. Sub conducerea directorului acesteia, Dr. William J.Hale, aparatul lui Hieronymus a fost experimentat în Florida, pe plantații de meri al căror sol era in-

---

* **N. edit.**: Să nu uităm că România s-a confruntat, în 1970, 1971 și 1977, cu inundații și cutremure catastrofale, după ce a refuzat să participe la invadarea Cehoslovaciei (august 1968) !...

Mai mult, în februarie 2003, aflate în dispută, Franța și apoi SUA și-au provocat două cutremure de aceeași intensitate (5,4) la o distanță de numai 10 ore !...

festat cu nematode. **După o săptămână de aplicare a dispozitivului lui Hieronymus pe suprafața în experiență, nematodele dispăruseră.** În urma succesului experienței, în anii următori a fost tratată, cu acest aparat, o suprafață de **cca 50.000 acri** de plantații infestate din statele California şi Arizona.

O altă experiență cu acelaşi aparat este comunicată în nr. 3 din 1969 al publicației *"The Journal of Paraphysics"*, care consemnează faptul că utilizarea aparatului de către municipalitatea din Rosenheim - Germania în **combaterea termitelor** ce-şi făcuseră apariția aici a dus la exterminarea acestora **de la distanță şi fără a folosi pesticide.**

Aparatul lui Hieronymus îşi baza acțiunea pe realizarea unui **cuplaj energetic între imaginea obiectului vizat, care se introducea în aparat sub formă de fotografie şi obiectivul fizic ca atare.** Energiile neconveționale vehiculate în acest proces, pe care Wilhelm Reich le denumea *odice,* căpătaseră anterior denumirea de *radionice* sau *prionice,* iar Hieronymus le denumise *eloptice.*

În principiu, aparatul lui Hieronymus are dispuse, în fața unei fante înguste, o prismă de sticlă urmată de o bară de cupru orientabilă în plan, ca parte integrantă a unui tuner, drept dispozitiv de sintonizare. Ca piesă de bază, sintonizatorul lui Hieronymus are scopul de a realiza punerea într-un raport de rezonanță a cuplului oscilant produs de obiectivul a cărui fotografie se introduce în aparat şi generatorul radionic ca atare (**în cazul combaterii dăunătorilor, în aparat era introdusă fotografia aeriană a zonei afectate**). Tunerul aparatului este instalat la intrarea unui amplificator de înaltă frecvență, trietajat, racordat la o bobină plasată între două plăci din material sintetic ce formează emițătorul de energie eloptică. Radiația emisă de generatorul lui Hieronymus nu poate fi măsurată cu ajutorul aparaturii pentru determinarea mărimilor electrice, dar poate fi uşor sesizată la contactul cu plăcile emițătorului, sub forma unor ciupituri sau vibrații, apreciate ca *"onctuoase"* sau *"siropoase".*

Centura de radiații a Lunei – nocivă pentru Omenire

Inginerul François Antoine Prioré a încercat să utilizeze aparatura bazată pe aceste principii ca mijloc terapeutic. Experiențele lui Prioré, desfăşurate în anul **1977**, care au costat statul francez cca 3 milioane dolari, se bazau pe emisiunea unui câmp electromagnetic de mare intensitate în banda 17 MHz - 9,4 GHz. În nr. 1, vol. 3 din 1981 al periodicului *"Newsletter"* se relata că aparatul inventat de Prioré **a intrat în atenția cercurilor militare**, începând cu Oficiul de Cercetări Navale al Marinei S.U.A. (U.S. Navy Office of Naval Research) şi

până la cele ale armatei engleze şi franceze. Cercetarea nu a scăpat nici sferei de preocupări a sovieticilor.

Puţină lume cunoaşte faptul că aparatura lui Hieronymus a interesat N.A.S.A. Astăzi se ştie că, **în cadrul programelor Apollo 8 şi Apollo 11, s-au făcut experienţe de monitorizare de la sol a stării fiziologice a cosmonauţilor cu ajutorul unor dispozitive de tip Hieronymus.** Acordul radiaţiilor mitogenetice ale cosmonauţilor americani la aparatura lui Hieronymus s-a făcut în paralel cu sistemele de telemetrie medicală. Un fapt ciudat, asupra căruia nu s-au furnizat aproape deloc informaţii, îl constituie **identificarea de către această aparatură a unei centuri de radiaţii care înconjură Luna şi care**, în opinia lui Hieronymus, **ar putea exercita o acţiune extrem de nocivă asupra existenţei umane.***

Un sistem solar din...1 cm^3 de materie !!

Mult-discutatul domeniu al energiilor neconvenţionale, care îi interesează în cel mai grad pe cercetători în epoca modernă, nu a fost străin nici minţilor iscoditoare ale timpurilor trecute. Să ne reamintim, chiar dacă în joc a fost pusă energia solară, de episodul incendierii de la distanţă a flotei romane, în rada portului Siracusa, de către **Arhimede**.

În anul 1923, în oraşul Salt Lake City din statul american Utah, inginerul T.Henry Moray construieşte **un convertor care utiliza energia radiantă cosmică**, bazat în concepţia sa pe captarea acesteia din *"vidul cosmic infinit"*. Fiind taxată la început drept o himeră şi asociată, de unii, cu ideea de *perpetuum mobile***, concepţia lui Moray, a fost corelată cu cea a altui mare inventator, contemporan cu Moray, inginerul Nikola Tesla - motiv pentru care convertorul lui Moray a fost denumit şi ***"convertor Tesla-Moray"***.

În aceea perioadă de impact al teoriilor einsteiniene ale relativităţii, cercetătorii sovietici demonstrau experimental, în 1957, că **în jurul valorii de zero absolut există un rezervor incomensurabil**

---

* **N. edit.:** În antichitate, idee preluată de creştinism, cei care se închinau zeului Soarelui (Ram, Ra, Apollo etc) erau Fiii Luminii, iar cei care credeau în zeul Lunii (Seth, Sin) erau consideraţi Fiii Întunericului...

De remarcat: primii strămoşi ai românilor au fost ramanii iar ţara se numea RAMANIA.

** **N. edit.:** Când doresc să nu-şi bată capul cu o invenţie care le depăşeşte posibilităţile de înţelegere, funcţionarii de la OSIM şi de la omologii lor din toată lumea, o catalogheează drept...aberaţie de tip *perpetuum mobile* !...

de energie. Ei susțineau că **această energie inclusă într-un centimetru cub de materie aflată la temperatura de zero absolut este suficientă, conform calculelor, ca să facă să se nască din neant un întreg sistem solar.** Toată problema constă în a găsi modalitatea de reconversiune. De-abia azi, **misterul organizării haosului** ce domnește în jurul lui zero absolut tinde să acapareze teoriile fizicii moderne.

Ideile lui Tesla, pe care Moray le-a dezvoltat în paralel, au început să aibă o confirmare practică abia în ultimii ani.* Așa-numitele ***unde scalare*** **descoperite de Tesla** au devenit obiectul unor ample cercetări și experimente o dată cu dezvoltarea teoriei propagării solitonilor. Printre alte trăsături caracteristice, se afirmă că **viteza de propagare** a undelor scalare nehertziene puse în evidență de Telsa poate fi **inferioară sau superioară celei luminice.**

Fascicolul radiativ – o armă letală

Revenind la convertizorul lui Moray, să subliniem faptul că piesa sa esențială este constituită dintr-un tub demodulator, confecționat dintr-o substanță triboluminiscentă semiconductoare (la acea dată, despre semiconductori se știau prea puține lucruri), în combinație cu o substanță radioactivă. O baterie de astfel de demodulatoare, constituită din 29 de etaje în care energia circulă unidirecțional, furniza la ieșirea aparatului o energie de 50-70 kW/oră, fapt demonstrat într-o experiență cu o durată de 157 ore efectuată în prezența unor membri al Congresului S.U.A., cercetători și tehnicieni. Cu toate acestea, Oficiul American de Brevete îi refuză acordarea brevetului de invenție, sub pretextul că aparatul utiliza un dispozitiv cu catod rece, iar experții afirmau că electronii pot fi emiși doar de un catod cald. De altfel, **aceiași specialiști se declaraseră incapabili să determine sursa energiei captate de instalația lui Moray.** Deși, după toate aparențele, aparatul lui Moray contrazice legile fizice ale lui Maxwell, el a reușit să-și comercializeze invenția. Una dintre experiențele efectuate cu acest aparat a constituit-o **omorârea unor șoareci de la distanța de 15 m, concentrând energia captată într-un fascicol radiativ de mare putere.** Mai mult decât atât, T.E.Bearden afirmă, în lucrarea *"Excalibur Briefing"* - San Francisco, 1980, că **Moray a inventat și un alt detector de neutrini, bazat pe același principiu.** Afirmațiile lui Bearden par a fi cel puțin hazardate, dacă luăm în considerare faptele experimentale cunoscute de către fizica clasică a

---

* **N. edit.:** Nicolae Tesla, cel mai mare savant al Omenirii, a fost istro- român. Pentru amănunte, vezi ***"SECRETELE TERREI"*** **- vol. II** (Ed. OBIECTIV).

zilelor noastre, ştiut fiind că neutrinii nu interacţionează cu materia fizică, fluxurile necesare acestor particule traversând imense mase de materie solidă compactă. Aserţiunea merită a fi luată, totuşi, în consideraţie, dacă se ţine seama de existenţa unor detectori de neutrini pe care fizicienii caută să-i realizeze în imense rezervoare plasate în grote de mare adâncime - ceea ce dovedeşte posibilitatea de a realiza, chiar în condiţiile fizicii clasice, astfel de dispozitive. Luând în considerare şi opiniile unor cercetători ca M.Rudefer, N.S.Kobozev şi alţii, în legătură cu posibila existenţă a unei interacţiuni între substanţa nervoasă cerebrală şi fluxul de particule neutrinice, urmată de *"pompajul energiei nervoase"*, aparatura inventată de Moray nu pare a fi, totuşi, adusă de pe tărâmul altor lumi şi nici aparţinând literaturii SF.

N-a vrut în URSS, i-a ajuns invenţia...

În încercările sale de a-şi comercializa convertorul, Moray a contactat, la finele anilor '30, Agenţia de electrificare rurală (Rural Electrification Agency), care s-a declarat dispusă să-i preia invenţia şi să o îmbunătăţească. *"Întâmplarea"* a făcut ca diriguitorii acelei agenţii să aranjeze vizita, în laboratorul de la Salt Lake City al lui Moray, a unui **"cercetător" sovietic, A.Iakovlev.** După demonstraţia la care a participat, acesta **i-a făcut lui Moray propunerea directă de a se refugia, cu aparat cu tot, în U.R.S.S., dar Moray a refuzat categoric.** Aparent, afacerea se termină aici. Numai că printre colaboratori i s-a introdus un alt *"specialist"* al domeniului, Frazer, care a reuşit să-i câştige încrederea şi să afle o parte din secretele convertorului. Moray devine tot mai intrigat de asaltul grupurilor de interese străine. Bănuiala că ar putea fi agresat îl determină să-şi blindeze maşina şi să umble înarmat. Suspiciunile sale s-au dovedit a fi întemeiate. **La 2 martie 1940, un necunoscut, rămas neidentificat, trage asupra sa în laborator, rănindu-l grav, distrugând aparatura şi dispărând cu întreaga documentaţie.**

Şocul lui Moray este atât de puternic, încât nu-şi mai poate reveni. Se pare că la moartea sa, în 1974, cercetările sunt reluate de fiul său, pentru ca, în scurt timp, tăcerea şi uitarea să se aştearnă peste întreaga afacere. Speculaţiile ulterioare ale celor care au mai investigat activitatea lui Moray au dus la concluzia că **secretele aparatului său au fost subtilizate de sovietici** şi au stat la baza programului lor de cercetări în acest domeniu.

22. HIPERSPAŢIUL

Fotografii cu...halucinaţiile nebunilor

În anul **1974**, într-un unul din spitalele psihiatrice din Rusia, şi anume în cel din oraşul Perm, doctorul Ghenadii Krohalov făcea o descoperire uimitoare: **imaginile halucinatorii ale bolnavilor cu delir vizual halucinator puteau fi fotografiate**! Krohalev obţine primele fotografii utilizând un simplu aparat de fotografiat, în obiectivul căruia bolnavul în criză privea de la o distanţă de numai 15-20 cm. Experimentatorul folosea, în acest scop, un manşon de la un aparat pentru fotografii subacvatice, astfel ca, între obiectivul deschis şi ochii pacientului să se creeze un spaţiu întunecat, care să permită - într-o astfel de minicameră obscură - preluarea imaginii halucinatorii produse de bolnav, fără ca filmul să poată fi voalat de lumina exterioară.

În anul următor, utilizând o cameră de tip *"Lantan"*, el obţine imaginile halucinatorii în dinamica producerii lor, filmarea făcându-se de la o distanţă de 50 cm. În total, în acel an, Krohalev filmează un număr de 115 cazuri.

Odată cu filmarea, se înregistra şi descrierea făcută de bolnavi imaginilor pe care le vedeau, pentru ca aceste descrieri să poată fi confruntate cu fotogramele obţinute. **Imaginile halucinatorii anteroproiectate sunt atât de intense, încât sensibilizează gama de filme fotosensibile** de 32, 65,130 şi 250 GOST, utilizând o deschidere a diafragmei de la 2 la 16 şi o expunere de 1/25 secunde la aparatele de tip *"Zorki", "Kiev"* şi *"Zenit".*

Biocâmpul organismelor vii

În comunicarea pe care a făcut-o asupra acestor lucrări, în cadrul celei de a V-a Conferinţe internaţionale de psihotronică din 1983, de la Bratislava, Krohalev afirma:

"Am stabilit experimental că, în cazul halucinaţiilor vizuale, se produce o transmitere inversă a informaţiei vizuale, de la centrul analizorului vizual spre periferie, printr-o radiaţie electromagnetică (infraroşie), de la retina oculară către spaţiul biocâmpului, sub formă de imagini vizuale (holografice), înregistrate pe materiale fotosensibile (fotografiere)".

Mai departe, autorul citează spusele academicianului I.M.Kobzarev:

*"În prezent, se poate considera stabilit faptul că, **în spaţiul din jurul organismelor, există câmpuri fizice, a căror natură nu a fost încă stabilită de ştiinţă.** Realitatea fizică a existenţei biocâmpului este adeverită de o serie de experienţe fizice colaterale, ca şi de o*

serie de percepții subiective ale multiplelor experiențe care, independent unele de altele, fixează ***existența biocâmpului din jurul organismelor vii****".*

Fantomele umblă în hiperspațiu

Concluzia la care ajunge Krohalev:

"Confirmarea cercetărilor noastre o constituie observarea în spațiu a unor specimene de fantome produse de recepția reală a excitanților".

Ca şi colaboratorii săi - R. Avramenko, D.Bolubova, V.Nikolaeva şi V.Puşkin -, Krohalev consideră că imaginile halucinatorii se produc într-un *"spațiu halucinator"* cu proprietăți cvasiholografice, pe care geometria îl defineşte prin conceptul de *"hipersferă"*, iar cercetătorii parapsihologiei îl numesc ***"hiperspațiu"***.

Hiperspațiul şi Ținutul plan

În încercarea de a explica o întreagă gamă de fenomene considerate *"paranormale"*, în fond absolut naturale dar inexplicabile prin prisma cunoştințelor noastre actuale, o serie de teorii parapsihologice au apelat la conceptul de hiperspațiu, preluat din teoriile abstracte ale matematicilor superioare. Atribuit unui univers ce coexistă parale cu cel de tip newtonian, în care se desfăşoară viața noastră cotidiană, **hiperspațiul are**, potrivit diferitelor teorii, **patru sau mai multe dimensiuni**. Pentru a putea înțelege aproximativ modul în care se desfăşoară fenomenele într-un hiperspațiu quadridimensional, să apelăm la modelul unui univers - să-i zicem *"inferior"* - având numai două dimensiuni, a cărui *"populație"* îşi desfăşoară *"viața"* numai în plan. Iată cum descrie, extrem de sugestiv, Ioan Petru Culianu, în lucrarea sa, *"Sistem şi istorie"*, o atare situație:

"Când a introdus cosmologia în cadrul teoriei generale a relativității, Albert Einstein s-a folosit de o comparație pentru a face inteligibilă concepția lui destul de neobişnuită despre Univers ca o hipersuprafață a unei hipersfere. Comparația nu a fost însă invenția lui. Fusese deja născocită de teologul şi istoricul literar britanic Edwin Abbott, în cartea sa «Fatland» (Ținutul plan) - 1833 - şi perfectată de marele singuratic care se pare că a prevăzut evoluția fizicii moderne până în 1980: Charles Howard Hinton (1853-1907).

Să ne imaginăm o lume bidimensională ca o foaie de hârtie infinit de subțire, în care trăiesc ființe complet plane. *Să ne imaginăm, în continuare, că acest film ar fi străbătut de un obiect solid, fără ca filmul să fie întrerupt. Acum, să mişcăm într-adevăr un obiect solid, să zicem* ***o furculiță. Ce ar vedea un locuitor bidimensional al Ținutului plan ?*** *Ar vedea un şir discret de fenomene: mai întâi,*

patru linii rotunjite recunoscute ca fiind cercuri, fără legătură între ele, corespunzând celor patru dinți ai furculiței; apoi o linie a cărei mărime variază necontenit, corespunzător bazei şi mânerului furculiței; eventual, linia va dispărea din câmpul vizual. În mod evident, furculița va apărea pentru locuitorul Ținutului plan ca o secvență de fenomene disparate în timp. ***Este necesară încă o dimensiune pentru a putea fi percepută ca un singur corp solid.***

Comparația cu Ținutul plan a fost cea care a deschis drumul relativității generale şi, apoi, Marilor Teorii Unificate, la modă acum. Modalitatea cea mai directă de a-i convinge pe sceptici de utilitatea ei este a le reaminti faptul că ***elecricitatea, deşi utilizată de peste o sută de ani, nu a avut nici o explicație*** *până când calculele au arătat că ea nu este altceva decât rezultatul unui fenomen de tip diferit, care operează în cea de a patra dimensiune. De fapt,* ***ceea ce noi numim electricitate în spațiul tridimensional este gravitație în cea de a patra dimensiune****".*

Universuri paralele

Cercetările fenomenelor parapsihologice, în multitudinea aspectelor pe care acestea le invederează, în raport cu suma cunoştințelor pe care civilizația noastră le posedă în prezent, dar mai ales **vizibilele contradicții ce apar între ortodoxismul ştiințific şi** ***"cazuistica paranormală"***, au condus la încercări de încadrare în modele a fenomenelor parapsihologice. Construcția acestor modele prezintă, pe lângă interesul pur teoretic, şi un interes practic deosebit, legat de posibilele aplicații ale aşa-numitelor fenomene paranormale.

Din multitudinea teoriilor care caută să aproximeze realitățile parapsihologiei în termeni necontradictorii ai fizicii şi matematicii, mai multe modele sunt dedicate coexistenței aşa-numitelor ***"universuri paralele"***, în care conceptul holografic şi de hiperspațiu joacă un rol central.

În acest context, cercetările lui Krohalev vin să aducă argumente greu de combătut asupra faptului că, în măsura în care fenomenele *"normale"* se desfăşoară într-un univers euclidian, cu caracteristici newtoniene, **cele "paranormale" se desfăşoară într-un univers paralel, cu evidente caracteristici neeuclidiene şi relativist einsteiniene.** Într-un atare cadru, **desfăşurarea evenimentelor pare a se supune altor legi, la fel de naturale ca şi cele pe care le cunoaştem deja, ultimele părând a fi doar un caz particular derivat din primele.** Existența unor fenomene de materializare şi dematerializare, având originea în câmpuri energetice de conştiință şi conştiență superioară nouă, în care spațiul şi timpul sunt definite într-o altă dimensiune, este reliefată într-un cadru restrâns şi la o scară mult

mai mică de fenomenologia descrisă de Krohalev. Chiar dacă aceste fenomene se produc pe suportul biologic al unor organisme, care din punct de vedere clinic, ar putea fi taxate cu eticheta anormalității, ele dovedesc că lanțul de procese patologice decopertează stratul nostru de necunoaștere, creând, în zidul dintre universul nostru și cel paralel nouă, o breșă prin care o realitate este proiectată într-o altă realitate, eveniment ce poate fi surprins pe un suport fotosensibil. Dar, **deşi ochiul nostru este la fel de sensibil** - sau poate chiar mai sensibil în alte zone spectrale - **ca pelicula folosită, el nu poate fixa mesajul pe care un bolnav cu delir halucinator vizual o anteroproiectează, nu numai în imediata sa proximitate, ci şi în spațiul unui alt univers, prin "poarta" deschisă de mecanismele însă necunoscute ale parapsihologiei.**

Un model care aproximează mecanismul de transfer al informației - în cazul nostru sub forma imaginilor halucinatorii vizuale - dintr-un univers existențial, aşa cum îl percepem în mod obişnuit, în altul paralel nouă, poate fi oferit de topologia matematică. De altfel, încă din anul 1922, Hermann Weyl propunea o posibilă soluție de modelare a fenomenologiei parapsihologice pe baza abordării neeuclidiene a problematicii.

Banda Möbius – o explicație ?

Mai accesibil înțelegerii noastre şi poate chiar mai intuitiv este modelul avansat, în 1973, de către S.Rosen, care pune în discuție cunoscuta **bandă Möbius**. Considerând un inel cilindric, se poate demonstra, din punct de vedere topologic, că orice punct de pe una din suprafețele sale poate fi identificat prin corespondență cu un alt punct de pe aceeaşi suprafață. Dar, în timp ce, în geometria unui inel cilindric, un punct de pe suprafața sa internă este separat de un alt punct de pe suprafața sa externă, în cazul benzii Möbius, considerată ca inel, punctele pereche sunt intim conectate, datorită răsucirii acesteia. Răsucirea creează o supradimensiune care generează o singură suprafață internă. În acest fel, oricare două puncte pereche pot fi definite - conform relației de corespodență - prin unul singur, deoarece cele două suprafețe (internă şi externă) din cazul inelului cilindric devin o singură suprafață a benzii Möbius. O astfel de *"răsucire"* este provocată, în cazurile cercetate de către Krohalev, de însuşi mecanismul patogenetic ce stă la baza procesului halucinator, proiectând imaginile mentale, din spațiul şi timpul universului normalității, în spațiul şi timpul universului paranormalității.

Modelul topologic al benzii Möbius aproximează legătura şi, implicit, conectarea dintre trecut şi viitor. Disjuncția spațiu-timp, care pare a fi depăşită în fenomenele de clarviziune şi monițiune (pre-

şi retromoniţiune), îşi găseşte explicaţia printr-o modelare geometrică în care evenimente separate, datorită situării lor pe două suprafeţe disjuncte (corpul inelului cilindric), sunt interconectate prin aceeaşi hipersuprafaţă a unui continuum (banda Möbius), prin intermediul unei *"torsiuni"*.

Dar, dacă acest continuum al benzii Möbius modelează punerea în concordanţă matematică a două puncte distanţate ale spaţio-temporalităţii, o altă problemă este ridicată de rotaţia Möbius din punctul de vedere al simetriei. Se constată astfel că, implicând o relaţie bidimensională în raport cu un plan, **profilul unei imagini se poate reflecta într-o oglindă, fie simetric, fie asimetric.** Un profil bidimensional asimetric poate fi suprapus imaginii sale în oglindă numai dacă este scos din plan şi rotit într-un spaţiu cu o dimensiune suplimentară (tridimensional). În acest caz, el se consideră a fi simetric faţă de plan. Se poate realiza şi o operaţiune de suprapunere a profilului stâng peste cel drept - fără scoaterea sa din plan şi rotire într-un spaţiu cu o dimensiune suplimentară - printr-o simplă translaţie. Dar acest lucru este posibil numai în cazul în care simetria profilului este relativă faţă de plan.

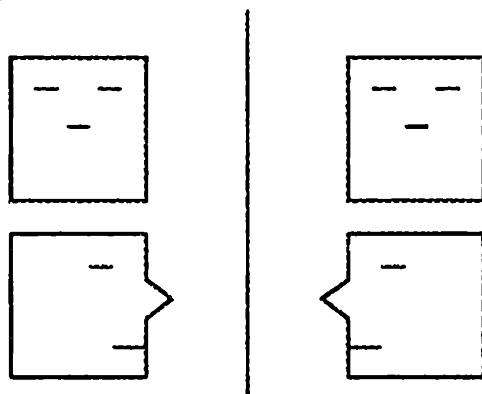

Figura alăturată ilustrează simetria şi asimetria figurilor bidimensionale, furnizând un model alternativ unei structuri spaţio-temporale de tip inelar. Rotaţia profilului în afara planului hârtiei într-un spaţiu hiperdimensional, necesară realizării unei superpoziţii a acestuia, se poate defini, prin urmare, drept o operaţiune de refacere a simetriei.

Considerând structura punctiformă a spaţio-temporalităţii ca fiind asimetrică, o modelare a sa poate fi realizată pe baza profilelor. În acelaşi timp, continuumul Möbius identifică matematic punctele distanţate ale spaţiului şi timpului. În acest sens, putem considera că o atare identificare produce o transformare a spaţiului-timp care aduce un punct, prin intermediul unei hiperdimensiuni, în imaginea sa în oglindă. Această reflectare în oglindă, privită ca o rotaţie continuă, se realizează astfel printr-o continuitate de ordin superior.

Adoptând modelul asimetric al punctului, topologia Möbius aduce o refacere a simetriei, care nu poate fi realizată de topologia unui inel

cilindric cu două fețe. Rotind un profil pe suprafața internă a unui inel cilindric, acesta nu-şi va schimba planul său bidimensional de rotație. Orientarea sa rămâne neschimbată, profilul prezentând continuu aceeaşi față a sa. Rotind acelaşi profil pe o bandă Möbius, la trecerea sa prin zona de răsucire a benzii, el este proiectat în afara planului bidimensional de rotație şi astfel este rotit de jur-împrejurul benzii. Răsucirea într-o dimensiune superioară transformă fața dreaptă a profilului în fața sa stângă, transferând profilul pe cealaltă parte a suprafeței şi punând astfel în evidență proprietatea fundamentală a benzii Möbius. Totuşi, banda Möbius conservă o asimetrie față de ea însăşi, deoarece, la formarea benzii, limita dreaptă a hârtiei poate fi astfel lipită încât să producă o torsiune pe dreaptă, iar limita sa stângă să producă o torsiune pe stânga.

O structură topologică de ordin superior, care să impună o torsiune spre dreapta la limita din stânga a benzii Möbius, în felul acesta răsucirea suprapunând fețele opuse ale profilului, este oferită de către închiderea Klein.

Realitate cu mai multe dimensiuni

Dacă pentru realizarea torsiunii Möbius sunt necesare trei dimensiuni, închiderea Klein va necesita un spațiu cu patru dimensiuni. Operațiunea poate fi continuată într-un mod similar, considerând închiderea Klein asimetrică în raport cu torsiunea Möbius. Pentru a obține o *"hiperînchidere Klein"* este necesară o nouă rotație într-un spațiu cu n+1 dimensiuni.

Hiperdimensiunile astfel obținute, printr-o dialectică a simetriei şi antisimetriei, conturează, în viziunea unor cercetători, conceptul de ***"sinsimetrie"***. Acest concept caută să explice **manifestările paranormale** - prin depăşirea concepției clasice a unei singure poziționări - ca pe nişte **fenomene de tranziție de la un nivel al realității la un alt nivel al aceleiaşi realități**. Este exact ceea ce se întâmplă cu fenomenele studiate de către Krohalev, în care procesul patogenetic al halucinațiilor vizuale şi auditive proiectează realitatea gândită a subiectului din universul *"normalului"* în alt univers, cel al *"paranormalului"*, printr-un proces similar topologiei Möbius-Klein. **Prin procesul patologic se produce acea "răsucire" capabilă să spargă zidul despărțitor al celor două universuri paralele, aducând în universul "obişnuit" imaginile halucinatorii ale hiperspațiului paranormalului, pe care substratul fotosensibil le captează.**

23. "FENOMENUL" SAU... "OPERAȚIUNEA" KAŞPIROVSKI ?

Panaceu universal ?

La sfârşitul anilor '80, în perimetrul lagărului socialist era în mare vogă activitatea ***"bioterapeutului"***, devenit celebru în scurt timp, **Kaşpirovski**. Începând prin aplicarea unor **tratamente colective, mai întâi în săli, apoi pe stadioane şi, în ultimă instanță, la radio şi televiziune,** Kaşpirovski îşi utiliza terapeutica în beneficiul unei deosebit de largi populații şi contra unei extrem de largi palete de boli. O analiză statistică exactă a vindecărilor obținute de el nu s-a publicat niciodată. În schimb, **o campanie publicitară bine condusă, mai ales la televiziune,** în care Kaşpirovski răspundea săptămânal unui imens număr de scrisori de mulțumire, a lăsat de înțeles că metoda sa era pe cale să devină un **panaceu universal**. Începând cu creşterea părului la persoane cu chelie avansată, trecând prin afecțiunile dermatologice şi terminând cu cancerul, toate bolile omeneşti puteau fi tratate şi chiar vindecate de Kaşpirovski. Doar în SIDA nu se asigura terapia şi erau - atenţiune! - excluse de la tratament persoanele cu afecțiuni psihice sau chiar cu debilități de această natură.

Vindecare prin "placebo"

După o activitate de câțiva ani, metoda lui Kaşpirovski a pus pe gânduri oficialitățile medicale din chiar țara sa de origine. **La intervenția forurilor academice medicale din fosta U.R.S.S., şedințele publice ale terapeutului au devenit ceva mai rare.** Datorită impactului negativ pe care această *"terapie"* l-a avut în marea masă a telespectatorilor, **şi forurile medicale din Bulgaria s-au opus continuării emisiunilor** pe care televiziunea *"soră"* bulgară le retransmitea cu regularitate şi pe care mulți dintre telespectatorii din țara noastră le urmăreau cu asiduitate.

Investigațiile efectuate de către medici au evidențiat o serie de aspecte inedite ale *"fenomenului"* Kaşpirovski. Mai întâi, existența unor cazuri de vindecare în unele boli, dar niciodată în cancer. În general, bolile respective aveau fie o evoluție cu perioade de ameliorare, fie un prognostic favorabil. **Opinia medicilor tindea să atribuie vindecarea unui efect de tip *"placebo"*.** Să reținem că în rândul persoanelor vindecate se înregistrau **cazuri în care bolnavul nu cu-**

noştea limba în care vorbea Kaşpirovski. Astfel de cazuri se înregistrau şi în rândul ascultătorilor emisiunilor radio, nu numai al telespectatorilor ce-l urmăreau pe Kaşpirovski, astfel încât mecanismele terapeutice puse în mişcare prezentau, pentru specialişti, un motiv serios de intrigare.

Diversiune cu prozeliţi

O altă categorie de persoane influenţate de Kaşpirovski era formată din **cei care îşi descopereau, cu această ocazie, capacităţi proprii de bioterapeuţi**. Iată ce declară o astfel de persoană: *"În iarna trecută şi în toamnă au fost, la Tulcea, nişte bioenergeticieni şi hipnotizori de talie internaţională. Citisem despre ei. Am participat la televizor la 5-6 şedinţe, transmisia era de la Moscova. Am un băieţel care avea, de vreo două săptămâni, o pată roşie pe picior (o eczemă), care nu-i trecea cu nici un tratament. Atunci am încercat cu acele şedinţe transmise la televizor".* (*"Magazin"* nr. 23 1807/1992).

Lăsând la o parte faptul că respectivii bioterapeuţi *"de talie internaţională"* au venit tocmai la Tulcea şi nu la Londra, de exemplu, să reţinem faptul că aceeaşi alifie, aplicată independent de emisiunile televizate *"transmise de la Moscova"*, nu-şi dovedise nici o virtute terapeutică, **vindecarea apărând numai cu ocazia aplicării medicamentului în timpul acestor emisiuni**. Confesiunea persoanei respective ne mai aduce, în continuare, la cunoştinţă că aceste emisiuni i-ar fi descoperit propriile virtuţi de bioterapeut.

Nelinişte indusă şi agravarea bolilor

Din persoanele influenţate de aceste emisiuni **o parte au prezentat o agravare a bolilor de care sufereau** iar altele, sănătoase fiind, au perceput o anumită influenţă. Să reţinem, în acest sens, observaţia făcută de un cadru medical de rang universitar, care a urmărit emisiunile respective, retransmise de televiziunea bulgară, pe un televizor alb-negru. Faptul care l-a intrigat a fost acela că, **la scurt timp după începerea emisiunii, percepţia imaginilor nu se mai făcea în alb-negru, ci într-o tentă alb-mov. Concomitent, se instala o stare psihică asemănătoare unei nelinişti greu de explicat, ambele fenomene încetând odată cu terminarea emisiunii lui Kaşpirovski.**

Dar *"experimentul"* Kaşpirovski nu s-a terminat aici. Deşi transmisiunile sale TV au fost întrerupte, un alt personaj aplică un procedeu

similar într-o emisiune radiofonică **transmisă tot de radio Moscova în banda de unde lungi**. Pe numele său **Alan Ciumak**, acesta are rezervat **un spațiu de emisie radiofonică în fiecare dimineață**. Fapt curios, *"tehnica"* sa de *"terapie radiofonică"* actuală constă într-o scurtă prezentare verbală, după care emisiunea continuă prin transmisia unor melodii, fără alte comentarii.

Dar procedura sa pare a fi extrem de departe de tehnicile clasice ale meloterapiei [1]. Problema care se ridică în aceste cazuri este însă următoarea: ce se ascunde în spatele acestor nevinovate - am putea spune chiar aparent *"benefice"* - **emisiuni electromagnetice, cu care un vast spațiu geopolitic este bombardat.** De ce factori de răspundere medicală au intervenit pentru sistarea acestui joc, **de ce el a fost oprit un timp, pentru a fi reluat ?**

Transnistria şi...arma psihotronică

Poate că aceste întrebări nu s-ar fi pus, alături de altele de aceeaşi natură, dacă nu s-ar fi petrecut lucruri stranii în perimetrul unui teatru de operațiuni militare dirijat din umbră de ocultele forțe imperialiste de pe teritoriul cărora au loc aceste emisiuni. Astfel, în **1992**, cercurile medicale din Chişinău au fost intrigate de o serie de fenomene *"curioase"* care au precedat şi succedat evenimentele din unele zone de luptă din raioanele de peste Nistru ale Republicii Moldova. S-a constatat că **atacurile inițiate de forțele gardiştilor rusofoni erau precedate, cu regularitate, de instalarea, în rândul locuitorilor din zona de acțiune, a unei stări colective de abulie [2], la terminarea atacului instalându-se în schimb o stare de iritare colectivă, caracterizată printr-un sindrom de isterizare în masă.** Or, în cazul unei psihoze colective, care s-ar fi putut instala în mod natural într-o atare situație, **succesiunea fenomenelor ar fi trebuit să fie inversă.** Printre particularitățile care permit presupunerea că aceste stări sunt induse artificial, se notează faptul că recidiva lor nu este concordantă cu fiecare intervenție, că se produc în diverse raioane şi nu sunt corelate cu orice atac, concluzionându-se că **inducerea lor făcea parte dintr-un plan bine pus la punct**, care urmăreşte o anu-

---

[1] Meloterapie - procedeu medical, utilizând efectele terapeutice ale muzicii. De exemplu, concertele brandenbugice de Bach se consideră că exercită asupra ascultătorului un benefic efect de linişte psihică.

[2] Abulie - sindorm psihic caracterizat prin lipsă de voință, inerție, nehotărâre.

mită desfăşurare, anumite ţinte şi un anumit rezultat. Cine se ascunde în spatele acestui nefericit *"experiment"* nu este câtuşi de puţin greu de înţeles, dacă luăm în considerare procedeele psihotronice de provocare pe calea radiaţiilor electromagnetice a unor stări confuzionale pe teatrul operaţiunilor de luptă.

Se dovedeşte astfel, încă o dată, că *"fenomenului Kaşpirovski"* i se potriveşte mult mai bine denumirea de *"operaţiunea Kaşpirovski"*, că experimentarea lui continuă pe alte planuri şi meleaguri...

24. SUPER-DEZVOLTATĂ, ARMATA ROŞIE...S-A DESFIINŢAT

Comisia de Energie Atomică a SUA căuta clarvăzători...

Foarte puţini oameni şi-ar fi putut închipui că ghicirea viitorului cu ajutorul procedeelor parapsihologice va forma obiectul preocupărilor Comisiei de Energie Atomică a S.U.A. Şi totuşi...Încă din anul **1958**, deci în plin Război rece, un raport datat **31 august**, elaborat de *Rand Corporation* (amintit mai înainte ca derulând programe de investiga-ţie parapsihologică cu aplicabilitate militară) menţiona - ca **una dintre soluţiile posibile propuse de Comisia de Energie Atomică a S.U.A. pentru anticiparea obiectivelor cel mai probabil a fi atin-se în cazul unui atac aerian cu bombe atomice - folosirea unei echipe de clarvăzători, care ar urma să *"ghicească"* aceste puncte nevralgice.**

Un alt incident de aceeaşi natură a pus în cauză derularea unuia dintre cele mai secrete programe americane, şi anume planurile privind strategia de stocare a **rachetelor cu capete multiple, de tip MX.** Iniţial, stocarea acestora se făcea în anumite **silozuri subterane**, alese astfel încât o parte erau ocupate de rachete, altele erau goale, iar altele *"false"*. Din când în când, rachetele erau mutate dintr-un siloz în altul, în ideea că o astfel de strategie va deruta *"inamicul"*.

Iată însă că **o echipă de clarvăzători solicitată de Pentagon a reuşit să plaseze pe hartă localizarea silozurilor în care, în acel moment, se găseau rachetele.** Efectul acestei cercetări a fost acela că strategia stocării rachetelor MX s-a schimbat, **adoptându-se procedura plasării lor în vagoane speciale care circulă permanent pe calea ferată** dintr-un loc în altul, după un plan dinainte stabilit, con-siderându-se astfel că riscul de a le detecta amplasarea este mult mai mic.

Bule de foc teleghidate de sovietici

Nici ruşii nu s-au lăsat mai prejos. **În cursul anilor 1979 şi 1980, sateliţii de spionaj americani din programul VELA înregistrează un şir de explozii luminoase în lungul coastei de sud-vest a Africii.** Ipotezele care să explice aceste misterioase fenomene nu au lipsit. Începând cu probabilitatea care considera că ele se datorau exploziilor experimentale ale unor bombe atomice construite în secret de către Israel şi Africa de Sud şi până la evoluţia unor O.Z.N.-uri, a fost parcursă întreaga gamă de posibile explicaţii. Partea curioasă a

acestor observații o constituia, însă, faptul că unele dintre aceste fenomene radiau exclusiv în banda IR a radiației electromagnetice, ceea ce infirmă posibilitatea unei explozii nucleare, a cărei amprentă are un spectru de emisie mult mai larg. Mai mult chiar, simultan cu producerea acestor misterioase fenomene, Observatorul ionosferic de la Arecibo (Porto Rico) marca producerea unor **perturbații gravitaționale**, raportate ca fiind activități ondulatorii scalare, urmate de dirijarea, către misterioasele explozii, a unor trenuri de unde gravitaționale. Aşa cum afirmă două prestigioase reviste ce au dedicat materiale de analiză acestor fenomene (*"Science"*, vol. 207 din 1 februarie 1980: *"Savanții eşuează în lămurirea misterului Vela" - "Scientists Fail to Solve Vela Mistery"* şi *"Newsweek"* din 5 nov. 1979: *"Un fulger de lumină" - "A Flash of Light"*), **serviciile de contrainformații occidentale consideră fenomenele ca fiind datorate experimentării unor super-arme sovietice. Ar fi vorba de producerea în atmosferă a unor bule de foc dirijabile, produse printr-o tehnologie proprie unei noi categorii de "armament energetic" teleghidat.**

Din 1973, Moscova bombardează Occidentul !

Alte asemenea fenomene care au făcut obiectul investigațiilor multor comisii, printre care şi Asociația planetară pentru energia curată *(Planetary Association for Clean Energy - P.A.C.E.)*, duc la concluzia că **toate se datorează unor experiențe de utilizare, în scopuri militare, a undelor electromagnetice staționare, legate de convertoarele de tip Tesla-Moray**. S-a dovedit că aceste explozii plasmatice erau **cauzate de un emițător de unde ELF** (extrem de joasă frecvență) **de lângă Gomel, care,** din 14 octombrie 1976, **emitea fără întrerupere în direcția Occidentului o putere de aproximativ 40 milioane W în gama de frecvență de 3,8-16 Hz.*** Stația de la Gomel s-a dovedit, aşa cum a constatat Comisia Federală pentru Comunicații a S.U.A., că lucrează în tandem cu o stație similară, plasată la **est de Havana**. Activitatea celor două stații a început în anul **1973**.

Submarine invulnerabile

Nu mai puțin interesante din acest punct de vedere sunt **incursiunile pe care submarinele sovietice le-au făcut în zonele interzise ale litoralului suedez, în special în proximitatea bazelor navale militare.** Numai în intervalul **1962-1983** a avut loc un număr de **143** de incursiuni de acest gen. Încercările marinei suedeze de a

---

* **N. edit.:** Prin emiterea unor unde de 7 Hz, un om poate fi...înnebunit sau omorât...

distruge, cu bombe de adâncime, aceste submarine n-au avut efect în nici unul din cazurile în care contactul cu intrusul a fost stabilit cu ajutorul hidrolocatoarelor. Aceasta a făcut ca ofiţerii superiori ai marinei suedeze să ajungă la **concluzia că sovieticii au pus la punct un nou sistem de distrugere la distanţă a minelor şi bombelor submarine, care conferă invulnerabilitate submarinelor lor.** După cum relatează ziarul *"Die Welt"* din 7 octombrie 1982, sub semnătura lui R.Gatermann, în articolul *"Suedezii vânează din nou submarine" (Die Schweden sind wieder auf U-Boot Jagd),* întreaga afacere este legată de lansarea de către sovietici a unei *"ogive satelizate teleghidate",* care implică **utilizarea unor energii neconvenţionale**.

Robotul submarin "extraterestru" era rusesc...

Acelaşi ziar relatează, în 4 februarie 1982, că **marina suedeză a descoperit pe fundul bazinului Hors, lângă localitatea Muskö, urmele de şenile ale unui robot submarin teleghidat**, care, navigând pe fundul mării, se confundă cu acesta şi nu poate fi detectat de hidrolocator. Robotul submarin pare a fi utilizat în cadrul aceluiaşi plan de acţiune.*

Trebuie să menţionăm că **şi litoralul nostru a fost "vizitat" de astfel de roboţi**. Incidentul a avut loc **în anii '80**, atunci când se făceau lucrările de verificare a conductei submarine ce leagă gura de colectare a ţiţeiului extras la platformele marine continentale de combinatul petrochimic Midia. Înaintea dării în exploatare a acestei conducte s-a constatat faptul alarmant că ea era obturată şi nu permitea tranzitarea ţiţeiului. Cercetându-se întregul traseu al conductei, s-a constatat că aceasta era strangulată nu departe de ţărm. În secţiunea unde se produsese presarea s-au găsit, pe fundul mării, **urme de şenilă ce treceau peste conductă, similare celor care fuseseră anterior găsite şi de suedezi. Nava-bază care s-a dovedit a dirija robotul a mai făcut şi ulterior "vizite de lucru" în portul Constanţa...**

Cercetări, cercetări...Să sperăm că viitoarele descoperiri şi achiziţii al acestui fascinant domeniu de investigaţii care este parapsihologia vor fi utilizate spre binele omului şi nu pentru distrugerea lui !

---

* **N. edit.:** Unii autori au considerat aceste urme de şenile (la 3.000 m adâncime) ca aparţinând unor intra/extratereştri...

Rămâne, totuşi, întrebarea "de baraj": dacă URSS poseda asemenea arme demne de SF, ...la ce i-au folosit ?!...

CUPRINS

min. 3 ex.

TITLURI COMANDATE:

peste 20 ex.

Titlul		Nr. exemplare
1. Craiova Maxima - Momente de antologie - vol. I	- 40.000 lei	
2. Craiova Maxima - Momente de antologie - vol. II	- 40.000 lei	
3. Secretele lui Pavel Coruţ	- 50.000 lei	
4. Războiul parapsihologic împotriva României	- 50.000 lei	
5. Marile Mistere ale Piramidei Oculte	- 50.000 lei	
6. Conspiraţia Satanei - Ţinta României - vol. II	- 50.000 lei	
7. Ghidul spionului român	- 50.000 lei	
8. Teroriştii printre noi	- 50.000 lei	
9. Spionajul total în acţiune	- 50.000 lei	
10. CIA contra KGB - Secretele serviciilor secrete	- 60.000 lei	
11. Adevăruri explozive	- 60.000 lei	
12. Revanşa Daciei	- 60.000 lei	
13. Atlanţii din Carpaţi	- 60.000 lei	
14. Democraţia hienelor / Spionaj, sânge şi teroare	- 60.000 lei	
15. Experimetrul Terra	- 60.000 lei	
16. Experimetrul Terra - vol. II	- 60.000 lei	
17. Serviciile secrete şi parapsihologia	- 60.000 lei	
18. Conspiraţia Satanei - Ţinta României - vol. III	- 60.000 lei	
19. Spionaj şi diversiune	- 60.000 lei	
20. Dacia Preistorică (N. Densuşianu) - vol. I	- 60.000 lei	
21. RAMANIA - Paradisul regăsit	- 60.000 lei	

vezi verso

Editura OBIECTIV - cititor

Subsemnatul ____ ,
din localitatea ____________________ , cod ______ , județul/sectorul ________________ ,
str. ______________________________ , nr. ______ , bl. ________ , sc. ______ , et. ______ ,
ap. ______ , tel. ______________________ , act identitate seria _____ , nr. ___________ ,
emis de Poliția ___________________ , la data de ______________________ ,

Doresc a primi, cu prioritate, la adresa de mai sus, cu plata ramburs, taxele poștale suportate de editură și o reducere de 30%, câte 1 (un) exemplar din toate titlurile noi ale Editurii Obiectiv, apărute în noiembrie 2003 și 2004 (mai și noiembrie).

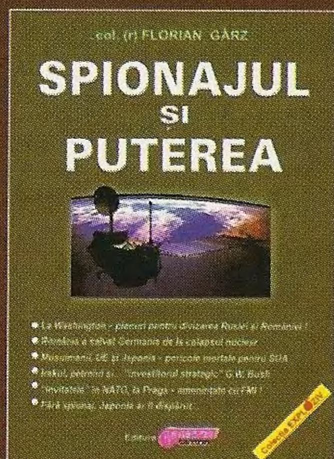
Comenzile suplimentare contractului vor fi taxate conform condițiilor din talon.

Neprimirea / returnarea unui colet îmi va anula, automat, dreptul de a primi sau comanda lucrările Editurii OBIECTIV.

Editura OBIECTIV se obligă să respecte condițiile de mai sus.

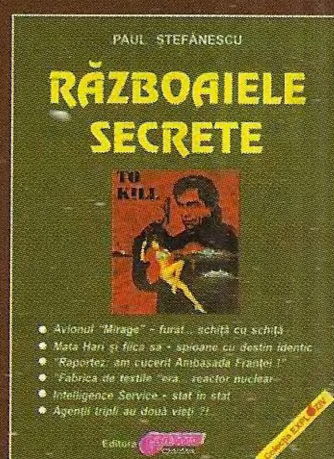
Data, Semnătura cititorului,

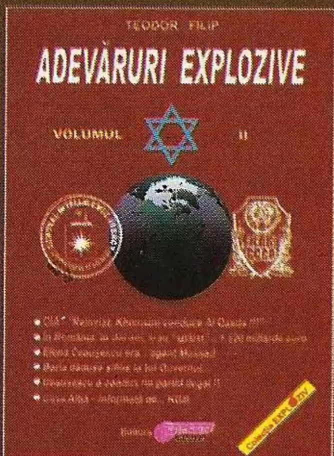
SECRETE ÎN OBIECTIV

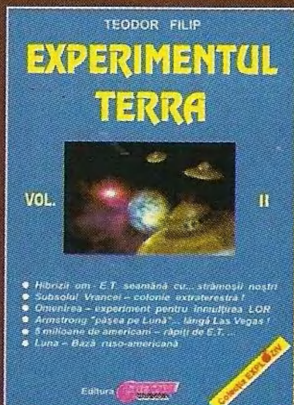

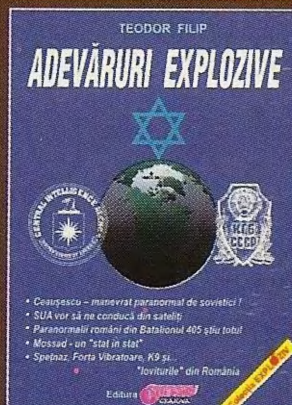

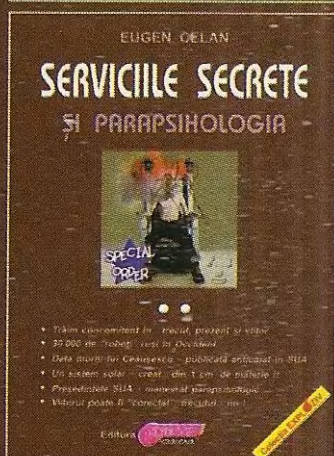

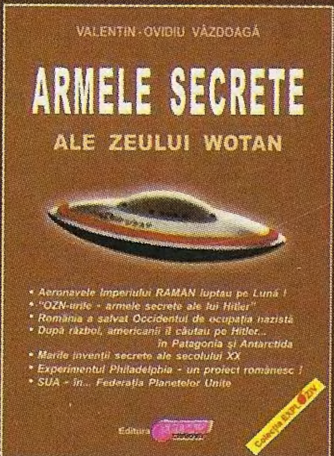

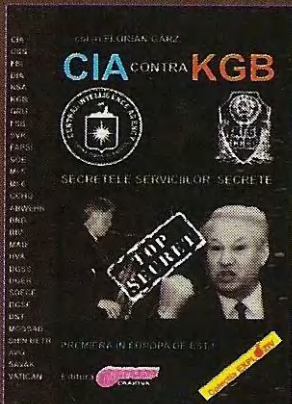

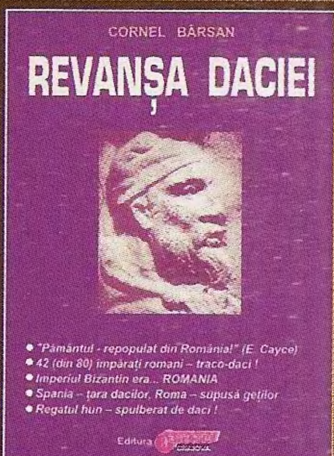

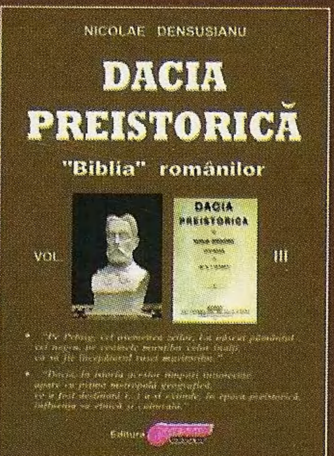

ADEVĂRUL EXPLOZIV !

ISBN: 973-86201-3-9

Preț 15.00 lei